CUPRINSUL

1. Rugăciunile dimineţii.
2. Rugăciunea de Duminică.
3. Rugăciunea de luni.
4. Rugăciunea de marţi.
5. Rugăciunea de miercuri.
6. Rugăciunea de joi.
7. Rugăciunea de vineri.
8. Rugăciunea de sîmbătă.
9. Rugăciuni diferite. (desfăşurat).
- Rugăciune înainte de începerea lucrului
- Rugăciune după săvârşirea lucrului
- Rugăciune la masa de prânz
- Rugăciune după masa de prânz
- Rugăciune la masa de seară
- Rugăciune după masa de seară
- Rugăciune de călătorie
- Rugăciune pentru vrăjmaşi
- Pomelnic
10. Rînduiala Sfintei Împărtăşiri.
11. Canon de rugăciune către Îngerul păzitor al vieţii omului.
12. Canon de pocăinţă către Domnul nostru Iisus Hristos.
13. Rugăciunile de seară.
14. Acatistul Sfinţilor Arhangheli Mihail şi Gavriil
15. Acoperământul Maicii Domnului
16. Acatistul Sfintei Cruci
17. Acatistul Sfântului Nicolae
18. Slujba Acatistului Domnului nostru Iisus Hristos.
19. Paraclisul Maicii Domnului.

RUGĂCIUNILE DIMINEŢII

Sculîndu-te din somn, fără lene şi trezvindu-te, să te depărtezi de aşternut şi îndată să te închini de trei ori, zicînd:

Slavă Ţie, Dumnezeul nostru, slavă Ţie.

După aceasta, să stai puţin tăcînd, pînă ce se vor alina toate simţirile tale, şi atunci să faci trei închinăciuni pînă la pămînt. Şi apoi zici:

Doamne Iisuse Hristoase, Fiul lui Dumnezeu, pentru rugăciunile Preacuratei Maicii Tale şi ale tuturor Sfinţilor, miluieşte-ne pe noi. Amin.

Şi să zici:

Slavă Ţie, Dumnezeul nostru, slavă Ţie. Împărate ceresc, Mîngîietorule, Duhul Adevărului, Care pretutindeni eşti şi toate le plineşti, vistierul bunătăţilor şi dătătorule de viaţă, vino şi Te sălăşluieşte întru noi, şi ne curăţeşte pe noi de toată spurcăciunea, şi mîntuieşte, Bunule, sufletele noastre.

Sfinte Dumnezeule, Sfinte tare, Sfinte fără de moarte, miluieşte-ne pe noi. (de 3 ori)

Slavă Tatălui, şi Fiului şi Sfîntului Duh. Şi acum, şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

Preasfîntă Treime, miluieşte-ne pe noi. Doamne, curăţeşte păcatele noastre. Stăpîne, iartă fărădelegile noastre. Sfinte, cercetează şi vindecă neputinţele noastre, pentru numele Tău.

Doamne, miluieşte. (de 3 ori) Slavă... Şi acum...

Tatăl nostru care eşti în Ceruri, sfinţească-se numele Tău. Vie împărăţia Ta. Facă-se voia Ta, precum în Cer, şi pe pămînt. Pîinea noastră cea spre fiinţă dă-ne-o nouă astăzi. Şi ne iartă nouă greşelile noastre, precum şi noi iertăm greşiţilor noştri. Şi nu ne duce pe noi în ispită, ci ne izbăveţte de cel rău.

Preotul, Vozglas:

Că a Ta este Împărăţia, şi puterea şi slava: a Tatălui, şi a Fiului şi a Sfîntului Duh, acum, şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

Şi aceste Tropare Treimice, Glas 1:

Sculîndu-ne din somn, cădem către Tine, Bunule, şi cîntare îngerească strigăm Ţie, Puternice: Sfînt, Sfînt, Sfînt eşti Dumnezeule; pentru Născătoarea de Dumnezeu, miluieşte-ne pe noi.

Slavă...

Din pat şi din somn m-ai ridicat, Doamne, mintea mea o luminează, inima şi buzele mele deschide-le ca să Te laud pe Tine, Sfîntă Treime: Sfînt, Sfînt, Sfînt eşti Dumnezeule; pentru Născătoarea de Dumnezeu, miluieşte-ne pe noi.

Şi acum...

Fără de veste Judecătorul va veni şi ale fiecăruia fapte se vor descoperi; ci cu frică să strigăm în miezul nopţii: Sfînt, Sfînt, Sfînt eşti Dumnezeule; pentru Născătoarea de Dumnezeu, miluieşte-ne pe noi.

Doamne, miluieşte. (de 12 ori)

Şi rugăciunile acestea:

Din somn sculîndu-mă, mulţumescu-Ţi Ţie, Preasfîntă Treime, că, pentru multă bunătatea Ta şi îndelungă-răbdarea Ta, nu Te-ai mîniat pe mine, leneşul şi păcătosul, nici nu m-ai pierdut cu fărădelegile mele, ci ai făcut iubire de oameni, după obicei, şi, întru deznădăjduire zăcînd eu, m-ai ridicat ca să mînec şi să slăvesc puterea Ta. Şi acum, luminează-mi ochii gîndului, ca să învăţ cuvintele Tale, şi să înţeleg poruncile Tale, şi să fac voia Ta; deschide-mi gura, să-Ţi cînt întru mărturisirea inimii şi să laud Preasfînt numele Tău: al Tatălui, şi al Fiului şi al Sfîntului Duh, acum, şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

Altă rugăciune:

Slavă Ţie, Împărate, Dumnezeule atotputernice, Care - cu purtarea Ta de grijă cea Dumnezeiască şi de oameni iubitoare - m-ai învrednicit pe mine, păcătosul şi nevrednicul, din somn a mă scula şi a dobîndi intrare în sfîntă casa Ta. Primeşte, Doamne, şi glasul rugăciunii mele, ca şi al Sfintelor şi înţelegătoarelor Tale Puteri; şi binevoieşte ca, întru inimă curată şi cu duh de smerenie, să Ţi se aducă Ţie laudă din spurcate buzele mele; ca şi eu să mă fac părtaş fecioarelor celor înţelepte, cu luminată făclia sufletului meu, şi să Te slăvesc pe Tine, Dumnezeu-Cuvîntul, Cel slăvit în Tatăl şi în Duhul. Amin.

Apoi:

Veniţi să ne închinăm Împăratului nostru Dumnezeu. Veniţi să ne închinăm şi să cădem la Hristos, Împăratul nostru Dumnezeu. Veniţi să ne închinăm şi să cădem la Însuşi Hristos, Împăratul şi Dumnezeul nostru. Şi 3 închinăciuni.

Şi, îndată, Psalmul 50:

Miluieşte-mă, Dumnezeule, după mare mila Ta şi, după mulţimea îndurărilor Tale, şterge fărădelegea mea. Mai vîrtos mă spală de fărădelegea mea şi de păcatul meu mă curăţeşte. Că fărădelegea mea eu o cunosc şi păcatul meu înaintea mea este pururea. Ţie unuia am greşit şi rău înaintea Ta am făcut, ca să Te îndreptezi întru cuvintele Tale şi să biruieşti cînd vei judeca Tu. Că iată, întru fărădelegi m-am zămislit şi în păcate m-a născut maica mea. Că iată, adevărul ai iubit: cele nearătate şi cele ascunse ale înţelepciunii Tale mi-ai arătat mie. Stropi-mă-vei cu isop, şi mă voi curăţi; spăla-mă-vei, şi mai mult decît zăpada mă voi albi. Auzului meu vei da bucurie şi veselie; bucura-se-vor oasele cele smerite. Întoarce faţa Ta de către păcatele mele şi toate fărădelegile mele şterge-le. Inimă curată zideşte întru mine, Dumnezeule, şi Duh drept înnoieşte întru cele din lăuntru ale mele. Nu mă lepăda pe mine de la faţa Ta şi Duhul Tău cel Sfînt nu-L lua de la mine. Dă-mi mie bucuria mîntuirii Tale şi cu Duh stăpînitor mă întăreşte. Învăţa-voi pe cei fără de lege căile Tale, şi cei necredincioşi la Tine se vor întoarce. Izbăveşte-mă de sîngiuiri, Dumnezeule, Dumnezeul mîntuirii mele; bucura-se-va limba mea de dreptatea Ta. Doamne, buzele mele vei deschide, şi gura mea va vesti lauda Ta. Că, de ai fi voit jertfă, aş fi dat; arderile de tot nu le vei binevoi. Jertfa lui Dumnezeu: duhul umilit; inima înfrîntă şi smerită Dumnezeu nu o va urgisi. Fă bine, Doamne, întru bunăvoirea Ta, Sionului, şi să se zidească zidurile Ierusalimului. Atunci, bine vei voi jertfa dreptăţii, prinosul şi arderile de tot. Atunci, vor pune pe altarul Tău viţei.

Apoi, Rugăciunea întîi,
a Sfîntului Macarie cel Mare:

Doamne, curăţeşte-mă pe mine, păcătosul, că nimic bun înaintea Ta n-am făcut. Izbăveşte-mă de cel rău şi învredniceşte-mă ca, fără de osîndă, să deschid gura mea cea nevrednică şi să laud prea-sfînt numele Tău: al Tatălui, şi al Fiului şi al Sfîntului Duh, acum, şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

Rugăciunea a 2-a,
a aceluiaşi:

Din somn sculîndu-mă, cîntare de miezul nopţii aduc Ţie, Mîntuitorule, şi, înaintea Ta căzînd, strig: Nu mă da să adorm în moartea păcatelor, ci mă miluieşte, Cel ce Te-ai răstignit de voie, şi pe mine, cel ce zac în lene; grăbind, mă scoală şi mă mîntuieşte întru starea înainte şi întru rugăciuni; şi, după somnul nopţii, să-mi luminezi ziua fără de păcat, Hristoase Doamne, şi mă mîntuieşte.

Rugăciunea a 3-a,
iar a aceluiaşi Sfînt:

Sculîndu-mă din somn, scap către Tine, Stăpîne, Iubitorule de oameni, şi spre lucrurile Tale mă nevoiesc. Rogu-mă Ţie: Ajută-mi cu milostivirea Ta în toată vremea, în tot lucrul, şi mă izbăveşte de toate lucrurile lumeşti cele rele şi de sporirea drăcească, şi mă mîntuieşte, şi mă du întru Împărăţia Ta cea veşnică. Că Tu eşti Făcătorul meu, şi purtătorul de grijă, şi dătătorul a tot binele, şi întru Tine este toată nădejdea mea. Şi Ţie slavă înalţ, acum, şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

Rugăciunea a 4-a,
iar a aceluiaşi Sfînt:

Doamne – Care, cu multă bunătatea Ta şi cu îndurările Tale cele mari, mi-ai dat mie, robului Tău, de am trecut vremea nopţii acesteia fără de ispită de toată răutatea pizmaşului - Tu Însuţi, Stăpîne a toate cîte sînt, Făcătorule, învredniceşte-mă cu adevărată lumina Ta ca, întru luminată inimă, să fac voia Ta, acum, şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

Rugăciunea a 5-a,
a aceluiaşi:

Doamne Dumnezeule Atotţiitorule, Cel ce primeşti de la Puterile Tale cereşti cîntarea Sfintei Treimi, primeşte şi de la noi, nevrednicii robii Tăi, cîntarea Ta cea de noapte şi ne dăruieşte, întru toţi anii vieţii noastre şi întru tot ceasul, Ţie slavă să-Ţi înălţăm: Tatălui, şi Fiului şi Sfîntului Duh, acum, şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

Rugăciunea a 6-a,
a Sfîntului Vasile cel Mare:

Doamne Atotţiitorule, Dumnezeul Puterilor şi al tot trupul, Care întru cei de sus locuieşti şi spre cei smeriţi priveşti; Cel ce ispiteşti inimile şi rărunchii şi tainele oamenilor le ştii cu adevărat; Lumină fără de început şi pururea fiitoare, în care nu este mutare sau umbrire de schimbare. Însuţi, Împărate fără de moarte, primeşte rugăciunile noastre, pe care le facem către Tine din gurile noastre cele spurcate întru această vreme a nopţii, îndrăznind pentru mulţimea milelor Tale. Şi lasă nouă greşelile ce am greşit înaintea Ta: cu cuvîntul, cu lucrul, din ştiinţă şi din neştiinţă; şi ne curăţeşte pe noi de toate spurcăciunile trupeşti şi sufleteşti, făcîndu-ne pe noi casă cinstitului şi Sfîntului Tău Duh. Şi ne dăruieşte nouă, întru inimă priveghetoare şi curată a trece toată noaptea acestei vieţi, aşteptînd luminata şi sfînta zi a unuia născut Fiului Tău, a

Domnului Dumnezeului şi Mîntuitorului nostru Iisus Hristos, cînd va veni pe pămînt cu slavă, să judece pe toţi şi să plătească fiecăruia după lucrul său; ca să nu ne aflăm zăcînd şi dormind, ci priveghind şi sculaţi întru lucrarea poruncilor Lui; şi să fim gata a intra în bucuria şi în cămara slavei Lui celei Dumnezeieşti, unde este glasul cel neîncetat al lăudătorilor şi nespusa dulceaţă a celor ce văd pururea frumuseţea cea nespusă a slavei Tale. Că Tu eşti Lumina cea adevărată, Care luminezi şi sfinţeşti toate cîte sînt, şi pe Tine Te laudă toată făptura în veci. Amin.

Rugăciunea a 7-a,
a aceluiaşi Sfînt Vasile:

Pe Tine bine Te cuvîntăm, Înalte Dumnezeule şi al milelor Doamne, Cel ce faci cu noi pururea lucruri mari şi cu anevoie de urmat, slăvite şi prea-minunate, care nu au număr; Cel ce ne-ai dat nouă somn întru odihna neputinţelor noastre şi întru slăbiciunea ostenelii trupului celui mult trudit. Îţi mulţumim că nu ne-ai pierdut pe noi cu fărădelegile noastre, ci - după obicei, cu iubire de oameni - Te-ai milostivit şi ne-ai ridicat pe noi a mîneca şi a slavoslovi stăpînirea Ta. Pentru aceea ne rugăm bunătăţii Tale celei neasemănate: Luminează ochii gîndului nostru, şi ridică mintea noastră din somnul cel greu al lenei, şi ne deschide gura noastră şi o umple de laudele Tale, ca să putem neclintiţi a cînta, şi a striga, şi a ne mărturisi Ţie totdeauna, Dumnezeului celui slăvit întru toate şi de toţi: Tatălui cel fără de început, împreună şi unuia născut Fiului Tău, şi Preasfîntului, şi bunului, şi de viaţă-făcătorului Tău Duh, acum, şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

Rugăciunea a 8-a,
a Sfîntului Ioan Gură de Aur,
după numărul ceasurilor nopţii şi ale zilei:

Doamne, nu mă lipsi de binele Tău cel veşnic. Doamne, izbăveşte-mă de muncile de veci. Doamne, de am greşit măcar cu mintea, ori cu gîndul, sau cu cuvîntul, sau cu lucrul, iartă-mă. Doamne, izbăveşte-mă de toată neştiinţa, şi uitarea, şi slăbiciunea gîndului, şi de împietrita nesimţire. Doamne, izbăveşte-mă de toată ispitirea. Doamne, luminează-mi inima, pe care a întunecat-o pofta cea rea. Doamne, eu ca un om am greşit, iar Tu, ca un Dumnezeu îndurător, mă miluieşte, văzînd neputinţa sufletului meu. Doamne, trimite mila Ta întru ajutorul meu, ca să proslăvesc Preasfînt numele Tău. Doamne Iisuse Hristoase, scrie-mă pe mine, robul Tău, în cartea vieţii şi-mi dăruieşte sfîrşit bun. Doamne Dumnezeul meu, măcar de n-am făcut nici un bine înaintea Ta, ci-mi dă după darul Tău să pun început bun. Doamne, stropeşte în inima mea roua darului Tău. Doamne al Cerului şi al pămîntului, pomeneşte-mă pe mine, păcătosul robul Tău, ruşinatul şi necuratul, întru Împărăţia Ta. Amin.

Pînă aici urmează ceasurile nopţii.

Pentru ceasurile zilei:

Doamne, primeşte-mă întru pocăinţă. Doamne, nu mă lăsa pe mine. Doamne, nu mă duce pe mine în ispită. Doamne, dă-mi cuget bun. Doamne, dă-mi lacrimi, şi aducere aminte de moarte şi umilinţă. Doamne, dă-mi cuget să-mi mărturisesc toate păcatele mele. Doamne, dă-mi smerenie, curăţie şi ascultare. Doamne, dă-mi răbdare, şi voie nebiruită şi blîndeţe. Doamne, sădeşte întru mine rădăcina bunătăţilor şi frica Ta în inima mea. Doamne, învredniceşte-mă să Te iubesc cu tot sufletul şi gîndul meu şi să fac întru toate voia Ta. Doamne, acoperă-mă de oamenii gîlcevitori, şi de draci, şi de patimile trupeşti şi de toate alte lucruri necuvioase. Doamne, ştiu că faci precum vrei Tu, deci să fie şi întru mine, păcătosul, voia Ta, că bine eşti cuvîntat în veci. Amin.

Rugăciunea a 9-a,
către Sfîntul Înger, păzitorul vieţii:

Îngerul lui Hristos cel sfînt, către tine cad şi mă rog, păzitorul meu cel sfînt, care eşti dat mie spre păzirea sufletului şi păcătosului meu trup de la Sfîntul Botez. Iar eu, cu lenea mea şi cu obiceiurile mele cele rele, am mîniat prea-curată lumina ta şi te-am gonit de la mine cu toate lucrurile cele de ruşine: cu minciunile, cu clevetirile, cu pizma, cu osîndirea, cu trufia, cu

neplecarea, cu neiubirea de fraţi şi cu aducerea aminte de rău, cu iubirea de argint, cu prea-curvia, cu mînia, cu scumpetea, cu mîncarea fără saţiu, cu beţia, cu multa vorbire, cu gîndurile cele rele şi viclene, cu obiceiurile cele rele şi cu îndrăcirea spre curvie, avînd osebită voire spre toată pofta cea trupească. (O, rea voire a mea! - pe care nici dobitoacele cele necuvîntătoare nu o au.) Dar cum vei putea să cauţi spre mine sau să te apropii către mine, cel ca un cîine împuţit? Sau cu ce ochi, Îngerul lui Hristos, vei căuta spre mine, cel ce m-am împleticit aşa rău în lucruri împuţite? Sau cum voi putea să-mi cer iertare faptelor mele celor amare, şi rele şi viclene, în care cad în toate zilele şi nopţile, şi în tot ceasul. Ci cad înaintea ta şi mă rog, păzitorul meu cel sfînt: Milostiveşte-te spre mine, păcătosul robul tău (numele), şi-mi fii ajutor şi sprijinitor asupra pizmaşului meu celui rău, cu sfintele tale rugăciuni, şi Împărăţiei lui Dumnezeu mă fă părtaş cu toţi Sfinţii, acum, şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

Rugăciunea a 10-a,
către Preasfînta,
de Dumnezeu Născătoarea:

Preasfîntă Stăpîna mea, de Dumnezeu Născătoare, cu sfintele şi prea-puternicele tale rugăciuni, goneşte de la mine, smeritul şi ticălosul robul tău: deznădăjduirea, uitarea, necunoştinţa, nepurtarea de grijă şi toate gîndurile cele spurcate, cele rele şi hulitoare, de la ticăloasă inima mea şi de la întunecată mintea mea. Şi stinge văpaia poftelor mele, că sărac sînt şi ticălos. Şi mă izbăveşte de multele şi iuţile aduceri aminte şi năravuri, şi de toate faptele cele rele mă slobozeşte. Că bine eşti cuvîntată de toate neamurile şi se slăveşte prea-cinstit numele tău totdeauna, în vecii vecilor. Amin.

Deci:

Cuvine-se cu adevărat să te fericim pe tine, Născătoare de Dumnezeu, cea pururea fericită, şi prea-nevinovată, şi Maica Dumnezeului nostru. Ceea ce eşti mai cinstită decît Heruvimii şi mai slăvită fără de asemănare decît Serafimii, care fără stricăciune pe Dumnezeu Cuvîntul ai născut, pe tine, cea cu adevărat Născătoare de Dumnezeu, te mărim.

Slavă... Şi acum... Doamne, miluieşte. (de 3 ori)

Şi Otpustul:

Doamne Iisuse Hristoase, Fiule şi Cuvîntul lui Dumnezeu, pentru rugăciunile Preacuratei Maicii Tale, cu puterea cinstitei şi de viaţă-făcătoarei Cruci, cu rugăciunile cinstitului Înainte-mergător şi Botezător Ioan, pentru rugăciunile Sfintelor, cereştilor, fără de trup Puteri şi pentru rugăciunile tuturor Sfinţilor Tăi, miluieşte-ne pe noi. Amin.

Rugăciune către Preasfînta, de Dumnezeu Născătoarea:

Împărăteasa mea prea-bună şi nădejdea mea, Născătoare de Dumnezeu, primitoarea săracilor şi ajutătoarea străinilor, bucuria scîrbiţilor, acoperitoarea necăjiţilor: Vezi-mi nevoia, vezi-mi scîrba, ajută-mi ca unui neputincios, hrăneşte-mă ca pe un străin; necazul meu îl ştii, ci-l dezleagă precum vrei, că nu am alt ajutor afară de tine, nici altă folositoare degrabă, nici altă mîngîietoare bună, ci numai pe tine, Maica lui Dumnezeu, ca să mă păzeşti şi să mă acoperi în vecii vecilor. Amin.

RUGĂCIUNI
PENTRU ZILELE SĂPTĂMÎNII

Rugăciunea de duminică:

De vreme ce ziua duminicii îmi aduce aminte de prea-putcernicia Domnului meu, cu care a zidit lumea şi a răscumpărat pe om, pentru aceasta, iubitorule de oameni Doamne, mă închin Ţie şi-Ţi mulţumesc foarte pentru darurile cele mari ce ai făcut tuturor zidirilor Tale. Cu adevărat se bucură şi se veseleşte inima mea cînd stau de socotesc că numai Tu Însuţi eşti Dumnezeu sfînt, înţelept, milostiv, purtător de grijă, bun, puternic, necuprins şi, în scurte cuvinte, nici o bunătate şi nici o slavă nu-Ţi lipseşte. Mă bucur că Tu eşti un Dumnezeu în trei Ipostasuri: Tatăl, Fiul şi Sfîntul Duh. Să se tulbure, Domnul meu, păgînii ce se închină la alţi dumnezei, că nu este alt Dumnezeu afară de Tine. Pentru aceasta, fă să sporească Creştinii în orice bine, în orice slavă şi bunătate, de vreme ce ei numai pe Tine Te cunosc Dumnezeu adevărat, şi Te mărturisesc, şi Te măresc, şi Ţi se închină, şi-Ţi slujesc pururea, cu toată inima şi cu toată puterea lor. O, Părinte Sfinte! - miluieşte-ne. O, blagoslovite Fiule al lui Dumnezeu! - mîntuieşte-ne de iad. O, Duhule Sfinte! - dă-ne darul Tău şi acoperămîntul Tău. Aşa, Doamne şi Ziditorul meu, ascultă rugăciunile şi cererile sufletului meu cel păcătos şi-mi dă dar, smeritului şi nevrednicului, să cinstesc astăzi această sfîntă duminică, după porunca Ta şi după porunca Bisericii Tale, Maicii noastre, dăruindu-mi o pocăinţă adevărată, ca să-mi plîng păcatele ce am făcut împotriva Împărăţiei Tale, şi împotriva sufletului meu, şi a aproapelui meu. Te rog, mult milostive Doamne, să uiţi de astăzi înainte greşelile mele cele multe, după mulţimea milelor Tale. Îţi mulţumesc din toată inima pentru atîtea bunătăţi ce-mi trimiţi în toate zilele, şi mai vîrtos pentru înnoirea sufletului meu, pentru milostivirea Ta cea multă şi pentru răbdarea Ta cea mare, că nu m-ai pedepsit după mulţimea păcatelor mele, ci mă îngădui şi-mi aştepţi pocăinţa, ca un iertător bun şi milostiv. Încă mă rog, Doamne Iisuse Hristoase, să-mi dai dar să petrec bine şi creştineşte întru această săptămînă, fără de a-Ţi greşi nici cu gîndul, nici cu voinţa, nici cu cuvîntul, nici cu fapta, întru slava şi cinstea Buneivestiri a Sfintei Maicii Tale, şi a învierii Tale celei de a treia zi, şi a venirii Duhului Tău celui Sfînt asupra Apostolilor. Deosebi încă mă rog întru această rugăciune a mea pentru tot sufletul creştinesc cel scîrbit şi dosădit, să se învrednicească milei şi ajutorului Tău. Pentru Sfintele Tale Patimi şi pentru moartea Ta cea slăvită, dă înţelegere păcătoşilor să se cunoască pe sine şi să se căiască de păcatele lor, să le îndrepteze cu spovedania, să le urască şi să se lase de ele; şi să fie gata şi cuminecaţi cu inimă curată în ceasul morţii lor; şi-i învredniceşte pe toţi, şi pe cei vii, şi pe cei morţi, veşnicei Tale Împărăţii. Răscumpără-i pe ei, şi pe noi, cu Preasfînt Sîngele Tău; înviază-ne cu Învierea Ta, suie-ne în Cer cu Înălţarea Ta, ca să Te slăvim în vecii vecilor. Amin.

Rugăciunea de luni:

O, veşnice Dumnezeule! - Doamne Iisuse Hristoase, cu adîncă şi mare smerenie a inimii mele cunosc şi mărturisesc că greşesc în toate zilele Dumnezeieştii dragostei Tale. Pentru aceasta astăzi, că este luni şi începutul săptămînii, cer ca să-mi laşi păcatele şi să mi le ierţi, rugîndu-mă cu smerenie milostivirii Tale celei mari să-mi dai dar să pun început bun, să port grijă şi să ostenesc pentru sufletul meu, pentru care ai petrecut atîtea osteneli şi ispite la Sfînta Ta Răstignire, ca să mîntuieşti zidirea Ta. Şi Te rog, Dumnezeul meu şi Ziditorul meu, să mă întemeiezi de astăzi înainte spre bine, pînă la sfîrşitul vieţii mele, întru cinstea şi slava Împărăţiei Tale şi pentru mîntuirea mea. O, Doamne! - astăzi îţi dau Ţie sufletul, şi trupul meu, şi voinţa mea, rugîndu-Te să fie voia Ta spre mine precum Îţi place. Dă-mi îngăduinţă să pot răbda şi mă pedepseşte aici, întru această lume, după mila Ta, iar nu în cealaltă viaţă; şi iartă pe cei vii şi pe cei morţi, pentru rugăciunile Sfintei Tale Biserici, şi învredniceşte-ne - şi pe mine, şi pe ceilalţi - să ne bucurăm de slava Ta în Rai. La acestea pun mijlocitori pe Sfinţii Tăi Îngeri, către care zic: O, cereşti slujitori şi slugi ale lui Dumnezeu! - păzitori ai oamenilor şi vrăjmaşii diavolilor, mă închin vouă, fericitelor duhuri, şi mă bucur de slava voastră, pentru că pururea staţi neadormiţi întru voirile Dumnezeului nostru cu multă grăbire şi credinţă. Voi pururea căutaţi, şi nu dormiţi, pururea slujiţi, şi nu osteniţi, pururea luptaţi şi pururea biruiţi, şi nu este alta grija voastră, fără numai să goniţi pe vrăjmaşii lui Dumnezeu de la zidirea Lui. O, blagosloviţi păzitori ai oamenilor! - mă închin vouă şi vă mulţumesc pentru ajutorul cel din toate zilele ce ni-l daţi, pentru povăţuirea ce ne-o faceţi, pentru darul ce adesea îl cereţi de la Dumnezeu pentru noi, şi deosebi vă binecuvintez pentru grija ce aveţi pentru mine, nevrednicul şi păcătosul. O, Sfinte Îngere! - păzitorul sufletului meu, şi tu, Mihaile Arhanghele, ajutorul meu, nu vă scîrbiţi de mine, nici nu mă lăsaţi pustiu, ci mă păziţi ziua şi noaptea, pînă îmi voi da cu bună pocăinţă sufletul meu în mîinile lui Dumnezeu şi Ziditorului meu. Şi, măcar că eu nu vă ascult, nici nu primesc luminările şi povăţuirile ce-mi faceţi pentru folosul meu, iarăşi vă rog să aveţi grija sufletului meu şi să opriţi puterea vrăjmaşul, ca să nu mă împresoare, şi să mă mîntuiţi de toţi vrăjmaşii cei văzuţi şi nevăzuţi, ca să nu mai greşesc de acum înainte Dumnezeului meu; şi să mă învredniciţi să vă văd la moartea mea, şi să staţi împrejurul meu, şi să-mi mîntuiţi sufletul meu, şi să-l duceţi în Cer să se închine slavei feţei lui Dumnezeu şi să vadă bucuria Sfinţilor Lui; ca să am pricină să vă mulţumesc acolo pentru purtarea de grijă ce aţi făcut pentru mine şi să povestesc binele vostru cu glas neîncetat, în vecii vecilor. Amin.

Rugăciunea de marţi:

O, Doamne şi Dumnezeul meu! - astăzi stau osîndit înaintea feţei Tale celei sfinte şi-mi mărturisesc nevrednicia, şi neputinţa, şi nestatornicia, şi sărăcia mea cea mare; pentru aceasta - o, Izvor dulce şi Noianul milei! - mă rog să deschizi stavilele Cerului şi să ploi asupra mea bunătăţile milostivirii Tale, ca să pot scoate lacrimi să plîng, şi să spăl, şi să luminez sufletul meu de împuţiciunea păcatelor, cu pocăinţă tare şi adevărată. Şi la aceasta Îţi aduc mijlocitor pe Înainte-mergătorul Ioan, să Te roage să-mi dai darul acesta, către care zic: O, învăţătorule al pocăinţei! - şi făclie luminată a Soarelui cel de taină, al lui Hristos Dumnezeu, primeşte ticăloasa mea rugăciune; o, slăvite, mărite Proorocule! - care eşti mai mare decît toţi Proorocii, precum Fiul lui Dumnezeu te-a numit în Evanghelie; tu, cel ce ai dezlegat legăturile sterpiciunii părinţilor tăi; tu, care ai vădit pe Stăpînul Hristos la norod; tu, care L-ai botezat în Iordan şi ai văzut Cerurile deschizîndu-se; tu, care ai auzit glasul cel Părintesc şi ai văzut Duhul Sfînt pogorîndu-Se peste Dînsul ca un porumb; tu ascultă cererea mea, aprinde făclia păcătosului meu suflet şi mă luminează cu darul tău, pentru că sînt spurcat cu gîndurile mele cele rele şi grozave, de vreme ce am răpus părinteasca mea moştenire şi m-am făcut asemenea cu dobitoacele cele nepricepute, şi pasc împreună cu ele eu, ticălosul, la acestea pămînteşti, fără a gîndi vreodată pentru cele cereşti. Adevăratule Înger pămîntesc al lui Dumnezeu şi omule ceresc, eu am covîrşit pe toţi oamenii întru răutăţi şi întru lucrurile cele necuvioase, şi pururea mă tăvălesc ca un rîmător în tina păcatului, şi n-am rămas nici zi, nici ceas, nici clipă de ceas în voia lui Dumnezeu, ci am făcut numai voia vrăjmaşului meu, legat şi tras de dînsul cu voia mea, ca Samson de cei străini de neam; şi mort în groapa poftelor mele celor rele, ca odinioară Olofern, care era beat mai mult de pofta lui cea rea, decît de vinul ce i-a dat înţeleapta şi viteaza Iudita, care, ca pe un nevrednic vieţii, l-a omorît; ci, te rog, înviază-mă cu mijlocirea ta din această moarte tu, care stai în Cer înaintea Celui fără de moarte şi veşnicului Judecător, făcîndu-L să se milostivească asupra mea, ca cel ce ai multă îndrăzneală la dragostea Lui. Întinde mîna aceea cu care L-ai botezat, şi strică gîndurile mele cele rele, şi mă întăreşte să săvîrşesc viaţa mea pe calea cea bună a lui Dumnezeu; şi, precum în viaţă învăţai norodul cu limba ta, aşa şi acum învaţă-mă şi pe mine darul tău, şi luminează mintea mea în poruncile Domnului, şi goneşte de la mine toate împotrivirile sufletului, şi mă mîntuieşte de veşnica muncă, şi mă învredniceşte Împărăţiei Cerului, întru care te bucuri. Pentru ca să laud şi să măresc numele tău cel sfânt - o, Proorocule şi Botezătorule! - scrie cuvintele mele în inima ta şi însemnează ale tale întru a mea, ca să le ţin minte şi să le păzesc, pînă voi săvîrşi viaţa mea; şi să stai lîngă mine în ceasul morţii mele, ca să mă păzeşti de tot păcatul şi să mă aduci pocăit înaintea Stăpînului meu Dumnezeu. Roagă-te încă şi pentru toată lumea, ca Dumnezeu să dea ajutor Creştinilor, şi celor vii, şi celor morţi, să-i odihnească de nevoile lor cele multe şi, ca un Preaputernic, să le dăruiască toate cele trebuincioase şi să-i învrednicească Împărăţiei Lui. Amin.

Rugăciunea de miercuri:

Preaputernice şi iubitul meu Doamne, mi-aduc aminte că Te-ai născut om din Sfînta Fecioară în peşteră şi că Te-ai vîndut pe treizeci de arginţi de ucenicul cel viclean, ca să ne răscumperi pe noi, păcătoşii, din mîinile diavolului. Pentru aceasta, Te rog să Te milostiveşti asupra mea, păcătosul şi nevrednicul, şi să mă răscumperi pe mine, vînzătorul şi de toate zilele ucigaşul. Şi aceasta să o faci ca să cinstesc Naşterea Ta cea sfîntă şi să mă închin Dumnezeirii Tale. Dă-mi, Doamne, iertare păcatelor mele celor multe şi putere să stau împotriva relelor, ale trupului şi ale sufletului. Primeşte, Doamne, această mică rugăciune şi smerită voinţă a mea, că mă întristez pentru că Te-am întristat şi mă amărăsc pentru că Te-am smintit fără de număr. Încă mă şi aduc pe mine Ţie şi de voia mea mă dau în mîinile Tale, ca să mă pedepseşti precum mi se cade şi să mă tămăduieşti cu ierburi amare, ca un doctor bun, precum vei vrea, pentru că altul nu poate să mă vindece, fără numai Tu, Dumnezeul meu şi Ziditorul meu. La Tine drept aceea am toată nădejdea mea, crezînd că, precum ai primit să Te vinzi pentru mine, aşa îmi vei dărui şi acum mila Ta. Şi să mă răscumperi din veşnica muncă şi să mă pui întru Împărăţia Ta. Nu Te depărta de la mine, care sînt mai rău vînzător decît Iuda; nu lăsa să mă ia în inima mea cugetele rele ce avea el; nu mă lăsa să Te vînd pentru lucrurile cele deşarte ale lumii; nu mă slobozi să Te îmbrăţişez şi să Te sărut cu sărutare vicleană şi cu buze spurcate; nici să-Ţi zic «Bucură-Te, Învăţătorule» cu gura mea cea spurcată; nici să Te mai răstignesc în toate zilele cu faptele mele cele fără de lege; nici să Te batjocoresc cu gîndurile mele cele rele, precum făceau Jidovii în vremea Patimilor Tale; ci ca şi curva să Te spăl, nu cu mir, ci cu lacrimile ochilor mei, ca să mă învrednicesc a auzi şi eu din gura Ta cea dulce: «Iertate să-ţi fie păcatele.» Amin.

Rugăciunea de joi:

Doamne Iisuse Hristoase, Fiul şi Cuvîntul lui Dumnezeu-Tatăl, precum în ziua de astăzi Te-ai sculat de la Cină şi ai spălat cu mare smerenie picioarele ucenicilor Tăi şi ale vînzătorului, şi întru această seară le-ai dat Sfîntul Tău Trup şi Sîngele Tău, apucînd întru mîinile Tale cele sfinte pîine şi vin, şi blagoslovindu-le, şi făcîndu-le Trup şi Sîngele Tău, şi împărtăşind zicînd: «Luaţi, mîncaţi, că acesta este Trupul şi Sîngele Meu, ca să se ierte păcatele voastre»; întru care zi Te-ai înălţat la Cer şi ai şezut de-a dreapta lui Dumnezeu, Tatălui Tău, să împărăţeşti ca un Fiu iubit împreună cu El în veci. Te rog, pentru rugăciunile ucenicilor Tăi şi ale Sfîntului Nicolae, să ierţi greşelile tuturor păcătoşilor, şi ale celor vii, şi ale celor morţi, şi să-mi dai lacrimi fierbinţi; şi darul Tău cel curăţitor, ce a spălat picioarele ucenicilor Tăi, să spele şi să curăţească astăzi inima mea cea spurcată, şi să lumineze sufletul meu, şi să deschidă mintea mea, ca să mă fac vrednic să mă împărtăşesc cu curăţie, cu cucernicie şi cu smerenie Sfintelor Tale Taine, şi acum, şi în vremea morţii mele. Şi să se suie cu bucurie sufletul meu în ceasul despărţirii mele împreună cu Tine; şi - fără de nici o frică, sau întrebare, sau împiedicare - să trec vămile văzduhului, şi să ajung la uşile Cerului, şi să intru întru slava Ta cea cerească să măresc şi să mă închin numelui Tău celui sfînt, în veci. Amin.

Rugăciunea de vineri:

Doamne Iisuse Hristoase, Mîntuitorul cel dulce al sufletului meu, mărturisesc înaintea Ta întru această zi a răstignirii Tale, întru care ai pătimit şi pentru păcatele noastre ai luat moarte pe Cruce, cum că eu sînt cel ce Te-am răstignit cu păcatele mele cele multe şi cu fărădelegile mele cele rele. Pentru aceea, mă rog bunătăţii Tale celei nespuse să mă faci şi pe mine părtaş sfintelor Tale Patimi, cinstitelor răni şi morţii Tale celei de viaţă făcătoare, ca să mă învrednicesc, prin darul Tău, să cîştig şi eu asemenea pătimiri pentru dragostea Ta, precum Tu, Cel milostiv, le-ai răbdat pentru mîntuirea mea, întărindu-mă întru aceasta pururea, cu aceeaşi putere şi răbdare ce ai avut cînd Te-au răstignit nemulţumitorii Jidovi. Întăreşte-mă drept aceea, Doamne, ca de astăzi înainte să ridic cu bucurie Crucea Ta, cu mare pocăinţă şi cu urîrea cugetelor şi voinţelor mele celor rele; şi sădeşte în inima mea întristarea morţii Tale să o simt, precum au simţit-o iubita Ta Maică, ucenicii Tăi şi mironosiţele, cele ce stăteau lîngă Crucea Ta. Luminează-mi simţirile cele sufleteşti, ca să se mişte şi să cunoască moartea Ta, precum ai făcut de Te-au cunoscut zidirile cele neînsufleţite, cînd s-au mişcat la răstignirea Ta, şi mai vîrtos cum Te-a cunoscut tîlharul cel credincios şi Ţi s-a plecat Ţie, de l-ai pus în Rai. Dă-mi, Doamne, şi mie, tîlharului celui rău, darul Tău, precum l-ai dat atunci aceluia, şi-mi iartă păcatele pentru Sfintele Tale Patimi şi mă aşează cu bună întoarcere şi pocăinţă împreună cu el în Rai, ca un Dumnezeu şi Ziditor ce-mi eşti. Asemenea fă şi la toţi Creştinii, vii şi morţi, precum Ţi se roagă în toate zilele Sfînta Ta Biserică, şi le lasă lor păcatele şi-i învredniceşte pe ei Împărăţiei Tale, ca să vadă Lumina Ta şi să mărească Slava Ta. Mă închin Crucii Tale, Hristoase, şi, pentru dragostea Ta către noi, zic către dînsa: Bucură-te, cinstită Cruce a lui Hristos, că tu ai mîntuit lumea, ridicînd asupra ta pe Iisus ţintuit; bucură-te, pom blagoslovit, pentru că tu ai ţinut rodul Vieţii, Care ne-a izbăvit din moartea păcatului; bucură-te, sceptrul cel tare care ai sfărîmat uşile iadului; bucură-te, cheia împărătească ce ai deschis uşa Raiului. Mă bucur şi eu, căci văd pe vrăjmaşii tăi surpaţi jos, şi pe prietenii tăi - împărăţind în Cer; pe vrăjmaşii tăi - biruiţi de greimea ta, şi pe Creştinii ce ţi se închină - înarmaţi cu puterea ta. O, răstignitul meu Hristoase! - cîte ai pătimit pentru noi. O, cîte răni, cîte scuipări, cîte batjocuri şi cîte necinstiri ai răbdat pentru păcatele noastre! - ca să ne dai încă şi pildă de adevărată răbdare. Drept aceea, cum pot să fug de Cruce, văzînd pe Dumnezeul meu că-L ridică? Cum să-mi pară rău de cazne, văzînd pe Stăpînul meu că le iubeşte, şi le cere, şi le socoteşte Lui de mare slavă? Ruşine-mi este cu adevărat de mă voi întrista de relele ce mi le pricinuiesc oamenii; sau pentru ispitele ce-mi aduc dracii, trupul şi gîndul meu cel rău; sau pentru sărăcia şi bolile ce-mi vin din depărtarea lui Dumnezeu, pentru păcatele mele. De vreme ce acestea toate le trimite Dumnezeu ca să mă apropii de El mai mult şi ca să-L măresc; şi mă pedepseşte întru această viaţă, pentru binele meu şi ca să mă odihnesc cu mai multă slavă întru

Împărăţia Lui. Şi de vreme ce este aşa, înmulţeşte-mi, Doamne, ostenelile, şi ispitele, şi durerile mele, numai să-mi înmulţeşti împreună şi să-mi prisoseşti răbdarea, puterea şi slavoslovia, la cîte cazne ce s-ar întîmpla; căci cunosc că neputincios sînt, de nu mă vei întări; orb, de nu mă vei lumina; legat, de nu mă vei dezlega; fricos, de nu mă vei face îndrăzneţ; rău, de nu mă vei preface; pierdut, de nu mă vei afla; rob, de nu mă vei răscumpăra cu bogata şi Dumnezeiasca Ta putere şi cu darul Sfintei Tale Cruci, căreia mă închin şi o măresc, acum, şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

Rugăciunea de sîmbătă:

Doamne Iisuse Hristoase, Judecătorul meu şi veşnice Dumnezeule, cunosc adevărat că păcatele mele nu poate nici condeiul să le scrie, nici limba să le povestească, nici mintea să le priceapă, căci sînt fără de număr şi covîrşesc stelele cerului şi nisipul mării. Pentru aceea Te rog întru această zi, întru care Te-ai pus în groapă de Iosif şi de Nicodim, şi Te-ai pogorît în iad cu sfîntul şi Dumnezeiescul Tău suflet, şi ai gonit întunericul de acolo cu lumina Dumnezeirii Tale, şi ai adus bucurie mare strămoşilor noştri, căci i-ai mîntuit dintr-acea cumplită robie şi i-ai suit în Rai: Îngroapă şi păcatele mele, şi gîndurile mele cele rele, şi cugetele mele cele viclene în groapa uitării, ca să piară din mintea mea, şi să nu mai stea vii şi să lupte sufletul meu. Şi curăţeşte-mă de astăzi înainte, şi sufleteşte, şi trupeşte de grozavele şi scîrbavnicele mele lucruri, şi luminează întunecatul iad al inimii mele, şi goneşte întunericul păcatelor mele, şi suie mintea mea la Cer, ca să mă bucur de faţa Ta şi de slava Ta. Aşa, Doamne, primeşte rugăciunea mea ca pe o tămîie mirositoare, pentru rugăciunile iubitei Tale Maici, care Te-a născut Fecioară, şi Te-a ţinut, şi Te-a crescut; ce auzea învăţăturile Tale, şi se bucura cînd vedea minunile Tale, şi se veselea duhul ei; ce căuta faţa Ta cea sfîntă şi se bucura sufletul ei; ce Te-a văzut pe Cruce pironit între doi tîlhari şi de durerile Tale i s-a rănit inima; ce împreună cu ucenicii şi cu mironosiţele Te-a pus în mormînt; ce Te-a văzut a treia zi din morţi înviat şi la Înălţarea Ta Te-a văzut suindu-Te de pe pămînt în Cer, însoţit de Sfinţii Tăi Îngeri. Încă, Doamne, pentru dragostea Sfinţilor Tăi, ce Te roagă împreună cu toţi pentru toată lumea, fă milă şi cu cei vii, şi cu cei morţi, către care zic şi eu, nevrednicul: O, fericiţilor oameni ai lui Dumnezeu! - nu conteniţi a vă ruga noaptea şi ziua lui Dumnezeu pentru noi, ticăloşii şi păcătoşii, ce pururea Îi greşim cu atîtea nenumărate păcate. Aduceţi-vă aminte, că şi voi aţi călătorit ca noi întru această lume, ispitiţi şi goniţi de cei răi, şi aveaţi trebuinţă de darul lui Dumnezeu, pe care cu multe lacrimi l-aţi cerşit atunci, şi l-aţi cîştigat şi v-aţi slujit de dînsul; şi faceţi, Sfinţii lui Dumnezeu, să se facă şi la noi asemenea, că ne trebuie foarte darul şi ajutorul lui Dumnezeu, şi nu-l avem, nici nu-l aflăm, pentru că nu-l cerem precum se cade şi precum vrea Dumnezeu şi legea Lui. Voi vedeţi şi socotiţi ce trebuie în Biserica lui Dumnezeu şi ce lucru lipseşte fiecărui om; drept aceea, cereţi-o lui Dumnezeu la vreme şi nu încetaţi niciodată rugîndu-L, ca să cîştige pururea prin rugăciunile voastre: păcătoşii - iertarea; săracii - ajutorul; întristaţii - mîngîierea; bolnavii - sănătatea; nebunii - înţelepciunea; cei tulburaţi - liniştea; cei goniţi - ocrotirea; şi toţi împreună - darul lui Dumnezeu şi folosul cel sufletesc, în slava lui Dumnezeu, Celui ce în Treime Se laudă, Căruia se cuvine cinste şi închinăciune, în veci. Amin.

RUGĂCIUNI DIFERITE

Rugăciunea înainte de începerea lucrului:

În numele Tatălui, şi al Fiului şi al Sfîntului Duh. Amin. Doamne Iisuse Hristoase, Fiule unule născut al Tatălui celui fără de început, Care în Sfînta Ta Evanghelie ai zis: «Tatăl Meu pînă acum lucrează, şi Eu lucrez».Tu, Doamne, Cel ce ai grăit prin gura Proorocului Tău David: «Ieşi-va omul la lucrul său şi la lucrarea sa, pînă seara». Şi iarăşi Tu ai hotărît prin gura fericitului Tău Apostol Pavel că: «Cel ce nu lucrează să nu mănînce». Apoi, Însuţi Tu ai grăit, cu însăţi preacurată gura Ta: «Fără de Mine nu puteţi face nimic»; şi: «Orice veţi cere (de la Tatăl) întru numele Meu, Eu voi face.» Doamne Dumnezeule, ascult din toată inima Dumnezeieştile Tale cuvinte şi cu umilinţă alerg la bunătatea Ta, rugîndu-mă: Ajută-mi cu darul Tău să săvîrşesc lucrul ce am început, în numele Tău: al Tatălui, şi al Fiului şi al Sfîntului Duh. Amin.

Rugăciune după săvîrşirea lucrului:

În numele Tatălui, şi al Fiului şi al Sfîntului Duh. Amin. Doamne Iisuse Hristoase, Cel ce eşti plinirea tuturor bunătăţilor, Ţie-Ţi mulţumesc pentru ajutorul şi sporul ce mi-ai dat la lucrul acesta, pe care cu darul Tău l-am făcut astăzi. Şi acum mă rog Ţie, Doamne: Fă ca lucrarea mea să-mi fie de folos. Umple de bucurie şi de veselie sufletul meu şi mă mîntuieşte, ca un bun, şi milostiv şi de oameni iubitor. Amin.

Rugăciune la masa de prînz:

În numele Tatălui, şi al Fiului şi al Sfîntului Duh. Amin. Tatăl nostru care eşti în Ceruri, sfinţească-Se numele Tău. Vie Împărăţia Ta. Facă-se voia Ta, precum în Cer, aşa şi pe pămînt. Pîinea noastră cea spre fiinţă dă-ne-o nouă astăzi. Şi ne iartă nouă greşelile noastre, precum şi noi iertăm greşiţilor noştri. Şi nu ne duce pe noi în ispită, ci ne izbăveşte de cel rău. Că a Ta este Împărăţia, şi puterea şi slava: a Tatălui, şi a Fiului şi a Sfîntului Duh, acum, şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

Slavă... Şi acum ... Doamne, miluieşte. (de trei ori) Pentru rugăciunile Sfinţilor Părinţilor noştri, Doamne Iisuse Hristoase, Fiul lui Dumnezeu, miluieşte-ne pe noi. Amin.

Rugăciune după masa de prînz:

Mulţumim Ţie, Hristoase Dumnezeul nostru, că ne-ai săturat pe noi de bunătăţile Tale pămînteşti; nu ne lipsi pe noi nici de cereasca Ta Împărăţie, ci - precum în mijlocul ucenicilor Tăi ai venit, Mîntuitorule, pace dîndu-le lor - aşa vino şi la noi şi ne mîntuieşte. Amin.

Apoi: Cuvine-se cu adevărat... (pagina…) Slavă... Şi acum ... Doamne, miluieşte. (de trei ori) Pentru rugăciunile Sfinţilor Părinţilor noştri... (pagina…)

Rugăciune la masa de seară:

În numele Tatălui, şi al Fiului şi al Sfîntului Duh. Amin. Mînca-vor săracii, şi se vor sătura, şi vor lăuda pe Domnul; iar celor ce-L caută pe Dînsul vii le vor fi inimile în veacul veacului.
Slavă... Şi acum... Doamne, miluieşte. (de trei ori) Pentru rugăciunile...

Rugăciune după masa de seară:

Veselitu-ne-ai pe noi, Doamne, întru făpturile Tale şi întru lucrurile mîinilor Tale ne-am bucurat. Însemnatu-s-a peste noi lumina feţei Tale, Doamne. Dat-ai veselie în inimile noastre din rodul grîului, al vinului şi al untdelemnului; al lor, ce s-au înmulţit. Cu pace împreună ne vom culca şi vom adormi, că Tu, Doamne, deosebi întru nădejde ne-ai aşezat.

Apoi: Cuvine-se cu adevărat... Slavă... Şi acum... Doamne, miluieşte. (de trei ori) Pentru rugăciunile...

Rugăciune de călătorie:

În numele Tatălui, şi al Fiului şi al Sfîntului Duh. Amin. Stăpîne, Doamne Dumnezeul nostru, Calea, Adevărul şi Viaţa - Cel ce ai bine-voit a călători în Egipt cu Iosif şi cu Preacurata Fecioară, Maica Ta; Doamne - Cel ce ai călătorit împreună cu Luca şi cu Cleopa la Emaus şi, prin frîngerea pîinii prea-mărit descoperindu-Te lor, i-ai făcut să se întoarcă veseli în Ierusalim - şi acum, cu darul şi cu Dumnezeiasca Ta binecuvîntare, călătoreşte împreună cu mine, robul Tău (numele), care cu smerenie chem ajutorul Tău. Şi, precum oarecînd ai păzit pe robul Tău, Tobie, trimite-mi şi mie acum pe Îngerul Tău păzitor, ca să fie cu mine împreună călător, să mă izbăvească de toată înconjurarea văzuţilor şi nevăzuţilor vrăjmaşi şi spre împlinirea poruncilor Tale să mă povăţuiască; ca astfel - cu pace, cu bună sporire, şi cu sănătate călătorind - iarăşi cu pace şi fără de tulburare să ne întoarcem. Şi ne dă nouă tot binele cu bucurie, ca întru slava Ta toate să se săvîrşească. Că Tu eşti Dumnezeul nostru şi Ţie slavă înălţăm: Tatălui, şi Fiului şi Sfîntului Duh, acum, şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

Rugăciune pentru vrăjmaşi,
a Sfîntului Nicolae Velimirovici:

În numele Tatălui, şi al Fiului şi al Sfîntului Duh. Amin. Doamne, binecuvintează-i pe vrăjmaşii mei. Şi eu îi binecuvintez, şi nu-i blestem. Ei au mărturisit în locul meu păcatele mele în faţa lumii. Ei m-au biciuit cînd eu m-am cruţat de la biciuire. Ei m-au chinuit atunci cînd eu am fugit de chinuri. Ei m-au hulit atunci cînd eu m-am vorbit de bine pe sine-mi. Ei m-au scuipat atunci cînd eu m-am mîndrit cu sine-mi. Binecuvintează, Doamne, pe vrăjmaşii mei. Cînd eu m-am făcut înţelept, ei m-au numit nebun. Cînd m-am făcut puternic, ei au rîs de mine ca de un ticălos. Cînd am vrut să conduc pe oameni, ei m-au împins înapoi. Cînd m-am grăbit să mă îmbogăţesc, ei m-au tras înapoi cu mînă de fier. Cînd m-am gîndit să dorm liniştit, ei m-au trezit din somn. Cînd mi-am zidit casă pentru viaţă lungă şi liniştită, ei au răsturnat-o şi m-au gonit afară. Cu adevărat, vrăjmaşii m-au dezlegat de lume şi mi-au întins mîinile pînă la veşmîntul Tău. Binecuvintează, Doamne, pe vrăjmaşii mei.Binecuvintează-i şi-i înmulţeşte; asmute-i şi mai mult împotriva mea, ca fuga mea spre Tine să fie fără întoarcere; ca să se rupă nădejdea mea în oameni ca mreaja de păianjen, ca smerenia să împărăţească deplin în inima mea; ca inima mea să se facă mormîntul celor rele; ca toată comoara mea să o adun în Ceruri. Ah, de m-aş slobozi odată de amăgirea de sine, care m-a înfăşurat în mreaja grozavă a vieţii înşelătoare. Vrăjmaşii m-au învăţat să ştiu ceea ce puţini ştiu în lume: că omul nu are vrăjmaşi pe pămînt, afară de sine însuşi. Doar acela urăşte pe vrăjmaşi, care nu ştie că vrăjmaşii nu sînt vrăjmaşi, ci prieteni aspri. De aceea, Doamne, binecuvintează pe prietenii şi pe vrăjmaşii mei. Sluga blestemă pe vrăjmaş, pentru că nu ştie; iar fiul îl binecuvintează, pentru că ştie. Căci fiul ştie că vrăjmaşii nu pot să se atingă de viaţa lui. Pentru aceea, el păşeşte slobod între ei şi se roagă lui Dummnezeu pentru ei. Doamne, binecuvintează pe vrăjmaşii mei. Şi eu îi binecuvintez, şi nu îi blestem. Amin.

POMELNICUL

Pe care dator este monahul sau mireanul a-l citi în toată ziua, după săvîrşirea pravilei sale de chilie, cu toată umilinţa şi osîrdia.

Adu-ţi aminte, Doamne Iisuse Hristoase, Dumnezeul nostru, de milele şi îndurările Tale ce sînt din veac, pentru care Te-ai şi făcut om; şi de voie ai răbdat răstignire şi moarte pentru mîntuirea celor ce cu dreptate cred întru Tine; şi, înviind din morţi, Te-ai înălţat la Ceruri şi şezi de-a dreapta lui Dumnezeu Tatăl; şi cauţi spre smeritele rugăciuni ale celor ce, cu toată inima, Te cheamă pe Tine. Pleacă urechea Ta şi auzi smerită rugăciunea mea, a nevrednicului robului Tău, întru miros cu bună mireasmă duhovnicească, ce se aduce Ţie pentru tot norodul Tău. Şi, mai întîi, adu-Ţi aminte de Biserica Ta cea Sfîntă, Sobornicească, şi Apostolească, pe care ai cîştigat-o cu cinstit sîngele Tău, şi o întemeiază, şi o întăreşte, şi o lăţeşte, o înmulţeşte, o împacă, şi nebiruită de porţile iadului în veci o păzeşte; întărîtările bisericilor le încetează, ridicările păgînilor le stinge, sculările ereticilor în grabă le sfărîmă, şi le dezrădăcinează, şi cu puterea Sfîntului Tău Duh întru nimic le întoarce. O metanie.

PENTRU CEI VII

Mîntuieşte, Doamne, şi miluieşte pe bine-credinciosul şi de Hristos iubitorul nostru neam; supune sub picioarele lui pe tot vrăjmaşul şi potrivnicul; cu pace întăreşte stăpînirea lui pămîntească şi sădeşte în inima lui cele bune pentru Sfînta Biserică; pentru ca să vieţuim, prin liniştea lui, viaţă lină şi fără de gîlceavă, în dreapta credinţă, în deplină creştinătate şi curăţie. O metanie.

Mîntuieşte, Doamne, şi miluieşte pe Preasfinţitul nostru Episcop, dimpreună cu toţi prea-sfinţiţii mitropoliţi, arhiepiscopi şi episcopi ortodocşi, pe preoţi, diaconi, şi pe tot clerul bisericesc, pe care i-ai pus să păstorească turma Ta cea cuvîntătoare; dăruieşte-le să îndrepteze cuvîntul Tău cel adevărat întru sănătate, fără de gîlceavă, cu ortodoxie, drept după predania Sfinţilor Apostoli şi a Sfinţilor Părinţi, pe care, prin Duhul Sfînt, au aşezat-o la Soboarele lumii; şi, pentru rugăciunile lor, miluieşte-mă şi pe mine, păcătosul. O metanie.

Mîntuieşte, Doamne, şi miluieşte pe părintele nostru, stareţul (numele), cu toţi cei întru Hristos fraţi; şi, pentru rugăciunile lor, mîntuieşte-mă şi pe mine, păcătosul. O rostesc călugării. O metanie.

Mîntuieşte, Doamne, şi miluieşte pe duhovnicul meu, părintele (numele), şi, pentru sfintele lui rugăciuni, iartă greşelile mele. O metanie.

Mîntuieşte, Doamne, şi miluieşte pe toţi fraţii noştri ce slujesc cu osteneli în acest sfînt lăcaş: pe lucrătorii cei cu rucodelie, pe cei puşi la ascultări şi pe cei împreună cu dînşii ostenitori, pe slugile mireneşti şi pe lucrătorii de pămînt ai acestei mănăstiri, şi pe toţi ortodocşii Creştini. O rostesc călugării. O metanie.

Mîntuieşte, Doamne, şi miluieşte pe părinţii mei cei după trup, (numele), şi pe fraţii, şi surorile, şi rudele mele cele după trup şi după duh, şi pe toţi cei de aproape ai neamului meu, şi pe prieteni; şi le dăruieşte lor bunătăţile tale cele lumeşti şi cele mai presus de lume. O metanie.

Mîntuieşte, Doamne, şi miluieşte pe părinţii şi fraţii noştri, cei ce vieţuiesc şi petrec în mănăstirile din Sfîntul Munte, şi în cele din Ţara Românească şi în alte locuri; şi, cu rugăciunile lor, mă miluieşte şi pe mine, păcătosul. O metanie.

Mîntuieşte, Doamne, şi miluieşte după mulţimea îndurărilor tale pe toţi ieromonahii, pe monahii şi monahiile, şi pe toţi cei ce întru feciorie, şi întru bună cucernicie, şi întru pustnicie petrec în mănăstiri, în pustii, în peşteri, în munţi, pe stîlpi, în închisori, în crăpăturile pietrelor, în ostroavele mării, şi în orice loc şi latură a stăpînirii Tale, şi care slujesc şi se roagă Ţie cu creştinească, dreaptă şi bună-credinţă. Uşurează-le lor greutatea, şi mîngîie necazul lor, şi spre nevoinţă le dă lor de la Tine putere şi tărie; şi, pentru rugăciunile lor, dăruieşte-mi şi mie iertare păcatelor. O metanie.

Mîntuieşte, Doamne, şi miluieşte pe cei bătrîni şi pe cei tineri, pe cei săraci şi pe cei străini de părinţi, şi pe văduve, şi pe cei ce se află în boli, şi în scîrbe, şi în nevoi, şi în necazuri, în înconjurări şi în robii, în temniţă şi în surghiun; iar mai ales pe robii Tăi cei izgoniţi pentru Tine şi pentru credinţa ortodoxă de păgînii cei fără de Dumnezeu, de către cei ce s-au lepădat de lege şi de cumpliţii eretici. Adu-Ţi aminte de dînşii, cercetează-i, întăreşte-i, mîngîie-i şi, în grabă, cu puterea Ta, dăruieşte-le lor uşurare, slobozire şi izbăvire. O metanie.

Mîntuieşte, Doamne, şi miluieşte pe cei ce ne fac nouă bine, ne miluiesc şi ne hrănesc pe noi; pe cei ce ne-au dat milostenie şi ne-au poruncit nouă, nevrednicilor, să ne rugăm pentru dînşii, şi pe cei ce ne odihnesc pe noi; şi fă mila Ta cu dînşii, dăruindu-le lor toate cererile ce sînt către mîntuire şi dobîndirea bunătăţilor celor veşnice. O metanie.

Mîntuieşte, Doamne, şi miluieşte pe cei ce sînt trimişi la slujbă, pe cei ce călătoresc, părinţii şi fraţii noştri, şi pe toţi ortodocşii Creştini. O metanie.

Mîntuieşte, Doamne, şi miluieşte pe cei ce eu, cu nebunia mea, i-am smintit, şi de la calea mîntuirii i-am întors şi către faptele cele rele şi necuvioase i-am adus; şi, cu Dumnezeiasca Pronie, către calea mîntuirii iarăşi îi întoarce. O metanie.

Mîntuieşte, Doamne, şi miluieşte pe cei ce mă urăsc, şi-mi fac mie strîmbătate şi mă asupresc; şi nu-i lăsa pe dînşii să piară pentru mine, păcătosul. O metanie.

Pe cei ce s-au depărtat de la credinţa ortodoxă, întunecîndu-se cu eresurile cele pierzătoare, cu lumina cunoştinţei Tale îi luminează şi cu Una, Sfînta, Apostoleasca, şi Soborniceasca Ta Biserică îi uneşte. O metanie.

Pe spurcata şi de Dumnezeu hulitoarea împărăţie a necredincioşilor, păgînilor şi ereticilor, în grabă o risipeşte şi dă împărăţia celor drept-credincioşi; iar Ortodoxia o întăreşte, şi înalţă fruntea Creştinilor şi trimite peste noi milele tale cele bogate. O metanie.

Mîntuieşte, Doamne, miluieşte şi îmi iartă tot ce eu, ca un om neputincios, am greşit Ţie, şi m-am smintit, şi nebuneşte m-am depărtat de la calea mîntuirii şi, prin deşertăciunea minţii mele, m-am abătut, ca un ticălos, către fapte necuvioase. Rogu-mă dar: Întoarce-mă iarăşi pe calea mîntuirii, prin Dumnezeiasca Ta iconomie. O metanie.

PENTRU CEI RĂPOSAŢI

Pomeneşte, Doamne, pe cei ce s-au mutat din viaţa aceasta: pe drept-credincioşii împăraţi şi domni, împărătese şi doamne, pe prea-sfinţii patriarhi, pe prea-sfinţiţii mitropoliţi, arhiepiscopi şi episcopi ortodocşi, şi pe cei ce au slujit Ţie întru preoţie întru clerul bisericesc şi în cinul monahicesc; şi în corturile Tale cele veşnice, cu Sfinţii, îi odihneşte. O metanie.

Pomeneşte, Doamne, sufletele adormiţilor robilor Tăi, părinţilor mei, (numele), şi ale tuturor rudeniilor celor după trup şi după duh; şi le iartă lor toată greşeala cea de voie şi cea fără de voie, dăruieşte-le lor Împărăţia, şi împărtăşirea bunătăţilor Tale celor veşnice, şi desfătarea vieţii Tale celei fericite şi nesfîrşite. O metanie.

Pomeneşte, Doamne, pe toţi cei ce au adormit întru nădejdea învierii şi a vieţii veşnice: părinţii, şi fraţii noştri şi drept-slăvitorii Creştini, care odihnesc aici şi pretutindeni; şi îi sălăşluieşte cu Sfinţii Tăi, unde cercetează lumina feţei Tale, şi pe noi ne miluieşte, ca un bun şi de oameni iubitor. Amin. O metanie.

Dă, Doamne, iertare păcatelor tuturor părinţilor şi fraţilor noştri care, mai-nainte de noi, s-au mutat întru credinţă şi întru nădejdea învierii, şi le fă lor veşnică pomenire. (de 3 ori)

PENTRU TINE

Dumnezeule, curăţeşte-mă pe mine, păcătosul. O metanie.
Dumnezeule, milostiv fii mie, păcătosului. O metanie.
Cel ce m-ai zidit, Dumnezeule, miluieşte-mă. O metanie.
Fără de număr am greşit, Doamne, iartă-mă.

R Î N D U I A L A
Sfintei Împărtăşiri

După obişnuitul început: Împărate ceresc... Sfinte Dumnezeule... Preasfîntă Treime... Tatăl nostru... Doamne, miluieşte. (de 12 ori) Veniţi să ne închinăm... Psalmul 50: Miluieşte-mă, Dumnezeule... (la pagina…)

CANONUL

Cîntarea întîi, Glas 2

Irmos: Veniţi, noroadelor, să cîntăm cîntarea lui Hristos Dumnezeu, Celui ce a despărţit marea şi a trecut norodul pe care l-a slobozit din robia Egiptenilor, că S-a proslăvit.

Stih: Inimă curată zideşte întru mine, Dumnezeule, şi duh drept înnoieşte întru cele din lăuntru ale mele.

Pîinea Vieţii celei veşnice să-mi fie mie Sfînt Trupul Tău, Doamne milostive, şi scump Sîngele Tău, şi tămăduire durerilor celor de multe feluri.

Stih: Nu mă lepăda pe mine de la faţa Ta şi Duhul Tău cel Sfînt nu-L lua de la mine.

Învredniceşte-mă, Stăpîne, pe mine, nevrednicul, să mănînc Trupul Tău cel prea-curat şi să beau Sîngele Tău cel prea-scump cu credinţă şi cu dragoste.

Slavă...

Fiind spurcat cu lucruri netrebnice eu, ticălosul, nu sînt vrednic să mă împărtăşesc cu prea-curatul Tău Trup şi Dumnezeiescul Tău Sînge, Hristoase, cărora mă învredniceşte.

Şi acum... Al Născătoarei:

Dumnezeiască Mireasă, ceea ce eşti bună şi blagoslovită, care ai odrăslit Spicul cel nearat şi de mîntuire lumii, învredniceşte-mă, pe acesta mîncîndu-l, să mă mîntuiesc.

Cîntarea a 3-a

Irmos: Pe piatra credinţei întărindu-mă, lărgit-ai gura mea asupra vrăjmaşilor mei, că s-a veselit duhul meu a cînta: Nu este sfînt ca Dumnezeul nostru şi nu este Drept afară de Tine, Doamne.

Stih: Inimă curată zideşte întru mine, Dumnezeule, şi duh drept înnoieşte întru cele din lăuntru ale mele.

Picături de lacrimi dă-mi mie, Hristoase, curăţind spurcăciunea inimii mele; ca, fiind curăţit cu buna conştiinţă, cu credinţă şi cu frică să mă apropii, Stăpîne, întru împărtăşirea Dumnezeieştilor Tale Daruri.

Stih: Nu mă lepăda pe mine de la faţa Ta şi Duhul Tău cel Sfînt nu-L lua de la mine.

Spre iertarea păcatelor să-mi fie mie prea-curat Trupul Tău şi Dumnezeiescul Sînge, şi spre împărtăşirea cu Duhul Sfînt, şi spre viaţa de veci, Iubitorule de oameni, şi spre depărtarea scîrbelor şi a chinurilor.

Slavă...

Doamne, învredniceşte-mă să mă împărtăşesc fără de osîndă cu prea-curat Trupul Tău şi cu scump Sîngele Tău şi să măresc bunătatea Ta.

Şi acum... Al Născătoarei:

Ceea ce eşti masă prea-curată a Pîinii Vieţii care S-a pogorît de sus, pentru milă, şi a dăruit lumii viaţă nouă, învredniceşte-mă acum şi pe mine, nevrednicul, a gusta cu frică dintru aceasta şi a fi viu.

Doamne, miluieşte. (de 3 ori)

Sedealna, Glas 8:

Foc şi lumină să-mi fie mie primirea prea-curatelor şi de viaţă făcătoarelor Tale Taine, Mîntuitorule, arzînd neghina păcatelor şi luminîndu-mă peste tot către cuvîntarea de Dumnezeu cea adevărată; că nu voi da cele Sfinte înşelăciunii vrăjmaşului, nici Îţi voi da Ţie sărutare înşelătoare, ci, ca şi curva căzînd înaintea Ta şi ca tîlharul mărturisindu-mă, strig către Tine: Pomeneşte-mă, Doamne, cînd vei veni întru Împărăţia Ta.

Cîntarea a 4-a

Irmos: Venit-ai din Fecioară, nu sol, nici Înger; ci Tu Însuţi, Doamne, Te-ai întrupat şi pe mine, tot omul, m-ai mîntuit. Pentru aceea, strig Ţie: Slavă puterii Tale, Doamne.

Stih: Inimă curată zideşte întru mine, Dumnezeule, şi duh drept înnoieşte întru cele din lăuntru ale mele.

Întrupîndu-Te, Mult-milostive, voit-ai de Te-ai dat spre junghiere ca un miel, pentru păcatele omeneşti. Pentru aceasta mă rog Ţie să curăţeşti şi păcatele mele.

Stih: Nu mă lepăda pe mine de la faţa Ta şi Duhul Tău cel Sfînt nu-L lua de la mine.

Tămăduieşte rănile sufletului meu, Doamne, şi cu totul mă sfinţeşte şi mă învredniceşte, Stăpîne, să fiu părtaş Dumnezeieştii Cinei Tale celei de Taină eu, ticălosul.

Slavă...

Să stăm toţi cu frică şi cu cutremur, ai inimii ochi în sus ţinînd şi strigînd către Mîntuitorul: Întăreşte-ne şi ne înţelepţeşte, milostive Doamne, întru frica Ta.

Şi acum... Al Născătoarei:

Fă-L şi mie milostiv pe Cel din pîntecele tău, Stăpînă, şi mă păzeşte pe mine, robul tău, fără de spurcăciune şi fără de prihană; ca, primind în lăuntru mărgăritarul cel înţelegător, să mă sfinţesc.

Cîntarea a 5-a

Irmos: Dătătorule de lumină şi Făcătorul vecilor, Doamne, întru lumina poruncilor Tale îndreptează-ne pe noi, că afară de Tine pe alt Dumnezeu nu ştim.

Stih: Inimă curată zideşte întru mine, Dumnezeule, şi duh drept înnoieşte întru cele din lăuntru ale mele.

Precum mai înainte ai zis, Hristoase, fie acum smeritului robului Tău, şi petrece întru mine, precum Te-ai făgăduit; că iată, Trupul Tău cel Dumnezeiesc mănînc şi beau Sîngele Tău.

Stih: Nu mă lepăda pe mine de la faţa Ta şi Duhul Tău cel Sfînt nu-L lua de la mine.

Cuvinte al lui Dumnezeu şi Dumnezeule, cărbunele Trupului Tău să-mi fie mie, întunecatului, spre luminare şi Sîngele Tău spre curăţirea spurcatului meu suflet.

Slavă...

Avînd suflet spurcat şi buze necurate, nu cutez să mă apropii către Tine, Hristoase, şi să primesc Trupul Tău; ci Tu mă arată a fi acum vrednic.

Şi acum... Al Născătoarei:

Marie, Maica lui Dumnezeu, care eşti sălăşluire scumpă a bunei miresme, cu rugăciunile tale fă-mă vas ales, ca să mă împărtăşesc cu Sfintele Taine ale Fiului tău.

Cîntarea a 6-a

Irmos: Întru adîncul greşelilor fiind înconjurat, chem adîncul milostivirii Tale cel neurmat: Din stricăciune, Dumnezeule, scoate-mă.

Stih: Inimă curată zideşte întru mine, Dumnezeule, şi duh drept înnoieşte întru cele din lăuntru ale mele.

Mintea, sufletul şi inima sfinţeşte-mi, Mîntuitorule, şi trupul meu; şi mă învredniceşte fără de osîndă, Stăpîne, să mă apropii către Înfricoşatele Taine.

Stih: Nu mă lepăda pe mine de la faţa Ta şi Duhul Tău cel Sfînt nu-L lua de la mine.

Ca, înstrăinîndu-mă de patimi, să am adăugarea darului Tău şi întărirea vieţii, pentru împărtăşirea Sfintelor Tale Taine, Hristoase.

Slavă...

Cu frică şi cu cutremur să ne apropiem toţi către Dumnezeieştile Taine ale lui Hristos şi să primim adevăratul şi Sfîntul Trup al Lui şi adevăratul, şi Sfîntul şi scumpul Lui Sînge.

Şi acum... Al Născătoarei:

Dumnezeule, Cuvîntul lui Dumnezeu cel Sfînt, sfinţeşte-mă acum cu totul pe mine, cel ce vin către Dumnezeieştile Tale Taine, pentru rugăciunile Sfintei Maicii Tale.

Deci: Doamne, miluieşte. (de 3 ori) Slavă... Şi acum... Apoi:

Condac, Glas 2

Podobie: Cele de sus căutînd...

Să nu mă treci cu vederea, Hristoase, a lua Pîinea Trupului Tău şi Dumnezeiescul Tău Sînge şi a mă împărtăşi, Stăpîne, cu Preacuratele şi Înfricoşatele Tale Taine eu, ticălosul; şi să nu-mi fie mie spre osîndă, ci să-mi fie spre viaţa cea veşnică şi fără de moarte.

Cîntarea a 7-a

Irmos: Chipul cel de aur în cîmpul Deira cinstindu-se, cei trei Tineri au călcat porunca cea fără de Dumnezeu şi, fiind aruncaţi în mijlocul focului, răcorindu-se, au cîntat: Bine eşti cuvîntat, Dumnezeul Părinţilor noştri.

Stih: Inimă curată zideşte întru mine, Dumnezeule, şi duh drept înnoieşte întru cele din lăuntru ale mele.

Împărtăşirea nemuritoarelor Tale Taine, Hristoase, să-mi fie mie acum izvor de bunătăţi: lumină, viaţă şi nepătimire, şi solie spre adăugarea şi înmulţirea Dumnezeieştii bunătăţi, ca să Te slăvesc pe Tine, Cel ce eşti Însuţi bun.

Stih: Nu mă lepăda pe mine de la faţa Ta şi Duhul Tău cel Sfînt nu-L lua de la mine.

Izbăveşte-mă de patimi, şi de vrăjmaşi, şi de nevoi, şi de toată scîrba, ca să mă apropii acum cu cutremur, cu dragoste şi cu sfială, Iubitorule de oameni, spre Tainele Tale cele nemuritoare şi Dumnezeieşti, şi să cînt Ţie: Bine eşti cuvîntat, Doamne Dumnezeul Părinţilor noştri.

Slavă...

Suflete al meu ticăloase, suflete pătimaşe, spăimîntează-te văzînd prea-slăvitele Taine, lăcrimează suspinînd şi, bătîndu-te pe piept, strigă şi zi: Doamne, curăţeşte-mă pe mine, curvarul.

Şi acum... Al Născătoarei:

Ceea ce ai născut pe Mîntuitorul Hristos mai presus de minte, de Dumnezeu dăruită, ţie, celei curate, mă rog acum eu, robul tău cel necurat: Pe mine, cel ce urmez să mă apropii către Tainele cele prea-curate, curăţeşte-mă cu totul de spurcăciunea trupului şi a duhului.

Cîntarea a 8-a

Irmos: Pe Dumnezeu, Cel ce S-a pogorît în cuptorul cel cu foc către Tinerii evreieşti şi văpaia întru răcoreală a prefăcut-o, ca pe Domnul lăudaţi-L, lucrurile, şi-L prea-înălţaţi întru toţi vecii.

Stih: Inimă curată zideşte întru mine, Dumnezeule, şi duh drept înnoieşte întru cele din lăuntru ale mele.

Cereştilor, şi Înfricoşatelor, şi Sfintelor Tale Taine, Hristoase, şi Cinei Tale celei Dumnezeieşti şi de Taină, acum a mă face părtaş învredniceşte-mă şi pe mine, cel ce m-am deznădăjduit, Dumnezeule, Mîntuitorul meu.

Stih: Nu mă lepăda pe mine de la faţa Ta şi Duhul Tău cel Sfînt nu-L lua de la mine.

Către a Ta milosîrdie scăpînd, Bunule, cu frică strig Ţie: Întru mine rămîi, Mîntuitorule, şi eu, precum ai zis, întru Tine. Că iată, îndrăznind spre mila Ta, mănînc Trupul Tău şi beau Sîngele Tău.

Binecuvîntăm pe Tatăl, pe Fiul şi pe Sfîntul Duh, Domnul.

Mă cutremur primind focul, ca să nu mă aprind ca ceara şi ca iarba. O, înfricoşată taină! O, milosîrdie a lui Dumnezeu! Cum eu, tină fiind, mă împărtăşesc cu Dumnezeiescul Trup şi Sînge şi mă fac fără de stricăciune?

Şi acum... Al Născătoarei:

Adevărat, Maica lui Dumnezeu, S-a copt în pîntecele tău Pîinea cea Dumnezeiască a Vieţii, păzind nevătămat pîntecele tău cel nevinovat. Pentru aceea te lăudăm pe tine, ca pe hrănitoarea noastră, întru toţi vecii.

Cîntarea a 9-a

Irmos: Fiul Părintelui celui fără început, Dumnezeu şi Domnul, întrupîndu-Se din Fecioară, S-a arătat nouă, ca să lumineze cele întunecate şi să adune cele risipite. Pentru aceasta, pe Născătoarea de Dumnezeu cea prea-lăudată o mărim.

Stih: Inimă curată zideşte întru mine, Dumnezeule, şi duh drept înnoieşte întru cele din lăuntru ale mele.

Hristos este Domnul, gustaţi şi vedeţi; că de demult, pentru noi, precum sîntem noi făcîndu-Se şi o dată aducîndu-Se pe Sine jertfă Părintelui Său, pururea Se junghie, sfinţind pe cei ce se împărtăşesc cu Dînsul.

Stih: Nu mă lepăda pe mine de la faţa Ta şi Duhul Tău cel Sfînt nu-L lua de la mine.

În suflet şi în trup să mă sfinţesc, Stăpîne, să mă luminez, să mă mîntuiesc, să mă fac Ţie casă cu împărtăşirea Sfintelor Taine, avîndu-Te pe Tine vieţuind întru mine, cu Tatăl şi cu Duhul, făcătorule de bine, mult-milostive.

Slavă...

Ca focul şi asemenea luminii să mi se facă mie Trupul Tău şi Sîngele Tău cel prea-cinstit, Mîntuitorul meu, arzînd materia păcatului, şi pîrjolind spinii patimilor, şi cu totul luminîndu-mă, ca să mă închin Dumnezeirii Tale.

Şi acum... Al Născătoarei:

Dumnezeu S-a întrupat din curate sîngiurile tale; pentru aceasta, tot neamul te laudă, Stăpînă, şi mulţimile Minţilor celor fără de trup te slăvesc, ca cele ce, prin tine, arătat au văzut pe Cel ce stăpîneşte peste toate luîndu-Şi fiinţa omenească.

Şi îndată: Cuvine-se cu adevărat... Sfinte Dumnezeule... Preasfîntă Treime... Tatăl nostru... şi Troparul zilei sau al Praznicului, de este Praznic Împărătesc. Apoi: Doamne, miluieşte. (de 40 de ori)

Şi rugăciunea Pavecerniţei:

Nespurcată, neîntinată, nestricată, fără prihană, curată Fecioară, a lui Dumnezeu mireasă, Stăpînă, care pe Dumnezeu-Cuvîntul cu oamenii, prin prea-slăvită Naşterea ta, L-ai unit şi firea cea lepădată a neamului nostru cu cele cereşti ai împreunat-o, ceea ce eşti singură nădejde a celor fără de nădejde şi celor biruiţi ajutătoare, gata folositoare celor ce aleargă la tine şi tuturor Creştinilor scăpare, nu te scîrbi de mine, păcătosul şi spurcatul, care cu urîte gînduri, şi cuvinte, şi fapte, pe mine cu totul netrebnic m-am făcut şi, prin lenea dulceţilor vieţii, cu voia rob m-am făcut. Ci, ca ceea ce eşti Maica iubitorului de oameni Dumnezeu, cu iubirea de oameni milostiveşte-te spre mine, păcătosul şi curvarul, şi primeşte rugăciunea mea ce se aduce ţie din

buze spurcate; şi pe Fiul tău, şi Stăpînul nostru şi Domnul, cu îndrăzneala ta ca o Maică cuprinzînd, roagă-L să-mi deschidă şi mie milostivirile cele iubitoare de oameni ale bunătăţii Sale; şi, trecînd greşelile mele cele nenumărate, să mă întoarcă la pocăinţă, şi al poruncilor Sale lucrător iscusit să mă arate. Şi fii lîngă mine pururea ca o milostivă, şi milosîrdă, şi iubitoare de bine; întru această viaţă de acum, caldă folositoare şi ajutătoare, năvălirile potrivnicilor oprindu-le şi la pocăinţă îndreptîndu-mă, şi, în vremea ieşirii mele, ticălosul meu suflet păzindu-l şi întunecatele chipuri ale viclenilor draci departe de la dînsul gonindu-le; iar în ziua Înfricoşatei Judecăţi, de munca cea veşnică izbăvindu-mă şi slavei celei negrăite a Fiului tău şi Dumnezeului nostru moştean pe mine arătîndu-mă. Pe care să o şi dobîndesc, Stăpîna mea, Preasfîntă de Dumnezeu Născătoare, prin mijlocirea şi sprijinirea ta, cu darul şi cu iubirea de oameni a unuia-născut Fiului tău, a Domnului şi Dumnezeului, şi Mîntuitorului nostru, Iisus Hristos, Căruia se cuvine toată slava, cinstea şi închinăciunea, împreună cu Cel fără de început al Lui Părinte şi cu Preasfîntul, şi bunul şi de viaţă făcătorul Lui Duh, acum, şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

Apoi, Troparele: Miluieşte-ne pe noi, Doamne... Slavă... Doamne, miluieşte-ne pe noi... Şi acum... Uşa milostivirii deschide-o nouă... (pagina…)

Iar a doua zi, după slujba obişnuită a Ceasurilor, cel ce vrea să se împărtăşească face început. Apoi: Împărate ceresc... Sfinte Dumnezeule... Preasfîntă Treime... Tatăl nostru... Doamne, miluieşte. (de 12 ori) Veniţi să ne închinăm… Şi aceşti Psalmi:

Psalmul 22:

Domnul mă paşte şi nimic nu-mi va lipsi. În locul păşunii, acolo m-a sălăşluit, la apa odihnei m-a hrănit, sufletul meu l-a întors. Povăţuitu-m-a pe cărările dreptăţii, pentru numele Lui. Că, de voi şi umbla în mijlocul umbrei morţii, nu mă voi teme de rele, că Tu cu mine eşti. Toiagul Tău şi varga Ta, acestea m-au mîngîiat. Gătit-ai înaintea mea masă împotriva celor ce mă necăjesc. Uns-ai cu untdelemn capul meu şi paharul Tău este adăpîndu-mă, ca un puternic. Şi mila Ta mă va urma în toate zilele vieţii mele şi ca să locuiesc eu în Casa Domnului întru îndelungare de zile.

Psalmul 23:

Al Domnului este pămîntul şi plinirea lui, lumea şi toţi cei ce locuiesc într-însa. Acesta pe mări l-a întemeiat pe el şi pe rîuri l-a gătit pe el. Cine se va sui în Muntele Domnului? Sau cine va sta în locul cel sfînt al Lui? Cel nevinovat cu mîinile şi curat cu inima, care nu şi-a luat în deşert sufletul său şi nu s-a jurat întru vicleşug vecinului său. Acesta va lua blagoslovenie de la Domnul şi milostenie de la Dumnezeu, Mîntuitorul său. Acesta este neamul celor ce caută pe Domnul, al celor ce caută faţa Dumnezeului lui Iacov. Ridicaţi, boieri, porţile voastre şi vă ridicaţi, porţile cele veşnice, şi va intra Împăratul Slavei. Cine este Acesta, Împăratul slavei? Domnul cel tare şi puternic, Domnul cel tare în război. Ridicaţi, boieri, porţile voastre, şi vă ridicaţi, porţile cele veşnice, şi va intra Împăratul slavei. Cine este Acesta, Împăratul Slavei? Domnul Puterilor, Acesta este Împăratul slavei.

Psalmul 115:

Crezut-am, pentru aceea am şi grăit, şi eu m-am smerit foarte. Şi am zis întru uimirea mea: Tot omul este mincinos. Ce voi răsplăti Domnului pentru toate care a dat mie? Paharul mîntuirii voi lua şi numele Domnului voi chema. Rugăciunile Domnului voi da înaintea a tot norodul Lui. Scumpă este înaintea Domnului moartea Cuvioşilor Lui. O, Doamne! - eu, sluga Ta, eu, sluga Ta şi fiul slujnicei Tale, rupt-ai legăturile mele. Ţie voi jertfi jertfă de laudă şi întru numele Domnului voi chema. Rugăciunile mele Domnului voi da înaintea a tot norodul Lui. În curţile casei Domnului, în mijlocul tău, Ierusalime.

Slavă... Şi acum... Aliluia… (de 3 ori, şi metanii 3)

Şi aceste Tropare, Glas 6:

Nelegiuirile mele trece-le cu vederea, Doamne, Cel ce din Fecioară Te-ai născut, şi curăţeşte inima mea, făcînd-o pe ea biserică a prea-curatului Trup şi a Sîngelui Tău. Şi nu mă lepăda pe mine de la faţa Ta, Cel ce ai nemăsurată mare milă.

Slavă...

Spre împărtăşirea Sfinţeniilor Tale, cum voi îndrăzni eu, nevrednicul? Că, de voi cuteza împreună cu cei vrednici a mă apropia către Tine, haina mă vădeşte, că nu este de Cină, şi osîndă voi pricinui mult-păcătosului meu suflet. Curăţeşte, Doamne, spurcăciunea sufletului meu şi mă mîntuieşte, ca un iubitor de oameni.

Şi acum... Al Născătoarei:

Multe sînt mulţimile greşelilor mele, Născătoare de Dumnezeu; la tine am scăpat, Curată, mîntuire trebuindu-mi. Cercetează neputinciosul meu suflet şi te roagă Fiului tău şi Dumnezeului nostru să-mi dăruiască mie iertare de relele ce am făcut, ceea ce eşti una binecuvîntată.

Iar în Sfînta şi Marea Joi, să zici acesta:

Cînd slăviţii Ucenici la spălarea Cinei s-au luminat, atunci Iuda cel rău-credincios, cu iubirea de argint bolnăvindu-se, s-a întunecat. Şi nelegiuiţilor judecători pe Tine, Dreptul Judecător, Te-a dat. Vezi, iubitorule de avuţie, pe cel ce pentru acestea spînzurare şi-a agonisit. Fugi de sufletul nesăţios, care unele ca acestea asupra Învăţătorului a îndrăznit. Cel ce eşti spre toţi bun, Doamne, slavă Ţie.

Apoi: Doamne, miluieşte. (de 40 de ori, şi metanii cîte vei putea)

Şi îndată, Stihurile acestea:

Vrînd a mînca - o, omule! - Trupul Stăpînului, cu frică te apropie, să nu te arzi, că foc este. Şi Dumnezeiescul Sînge bînd spre împărtăşire, întîi te împacă cu cei ce te-au scîrbit; apoi să îndrăzneşti a mînca mîncare de taină.

Alte stihuri:

Mai înainte, pînă a nu te împărtăşi cu Înfricoşata Jertfă, cu Trupul Stăpînului cel de viaţă făcător, întru acest chip te roagă cu cutremur:

Rugăciunea întîi,
a Marelui Vasilie:

Stăpîne, Doamne Iisuse Hristoase, Dumnezeul nostru, Cel ce eşti Izvorul Vieţii şi al nemuririi, Făcătorul a toată făptura văzută şi nevăzută, Fiul Tatălui celui fără de început, Cel ce eşti împreună-veşnic cu Dînsul şi împreună fără de început; Care, pentru multa bunătate, în zilele cele de apoi trup ai purtat, şi ai fost răstignit, şi Te-ai îngropat pentru noi, cei nemulţumitori şi cu nărav rău, şi cu însuşi Sîngele Tău ai zidit iarăşi firea noastră cea stricată de păcat. Însuţi Împărate, Cel ce eşti fără de moarte, primeşte şi pocăinţa mea, a păcătosului, şi pleacă urechea Ta către mine, şi ascultă rugăciunile mele; că am greşit, Doamne, greşit-am la Cer şi înaintea Ta, şi nu sînt vrednic a căuta spre înălţimea slavei Tale; că am mîniat bunătatea Ta, călcînd învăţăturile Tale şi neascultînd poruncile Tale. Ci Tu, Doamne, fiind fără de răutate, îndelung-răbdător şi mult-milostiv, nu m-ai dat pe mine să pier cu fărădelegile mele, în tot chipul aşteptînd întoarcerea mea. Că Tu ai zis, Iubitorule de oameni, prin Proorocul Tău: Cu vrere nu voiesc moartea păcătosului, ci să se întoarcă şi să fie viu. Că nu vrei, Stăpîne, să pierzi făptura mîinilor Tale, nici voieşti pierzarea oamenilor, ci vrei să se mîntuiască toţi şi să vină întru cunoştinţa cea adevărată. Pentru aceasta şi eu, ticălosul, fiind făptura Ta şi zidirea Ta, nu mă deznădăjduiesc de a mea mîntuire, chiar de sînt nevrednic Cerului, şi pămîntului şi acestei vieţi trecătoare, supunîndu-mă pe mine cu totul păcatului, şi făcîndu-mă rob dezmierdărilor şi spurcînd chipul Tău; ci, nădăjduindu-mă, vin spre milostivirea Ta cea fără de număr. Pentru aceasta, primeşte-mă şi pe mine, Iubitorule de oameni, Hristoase, ca pe curva şi ca pe tîlharul, ca pe vameşul şi ca pe fiul

cel curvar; şi ridică sarcina cea grea a păcatelor mele, Cel ce ridici păcatul lumii, şi tămăduieşti neputinţele omeneşti, şi chemi către Tine pe cei osteniţi şi împovăraţi şi le faci lor odihnă; Cel ce n-ai venit să chemi pe cei drepţi la pocăinţă, ci pe cei păcătoşi, curăţeşte-mă de toată spurcăciunea trupului şi a sufletului, învaţă-mă a săvîrşi sfinţenia întru frica Ta, ca, întru curată mărturisirea tainei inimii mele primind părticica Sfintelor Tale, să mă unesc cu Trupul şi cu Sfînt Sîngele Tău şi să Te am pe Tine vieţuind şi petrecînd întru mine, cu Tatăl şi cu Sfînt Duhul Tău. Adevărat, Doamne Iisuse Hristoase, Dumnezeul meu, să nu-mi fie mie spre osîndă Împărtăşirea prea-curatelor şi de viaţă făcătoarelor Tale Taine, nici să mă fac neputincios cu sufletul şi cu trupul, împărtăşindu-mă de dînsele cu nevrednicie; ci dă-mi pînă la sfîrşitul vieţii fără de osîndă a primi partea Sfinţeniilor Tale, spre Împărtăşirea Duhului Sfînt, spre merindea călătoriei vieţii veşnice şi spre răspuns bine primit la Înfricoşata Ta Judecată. Ca şi eu, dimpreună cu toţi aleşii Tăi, să mă fac părtaş bunătăţilor Tale celor nestricăcioase, pe care le-ai gătit celor ce Te iubesc pe Tine, Doamne, întru care eşti proslăvit în vecii vecilor. Amin.

Rugăciunea a 2-a, a celui întru Sfinţi Părintelui nostru, Ioan Hrisostomul:

Doamne Dumnezeul meu, ştiu că nu sînt vrednic, nici cuvios, ca să intri sub acoperămîntul casei sufletului meu, pentru că este pustie şi s-a surpat toată, şi nu ai întru mine loc vrednic ca să-Ţi pleci Capul. Ci, precum din înălţime Te-ai smerit pe Sine-Ţi pentru noi, pleacă-Te şi acum smereniei mele. Şi, precum ai primit a te culca în peşteră şi în ieslea dobitoacelor, aşa primeşte a intra şi în ieslea dobitocescului meu suflet şi întru spurcatul meu trup. Şi, precum nu ai socotit lucru nevrednic a intra şi a cina împreună cu păcătoşii în casa lui Simon leprosul, aşa primeşte a intra şi în casa smeritului, şi stricatului, şi păcătosului meu suflet. Şi, precum nu ai lepădat pe curva cea păcătoasă, cea asemenea mie, care s-a apropiat şi s-a atins de Tine, aşa Te milostiveşte şi spre mine, păcătosul, care mă apropii şi mă ating de Tine. Şi, precum nu te-ai scîrbit de spurcata ei gură cea împuţită, ce Te-a sărutat, aşa nu te scîrbi nici de spurcata şi mai necurata mea gură, nici de buzele mele cele necurate şi urîte şi de limba mea cea cu totul necurată. Ci să-mi fie mie cărbunele prea-sfîntului Tău Trup şi al scumpului Tău Sînge întru sfinţirea, întru luminarea şi sănătatea ticălosului meu suflet şi trup, spre uşurarea greutăţii păcatelor mele celor multe, spre păzirea de toată lucrarea diavolească şi spre gonirea şi oprirea vicleanului şi răului meu obicei, spre omorîrea patimilor, spre paza poruncilor Tale, spre adăugarea Dumnezeiescului Tău dar şi spre unirea Împărăţiei Tale. Căci nu ca şi cum aş fi fără de grijă vin către Tine, Hristoase Dumnezeule, ci nădăjduindu-mă spre bunătatea Ta cea nespusă, şi ca să nu fiu îndelung depărtat de Împărtăşirea Ta şi să fiu prins de lupul cel înţelegător. Pentru aceea mă rog Ţie, ca singurului ce eşti Sfînt: Stăpîne, sfinţeşte-mi sufletul şi trupul, mintea şi inima, rărunchii şi măruntaiele, şi pe mine tot mă înnoieşte, şi înrădăcinează frica Ta întru mădularele mele, şi sfinţirea Ta fă-o neştearsă de la mine. Şi fii mie ajutător şi folositor, îndreptînd în pace viaţa mea şi învrednicindu-mă a sta de-a dreapta Ta împreună cu Sfinţii Tăi, pentru rugăciunile şi îmblînzirile Preacuratei Maicii Tale, şi a slujitorilor Tăi celor fără de trupuri, şi a prea-curatelor Puteri, şi ale tuturor Sfinţilor care din veac au bine-plăcut Ţie. Amin.

Rugăciunea a 3-a, a lui Simeon Metafrastul:

Doamne, Cel singur curat şi nestricăcios, Care pentru nespusa milostivire a iubirii de oameni ai luat toată firea noastră din curatele şi fecioreştile sîngiuri ale celeia ce Te-a născut pe Tine mai presus de fire, cu venirea Dumnezeiescului Duh şi cu buna voire a Tatălui celui de-a pururea veşnic, Hristoase Iisuse, Înţelepciunea lui Dumnezeu, şi pacea, şi puterea; Cel ce pe trupul Tău ai luat patimile cele făcătoare de viaţă şi mîntuitoare - crucea, piroanele, suliţa şi moartea - omoară-mi patimile cele stricătoare de suflet ale trupului meu. Cel ce cu Îngroparea Ta ai prădat împărăţia iadului, îngroapă-mi prin bunele cugetări sfaturile cele viclene şi risipeşte duhurile vicleniei. Cel ce cu Învierea Ta cea de a treia zi şi de viaţă purtătoare ai înviat pe strămoşul cel căzut, înviază-mă şi pe mine, cel ce am alunecat în păcat, şi pune-mi înainte chipurile pocăinţei. Cel ce cu prea-slăvită Înălţarea Ta ai îndumnezeit trupul pe care l-ai luat şi l-ai cinstit pe dînsul cu

şederea de-a dreapta Tatălui, învredniceşte-mă, prin împărtăşirea Sfintelor Tale Taine, a dobîndi partea cea de-a dreapta a celor mîntuiţi. Cel ce cu venirea Mîngîietorului Tău Duh ai făcut vase cinstite pe Sfinţii Tăi ucenici, arată-mă şi pe mine a fi lăcaş venirii Lui. Cel ce vei veni iarăşi să judeci toată lumea cu dreptate, binevoieşte ca să Te întîmpin şi eu pe nori, pe Tine, Judecătorul şi Făcătorul, împreună cu toţi Sfinţii Tăi, ca fără de sfîrşit să Te măresc şi să Te laud, împreună cu Părintele Tău cel fără de început şi cu Preasfîntul, şi bunul şi de viaţă făcătorul Tău Duh, acum, şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

Rugăciunea a 4-a,
a aceluiaşi:

Precum aş sta înaintea Înfricoşatei şi nefăţarnicei Tale Judecăţi, Hristoase Dumnezeule, luînd întrebare şi făcînd răspuns pentru relele ce am lucrat eu, aşa astăzi, mai înainte de a ajunge la ziua osîndirii mele, la Sfîntul Tău Altar stînd înaintea Ta şi înaintea înfricoşaţilor şi Sfinţilor Tăi Îngeri, împilîndu-mă de cunoştinţa faptelor mele, aduc înainte lucrurile mele cele rele şi fără de lege, punîndu-le în privelişte şi vădindu-le. Vezi, Doamne, smerenia mea şi-mi iartă toate păcatele mele. Vezi că s-au înmulţit mai mult decît perii capului meu fărădelegile mele. Că ce rău nu am lucrat? Ce păcat nu am făcut? Ce lucru rău nu am închipuit în sufletul meu? Că, iată, şi cu faptele am făcut: curvie, prea-curvie, mîndrie, trufie, ocară, hulă, vorbă deşartă, înfierbîntare de rîs, beţie, malachie, mîncare fără de măsură, urîciune, pizmă, iubire de argint, iubire de avere, lăcomie, iubire de sine, iubire de slavă, răpire, nedreptate, ruşinoasă agonisire, zavistie, grăire împotrivă, călcare de lege. Toate simţirile mele şi toate mădularele mi-am spurcat, şi le-am stricat, şi le-am netrebnicit, casă cu totul făcîndu-mă diavolului. Şi ştiu, Doamne, că fărădelegile mele au covîrşit capul meu. Ci neasemănată este mulţimea îndurărilor Tale, şi mila bunătăţii Tale celei fără de răutate este nespusă, şi nu este păcat care să biruiască iubirea Ta de oameni; pentru aceasta, prea-minunate Împărate, suferitorule de rele Doamne, luminează şi spre mine, păcătosul, milele Tale; arată-mi puterea bunătăţii Tale şi descoperă tăria milosîrdiei Tale; şi, întorcîndu-mă, primeşte-mă pe mine, păcătosul, precum ai primit pe curvarul, pe tîlharul şi pe curva; primeşte-mă pe mine, cel ce Ţi-am greşit Ţie peste măsură cu cuvîntul, şi cu lucrul, şi cu pofta necuviincioasă, şi cu aducerea aminte dobitocească. Şi - precum ai primit pe cei ce au venit întru al unsprezecelea ceas, care nimic vrednic n-au lucrat - aşa mă primeşte şi pe mine, păcătosul. Multe am greşit, şi m-am spurcat, şi am scîrbit Duhul Tău cel Sfînt, şi am mîniat milostivirea Ta cea iubitoare de oameni: şi cu lucrul, şi cu cuvîntul, şi cu gîndul, în noapte şi în zi, de faţă şi întru ascuns, de voie şi fără de voie. Şi ştiu că vei pune înaintea mea păcatele mele în ce chip de mine s-au făcut, şi Te vei întreba cu mine pentru păcatele cele ce întru cunoştinţă, fără iertare, am greşit. Ci, Doamne, Doamne, nu cu dreapta Ta judecată, nici cu urgia Ta să mă cerţi, nici cu mînia Ta să mă pedepseşti. Miluieşte-mă, Doamne, că nu numai neputincios sînt, ci şi a Ta zidire sînt. Că Tu, Doamne, ai întărit peste mine frica Ta, iar eu am făcut vicleşug înaintea Ta. Ţie unuia am greşit, ci mă rog Ţie să nu intri la judecată cu robul Tău. Că, de vei căuta la fărădelegi, Doamne, Doamne, cine va suferi? Că eu sînt adîncul păcatului şi nu sînt vrednic, nici îndestulat a căuta şi a vedea înălţimea Cerului, de mulţimea păcatelor mele, cărora nu este număr. Că toate relele lucruri, şi izvodirile, şi meşteşugirile sataniceşti: stricările, curgerile, malahiile, stricările de copii, pomenirile de rău, sfaturile spre păcat, gîdilările şi alte patimi nenumărate nu au lipsit de la mine. Căci cu ce păcate nu m-am stricat? Cu ce rele nu m-am cuprins? Tot păcatul am lucrat, toată necurăţia am pus-o în sufletul meu. Netrebnic m-am făcut Ţie, Dumnezeul meu, şi oamenilor. Cine mă va ridica pe mine, cel ce am căzut întru acest fel de răutăţi şi întru atîtea greşeli? Spre Tine, Doamne Dumnezeul meu, am nădăjduit; de este mie nădejde de mîntuire, de biruieşte iubirea Ta de oameni mulţimea fărădelegilor mele, fii mie Mîntuitor; şi, după îndurările şi milele Tale slăbeşte, lasă, iartă-mi toate cîte am greşit Ţie, că de multe răutăţi s-a umplut sufletul meu şi nu este întru mine nădejde de mîntuire. Miluieşte-mă, Dumnezeule, după mare mila Ta, şi să nu-mi răsplăteşti mie după lucrurile mele, şi să nu mă judeci pe mine după faptele mele; ci, întoarcîndu-mă, mă sprijineşte şi izbăveşte sufletul meu de relele ce au crescut într-însul şi de adaosurile cele cumplite. Mîntuieşte-mă, Doamne, pentru mila Ta, ca, unde s-a înmulţit păcatul, să prisosească darul Tău, şi să Te laud, şi să Te proslăvesc

totdeauna, întru toate zilele vieţii mele. Că Tu eşti Dumnezeul celor ce se pocăiesc şi Mîntuitorul celor ce greşesc, şi Ţie slavă înălţăm, împreună şi Părintelui Tău celui fără de început, şi Preasfîntului, şi bunului şi de viaţă făcătorului Tău Duh, acum, şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

Rugăciunea a 5-a, a Sfîntului Ioan Damaschin:

Stăpîne, Doamne Iisuse Hristoase Dumnezeul nostru, Cel ce singur ai putere a ierta păcatele oamenilor, ca un bun şi iubitor de oameni, treci cu vederea toate greşelile mele cele întru cunoştinţă şi întru necunoştinţă; şi mă învredniceşte fără de osîndă a mă împărtăşi cu Dumnezeieştile, şi prea-slăvitele, şi prea-curatele, şi de viaţă făcătoarele Tale Taine, nu spre muncă, nici spre adăugarea păcatelor; ci spre curăţire şi sfinţire, şi spre arvuna vieţii celei ce va să fie şi a Împărăţiei, spre zidul şi ajutorul, spre izgonirea celor potrivnici şi spre ştergerea multelor mele greşeli. Că Tu eşti Dumnezeul milei, şi al îndurărilor şi al iubirii de oameni, şi Ţie slavă înălţăm, împreună şi Tatălui, şi Sfîntului Duh, acum, şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

Rugăciunea a 6-a, a Marelui Vasilie:

Ştiu, Doamne, că mă împărtăşesc cu nevrednicie cu prea-curatul Tău Trup şi cu scump Sîngele Tău, şi vinovat sînt, şi osîndă mie mănînc şi beau, nesocotind Trupul şi Sîngele lui Hristos şi Dumnezeului meu; ci, spre îndurările Tale îndrăznind, vin către Tine, Cel ce ai zis: Cel ce mănîncă Trupul Meu şi bea Sîngele Meu întru Mine rămîne şi Eu întru dînsul. Milostiveşte-Te dar, Doamne, şi nu mă vădi pe mine, păcătosul, ci fă cu mine după mila Ta; şi să-mi fie mie Sfintele acestea spre tămăduire, şi curăţire, şi luminare, şi pază, şi mîntuire, şi spre sfinţirea sufletului şi a trupului, spre gonirea a toată nălucirea, şi fapta cea rea, şi lucrarea diavolească ce se lucrează cu gîndul întru mădularele mele; spre îndrăznirea şi dragostea cea către Tine, spre îndreptarea vieţii şi întărire, spre adăugarea faptei bune şi a desăvîrşirii, spre plinirea poruncilor, spre împărtăşirea Sfîntului Duh, spre călătoria vieţii veşnice, spre răspunsul cel bine-primit la Înfricoşatul Tău Divan, nu spre judecată sau spre osîndă.

Rugăciunea a 7-a, din Dumnezeieştile Rugăciuni ale Sfintei Împărtăşiri, ale lui Simeon, Noul Cuvîntător de Dumnezeu:

Din spurcate buze, din scîrnavă inimă, din necurată limbă, din suflet care s-a spurcat, primeşte rugăciune, Hristoase al meu; şi nelepădîndu-mi nici cuvintele, nici obişnuinţele, nici neruşinarea, dă-mi mie cu îndrăzneală a zice cele ce voiesc, Hristoase al meu. Iar mai vîrtos mă şi învaţă ce mi se cade a face şi a grăi. Greşit-am mai mult decît curva, care, aflînd unde locuieşti şi mir cumpărînd, a venit cu îndrăzneală să ungă picioarele Tale, ale lui Hristos al meu, ale Stăpînului şi Dumnezeului meu. Cum pe aceea nu ai lepădat-o, apropiindu-se din inimă, nici de mine să nu Te scîrbeşti, Cuvinte, şi întinde-mi ale Tale picioare a le ţine, şi a le săruta, şi cu izvor de lacrimi, ca şi cu un mir de mult preţ, cu îndrăzneală a le unge. Spală-mă cu lacrimile mele, curăţeşte-mă cu dînsele, Cuvinte, iartă şi greşelile mele şi-mi dă mie îndreptare. Ştii a răutăţilor mulţime, ştii şi bubele mele şi rănile mele le vezi; dar şi credinţa îmi ştii, şi osîrdia mea o vezi, şi suspinurile auzi. Nu se ascunde înaintea Ta, Dumnezeul meu, Făcătorul meu şi Izbăvitorul meu, nici picătură de lacrimi, nici din picătură vreo parte. Cele încă nelucrate de mine le-au cunoscut ochii Tăi; iar în cartea Ta şi cele ce nu le-am lucrat încă scrise la Tine se află. Vezi smerenia mea, vezi-mi osteneala cîtă este şi păcatele toate mi le iartă, Dumnezeul tuturor; ca întru inimă curată, cu gînd înfricoşat şi cu suflet zdrobit, să mă împărtăşesc cu Tainele Tale cele prea-curate şi prea-sfinte, cu care se îndumnezeieşte şi se înviază tot cel ce mănîncă şi bea cu inimă curată. Că Tu ai zis, Stăpînul meu: Tot cel ce mănîncă Trupul Meu şi bea Sîngele Meu întru Mine rămîne. şi Eu întru dînsul mă aflu. Adevărat este cuvîntul Stăpînului şi Dumnezeului meu; că cel ce se împărtăşeşte cu Darurile cele Dumnezeieşti şi îndumnezeitoare nicidecum nu este singur, ci cu Tine, Hristoase al meu, Cel ce eşti din Lumina cea cu Trei Străluciri Care luminează lumea. Deci, ca să nu rămîn

singur, fără de Tine, dătătorule de viaţă, suflarea mea, viaţa mea, bucuria mea şi mîntuirea lumii, pentru aceasta m-am apropiat către Tine, precum vezi, cu lacrimi şi cu suflet zdrobit şi mă rog să iau izbăvire de greşelile mele şi să mă împărtăşesc fără de osîndă cu Tainele Tale cele dătătoare de viaţă şi fără de prihană; ca să rămîi, precum ai zis, cu mine, de trei ori ticălosul; ca să nu mă răpească pe mine cu vicleşug înşelătorul, aflîndu-mă osebit de darul Tău, şi, înşelîndu-mă, să mă depărtez de îndumnezeitoarele Tale cuvinte. Pentru aceasta la Tine cad şi fierbinte strig Ţie: Cum pe cel rătăcit ai primit şi pe curva ce venise la Tine, aşa mă primeşte şi pe mine, curvarul şi rătăcitul, îndurate, care cu suflet zdrobit vin acum la Tine. Ştiu, Mîntuitorule, că altul ca mine n-a greşit Ţie, nici n-a făcut fapte precum eu am lucrat. Ci aceasta iarăşi ştiu, că nu mărimea greşelilor, şi nici mulţimea păcatelor covîrşeşte îndelungă-răbdarea cea multă şi iubirea de oameni cea nemărginită a Dumnezeului meu; ci, pe cei ce fierbinte se pocăiesc, cu mila îndurării îi curăţeşti, şi îi luminezi şi Luminii îi împreunezi, părtaşi Dumnezeirii Tale făcîndu-i fără pizmuire; şi lucruri străine de gîndurile îngereşti şi omeneşti vorbeşti cu ei de multe ori, ca şi cu nişte prieteni ai Tăi adevăraţi. Acestea îndrăzneţ mă fac, acestea, Hristoase al meu, mă într-aripează; şi, îndrăznind către facerile Tale de bine cele multe spre noi, bucurîndu-mă şi împreună cutremurîndu-mă, cu focul mă împărtăşesc, iarbă fiind, şi - străină minune! - răcorindu-mă nears ca şi rugul de demult, care nemistuit ardea. Pentru aceasta, cu gînd mulţumitor şi cu mulţumitoare inimă, cu mulţumitoare mădularele mele, ale sufletului şi ale trupului meu, mă închin, şi Te măresc, şi Te slăvesc pe Tine, Dumnezeule al meu, ca pe Cel ce eşti binecuvîntat, acum şi în veci. Amin.

Rugăciunea a 8-a,
a lui Hrisostom:

Dumnezeule, slăbeşte, lasă, iartă-mi toate greşelile cîte Ţi-am greşit, ori cu cuvîntul, ori cu lucrul, ori cu gîndul, cu voie sau fără de voie, în cunoştinţă sau în necunoştinţă; toate mi le iartă, ca un bun şi de oameni iubitor. Şi - pentru rugăciunile Preacuratei Maicii Tale, şi ale slujitorilor Tăi Îngeri, şi ale Sfintelor Puteri, şi ale tuturor Sfinţilor celor din veac bine-plăcuţi Ţie - binevoieşte ca fără de osîndă să primesc Sfîntul şi prea-curatul Trup şi Scump Sîngele Tău, spre tămăduirea sufletului şi a trupului şi spre curăţirea gîndurilor mele celor rele. Că a Ta este Împărăţia, şi puterea şi slava: a Tatălui, şi a Fiului şi a Sfîntului Duh, acum, şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

Rugăciunea a 9-a,
a aceluiaşi:

Nu sînt îndestulat, Stăpîne Doamne, ca să intri sub acoperămîntul sufletului meu; ci, fiindcă Tu voieşti, ca un iubitor de oameni, a locui întru mine, îndrăznind mă apropii. Porunceşte, şi voi deschide uşile pe care Tu singur le-ai zidit, şi intră cu iubirea de oameni, precum ai zis; intră şi luminează cugetul meu cel întunecat. Cred că vei face aceasta: că nu ai fugit de curva care a venit la Tine cu lacrimi, nici pe vameşul care s-a pocăit nu l-ai lepădat, nici pe tîlharul care a cunoscut Împărăţia Ta nu l-ai gonit, nici pe prigonitorul cel ce s-a pocăit nu l-ai părăsit în ceea ce era; ci, pe cei care au venit la Tine cu pocăinţă, pe toţi i-ai rînduit în ceata prietenilor Tăi, Cel ce singur eşti binecuvîntat totdeauna, acum şi în nesfîrşiţii veci. Amin.

Rugăciunea a 10-a,
a aceluiaşi:

Doamne Iisuse Hristoase, Dumnezeul meu, slăbeşte, lasă, milostiveşte-Te şi-mi iartă mie, păcătosului, şi netrebnicului, şi nevrednicului robului Tău, păcatele, şi greşelile, şi căderile mele cîte Ţi-am greşit, din tinereţile mele pînă în ziua şi în ceasul de acum, fie întru cunoştinţă sau necunoştinţă, fie întru cuvinte, sau lucruri, sau aduceri aminte, sau cugete, şi cu izvodirile, şi cu toate simţirile mele. Şi, pentru rugăciunile celei ce Te-a născut pe Tine fără de sămînţă, ale Preacuratei Maicii Tale şi pururea Fecioarei Maria, ale celeia ce una este nădejde ne-ruşinată, şi folositoare şi mîntuire a mea, învredniceşte-mă fără de osîndă a mă împărtăşi cu Preacuratele, şi cele fără de moarte, şi de viaţă făcătoarele, şi Înfricoşatele Tale Taine, spre iertarea păcatelor şi spre viaţa de veci; spre sfinţire, şi luminare, şi tărie, şi vindecare, şi spre sănătatea sufletului şi a

trupului; şi spre ştergerea şi pierderea de tot a gîndurilor mele celor rele, şi a aducerilor aminte, şi a greşitelor socotinţe, şi a nălucirilor de noapte ale duhurilor întunecate şi rele. Că a Ta este Împărăţia, şi puterea, şi slava, şi cinstea şi închinăciunea, împreună şi cu Tatăl, şi cu Sfîntul Tău Duh, acum, şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

Rugăciunea a 11-a, a Sfîntului Ioan Damaschin:

Înaintea uşilor bisericii Tale stau, şi de gîndurile cele cumplite nu mă depărtez; ci Tu, Hristoase Dumnezeule - Care pe vameşul ai îndreptăţit, şi pe Hananianca ai miluit, şi tîlharului ai deschis uşile Raiului - deschide-mi mie îndurările iubirii Tale de oameni şi mă primeşte pe mine, cel ce vin şi mă ating de Tine, ca pe curva şi ca pe ceea ce îi curgea sînge. Că aceea, atingîndu-se de marginea hainei Tale, cu lesnire a luat tămăduirea, iar cealaltă, cuprinzînd prea-curatele Tale picioare, dezlegarea păcatelor a dobîndit. Iar eu, vrednicul de milă, întreg Trupul Tău îndrăznind să primesc, să nu fiu ars, ci primeşte-mă ca pe acelea şi luminează simţirile sufletului meu, arzînd vinovăţiile păcatelor mele, cu solirile celei ce fără de sămînţă Te-a născut şi ale cereştilor Puteri. Că binecuvîntat eşti în vecii vecilor. Amin.

Rugăciunea a 12-a, a lui Hrisostom:

Cred, Doamne, şi mărturisesc că Tu eşti cu adevărat Hristos, Fiul Dumnezeului celui Viu, Care ai venit în lume să mîntuieşti pe cei păcătoşi, dintru care cel dintîi sînt eu. Încă cred că acesta este însuşi prea-curat Trupul Tău şi acesta este însuşi scump Sîngele Tău. Deci mă rog Ţie, miluieşte-mă şi-mi iartă greşelile mele cele de voie şi cele fără de voie, pe care le-am făcut cu cuvîntul sau cu lucrul, cu ştiinţa şi cu neştiinţa; şi mă învredniceşte fără de osîndă a mă împărtăşi cu Preacuratele Tale Taine, spre iertarea păcatelor şi spre viaţa de veci. Amin.

Deci, mergînd să te împărtăşeşti, să zici întru sine-ţi stihurile acestea ale lui Metafrast:

Iată, vin spre Dumnezeiasca Împărtăşire. Ziditorule, să nu mă arzi cu împreunarea. Că Tu eşti foc care arzi pe cei nevrednici. Ci mă curăţeşte de toată spurcăciunea.

După aceea:

Cinei Tale celei de Taină astăzi, Fiul lui Dumnezeu, părtaş mă primeşte, că nu voi spune vrăjmaşilor Tăi Taina Ta, nici sărutare Îţi voi da ca Iuda, ci ca tîlharul mă mărturisesc Ţie: Pomeneşte-mă, Doamne, întru Împărăţia Ta.

Apoi, iarăşi stihurile acestea:

Spăimîntează-te, omule, văzînd Sîngele cel îndumnezeitor. Căci foc este, care arde pe cei nevrednici. Trupul lui Dumnezeu mă îndumnezeieşte şi mă hrăneşte. Pe duh îl îndumnezeieşte, iar pe minte în chip străin o hrăneşte.

Deci, Troparele acestea:

Trasu-m-ai cu dorul Tău, Hristoase, şi m-ai schimbat cu Dumnezeiasca Ta iubire; ci arde-mi cu nematerialnic foc păcatele mele şi mă învredniceşte a mă sătura de desfătarea cea întru Tine, ca, săltînd, să măresc, Bunule, cele două veniri ale Tale.

Întru strălucirile Sfinţilor Tăi cum voi intra eu, nevrednicul? Că, de voi îndrăzni a intra în cămară împreună cu dînşii, haina mă vădeşte, căci nu este de nuntă, şi legat voi fi scos afară de Îngeri. Ci curăţeşte, Doamne, spurcăciunea sufletului meu şi mă mîntuieşte, ca un iubitor de oameni.

Apoi, rugăciunea:

Stăpîne, Iubitorule de oameni, Doamne Iisuse Hristoase, Dumnezeul meu, să nu-mi fie mie spre osîndă Sfintele acestea, pentru că sînt nevrednic; ci spre curăţirea şi sfinţirea sufletului şi a trupului, şi spre arvuna vieţii ce va să fie şi a Împărăţiei. Iar mie a mă lipi de Dumnezeu bine-mi este, a pune în Domnul nădejdea mîntuirii mele.

Deci iarăşi zi:

Cinei Tale celei de Taină... (pagina…) şi celelalte. Şi aşa, cu umilinţă, să mergi să te împărtăşeşti.

RUGĂCIUNILE DE MULŢUMIRE DUPĂ DUMNEZEIASCA ÎMPĂRTĂŞIRE

Iar după ce vei dobîndi Sfînta Împărtăşire a făcătoarelor de viaţă şi cele de Taină Daruri, laudă îndată şi mulţumeşte foarte. Şi acestea, cu căldură, din suflet lui Dumnezeu să grăieşti:

Slavă Ţie, Dumnezeule, slavă Ţie. (de 3 ori)

Deci, această rugăciune de mulţumire, a Marelui Vasilie:

Mulţumesc Ţie, Doamne Dumnezeul meu, că nu m-ai lepădat pe mine, păcătosul, ci părtaş a fi Sfintelor Tale m-ai învrednicit. Mulţumescu-Ţi că pe mine, nevrednicul,

a mă împărtăşi cu Preacuratele şi cereştile Tale Daruri m-ai învrednicit. Ci, Stăpîne, Iubitorule de oameni, Care pentru noi ai murit, şi ai înviat, şi ne-ai dăruit nouă aceste Înfricoşate şi de viaţă făcătoare Taine, spre facerea de bine şi sfinţirea sufletelor şi a trupurilor noastre, dă să-mi fie acestea şi mie spre tămăduirea sufletului şi a trupului, spre gonirea a tot potrivnicului, spre luminarea ochilor inimii mele, spre împăcarea sufleteştilor mele puteri, spre credinţă ne-ruşinată, spre dragoste nefăţarnică, spre plinirea înţelepciunii, spre paza poruncilor Tale, spre adăugarea darului Tău celui Dumnezeiesc şi spre unirea Împărăţiei Tale; ca întru Sfinţenia Ta, cu acestea fiind păzit, să pomenesc darul Tău pururea şi să nu mai viez mie, ci Ţie, Stăpînului nostru şi făcătorului de bine. Şi aşa, ieşind dintru această viaţă întru nădejdea vieţii celei veşnice, să ajung la odihna cea de-a pururea, unde este glasul lăudătorilor cel neîncetat şi dulceaţa fără de sfîrşit a celor ce văd frumuseţea cea negrăită a feţei Tale. Că Tu eşti dorirea cea adevărată şi veselia cea nespusă a celor ce Te iubesc pe Tine, Hristoase Dumnezeul nostru, şi pe Tine Te laudă toată făptura în veci. Amin.

Rugăciunea a 2-a, a Marelui Vasilie:

Stăpîne, Hristoase Dumnezeule, Împăratul veacurilor şi Făcătorul tuturor, mulţumesc Ţie de toate bunătăţile cîte mi-ai dat şi de împărtăşirea prea-curatelor şi de viaţă făcătoarelor Tale Taine. Deci mă rog Ţie, Bunule şi Iubitorule de oameni, păzeşte-mă sub acoperămîntul Tău şi întru umbra aripilor Tale; şi-mi dăruieşte pînă la suflarea cea mai de pe urmă întru curată cunoştinţă, cu vrednicie, să mă împărtăşesc cu Sfinţeniile Tale, spre iertarea păcatelor şi spre viaţa de veci. Că Tu eşti Pîinea Vieţii, izvorul sfinţirii, dătătorul bunătăţilor, şi Ţie slavă înălţăm, împreună şi Părintelui, şi Sfîntului Tău Duh, acum, şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

Rugăciunea a 3-a, a lui Metafrast:

Cel ce de bunăvoie mi-ai dat mie spre hrană Trupul Tău, foc fiind care arde pe cei nevrednici, să nu mă arzi, Făcătorul meu; ci mai vîrtos intră întru alcătuirea mădularelor mele şi întru toate încheieturile, în rărunchi şi în inimă. Şi arde spinii tuturor păcatelor mele; sufletul curăţeşte-mi,

sfinţeşte-mi gîndurile; încheieturile le întăreşte, cu oasele împreună; numărul deplin al celor cinci simţuri îl luminează; peste tot mă pătrunde cu frica Ta. Pururea mă acoperă, mă apără şi mă păzeşte de tot lucrul şi cuvîntul pierzător de suflet. Curăţeşte-mă, şi mă spală, şi mă îndreptează; îmbunătăţeşte-mă, înţelepţeşte-mă şi mă luminează; arată-mă sălaş unuia Duhului Tău, şi să nu mai fiu sălaş păcatului, ci casă Ţie, şi, prin intrarea Împărtăşaniei, ca de foc să fugă de mine tot lucrul rău, toată patima. Rugători aduc Ţie pe toţi Sfinţii: pe mai-marii cetelor celor fără de trup, pe Înainte-mergătorul Tău, pe înţelepţii Apostoli, şi cu aceştia şi pe prea-cinstita şi Preacurata Maica Ta; ale căror rugăciuni primeşte-le, Milostive Hristoase al meu, şi pe mine, slujitorul Tău, fiu al Luminii fă-mă. Că Tu Însuţi eşti, Bunule, sfinţirea şi luminarea sufletelor noastre şi Ţie, după cuviinţă, ca unui Dumnezeu şi Stăpîn, toţi slavă înălţăm în toate zilele.

Rugăciunea a 4-a,
a Sfîntului Chiril Alexandrinul:

Trupul Tău cel Sfînt, Doamne Iisuse Hristoase, Dumnezeul meu, să-mi fie mie spre viaţa de veci, şi scump Sîngele Tău spre iertarea păcatelor. Şi fie mie Împărtăşania aceasta spre bucurie, spre sănătate şi spre veselie. Şi, la Înfricoşata şi a doua Venire a Ta, învredniceşte-mă pe mine, păcătosul, să stau de-a dreapta slavei Tale, pentru rugăciunile Preacuratei Maicii Tale şi ale tuturor Sfinţilor Tăi. Amin.

Rugăciunea a 5-a,
către Preasfînta Născătoare de Dumnezeu:

Preasfîntă Stăpînă, Născătoare de Dumnezeu, lumina întunecatului meu suflet, nădejdea, acoperămîntul, scăparea, mîngîierea şi bucuria mea, mulţumescu-ţi că m-ai învrednicit pe mine, nevrednicul, a fi părtaş prea-curatului Trup şi cinstitului Sînge al Fiului Tău. Ci tu, care ai născut Lumina cea adevărată, luminează-mi ochii cei înţelegători ai inimii; ceea ce ai născut Izvorul nemuririi, viază-mă pe mine, cel omorît de păcat; ceea ce eşti a milostivului Dumnezeu iubitoare de milostivire Maică, miluieşte-mă şi dă mie umilinţă şi zdrobire în inima mea, şi smerenie întru gîndurile mele, şi ridicare din robia cugetelor mele. Şi mă învredniceşte, pînă la sfîrşitul vieţii, fără de osîndă a primi sfinţirea prea-curatelor Taine, spre tămăduirea sufletului şi a trupului. Şi-mi dă, Stăpînă, lacrimi de pocăinţă şi de mărturisire, ca să te laud şi să te slăvesc pe tine în toate zilele vieţii mele. Că blagoslovită şi prea-proslăvită eşti în veci. Amin.

Deci:

Acum slobozeşte pe robul Tău, Stăpîne, după cuvîntul Tău, în pace, că văzură ochii mei mîntuirea Ta, care ai gătit-o înaintea feţei tuturor noroadelor, Lumină spre descoperirea neamurilor şi slavă norodului Tău, Israil.

Rînduială pentru preoţi, pe care o pot citi şi Creştinii evlavioşi:

Sfinte Dumnezeule... Preasfîntă Treime... Tatăl nostru... Preotul: Că a Ta este Împărăţia... Şi Troparul sfîntului a căruia va fi Liturghia întru acea zi. De este Liturghia Sfîntului Ioan Gură de Aur, zicem Troparul, Glas 8:

Din gura ta, ca o lumină de foc strălucind darul, lumea toată a luminat; vistieriile neiubirii de argint lumii ai cîştigat; înălţimea gîndului smerit nouă ne-ai arătat. Ci, cu cuvintele tale învăţîndu-ne, Părinte Ioane Gură de Aur, roagă pe Cuvîntul, Hristos-Dumnezeu, să mîntuiască sufletele noastre.

Slavă...

Condac, Glas 6:

Din Ceruri ai luat Dumnezeiescul dar, şi prin buzele tale pe toţi îi înveţi a se închina Unui Dumnezeu în Treime, Ioane Gură de Aur, Preafericite Cuvioase. După vrednicie te lăudăm pe tine, că eşti învăţător, ca cel ce arăţi cele Dumnezeieşti.

Şi acum... Al Născătoarei:

Ceea ce eşti păzitoare Creştinilor ne-ruşinată şi rugătoare neîncetată către Făcătorul, nu trece cu vederea glasurile de rugăciune ale păcătoşilor, ci sîrguieşte ca o bună spre ajutorul nostru, care cu credinţă strigăm către tine: Grăbeşte spre rugăciune şi te nevoieşte spre îmblînzire, apărînd pururea pe cei ce te cinstesc pe tine, Născătoare de Dumnezeu.

De este Liturghia Sfîntului Vasilie celui Mare,
zicem Troparul, Glas 1:

În tot pămîntul a ieşit vestirea ta, primind cuvîntul tău, prin care cu Dumnezeiască cuviinţă ai dogmatisit, firea celor ce sînt ai arătat, obiceiurile oamenilor ai împodobit; preoţie Împărătească, Părinte Cuvioase Vasilie, roagă pe Hristos Dumnezeu să se mîntuiască sufletele noastre.

Slavă...

Condacul, Glas 4:

Arătatu-te-ai temei neclintit Bisericii, dînd tuturor oamenilor domnia cea nestricăcioasă, pecetluindu-o cu dogmele tale, arătătorule de cele cereşti, Vasilie Cuvioase.

Şi acum... Al Născătoarei:

Ceea ce eşti păzitoare Creştinilor... (caută mai sus)

Iar de este Liturghia Darurilor mai înainte sfinţite,
zicem Troparul, Glas 4:

Cel ce de sus, de la Dumnezeu, ai luat Dumnezeiescul dar, slăvite Grigorie, şi, cu puterea Aceluia întărindu-te, de bunăvoie ai urmat Sfintei Evanghelii a lui Hristos, de la Care ai luat plata ostenelilor tale, întru-tot-fericite; pe Acela roagă-L să mîntuiască sufletele noastre.

Slavă...

Condacul, Glas 3:

Asemenea începător te-ai arătat lui Hristos, Începătorului păstorilor, şi părtaş călugărilor, Părinte Grigorie, povăţuindu-i către Cetatea cea cerească, de unde ai învăţat turma lui Hristos poruncile Lui, şi acum cu dînşii te bucuri şi dănţuieşti în corturile cereşti.

Şi acum... Al Născătoarei:

Ceea ce eşti păzitoarea Creştinilor... (caută mai sus)

Apoi: Doamne, miluieşte. (de 12 ori) Ceea ce eşti mai cinstită... Slavă... Şi acum...

Şi Otpustul.

CANON DE RUGĂCIUNE
către Îngerul păzitor al vieţii omului

Facerea lui Ioan Mavropos Monahul. Al cărui acrostih, în greceşte, este acesta: Pe tine, Îngerul meu păzitor, te laud.

Zicînd Preotul: Binecuvîntat este Dumnezeul nostru..., noi zicem: Sfinte Dumnezeule... Preasfîntă Treime... Tatăl nostru... (pagina) Doamne, miluieşte. (de 12 ori) Slavă... Şi acum... Veniţi să ne închinăm… Psalmul 142: Doamne, auzi rugăciunea mea... (vezi la pagina…) Şi îndată: Dumnezeu este Domnul şi S-a arătat nouă, bine este cuvîntat Cel ce vine întru numele Domnului. (de 3 ori)

Deci, Psalmul 50: Miluieşte-mă, Dumnezeule, după mare mila Ta… (la pagina…) Şi începem:

Cîntarea întîi, Glas 8

Irmos: Apa trecînd-o ca pe uscat şi din răutatea Egiptului scăpînd, Israiliteanul striga: Izbăvitorului şi Dumnezeului nostru să-I cîntăm.

Stih: Sfinte Îngere, păzitorul vieţii mele, roagă-te lui Hristos Dumnezeu pentru mine, păcătosul.

Pe tine, păzitorul sufletului meu, cel neadormit, şi folositorul, şi îndreptătorul vieţii mele, pe care te-am dobîndit de la Dumnezeu, te laud, Dumnezeiescule Îngere al lui Dumnezeu cel atotstăpînitor.

Stih: Sfinte Îngere, păzitorul vieţii mele, roagă-te lui Hristos Dumnezeu pentru mine, păcătosul.

Vrînd ca toţi oamenii să se mîntuiască, Cuvinte, pus-ai pe Sfinţii Îngeri îndreptători şi luminaţi povăţuitori oamenilor, care ne povăţuiesc pe noi la frica Ta.

Stih: Sfinte Îngere, păzitorul vieţii mele, roagă-te lui Hristos Dumnezeu pentru mine, păcătosul.

De noaptea cea întunecată fiind cuprins şi cu negura cea împîclită a patimilor fiind acoperit, cu lumina pocăinţei luminează-mă, îndreptătorule, şi folositorule, şi păzitorul meu.

Slavă...

Întunecat de gînduri de ruşine, despărţind de la Dumnezeu mintea mea, potop cu tină întru mine izvorăsc; pe care usucă-l, ajutătorul meu.

Şi acum... Al Născătoarei:

Tu eşti, Stăpînă, linişte şi adăpostire celor învăluiţi în marea păcatelor. Pentru aceasta alerg către a ta adăpostire, învăluit fiind cu viforul a multe feluri de patimi.

Cîntarea a 3-a

Irmos: Doamne, Cel ce ai făcut cele de deasupra Crugului Ceresc şi ai zidit Biserica, Tu pe mine mă întăreşte întru dragostea Ta, Cel ce eşti marginea doririlor şi credincioşilor întărire, unule Iubitorule de oameni.

Stih: Sfinte Îngere, păzitorul vieţii mele, roagă-te lui Hristos Dumnezeu pentru mine, păcătosul.

Fiinţă am de amestec de pămînt, de tină şi ţărînă; pentru aceasta, de pămînt m-am lipit. Ci - o, folositorul meu! - şi îndreptătorul, şi izbăvitorul meu, întoarce pofta mea către cele cereşti.

Stih: Sfinte Îngere, păzitorul vieţii mele, roagă-te lui Hristos Dumnezeu pentru mine, păcătosul.

Ziua şi noaptea, cu faptele mele cele rele te amărăsc, şi te scîrbesc, şi te întărît; şi să voieşti a sta departe, pe tine, apărătorul meu, te silesc.

Stih: Sfinte Îngere, păzitorul vieţii mele, roagă-te lui Hristos Dumnezeu pentru mine, păcătosul.

Supus sînt grijii şi mîhnirii, că nepocăit şi neîndreptat petrec. Pentru aceasta, dăruieşte-mi să mă pocăiesc cu adevărat şi să te bucur pe tine, păzitorul meu.

Slavă...

Cel ce vezi nevăzută faţa lui Dumnezeu, Care şade în Ceruri şi Se uită pe pămînt cu gîndul, şi-l face pe el de se cutremură, pe Dînsul roagă-L să mă mîntuiesc, Sfinte Îngere.

Şi acum... Al Născătoarei:

Minte, şi cuget, şi cuvînt, darul lui Dumnezeu am luat, ca, pe Stăpînul cunoscînd, cu lucruri bune să Îl cinstesc. Iar eu, cu patimile darul ocărînd, pe Dătătorul am defăimat: Stăpînă, mîntuieşte-mă.

Sedealna, Glas 4

Podobie: Cel ce Te-ai înălţat …

Păzitorul sufletului meu şi al trupului, cel ales mie de la Dumnezeu, Dumnezeiescule Îngere, urmînd luiDumnezeu, treci cu vederea, prea-sfinte, toate greşelile sufletului meu celui ticălos, şi mă izbăveşte de cursele cele de multe feluri ale înşelătorului, şi fă milostiv pe Dumnezeul tuturor, ca să-mi dea la Judecată iertare.

Cîntarea a 4-a

Irmos: Tu eşti tăria mea, Doamne; Tu - şi puterea mea; Tu - Dumnezeul meu; Tu - bucuria mea, Cel ce n-ai lăsat sînurile Părinteşti, şi a noastră sărăcie ai cercetat-o. Pentru aceasta, cu Proorocul Avacum strig către Tine: Slavă puterii Tale, Iubitorule de oameni.

Stih: Sfinte Îngere, păzitorul vieţii mele, roagă-te lui Hristos Dumnezeu pentru mine, păcătosul.

Neaducîndu-mi aminte de Înfricoşata Judecată, Mîntuitorule, la care am să stau înainte să dau răspuns pentru tot lucrul şi cuvîntul, nici luînd în minte moartea cea fără de veste, sînt neîndreptat. Îndreptătorul meu, nu mă lăsa pe mine.

Stih: Sfinte Îngere, păzitorul vieţii mele, roagă-te lui Hristos Dumnezeu pentru mine, păcătosul.

Cu de-adinsul toată răutatea am plinit din tinereţe şi nu am încetat pe tine, apărătorul meu, a te amărî cu cuvinte şi cu fapte fără de lege; nu te mînia dar, ci mai aşteaptă, înţelepţindu-mă, şi luminîndu-mă, şi întărindu-mă.

Stih: Sfinte Îngere, păzitorul vieţii mele, roagă-te lui Hristos Dumnezeu pentru mine, păcătosul.

Urmînd îndelungii-răbdări a Cuvîntului lui Dumnezeu - Care a venit să cheme pe toţi păcătoşii la pocăinţă, şi aşteaptă îndreptare de bunăvoie, şi nu face silă - şi tu, îndreptătorul meu, spre mine cu îndelungă-răbdare să petreci.

Slavă...

Departe de la Dumnezeu păcatul m-a lepădat pe mine, netrebnicul rob; dar Stăpînul meu Iisus m-a primit cu milostivire şi m-a făcut al Său; iar eu, lepădînd atîta dar al Lui, te scîrbesc încă şi pe tine, Îngerul lui Dumnezeu.

Şi acum... Al Născătoarei:

Cu adevărat, Domnul S-a făcut Împărat cu Împărăţie care nu cade şi S-a îmbrăcat - precum Psalmistul grăieşte - din tine, Maica lui Dumnezeu, întru prea-frumoasă podoabă, în trup sfînt, cu care a luat moartea şi a surpat împărăţia ei.

Cîntarea a 5-a

Irmos: Pentru ce m-ai lepădat de la faţa Ta, Cel ce eşti Lumină neajunsă, şi m-a acoperit întunericul cel străin pe mine, ticălosul? Ci mă întoarce, şi la lumina poruncilor Tale îndreptează căile mele, rogu-mă.

Stih: Sfinte Îngere, păzitorul vieţii mele, roagă-te lui Hristos Dumnezeu pentru mine, păcătosul.
Pe tine păzitor cîştigîndu-te, împreună petrecător şi împreună vorbitor, păzindu-mă, Sfinte Îngere, cu mine călătorind, împreună locuind şi cele de mîntuire înainte pururea punîndu-le, ce iertare voi să iau, nerecunoscător fiind?

Stih: Sfinte Îngere, păzitorul vieţii mele, roagă-te lui Hristos Dumnezeu pentru mine, păcătosul.
Cu multă îndrăznire stînd înaintea Scaunului Atotstăpînitorului şi împrejur dănţuind, la Împăratul făpturii roagă-te, ajutătorul meu, să-mi dea iertare de răutăţile mele cele multe.

Stih: Sfinte Îngere, păzitorul vieţii mele, roagă-te lui Hristos Dumnezeu pentru mine, păcătosul.
Muncile şi caznele care mă aşteaptă mai-nainte, Sfinte Îngere, văzîndu-le tu - şi împietrirea mea, şi nebunia, şi orbirea - şi făcîndu-ţi-se milă, suspini, şi te tînguieşti, şi te întristezi, fiind plin de mîhnire, izbăvitorul meu.

Slavă...

Nici într-un ceas, nici într-o cirtă, sau şi mai puţin decît aceea, nu te-am lăsat pe tine, păzitorul şi făcătorul meu de bine, să te bucuri de mine, şi să te veseleşti, şi să săltezi, fiind eu pururea stricat cu păcatele.

Şi acum... Al Născătoarei:

Prunc nou S-a arătat Cel necuprins cu mintea, din tine, ceea ce eşti cu totul fără prihană, Cel ce a pus pădurile cu hotar şi munţii cu aşezămîntul cunoştinţei, Cel ce numără mulţimea stelelor şi picăturile de rouă, şi schimbă suflările vînturilor.

Cîntarea a 6-a

Irmos: Rugăciunea mea voi vărsa către Domnul şi Lui voi spune scîrbele mele, că sufletul meu s-a umplut de răutăţi, şi viaţa mea s-a apropiat de iad, şi ca Iona mă rog: Dumnezeule, din stricăciune scoate-mă.

Stih: Sfinte Îngere, păzitorul vieţii mele, roagă-te lui Hristos Dumnezeu pentru mine, păcătosul.
Păzindu-mă, şi oştindu-te împrejurul meu, şi întorcînd înapoi pornirile dracilor şi năvălirile lor cele în chipul fiarelor, şi gonindu-le de la mine pururea, nu înceta, păzitorul meu, că pe tine te am cald folositor.

Stih: Sfinte Îngere, păzitorul vieţii mele, roagă-te lui Hristos Dumnezeu pentru mine, păcătosul.
Cel ce eşti mir prea-scump şi cu bună mireasmă, nu te scîrbi de împuţiciunea mea, nu te depărta de la mine pînă în sfîrşit; ci nedepărtat păzitor fii mie pururea, că şi soarele, trecînd locurile cele spurcate, nu se spurcă.

Stih: Sfinte Îngere, păzitorul vieţii mele, roagă-te lui Hristos Dumnezeu pentru mine, păcătosul.
Pe Cel ce a acoperit cu ape prin Cuvînt pe cele mai înalte ale Lui, roagă-L, folositorul meu, să-mi dea dar izvorîtor de lacrimi, ca să se curăţească inima mea cu acelea şi să vadă pe Dumnezeu.

Stih: Sfinte Îngere, păzitorul vieţii mele, roagă-te lui Hristos Dumnezeu pentru mine, păcătosul.
Netrupeşte, ca cel ce eşti curat şi fără materie, stînd înaintea Celui curat şi fără materie şi cîştigînd multă îndrăznire spre Dînsul şi apropiere, pe Acela roagă-L cu de-adinsul să dăruiască sufletului meu mîntuire.

Slavă...

Să acopere înfruntarea şi ruşinea feţele vrăjmaşilor cele întunecate şi împuţite, cînd se va despărţi de trup sufletul meu cel smerit; iar pe acesta să-l acopere, îndreptătorul meu, aripile tale cele luminate şi preasfinţite.

Şi acum... Al Născătoarei:

Ceea ce eşti mai sfîntă decît Sfinţii Îngeri şi mai presus de Heruvimi şi de Serafimi, mintea mea cea tîrîtoare pe pămînt şi de cele pămînteşti rîvnitoare, mai presus decît pofta cea pămîntească şi trupească o arată, ridicînd-o de la pămînt către dragostea cea cerească.

Condac, Glas 2

Podobie: Cele de sus căutînd...

Slujitorul lui Dumnezeu şi păzitorul meu cel prea ales, fii petrecînd pururea împreună cu mine, păcătosul, izbăvindu-mă de toată facerea de rău a diavolilor şi îndreptîndu-mă la cărările cele Dumnezeieşti, spre viaţa cea nestricată, rogu-mă.

Cîntarea a 7-a

Irmos: Tinerii, cei ce merseseră din Iudeea în Babilon de demult, cu credinţa Treimii văpaia cuptorului au călcat-o, cîntînd: Dumnezeul Părinţilor noştri, bine eşti cuvîntat.

Stih: Sfinte Îngere, păzitorul vieţii mele, roagă-te lui Hristos Dumnezeu pentru mine, păcătosul.

Mulţimile tîlharilor celor nevăzuţi ce cad împrejur asupra mea, care caută să tragă şi să răpească sufletul meu, nu lipsi gonindu-le cu sabia ta cea de foc, ca un puternic, ajutătorul meu.

Stih: Sfinte Îngere, păzitorul vieţii mele, roagă-te lui Hristos Dumnezeu pentru mine, păcătosul.

Cînd va vrea să mă judece Judecătorul şi Dumnezeul meu şi să mă osîndească pe mine, cel osîndit de conştiinţă mai înainte de Judecata aceea, nu mă uita, povăţuitorul meu, pe mine, robul tău.

Stih: Sfinte Îngere, păzitorul vieţii mele, roagă-te lui Hristos Dumnezeu pentru mine, păcătosul.

Avîndu-mi eu tina mumă, şi trupul tată, şi ţărîna strămoş, pentru împrietenirea acestora, în pămînt cu totul caut; ci dă-mi, ajutătorul meu, fără frică să mă uit vreodată şi în sus, la frumuseţea Cerului.

Stih: Sfinte Îngere, păzitorul vieţii mele, roagă-te lui Hristos Dumnezeu pentru mine, păcătosul.

Ca cel ce eşti frumos cu podoaba şi dulce, şi veselă minte în chipul soarelui, luminat să-mi stai înainte cu veselă

faţă şi cu vedere de bucurie, cînd mă voi lua de pe pămînt, îndreptătorul meu.

Slavă...

Pentru milostivirea milei şi pentru multă mulţimea iubirii de oameni, să mă acoperi pe mine cu acoperămîntul aripilor tale, cînd voi ieşi din trup, păzitorul meu, ca să nu văd feţele cele urîte ale dracilor.

Şi acum... Al Născătoarei:

Ceea ce eşti poartă cerească, şi uşă de mîntuire, şi scară înţelegătoare pe care Dumnezeu S-a pogorît şi om S-a suit; cu îndurările tale, Curată, Împărăţiei Cerurilor învredniceşte-mă pe mine, robul tău.

Cîntarea a 8-a

Irmos: De şapte ori, cuptorul, chinuitorul Haldeilor l-a ars nebuneşte cinstitorilor de Dumnezeu; şi, văzîndu-i pe aceştia cu putere mai bună mîntuiţi, a strigat: Pe Făcătorul şi Izbăvitorul, Tineri, bine-L cuvîntaţi; preoţi, lăudaţi-L; noroade, preaînălţaţi-L întru toţi vecii.

Stih: Sfinte Îngere, păzitorul vieţii mele, roagă-te lui Hristos Dumnezeu pentru mine, păcătosul.

După Dumnezeu, pe tine te-am luat de la Dumnezeu folositor, şi povăţuitor, şi ajutător, şi apărător, Preasfinte Îngere. Pentru aceasta, nu înceta, rogu-mă, povăţuindu-mă, şi îndreptîndu-mă, şi învăţîndu-mă să fac cele cuvioase, şi să-mi luminezi mintea, pînă ce mă vei pune înaintea lui Hristos mîntuit.

Stih: Sfinte Îngere, păzitorul vieţii mele, roagă-te lui Hristos Dumnezeu pentru mine, păcătosul.
Cînd se vor pune Scaunele, şi Cărţile se vor deschide, şi Cel vechi-de-zile va şedea, şi oamenii se vor judeca, şi Îngerii vor sta înainte, şi pămîntul se va clătina, şi toate se vor înfricoşa şi se vor cutremura, atunci arată spre mine iubirea ta de oameni şi mă izbăveşte de gheena, pe Hristos îmblînzindu-L.

Stih: Sfinte Îngere, păzitorul vieţii mele, roagă-te lui Hristos Dumnezeu pentru mine, păcătosul.
Acum, ca nişte albine fagurul, mă înconjoară nevăzut urîţii de Dumnezeu, pierzătorii diavoli; ca nişte păsări răpitoare, ca nişte vulpi viclene şi ca nişte mîncători de cruzime, ca păsările cele mîncătoare de stîrv, împrejurul meu zboară; acoperă-mă, păzitorul meu, precum îşi acoperă vulturul puii săi.

Stih: Sfinte Îngere, păzitorul vieţii mele, roagă-te lui Hristos Dumnezeu pentru mine, păcătosul.
Dă-mi izvoare de lacrimi să curgă neîncetat din ochi din destul, care să mă spele pe mine tot, din creştet pînă la picioare; ca, îmbrăcîndu-mă în haina mai albă decît zăpada a pocăinţei, să intru în cămara lui Dumnezeu, pe tine cinstindu-te, apărătorul meu.

Stih: Sfinte Îngere, păzitorul vieţii mele, roagă-te lui Hristos Dumnezeu pentru mine, păcătosul.
Casă lui Hristos fiind inima mea, cu patimile viaţa rîmătorilor celor neînţelegători am săvîrşit. Ci mă întăreşte, ajutătorul sufletului meu, curăţeşte-o pe aceasta, ca să se cădească, şi să se stropească cu miresme şi cu miruri de rugăciuni şi de curăţie, şi să fie iarăşi casă lui Hristos, cu bun miros.
Binecuvîntăm pe Tatăl, şi pe Fiul şi pe Sfîntul Duh, Domnul.
Îndreptătorul, şi păzitorul meu, şi folositorul, şi izbăvitorul meu, păzitorul ticălosului meu suflet, cînd mă va scula din pămînt la Judecată înfricoşatul glas al trîmbiţei, atunci aproape de mine să stai, blînd şi vesel, cu nădejdea mîntuirii, luînd de la mine frica.

Şi acum... Al Născătoarei:

Cu prea-mulţimea bunătăţii în dar mă miluieşte, ceea ce ai născut izvorul milostivirii; că nu am ce să-ţi aduc ţie vrednic de milă; că bunătăţile mele nicicum nu-ţi trebuiesc, ca ceea ce ai zămislit nespus pe dătătorul de bine şi Mîntuitorul lumii, ceea ce eşti plină de dar.

Cîntarea a 9-a

Irmos: Înfricoşatu-s-a tot auzul de nespusa lui Dumnezeu pogorîre, cum Cel Preaînalt de voie S-a pogorît pînă şi la trup, din pîntece fecioresc făcîndu-Se om. Pentru aceea, pe Preacurata, de Dumnezeu Născătoarea, credincioşii o mărim.

Stih: Sfinte Îngere, păzitorul vieţii mele, roagă-te lui Hristos Dumnezeu pentru mine, păcătosul.
De-a dreapta sufletului meu celui ticălos să te văd, stînd luminat şi blînd, pe tine, ajutătorul şi folositorul meu, cînd va ieşi din mine cu anevoie duhul meu, şi gonind pe amarii vrăjmaşi, care caută să mă apuce.
Stih: Sfinte Îngere, păzitorul vieţii mele, roagă-te lui Hristos Dumnezeu pentru mine, păcătosul.
Ca un Dumnezeiesc slujitor al lui Dumnezeu, care faci vrerile Lui cele Dumnezeieşti, ai multă îndrăznire către Dînsul, Sfinte Îngere. Pentru aceasta, cu căldură roagă-L pentru mine; ca, mîntuindu-mă prin tine, să laud folosinţa şi acoperămîntul tău.

Stih: Sfinte Îngere, păzitorul vieţii mele, roagă-te lui Hristos Dumnezeu pentru mine, păcătosul.
În toată viaţa mea întru multă deşertăciune alergînd, de sfîrşit m-am apropiat; ci te rog, păzitorul meu, fii mie ajutător şi apărător nebiruit, cînd voi trece vămile stăpînitorului lumii celui cumplit.

Stih: Sfinte Îngere, păzitorul vieţii mele, roagă-te lui Hristos Dumnezeu pentru mine, păcătosul.
Greşelile minţii mele, rătăcirile, jefuirile, răutăţile şi cugetele cele de ruşine ale gîndurilor necurate şi spurcate, a le întoarce întru gînduri bune nu înceta, ajutătorul meu, şi întru cugete curate, roditoare de focul umilinţei.

Stih: Sfinte Îngere, păzitorul vieţii mele, roagă-te lui Hristos Dumnezeu pentru mine, păcătosul.
Iisuse, Unule-Născut, Preabunule, biruieşte cu milostivirea Ta mulţimea cea nemăsurată a răutăţilor mele, cu rugăciunile Dumnezeieşti ale slujitorului tău celui fără de trup, pe care L-ai pus mie păzitor din pruncie, ca un iubitor de oameni.

Slavă...

Toată nădejdea mea de mîntuire, după Dumnezeu, spre tine am pus-o, păzitorul şi purtătorul meu de grijă, şi apărătorule; fă rugăciune de obşte la Dumnezeu pentru mine, luînd împreună rugători şi ajutători cetele Îngerilor.

Şi acum... Al Născătoarei:

Înalţă fruntea Creştinilor şi surpă întărîtările păgînilor, Născătoare de Dumnezeu, mîntuind nebiruită turma ta aceasta, întru care numele tău cel mare şi mult slăvit se măreşte cu credinţă şi se slăveşte.

Stihirile aceluiaşi, Glas 2

Podobie: Casa Evfratului...

Îngere al lui Dumnezeu, cel ce stai fără de mijlocire înaintea Sfintei Treimi, nu înceta a te ruga pentru mine, robul tău. Ca cel ce ai luat tărie de la Dumnezeu a păzi sufletul meu, nu înceta, cu acoperămîntul aripilor tale, a-l acoperi pe el pururea. Har fie lui Iisus, Celui ce mi te-a dat pe tine mare păzitor sufletului meu şi armă asupra vrăjmaşilor mei, cinstitule de Dumnezeu Îngere. Învredniceşte-mă şi pe mine să dobîndesc Împărăţia cea de sus a lui Dumnezeu, ca împreună cu tine să cînt cîntarea Sfintei Treimi.

Slavă...

Lumină a doua tu eşti, după Dumnezeu, păzitorul meu; nu înceta a-mi ajuta, ca să văd şi eu lumina Dumnezeirii celei cu trei străluciri.

Şi acum... Al Născătoarei:

Stăpîna Îngerilor şi a oamenilor, Născătoare de Dumnezeu, nu înceta a ruga, Fecioară, pe Fiul tău pentru mine, robul tău.

Rugăciune către Sfîntul Înger păzitor, a Sfîntului Macarie cel Mare:

Sfinte Îngere, cel ce stai înaintea pătimaşului meu suflet şi a vieţii mele celei ticăloase, nu mă lăsa pe mine, păcătosul, nici nu te depărta de la mine pentru necurăţia mea; nu da loc dracului celui viclean ca să-mi stăpînească cu silnicie acest trup muritor. Întăreşte mîna mea cea ticăloasă şi proastă şi mă îndreptează la calea mîntuirii. Aşa, Sfinte Îngere al lui Dumnezeu, cel ce stai înaintea sufletului meu celui ticălos şi a trupului, iartă-mi toate cu cîte te-am scîrbit în toate zilele vieţii mele şi orice am greşit întru această zi. Acoperă-mă întru această noapte şi mă păzeşte de toată ispita şi cursa potrivnicului, ca să nu mînii cu nici un păcat pe Dumnezeu. Şi te roagă pentru mine către Domnul, să mă întărească întru frica Sa şi vrednic să mă arate pe mine, robul, bunătăţii Sale. Amin.

Şi Otpustul cel mic.

CANON DE POCĂINŢĂ
către Domnul nostru,
Iisus Hristos

Zicînd Preotul: Binecuvîntat este Dumnezeul nostru..., noi zicem: Sfinte Dumnezeule... Preasfîntă Treime... Tatăl nostru... (pagina) Doamne, miluieşte. (de 12 ori) Slavă... Şi acum... Veniţi să ne închinăm… Psalmul 142: Doamne, auzi rugăciunea mea... (vezi la pagina…) Şi îndată: Dumnezeu este Domnul şi S-a arătat nouă, bine este cuvîntat Cel ce vine întru numele Domnului. (de 3 ori)

Deci, Psalmul 50: Miluieşte-mă, Dumnezeule, după mare mila Ta… (la pagina…) Şi începem:

Cîntarea întîi, Glas 6

Irmos: Ajutor şi acoperitor S-a făcut mie spre mîntuire; Acesta este Dumnezeul meu, şi-L voi slăvi pe El, Dumnezeul părintelui meu, şi-L voi înălţa pe El, căci cu slavă S-a proslăvit.

Stih: Miluieşte-mă, Dumnezeule, miluieşte-mă.

Acum mă apropii eu, păcătosul şi împovăratul, către Tine, Stăpînul şi Dumnezeul meu; şi nu îndrăznesc a mă uita la Cer, numai mă rog şi grăiesc: Dă-mi, Doamne, mai înainte să plîng lucrurile mele cu amar.

Stih: Miluieşte-mă, Dumnezeule, miluieşte-mă.

O, amar mie, păcătosul! - că sînt ticălos mai mult decît toţi oamenii, pocăinţă nu este întru mine. Ci dă-mi mie, Doamne, lacrimi, ca să plîng faptele mele cu amar.

Slavă...

Nebune şi ticăloase omule, pentru ce-ţi pierzi vremea în lene? Gîndeşte-te la viaţa ta şi te întoarce către Dumnezeu, ca să-ţi plîngi faptele tale cu amar.

Şi acum... Al Născătoarei:

Maica lui Dumnezeu Preacurată, caută spre mine, păcătosul, şi mă izbăveşte de laţul vrăjmaşului, îndreptîndu-mă pe calea pocăinţei, ca să plîng faptele mele cu amar.

Cîntarea a 3-a

Irmos: Întăreşte, Doamne, pe piatra poruncilor Tale inima mea cea clătinată, că Însuţi eşti Sfînt şi Domn.

Stih: Miluieşte-mă, Dumnezeule, miluieşte-mă.

Cînd se vor pune scaunele la Judecata cea înfricoşată, atunci lucrurile tuturor oamenilor se vor vădi; amar păcătoşilor va fi atunci, trimiţîndu-se în munci. Deci, aceea ştiind, suflete al meu, pocăieşte-te de lucrurile tale cele rele.

Stih: Miluieşte-mă, Dumnezeule, miluieşte-mă.

Drepţii se vor bucura, iar păcătoşii vor plînge, ci atunci nimeni nu ne va putea ajuta nouă, că lucrurile noastre ne vor osîndi pe noi. Drept aceea, nu gîndi, ci mai înainte de sfîrşit pocăieşte-te de lucrurile tale cele rele.

Slavă...

O, vai de mine! - cel mult păcătos, care m-am spurcat cu lucrurile şi cu gîndurile, neavînd picătură de lacrimi, de la învîrtoşarea inimii; ci caută acum la pămînt, suflete al meu, şi te pocăieşte de lucrurile cele rele.

Şi acum... Al Născătoarei:

Iată, Doamnă, Fiul tău ne învaţă spre bine, iar eu, păcătosul, pururea fug de cele bune; ci tu, ca o milostivă, miluieşte-mă, ca să mă pocăiesc de faptele mele cele rele.

Cîntarea a 4-a

Irmos: Auzit-a Proorocul de venirea Ta, Doamne, că va să Te naşti din Fecioară şi oamenilor să Te arăţi, şi a grăit: Auzit-am glasul Tău şi m-am temut, slavă puterii Tale, Doamne.

Stih: Miluieşte-mă, Dumnezeule, miluieşte-mă.

Desfătată este aici calea şi plăcută a te îndulci; ci amară va fi ziua cea de apoi, cînd se va despărţi sufletul de trup. Deci pocăieşte-te de acestea, suflete al meu, pentru Împărăţia lui Dumnezeu.

Stih: Miluieşte-mă, Dumnezeule, miluieşte-mă.

Pentru ce faci strîmbătate săracului? De ce opreşti plata slugilor? Pe fratele tău nu-l iubeşti, curvia şi amărăciunea iubeşti. Deci lasă acelea, suflete al meu, şi te pocăieşte pentru Împărăţia lui Dumnezeu.

Slavă...

O, nebune omule! - pînă cînd te vei afunda şi ca o albină vei aduna bogăţia ta, care degrabă va pieri ca praful şi ca cenuşa? Ci caută mai vîrtos Împărăţia lui Dumnezeu.

Şi acum... Al Născătoarei:

Doamnă de Dumnezeu Născătoare, miluieşte-mă pe mine, păcătosul, şi mă întăreşte spre fapte bune, şi mă păzeşte, ca să nu mă răpească nepregătit moartea cea urîtă; ci mă povăţuieşte, Fecioară, la Împărăţia lui Dumnezeu.

Cîntarea a 5-a

Irmos: De noapte mînecînd, Iubitorule de oameni, luminează-mă, rogu-mă, şi mă îndreptează şi pe mine la poruncile Tale, şi mă învaţă, Mîntuitorule, să fac voia Ta.

Stih: Miluieşte-mă, Dumnezeule, miluieşte-mă.

Adu-ţi aminte, ticăloase omule, că de păcate eşti robit: cu minciuna, cu clevetirea, cu vrajba, cu neputinţa, ca de o fiară cumplită. Suflete al meu, păcătoase, au doară aceea ai voit?

Stih: Miluieşte-mă, Dumnezeule, miluieşte-mă.

Cutremură-mi-se mădularele şi cu totul sînt vinovat, privind cu ochii, auzind cu urechile, şi cu totul dîndu-mă pe mine gheenei. Suflete al meu, păcătoase, au doară aceea ai voit?

Slavă...

Pe curvarul şi pe tîlharul care s-au pocăit, i-ai primit, Mîntuitorule; iar eu cu lenea păcatului m-am îngreunat şi de cel viclean sînt robit. Suflete al meu, păcătoase, au doară aceea ai voit?

Şi acum... Al Născătoarei:

Ajutătoare minunată şi grabnică tuturor oamenilor, Maica lui Dumnezeu, ajută mie, nevrednicului, că sufletul meu cel păcătos aceasta a voit.

Cîntarea a 6-a

Irmos: Strigat-am cu toată inima mea către înduratul Dumnezeu, şi m-a auzit din iadul cel mai de dedesubt, şi a scos din stricăciune viaţa mea.

Stih: Miluieşte-mă, Dumnezeule, miluieşte-mă.

Pe pămînt viaţă curvească am vieţuit şi sufletul la întuneric l-am dat; ci acum, milostive Stăpîne, izbăveşte-mă de toată robia vrăjmaşului şi mă înţelepţeşte, ca să fac voia Ta.

Stih: Miluieşte-mă, Dumnezeule, miluieşte-mă.

Cine face unele ca acestea, precum eu? Cum zace porcul în tină, aşa şi eu păcatului slujesc; ci Tu, Doamne Dumnezeule, scoate-mă din trîndăvirea aceasta şi-mi dă inimă ca să fac voia Ta.

Slavă...

Scoală-te, ticăloase omule, aleargă către Dumnezeu, plîngînd păcatele tale, şi cazi, lăcrimînd şi suspinînd; iar Acela, ca un îndurat, îţi va da ţie mai înainte ca să faci voia Lui.

Şi acum... Al Născătoarei:

Născătoare de Dumnezeu, Fecioară Preacurată, păzeşte-ne pe noi de răutăţile celui văzut şi celui nevăzut vrăjmaş; şi primeşte rugăciunile noastre, şi le du pe dînsele Fiului tău, şi-mi dă minte ca să fac voia ta.

Condac, Glas 6:

Suflete al meu, pentru ce te îmbogăţeşti în păcate? Pentru ce faci voia diavolului, întru ce-ţi pui nădejdea? Părăseşte-te de acela şi te întoarce către Dumnezeu strigînd: Miluieşte-mă, îndurate Doamne, pe mine, păcătosul.

Icos:

Gîndeşte, suflete al meu, la ceasul cel amar al morţii şi la Judecata cea înfricoşată a Făcătorului Dumnezeu, că îngerii cei întunecaţi te vor lua pe tine, suflete, şi te vor duce în focul de veci; iar tu, mai înainte de moarte, te pocăieşte, strigînd: Miluieşte-mă, Doamne, pe mine, păcătosul.

Cîntarea a 7-a

Irmos: Greşit-am, făcut-am fărădelege, nu ne-am îndreptat înaintea Ta, nici am păzit, nici am făcut precum ne-ai poruncit nouă. Ci nu ne da pe noi pînă în sfîrşit, Dumnezeul Părinţilor.

Stih: Miluieşte-mă, Dumnezeule, miluieşte-mă.

Nu nădăjdui, suflete al meu, întru bogăţia cea trecătoare sau întru adunarea cea nedreaptă, că toate acestea nu ştii cui le vei lăsa. Ci strigă: Miluieşte-mă, Hristoase Dumnezeule, pe mine, păcătosul.

Stih: Miluieşte-mă, Dumnezeule, miluieşte-mă.

Nu nădăjdui, suflete al meu, întru sănătatea trupească cea trecătoare, nici întru frumuseţea cea degrabă trecătoare, că vezi cum cei puternici şi cei tineri mor.
Ci strigă: Miluieşte-mă, Hristoase Dumnezeule, pe mine, nevrednicul.

Slavă...

Adu-ţi aminte, suflete al meu, de viaţa de veci, de Împărăţia Cerului gătită Sfinţilor, şi de întunericul cel osebit, şi de mînia lui Dumnezeu care este asupra celor răi, şi strigă: Miluieşte-mă, Hristoase Dumnezeule, pe mine, nevrednicul.

Şi acum... Al Născătoarei:

Cazi, suflete al meu, la Maica lui Dumnezeu, şi te roagă aceleia, că este grabnic ajutătoare celor ce se căiesc, ca să roage pe Hristos, Dumnezeul nostru, şi mă va milui, pe mine, nevrednicul.

Cîntarea a 8-a

Imos: Pe Care-L slăvesc oştile cereşti şi de Care se cutremură Heruvimii şi Serafimii, toată suflarea şi zidirea, lăudaţi-L, bine-L cuvîntaţi şi-L prea înălţaţi întru toţi vecii.

Stih: Miluieşte-mă, Dumnezeule, miluieşte-mă.

Cum nu voi plînge, cînd îmi aduc aminte de moarte? Că am văzut pe fratele meu în groapă zăcînd, fără de slavă şi fără de chip. Dar ce aştept? Şi întru cine nădăjduiesc? Numai ce-mi dă mie, Doamne, mai înainte de sfîrşit să mă pocăiesc.

Stih: Miluieşte-mă, Dumnezeule, miluieşte-mă.

Cu ochiul Tău cel milostiv caută spre mine cînd voi sta înaintea Ta şi mă voi judeca, Unule lesne-iertătorule.

Binecuvîntăm pe Tatăl, pe Fiul şi pe Sfîntul Duh, Domnul.

Cred că vei veni să judeci viii şi morţii şi toţi vor sta întru a lor rînduială: bătrînii şi tinerii, stăpînii şi slugile, domnii şi judecătorii, bogaţii şi săracii, fecioarele şi preoţii. Oare cum mă voi afla eu atunci? Drept aceea strig Ţie: Dă-mi, Doamne, mai înainte de sfîrşit să mă pocăiesc.

Şi acum... Al Născătoarei:

Preacurată Născătoare de Dumnezeu, primeşte rugăciunea mea cea nevrednică, şi mă păzeşte de moartea cea urîtă, şi-mi dăruieşte mai înainte de sfîrşit să mă pocăiesc.

Cîntarea a 9-a

Irmos: Naşterea zămislirii celei fără de sămînţă este netălmăcită, rodul Maicii celei fără de bărbat este nestricat, că naşterea lui Dumnezeu înnoieşte firile. Pentru aceasta pe tine, toate neamurile, ca pe o Maică a lui Dumnezeu, cu ortodoxie te mărim.

Stih: Miluieşte-mă, Dumnezeule, miluieşte-mă.

Acum scap la voi, Îngerilor, Arhanghelilor şi toate Puterile, care staţi înaintea Scaunului lui Dumnezeu: Rugaţi-vă către Făcătorul vostru, să se izbăvească sufletul meu de munca de veci.

Stih: Miluieşte-mă, Dumnezeule, miluieşte-mă.

Acum plîng către voi, Sfinţilor, Patriarhilor, Împăraţilor şi Proorocilor, Apostolilor şi Arhiereilor, şi toţi aleşii lui Hristos: Ajutaţi-mi mie la Judecată, ca să se mîntuiască sufletul meu de întunericul vrăjmaşului.

Slavă...

Acum ridic mîinile mele către voi, Sfinţilor Mucenici, Postnicilor, Preacuvioşilor şi toţi Sfinţii care vă rugaţi către Dumnezeu pentru toată lumea, ca să se mîntuiască sufletul meu în ceasul morţii.

Şi acum... Al Născătoarei:

Maica lui Dumnezeu, ajută-mi mie, celui ce cu totul întru tine nădăjduiesc, şi roagă pe Fiul tău să mă pună pe mine, nevrednicul, de-a dreapta Sa, cînd va şedea să judece viii şi morţii.

Apoi: Cuvine-se cu adevărat... Nădejdea mea este Tatăl...

Şi Otpustul.

RUGĂCIUNILE DE SEARĂ,
celor ce merg spre somn

Slavă Ţie, Dumnezeul nostru, slavă Ţie. Împărate ceresc… Sfinte Dumnezeule… Preasfîntă Treime… (pagina…) Şi, după Tatăl nostru..., Vozglasul.

Apoi, Troparele acestea, Glas 6:

Miluieşte-ne pe noi, Doamne, miluieşte-ne pe noi; căci, nepricepîndu-ne de nici un răspuns, această rugăciune aducem Ţie, ca unui Stăpîn, noi, păcătoşii robii Tăi: Miluieşte-ne pe noi.

Slavă...

Doamne, miluieşte-ne pe noi, că întru Tine am nădăjduit; nu Te mînia pe noi foarte, nici pomeni fărădelegile noastre, ci caută şi acum, ca un milostiv, şi ne izbăveşte pe noi de vrăjmaşii noştri, că Tu eşti Dumnezeul nostru şi noi sîntem norodul Tău, toţi lucrul mîinilor Tale, şi numele Tău chemăm.

Şi acum...

Uşa milostivirii deschide-o nouă, blagoslovită Născătoare de Dumnezeu Fecioară, ca să nu pierim cei ce nădăjduim întru tine, ci să ne mîntuim prin tine din nevoi, că tu eşti mîntuirea neamului creştinesc.

Doamne, miluieşte. (de 12 ori)

Şi Rugăciunea întîi, a Sfîntului Macarie cel Mare, către Dumnezeu Tatăl:

Dumnezeule veşnice şi Împărate a toată făptura, Cel ce m-ai învrednicit a ajunge pînă întru acest ceas, iartă-mi păcatele ce am făcut întru această zi cu lucrul, cu cuvîntul şi cu gîndirea; şi curăţeşte, Doamne, smeritul meu suflet de toată spurcăciunea trupului şi a sufletului. Şi-mi dă, Doamne, întru această noapte, a trece somnul în pace, ca, sculîndu-mă din ticălosul meu aşternut, bine să plac prea-sfîntului Tău nume în toate zilele vieţii mele şi să calc pe vrăjmaşii ce mă luptă, pe cei trupeşti şi pe cei fără de trup. Şi mă izbăveşte, Doamne, de gîndurile deşarte, care mă spurcă, şi de poftele cele rele. Că a Ta este Împărăţia, puterea şi slava: a Tatălui, şi a Fiului şi a Sfîntului Duh, acum, şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

Rugăciunea a 2-a,

a Sfîntului Antioh, către
Domnul nostru Iisus Hristos:

Atotţiitorule Cuvinte al Tatălui, Însuţi fiind desăvîrşit, Iisuse Hristoase, pentru multă milostivirea Ta, nu te dezlipi niciodată de mine, robul Tău, ci odihneşte întru mine pururea, Iisuse, Cel ce eşti Păstor Bun al oilor Tale. Nu mă da pe mine defăimării şarpelui, nici nu mă lăsa în pofta satanei, că sămînţa putrejunii este întru mine. Tu, Doamne Dumnezeule, Cel căruia ne închinăm, Împărate Sfinte Iisuse Hristoase, dormind eu, mă păzeşte cu lumina cea neîntunecată, cu Duhul Tău cel Sfînt, cu Care ai sfinţit pe ucenicii Tăi. Dă-mi, Doamne, şi mie, nevrednicului robului Tău, mîntuirea Ta întru aşternutul meu. Luminează mintea mea cu lumina înţelegerii Sfintei Tale Evanghelii, sufletul meu cu dragostea Crucii Tale, inima mea cu curăţia cuvintelor Tale, trupul meu cu patima Ta cea nebiruită; cugetul meu, cu smerenia Ta îl păzeşte. Şi mă ridică la vreme cuvioasă spre a Ta slăvire, că prea-proslăvit eşti cu Cel fără de început al Tău Părinte şi cu Preasfîntul Duh, în veci. Amin.

Rugăciunea a 3-a.
Către Preasfîntul Duh:

Doamne, Împărate ceresc, Mîngîietorule, Duhule adevărate, milostiveşte-Te spre mine, păcătosul robul Tău, şi mă miluieşte, şi-mi lasă, şi-mi iartă mie, nevrednicului, toate cîte am greşit Ţie astăzi ca un om, şi nu numai ca un om, ci şi mai rău decît dobitocul. Păcatele mele cele de voie şi cele fără de voie, cele ştiute şi cele neştiute, care sînt dintru tinereţe şi din obiceiul cel rău, şi care sînt din voia cea slobodă şi din lene: ori de m-am jurat cu numele Tău, ori de l-am hulit în gîndul meu, sau pe cineva am ocărît, sau am clevetit pe cineva în mînia mea, sau am scîrbit, sau de ceva m-am mîniat, sau am minţit, sau fără de vreme am dormit, sau vreun sărac a venit la mine şi nu l-am socotit, sau pe fratele meu l-am scîrbit, sau m-am sfădit, sau pe cineva am osîndit, sau m-am mărit, sau m-am trufit, sau m-am mîniat, sau, stînd la rugăciune, mintea mea s-a îngrijit de vicleniile acestei lumi, sau răzvrătire am cugetat, sau prea m-am săturat, sau m-am îmbătat, sau nebuneşte am rîs, sau ceva rău am cugetat, sau frumuseţe străină am văzut şi cu dînsa mi-am rănit inima, sau ce nu se cade am grăit, sau de păcatul fratelui meu am rîs, iar păcatele mele sînt nenumărate, sau de rugăciune nu m-am îngrijit, sau altceva rău am făcut şi nu-mi aduc aminte. Că acestea toate, şi mai mari decît acestea, am făcut. Miluieşte-mă, Stăpîne şi Făcătorul meu, pe mine, leneşul şi nevrednicul robul Tău, şi mă uşurează, şi mă slobozeşte, şi mă iartă, ca un bun şi de oameni iubitor. Ca să mă culc cu pace şi să dorm eu, păcătosul, şi curvarul, şi ticălosul; şi să mă închin, şi să cînt, şi să proslăvesc prea-cinstit numele Tău, împreună cu al Tatălui şi cu al unuia-născut al Lui Fiu, acum, şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

Rugăciunea a 4-a:

Doamne Dumnezeul nostru, ce am greşit întru această zi - cu cuvîntul, cu lucrul şi cu gîndul - ca un bun şi iubitor de oameni, iartă-mi. Somn cu pace şi fără scîrbă dăruieşte-mi. Pe Îngerul Tău apărător îl trimite, să mă acopere şi să mă păzească de tot răul. Că Tu eşti păzitorul sufletelor şi trupurilor noastre, şi Ţie slavă înălţăm: Tatălui, şi Fiului şi Sfîntului Duh, acum, şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

Rugăciunea a 5-a:

Doamne Dumnezeul nostru, întru Care am crezut şi al Cărui nume mai vîrtos decît tot numele Îl chemăm, dă-ne nouă iertare sufletului şi trupului, celor ce mergem spre somn; păzeşte-ne pe noi de toată năluca şi, fără întunecată dulceaţă, potoleşte pornirea poftelor, stinge aprinderea zburdării trupeşti şi ne dă nouă întru curăţie a vieţui cu lucrurile şi cu cuvintele, ca, dobîndind viaţă cu fapte bune, să nu cădem din binele Tău cel făgăduit, că bine eşti cuvîntat în veci. Amin.

Rugăciunea a 6-a,
către Preasfînta,
de Dumnezeu Născătoarea:

Preacurată şi blagoslovită de Dumnezeu Născătoare Marie, Maica cea bună a bunului Împărat, varsă mila Fiului tău şi Dumnezeului nostru spre pătimaşul meu suflet şi, cu rugăciunile tale, mă

îndreptează spre fapte bune, ca cealaltă vreme a vieţii mele fără de prihană să o trec şi, pentru tine, Raiul să dobîndesc, Fecioară de Dumnezeu Născătoare, care eşti una curată şi blagoslovită.

Rugăciunea a 7-a,
către Sfîntul Înger, păzitorul vieţii:

Îngerul lui Hristos, păzitorul meu cel sfînt şi acoperitorul sufletului şi al trupului meu, iartă-mi toate cîte am greşit în ziua de astăzi şi de toată viclenia vrăjmaşului meu celui potrivnic mă izbăveşte, ca să nu mînii cu nici un păcat pe Dumnezeul meu; şi te roagă pentru mine, păcătosul şi nevrednicul rob, ca să mă arăţi vrednic bunătăţii şi milei Preasfintei Treimi, şi Maicii Domnului meu Iisus Hristos, şi tuturor Sfinţilor. Amin.

Apoi, Condacul Născătoarei de Dumnezeu:

Apărătoare Doamnă, pentru biruinţă mulţumiri, izbăvindu-ne din nevoi, aducem ţie, Născătoare de Dumnezeu, noi, robii tăi. Ci, ca ceea ce ai stăpînire nebiruită, slobozeşte-ne din toate nevoile, ca să strigăm ţie: Bucură-te, Mireasă, pururea Fecioară.

Fecioară pururea slăvită, de Dumnezeu Născătoare Marie, Maica lui Hristos Dumnezeului nostru, primeşte rugăciunile noastre şi le du Fiului tău şi Dumnezeului nostru, ca să mîntuiască şi să lumineze, pentru tine, sufletele noastre.

Toată nădejdea mea spre tine o pun, Maica lui Dumnezeu, păzeşte-mă sub sfînt acoperămîntul tău.

De Dumnezeu Născătoare Fecioară, nu mă trece cu vederea pe mine, păcătosul, cel ce-mi trebuie al tău ajutor şi a ta folosinţă, că spre tine nădăjduieşte sufletul meu, şi mă miluieşte.

Rugăciunea Sfîntului Ioanichie:

Nădejdea mea este Tatăl, scăparea mea este Fiul, acoperămîntul meu este Duhul Sfînt; Treime Sfîntă, slavă Ţie.

Apoi: Cuvine-se cu adevărat... Slavă... Şi acum... Doamne, miluieşte. (de 3 ori)

Blagosloveşte
Şi Otpustul:

Doamne Iisuse Hristoase, Fiul lui Dumnezeu, pentru rugăciunile Preacuratei Maicii Tale, ale Preacuvioşilor Părinţilor noştri, şi ale tuturor Sfinţilor, mîntuieşte-mă pe mine, păcătosul.

Rugăciunea Sfîntului Ioan Damaschin
Aceasta să o zici arătînd spre patul tău:

Stăpîne, Iubitorule de oameni, au doar nu-mi va fi mie acest pat groapă? Sau încă vei mai lumina cu ziua ticălosul meu suflet? Iată, groapa îmi zace înainte şi, iată, moartea îmi stă înainte. De Judecata Ta, Doamne, mă tem şi de munca cea fără de sfîrşit, iar a face rău nu mai contenesc. Pe tine, Domnul Dumnezeul meu, pururea Te mînii, şi pe Preacurată Maica Ta, şi pe toate Puterile cereşti, şi pe Sfîntul Înger, păzitorul meu. Şi ştiu, Doamne, că nevrednic sînt iubirii Tale de oameni, ci vrednic sînt de toată osînda şi munca. Ci rogu-Te, Doamne, mîntuieşte-mă după mulţimea bunătăţii Tale, că, de vei mîntui pe cel drept, nu este lucru mare; şi, de vei milui pe cel curat, nu este nici o minune, că sînt vrednici milei Tale; ci spre mine, păcătosul, să minunezi mila Ta; întru aceasta să arăţi iubirea Ta de oameni, ca să nu biruiască răutatea mea bunătatea şi milostivirea Ta cea nespusă; ci, precum voieşti, tocmeşte pentru mine lucrul.

Deci, cu închinăciuni pînă la pămînt, zi:

Închinu-mă Ţie, Preasfîntă Treime, Care eşti o Fiinţă de viaţă făcătoare şi nedespărţită: Părinte, Fiule şi Duhule Sfinte. Cred întru tine, şi te mărturisesc şi te slăvesc; Îţi mulţumesc, şi Te laud, Te

cinstesc, şi Te preaînalţ, şi Te rog: Miluieşte-mă pe mine, nevrednicul robul Tău, pentru numele Tău. (de 3 ori)

Închinu-mă ţie, Preasfîntă Născătoare de Dumnezeu, care ai arătat nouă Lumina cea adevărată cu Naşterea ta, Împărăteasa Cerului şi a pămîntului, nădejdea celor fără de nădejde, ajutătoarea neputincioşilor şi împăcătoarea tuturor păcătoşilor. Tu mă acoperă şi mă apără de toate nevoile şi împresurările sufleteşti şi trupeşti. Şi îmi fii folositoare cu preaputernicile tale rugăciuni, rogu-mă. (o închinăciune)

Preasfîntă Stăpînă, de Dumnezeu Născătoare, primeşte această puţină rugăciune, şi o du Fiului tău şi Dumnezeului nostru, ca să mîntuiască şi să lumineze, pentru tine, sufletele noastre. (o închinăciune)

Toate Puterile cereşti - Scaunele, Domniile, Începătoriile, Stăpîniile, Puterile, Heruvimii, Serafimii, Arhanghelii şi Îngerii - rugaţi-vă lui Dumnezeu pentru mine, păcătosul, rogu-mă şi mă cuceresc vouă. (o închinăciune)

Sfinte şi mare Proorocule Ioane, Înainte-mergătorule şi Botezătorule al Domnului, cel ce ai pătimit pentru Hristos şi ai luat îndrăzneală către Stăpînul, roagă-te pentru mine, păcătosul, ca să mă mîntuiesc pentru rugăciunile tale. (o închinăciune)

Sfinţilor ai lui Dumnezeu: Apostolilor, Proorocilor, Mucenicilor, arhiereilor, postnicilor, temătorilor de Dumnezeu, Drepţilor, locuitorilor în pustie, călugărilor, patriarhilor şi toţi Sfinţii care aţi pătimit pentru Hristos şi aţi cîştigat îndrăzneală către Stăpînul, rugaţi-vă pentru mine, păcătosul, ca să mă mîntuiesc cu rugăciunile voastre. (o închinăciune)

Sfinte Ioane Gură de Aur, cu Vasilie cel Mare, cu Grigorie de Dumnezeu Cuvîntătorul, cu făcătorul de minuni Nicolae şi cu toţi Sfinţii începătorii preoţiei, ajutaţi-mi şi mă miluiţi cu rugăciunile şi cu ajutorul vostru. (o închinăciune)

Toate Sfintele Femei: Mironosiţe, Muceniţe, temătoare de Dumnezeu şi fecioare, care aţi slujit lui Hristos cum se cade, rugaţi pe Dumnezeu pentru mine, păcătosul. (o închinăciune)

Cea nebiruită şi Dumnezeiască Putere a cinstitei şi de viaţă făcătoarei Crucii Domnului, nu mă lăsa pe mine, păcătosul, ci, cu puterea ta, mă acoperă de toată ispita trupească şi sufletească. (o închinăciune)

Preacurată Stăpînă, de Dumnezeu Născătoare, nădejdea tuturor Creştinilor, pentru că altă îndrăzneală şi nădejde nu am, fără numai pe tine, cea cu totul nevinovată, Stăpîna mea şi Doamnă de Dumnezeu Născătoare, Maica lui Hristos Dumnezeului meu, pentru aceea mă rog: Miluieşte-mă şi mă izbăveşte de toate răutăţile mele; şi roagă pe milostivul tău Fiu şi Dumnezeul meu, ca să miluiască ticălosul meu suflet, şi să mă izbăvească de veşnicele munci, şi să mă învrednicească Împărăţiei Sale. (o închinăciune)

Sfinte Îngere, păzitorul meu, acoperă-mă cu aripile bunătăţii tale, şi goneşte de la mine toată lucrarea cea rea a diavolului, şi roagă pe Dumnezeu pentru mine, păcătosul.

Şi aşa, vrînd să şezi pe aşternut, zi acestea:

Luminează ochii mei, Hristoase Dumnezeule, ca nu cîndva să adorm întru moarte, ca nu cîndva să zică vrăjmaşul meu: Întăritu-m-am spre dînsul.

Slavă...

Sprijinitor sufletului meu fii, Dumnezeule, că umblu prin mijlocul a multe curse; izbăveşte-mă de dînsele şi mă mîntuieşte, Bunule, ca un iubitor de oameni.

Şi acum...

Preaslăvită Maică a lui Dumnezeu, care eşti mai sfîntă decît Sfinţii Îngeri, neîncetat te cîntăm cu inima şi cu gura, mărturisind că tu eşti de Dumnezeu Născătoare, căci cu adevărat ai născut nouă pe Dumnezeu Întrupat şi te rogi neîncetat pentru sufletele noastre.

Apoi, să-ţi săruţi crucea ta şi să faci semnul Crucii pe locul unde vrei să te culci, de la cap pînă la picioare. Asemenea şi spre toate laturile, grăind:

Rugăciunea Cinstitei Cruci:

Să învie Dumnezeu, şi să se risipească vrăjmaşii Lui, şi să fugă de la faţa Lui cei ce-L urăsc pe Dînsul. Să piară cum piere fumul; cum se topeşte ceara de faţa focului, aşa să piară dracii de la faţa celor ce iubesc pe Dumnezeu, şi se însemnează cu semnul Crucii, şi zic cu veselie: Bucură-te, Preacinstită şi de viaţă făcătoare Cruce a Domnului, care goneşti dracii cu puterea Celui ce S-a răstignit pe tine, a Domnului nostru Iisus Hristos, şi S-a pogorît la iad, şi a călcat puterea diavolului, şi te-a dăruit nouă pe tine, cinstită Crucea Sa, spre gonirea a-tot-pizmaşului. O, Preacinstită şi de viaţă făcătoare Cruce a Domnului! - ajută-mi cu Sfînta Doamnă Fecioară de Dumnezeu Născătoare şi cu toţi Sfinţii în veci. Amin.

Din Pateric, Cuvîntul al 4-lea.

Deci, închipuindu-ţi trupul cu semnul Sfintei Cruci, şi cu rugăciunea pe buze adormind, gîndeşte-te la ziua Judecăţii, cum vei sta înaintea lui Dumnezeu.

ACATISTUL

Sfinţilor Voievozi Mihail şi Gavriil

Blagoslovind preotul, zicem: Slavă Ţie, Dumnezeul nostru, slavă Ţie. Împărate ceresc… Sfinte Dumnezeule… Preasfîntă Treime… (pagina…) Şi, după Tatăl nostru..., Vozglasul. Apoi: Doamne, miluieşte. (de 12 ori) Slavă... Şi acum... Veniţi să ne închinăm... Psalmul 142: Doamne, auzi rugăciunea mea… (vezi pagina…) Dumnezeu este Domnul… (de 3 ori)

Şi Troparele acestea, Glas 4:

Mai-marilor Voievozi ai oştilor cereşti, rugămu-vă noi, nevrednicii, ca, prin rugăciunile voastre, să ne acoperiţi pe noi cu acoperămîntul aripilor slavei voastre celei netrupeşti, păzindu-ne pe noi, cei ce cădem cu de-adinsul şi strigăm: Izbăviţi-ne din nevoi, ca nişte mai-mari peste cetele Puterilor celor de sus. (de 2 ori)

Slavă... Şi acum... Al Născătoarei:

Taina cea din veac ascunsă şi de Îngeri neştiută, prin tine, Născătoare de Dumnezeu, celor de pe pămînt s-a arătat, Dumnezeu întru împreunare neamestecată întrupîndu-Se şi Crucea de bunăvoie pentru noi luînd; prin care, înviind pe cel întîi-zidit, a mîntuit din moarte sufletele noastre.

Doamne, miluieşte. (de 3 ori) Slavă... Şi acum... Şi Psalmul 50: Miluieşte-mă, Dumnezeule... (pagina…)

Apoi,
CANONUL
Facerea lui Ioan Monahul
Cîntarea întîi, Glas 8

Irmos: Să cîntăm Domnului, Celui ce a povăţuit pe norodul Său prin Marea Roşie, cîntare de biruinţă, că S-a proslăvit.

Stih: Sfinţilor Arhangheli Mihail şi Gavriil, rugaţi-vă lui Dumnezeu pentru noi.

Bucură-te, Gavriile, de taină vestitorule al Întrupării lui Dumnezeu, şi Mihaile, mai-marele cetelor celor fără de trup, care neîncetat strigaţi: Sfînt, Sfînt, Sfînt eşti, Dumnezeule, Atotţiitorule.

Stih: Sfinţilor Arhangheli Mihail şi Gavriil, rugaţi-vă lui Dumnezeu pentru noi.

Voievozii Îngerilor, şi cei mai aleşi, şi căpeteniile cetelor cei luminaţi, pe Minţile cele fără de trup astăzi le ridică spre săvîrşirea de praznic a pomenirii lor celei strălucite, cu care împreună se bucură oamenii, cîntare Treimii aducînd.

Slavă...

Să ne veselim împreună cu Îngerii noi, oamenii, duhovniceşte, întru bucurie; că Gavriil iarăşi acum binevesteşte unirea Bisericii şi surparea a tot eresul celui potrivnic, întru venirea pomenirii lor.

Şi acum... Al Născătoarei:

Născut-ai pe Cuvîntul Tatălui - Cel ce mai presus de fire, Preacurată, întru tine S-a sălăşluit întru Duhul Sfînt - pe Cel ce este aşadar cu două firi şi cu două voiri într-un Ipostas neschimbat, al Căruia şi chipul sărutăm.

Cîntarea a 3-a

Irmos: Tu eşti întărirea celor ce aleargă la Tine, Doamne, Tu eşti lumina celor întunecaţi, şi pe Tine Te laudă duhul meu.

Stih: Sfinţilor Arhangheli Mihail şi Gavriil, rugaţi-vă lui Dumnezeu pentru noi.

Îngerilor cea dintîi, şi, de la Treime, a doua Lumină te-ai arătat, Mihaile Voievodule, nouă, celor ce cu credinţă te lăudăm pe tine.

Stih: Sfinţilor Arhangheli Mihail şi Gavriil, rugaţi-vă lui Dumnezeu pentru noi.

Cu raza Dumnezeiescului dar, Gavriil prin credinţă a umplut tot pămîntul, propovăduind cea în trup a lui Dumnezeu pogorîre.

Slavă...

Împreunare pururea slăvită şi însoţire luminoasă fără materie, lumini Dumnezeieşti, pe cei ce săvîrşesc cu credinţă pomenirea voastră arătaţi-i.

Şi acum... Al Născătoarei:

Lăudat-a Isaia Naşterea ta cea mai presus de minte, Curată; o laud şi eu, ca să dobîndesc curăţia aceluia.

Sedealna, Glas 8

Podobie: Porunca cea cu taină...

Cetele celor fără de trup dorind a le lăuda, noi, cei de pe pămînt, să urmăm cît se poate a lor sfinţenie, omorîndu-ne toate mădularele trupului, rugîndu-i ca pe nişte apărători şi păzitori să ne izbăvească de toată înşelăciunea nevăzutului vrăjmaş pe noi, cei ce-i lăudăm pe dînşii, ca să aflăm milă.

Slavă... Şi acum... Al Născătoarei:

Mulţumim ţie pururea, de Dumnezeu Născătoare, şi te slăvim pe tine, Curată, şi ne închinăm ţie, lăudînd pe Cel născut al tău, ceea ce eşti plină de dar, şi strigînd neîncetat: Mîntuieşte-ne pe noi, Fecioară prea-milostivă, ca o bună, şi de la draci ne scoate şi din răspunsul cel înfricoşat în ceasul întrebării, ca să nu ne ruşinăm noi, robii tăi.

Cîntarea a 4-a

Irmos: Tu eşti tăria mea, Doamne, Tu - şi puterea mea; Tu - Dumnezeul meu; Tu - bucuria mea, Cel ce n-ai lăsat sînurile părinteşti, şi a noastră sărăcie ai cercetat-o. Pentru aceasta, cu Proorocul Avacum, strig către Tine: Slavă puterii Tale, Iubitorule de oameni.

Stih: Sfinţilor Arhangheli Mihail şi Gavriil, rugaţi-vă lui Dumnezeu pentru noi.

În Ierihon s-a arătat mai-marele Voievod al Puterilor, oştindu-se de demult Iisus al lui Navi, biruinţă făcînd şi izbîndind marele Mihail, Voievodul celor fără de trupuri; de la care luînd putere, sluga Domnului prin armă robi a luat pe cei potrivnici.

Stih: Sfinţilor Arhangheli Mihail şi Gavriil, rugaţi-vă lui Dumnezeu pentru noi.

Mai-marele Puterilor celor fără de trupuri oarecînd s-a arătat, aducînd bunele vestiri de fiu Zahariei preotului, marele Gavriil, Dumnezeiescul cu adevărat Arhanghel. Pentru aceasta, născîndu-se Ioan, Glasul Cuvîntului, părintelui său glas i-a dat.

Slavă...

Bucură-se cu bucurie toate marginile astăzi, prăznuind cuvioasă pomenirea Arhanghelilor Tăi, Dumnezeule, a Dumnezeiescului Mihail şi a lui Gavriil, de Dumnezeu înţeleptul; împreună se bucură şi toată ceata îngerească, căci se mîntuieşte lumea prin acoperămîntul lor.

Şi acum... Al Născătoarei:

Numai tu, una, curată ai fost şi după Naştere; numai tu te-ai arătat, fără de bărbat, cu lapte hrănind pe Cuvîntul cel adevărat al Tatălui, Care prin Duhul Sfînt a luat chip de rob precum sîntem noi, Fecioară de Dumnezeu Născătoare, pe Care Îl lăudăm, cinstind Dumnezeiasca asemănare a chipului Lui.

Cîntarea a 5-a

Irmos: Pentru ce m-ai lepădat de la faţa Ta, Cela ce ce eşti Lumină neapusă, şi m-a acoperit întunericul cel străin pe mine, ticălosul? Ci mă întoarce şi, la lumina poruncilor Tale, îndreptează căile mele, rogu-mă.

Stih: Sfinţilor Arhangheli Mihail şi Gavriil, rugaţi-vă lui Dumnezeu pentru noi.

Neplecîndu-se de demult minunilor lui Dumnezeu celor negrăite şi Dumnezeieşti Valaam vrăjitorul, în răspîntii Îngerul arătîndu-se asinului, înfricoşat l-a mustrat şi, cuvîntător pe dobitoc arătîndu-l, cunoştinţa firii i-a schimbat.

Stih: Sfinţilor Arhangheli Mihail şi Gavriil, rugaţi-vă lui Dumnezeu pentru noi.

Prins fiind Petru şi în temniţă rămînînd, i s-a arătat Îngerul lui Dumnezeu, din mîinile lui Irod, şi din legături, şi din moarte izbăvindu-l. Pentru aceasta, veniţi toţi şi, ca pe nişte Dumnezeieşti păzitori ai sufletelor, pe înţelepţii Arhangheli să-i cinstim.

Slavă...

Împerecherile războaielor, şi eresurile Bisericii, şi toate smintelile stricaţi-le voi, Îngeri, Arhangheli, Dumnezeieşti Puteri ale lui Dumnezeu, cu rugăciunile voastre cele de-a pururea către Dumnezeu, şi pe noi în pace ne păziţi.

Şi acum... Al Născătoarei:

În două firi pe Tine, unul Dumnezeul făpturii, Te ştim, întru amîndouă lucrările şi voile fiind neamestecat Fiul lui Dumnezeu, Cel ce ai luat trup din Fecioară, al Căruia chip pe icoane îl cinstim.

Cîntarea a 6-a

Irmos: Curăţeşte-mă, Mîntuitorule, că multe sînt fărădelegile mele, şi mă ridică dintru adîncul răutăţilor, rogu-mă, căci către Tine am strigat, şi mă auzi, Dumnezeul mîntuirii mele.

Stih: Sfinţilor Arhangheli Mihail şi Gavriil, rugaţi-vă lui Dumnezeu pentru noi.

Pe cei fără de trupuri, pe cei fără de materie, ce sînt ca nişte foc, şi văpaie, şi lumină, din stricăciunea cea trupească mintea ridicîndu-ne, cu buze de lut, cu frică întru cîntări să îi cinstim.

Stih: Sfinţilor Arhangheli Mihail şi Gavriil, rugaţi-vă lui Dumnezeu pentru noi.

Potoliţi viforele patimilor, Arhangheli, şi alinaţi împreună cu acelea toate smintelile Credinţei, Sfinţilor mai-mari Voievozi ai Treimii, cei ce sînteţi în chipul focului.

Slavă...

Arhanghelii lui Dumnezeu, căpeteniile celor fără de trupuri, cu folosirile voastre de tot eresul mîntuiţi-ne pe noi, Mihaile Voievodule şi Gavriile, mai-marii oştilor.

Şi acum... Al Născătoarei:

Din pîntecele celei neştiute de bărbat Te-ai arătat de bunăvoie întrupat, Cel ce eşti fără de trup ca un Dumnezeu, Hristoase, şi purtător de trup ca un om ai fost, al Căruia chipul asemănării noi, credincioşii, îl cinstim.

ICOASE,

după Alfaviton. Care se citesc în ziua Praznicului Dumnezeieştilor şi prea-marilor Voievozi Mihail şi Gavriil. Facerea lui Ioan Evghenicul, Hartofilakos al Bisericii celei mari, şi fratele Sfîntului Marcu al Efesului.

Condacul întîi, Glas 8

Podobie: Apărătoare Doamnă...

Pe Începătorii Îngerilor Treimii bine să îi cuvîntăm, pe Mihail şi Gavriil, toţi iubitorii de praznice, care ne acoperim cu aripile amîndorura şi din nevoile cele de multe feluri ne izbăvim, unul strigînd: Bucură-te, Slujitorule al Legii, iar altul zicînd: Bucură-te, Îngere al darului.

Icosul întîi:

Arhanghel Începător cetei Îngerilor celor fără de trup te-ai zidit de pricinuitorul tuturor, Dumnezeu, cu tăcere de minte închipuită, Mihaile, lumină cu adevărat a doua din Lumina cea dintîi. Pentru aceasta, veselindu-mă, laude de acest fel zic ţie:
Bucură-te, zidirea Minţii celei făcătoare de lume;
Bucură-te, vărsarea Luminii celei mai înainte de lumină;
Bucură-te, cel de foc, care stai aproape de Dumnezeire;
Bucură-te, slujitorule neostenit al Treimii;
Bucură-te, duh, cel după asemănarea lui Dumnezeu, înfocate nematerialnicule;
Bucură-te, al doilea între cei fără de moarte, lăudătorule al lui Dumnezeu;
Bucură-te, apărătorule al Cerului cel înfocat;
Bucură-te, începătorule al podoabei celei gîndite;
Bucură-te, luminătorule al cetelor celor bine-mulţumitoare;
Bucură-te, arzătorule al duhului celui nemulţumitor;
Bucură-te, prin care firea Îngerilor a stătut;
Bucură-te, prin care satana s-a surpat;
Bucură-te, slujitorule al Legii.

Condacul al 2-lea:

Văzînd pe îngerii cei nemulţumitori trufindu-se şi din Cerul cel înfocat căzînd - o, Dumnezeiescule Mihaile! - ca o mulţumitoare slugă stînd, ai strigat: Să stăm bine şi să luăm aminte, cîntînd Treimii laudă: Aliluia.

Icosul al 2-lea:

Gavriile, al minţilor celor ascunse şi tainelor Celui Preaînalt te-ai arătat tăinuitor, arătînd mai înainte cunoştinţa celor ce vor să fie şi bunele vestiri de bucurie oamenilor tîlcuind. Pentru aceasta mă sîrguiesc cu dorinţă a cînta ţie cele de acest fel:
Bucură-te, văzătorule al Luminii celei neştiute;
Bucură-te, tăinuitorule al tainelor lui Dumnezeu;
Bucură-te, arătătorule de departe al ascunselor voinţe;
Bucură-te, vestitorul lui Dumnezeu de cele negrăite;
Bucură-te, că te străluceşti cu mintea în ştiinţa cea tăinuită;
Bucură-te, cel ce înveţi pe oameni aceasta întru lumină;
Bucură-te, slujitorule al Dumnezeieştilor bune vestiri;
Bucură-te, Proorocule al lucrurilor celor veselitoare;
Bucură-te, arătarea multelor neştiute;
Bucură-te, mai-nainte cunoştinţa multora ce vor să fie;
Bucură-te, prin care bucuria în lăuntru s-a adus;
Bucură-te, prin care întristarea afară s-a gonit;
Bucură-te, Îngere al darului.

Condacul al 3-lea:

Lui Daniil Proroocul, mai mult decît tuturor Proorocilor, ai arătat taina cea străină a venirii lui Hristos celei înfricoşate şi a Iconomiei, prea-mare Gavriile, şi pe acela l-ai înţelepţit cu bucurie a cînta lui Dumnezeu: Aliluia.

Icosul al 3-lea:

Fost-ai arătat avînd numele puterii lui Dumnezeu, Mihaile, Dumnezeiască Minte, puternic întru războaie pururea, şi pe Iacov întru luptă l-ai întărit, biruind el neamuri străine. Pentru aceasta puterea ta slăvesc:
Bucură-te, lucrătorule mai mult decît focul;
Bucură-te, mai ascuţitule decît văpaia;
Bucură-te, cel ce ai înecat oştile Egiptenilor;
Bucură-te, cel ce ai biruit cetele Hananeilor;
Bucură-te, că pe Moisi şi Aaron i-ai întărit;
Bucură-te, că pe Iisus al lui Navi îndrăzneţ l-ai făcut;
Bucură-te, cel ce deodată ai tăiat oştirea Asirianilor;
Bucură-te, cel ce ai lovit pe Sion al Amoreilor;
Bucură-te, pierzarea lui Og, împăratul Vasanului;
Bucură-te, păzirea mortului Moisi;
Bucură-te, prin care se pierd rău-credincioşii;
Bucură-te, prin care se înalţă ortodocşii;
Bucură-te, slujitorule al Legii.

Condacul al 4-lea:

Mihaile, începătorul Îngerilor, pleacă pe Dumnezeu cu solirile tale, întru fapte bune zilele noastre a vieţui noi, cei ce prea-cinstit soborul tău din dor îl săvîrşim; şi ne învredniceşte, viaţa mai bună dobîndind, împreună cu tine lui Dumnezeu a cînta laudă: Aliluia.

Icosul al 4-lea:

Ivindu-te, ai venit de la Cel prea-înalt, Gavriile, Minte Dumnezeiască, bunele vestiri ale bucuriei aducînd către Ana şi Ioachim şi dezlegînd sterpiciunea cea nenăscătoare a acestora. Pentru aceea, veselindu-ne, ţie din credinţă strigăm:
Bucură-te, purtătorule de vestire a bunătăţilor;
Bucură-te, bucuria sterpilor, aducătorule de prunci;
Bucură-te, rodire dată de Dumnezeu celor neroditori;
Bucură-te, naştere plăcută lui Dumnezeu a celor fără de copii;
Bucură-te, că Dumnezeiescului strămoş ai adus naştere cinstită;
Bucură-te, că Dumnezeieştii strămoaşe pe a pîntecului odraslă ai dat;
Bucură-te, cel ce legăturile nenaşterii de prunci le dezlegi;
Bucură-te, cel ce darul celor ce se nasc mai înainte îl vesteşti;
Bucură-te, lauda multor părinţi;
Bucură-te, mîngîierea bunelor maici;
Bucură-te, prin care neamul oamenilor se înmulţeşte;
Bucură-te, prin care naşterea mai înainte se vesteşte;
Bucură-te, Îngere al darului.

Condacul al 5-lea:

Născătoarea de Dumnezeu Maria, Doamna lumii, venind în biserica Domnului, te-ai trimis tu - o, Gavriile! - aducîndu-i cu sîrguire hrană cerească; şi totdeauna sculînd-o pe ea, lui Dumnezeu striga aşa: Aliluia.

Icosul al 5-lea:

Pe strămoşii cei ce de demult se rugau lui Dumnezeu, din multe rele i-ai izbăvit, Mihaile, şi norodului Iudeilor ai fost pururea înainte-mergător. Pentru aceasta, cele de acest fel grăiesc ţie:
Bucură-te, cel ce de junghiere pe Isaac l-ai izbăvit;
Bucură-te, cela ce pe Avraam de bucurie l-ai umbrit;
Bucură-te, răcorirea însetatului Ismail;
Bucură-te, străină mîngîiere a Agarei celei ce plîngea;
Bucură-te, stîlpul cel în chipul focului, care pe Israil povăţuiai;

Bucură-te, norul cel înaurit, care pe el în cale acopereai;
Bucură-te, că pe cele întîi-născute ale Evreilor ai păzit;
Bucură-te, că pe cele întîi-numite ale Egiptului ai omorît;
Bucură-te, lauda strălucită a Iudeilor;
Bucură-te, îngrădirea tare a Legii;
Bucură-te, că ai scos pe norod din Egipt;
Bucură-te, că pe dînsul la pămîntul bun l-ai adus;
Bucură-te, slujitorule al Legii.

Condacul al 6-lea:

Cînd S-a pogorît în muntele Sinai Marele Dumnezeu, vrînd a da lege Evreilor, prin slujirea ta şi mijlocirea, mare Mihaile, pe aceasta lui Moisi a grăit-o şi l-a învăţat a cînta aşa: Aliluia.

Icosul al 6-lea:

Lui Zaharia celui sfinţit, care cerea scăpare şi mîntuire norodului oarecînd în biserica lui Dumnezeu - o, Gavriile! - naşterea Dumnezeiescului Înainte-mergător i-ai vestit. Pentru aceea, de bunele tale vestiri înspăimîntîndu-mă, strig:
Bucură-te, cel ce ai vestit lucruri peste omenire;
Bucură-te, cel ce l-ai arătat pe Înger tatălui;
Bucură-te, veselitoare grăire Zahariei;
Bucură-te, dulce auzire a Elisavetei;
Bucură-te, că ai binevestit pe Botezătorul lui Hristos;
Bucură-te, că pe cel al doilea Ilie mai înainte l-ai propovăduit;
Bucură-te, propovăduitorul propovăduitorului pocăinţei;
Bucură-te, trîmbiţa cea bine-glăsuitoare a sfeşnicului Luminii;
Bucură-te, glăsuirea începăturii darului;
Bucură-te, vestirea zorilor zilei;
Bucură-te, semnul mîntuirii oamenilor;
Bucură-te, temelia Împărăţiei Cerurilor;
Bucură-te, Îngere al darului.

Condacul al 7-lea:

Mai înainte, vrînd Dumnezeu-Cuvîntul pentru noi a Se întrupa, ţie numai taina aceasta a încredinţat - o, Gavriile! - şi slujitor acesteia te-a ales pe tine, care socoteai minunea întru sine-ţi şi cîntai aşa: Aliluia.

Icosul al 7-lea:

Numărul celor trei Tineri de demult din văpaia cuptorului ai izbăvit, Mihaile Voievodule, arătîndu-te întru aceasta prea-slăvit, şi luminat cu chipul, şi după asemănarea lui Dumnezeu, încît se spăimînta tiranul de minune. Pentru aceasta strig ţie:
Bucură-te, stingerea focului celui neobosit;
Bucură-te, suflarea văpăii celei pururea vii;
Bucură-te, izbăvirea feciorelnicilor Tineri;
Bucură-te, păzirea trupurilor celor neîntinate;
Bucură-te, că tu ai înfricoşat cu a ta închipuire pe tiranul;
Bucură-te, că tu ai împuternicit pe Daniil Proorocul;
Bucură-te, cel ce ai răpit pe Avacum Proorocul;
Bucură-te, că în grabă la Babilon l-ai adus pe dînsul;
Bucură-te, biruinţa tare a lui Ghedeon în război;
Bucură-te, înfrîngerea luminată al lui Madiam;
Bucură-te, prin care se întăresc împăraţii;
Bucură-te, prin care se înfricoşează tiranii;
Bucură-te, slujitorule al Legii.

Condacul al 8-lea:

Străină minune văzînd Valaam vrăjitorul şi, în urmă, David Proorocul, la tine în grabă căzînd - o, Dumnezeiescule Mihaile! - s-au închinat ţie, unul cu frica legîndu-se, iar celălalt lui Dumnezeu strigînd aşa: Aliluia.

Icosul al 8-lea:

Ostaş tot purtător de fulger, tot strălucit şi tot vesel, ai venit către cea plină de dar, Gavriile, bunele vestiri de bucurie aducînd. Pentru aceasta, bucurîndu-mă, cu heretesire te heretisesc pe tine:

Bucură-te, propovăduitorule al bucuriei celei nesfîrşite;
Bucură-te, tăietorule al blestemului celui de demult;
Bucură-te, ridicarea lui Adam celui căzut;
Bucură-te, mîngîierea întristării Evei;
Bucură-te, înalt-tîlcuitorule al Întrupării Cuvîntului;
Bucură-te, slăvite tăinuitorule al pogorîrii lui Dumnezeu;
Bucură-te, cel ce, bucurîndu-te, celei pline de dar ai zis: «Bucură-te».
Bucură-te, cel ce cu «Bucură-te» toată întristarea ai dezlegat;
Bucură-te, stea, care pe Soare ai vestit;
Bucură-te. luminătorule, cel ce ai arătat Lumina cea neapropiată;
Bucură-te, prin care s-a luminat lumea;
Bucură-te, prin care s-a stricat întunericul;
Bucură-te, Îngere al darului.

Condacul al 9-lea:

Păstorilor ce privegheau, Naşterea Mîntuitorului ai vestit-o, Gavriile, bucurîndu-te, şi pe Magi ca o stea luminoasă ai povăţuit spre închinăciunea Acestuia, şi pe toţi ai înţelepţit a cînta Celui născut aşa: Aliluia.

Icosul al 9-lea:

Rîvnitor şi tare apărător Legămîntului celui Nou te-ai arătat, Mihaile, purtătorule de lumină, şi al norodului credincioşilor

Creştini ajutător mare te cunoşti pururea, de multe nevoi izbăvindu-ne şi îndemnîndu-ne a cînta ţie:

Bucură-te, zidul norodului celui nou;
Bucură-te, tăria neamurilor celor după Hristos numite;
Bucură-te, cel ce ai izbăvit pe Apostoli de multe ori;
Bucură-te, cel ce pe purtătorii de nevoinţe tari i-ai făcut;
Bucură-te, că pe Petru l-ai mîntuit din legături şi din temniţă;
Bucură-te, că tu ai omorît pe Irod îndată;
Bucură-te, păzitorule al Bisericii nebiruite;
Bucură-te, securea cea cu două ascuţişuri asupra ereticilor;
Bucură-te, întărirea puternică a cuvioşilor;
Bucură-te, sprijinirea luminată a ierarhilor;
Bucură-te, prin care se lăţeşte credinţa;
Bucură-te, prin care se micşorează rătăcirea;
Bucură-te, slujitorule al Legii;

Condacul al 10-lea:

Sfîrşitul a toată lumea, Mihaile, făcîndu-se, trîmbiţa cea mai de pe urmă vei trîmbiţa, de care morţii din pămînt, sculîndu-se, cu frică vor sta înaintea nematerialnicului Divan, strigînd împreună cu tine cîntare: Aliluia.

Icosul al 10-lea:

Totdeauna numele tău arată luminat - o, Gavriile! - purtătorule de lumină, înălţimea rînduielii tale; căci îndestulat fiind după chemarea Dumnezeu-Omului, cu cuviinţă slujitor vrednic te-ai arătat Cuvîntului, Dumnezeu-Omului. Pentru aceea, îţi răsplătesc cu laude:
Bucură-te, prin care s-a învăţat logodnicul tăinuit;
Bucură-te, prin care Fecioara de dînsul s-a luat;
Bucură-te, cel ce ai chemat numele lui Iisus;
Bucură-te, cel ce ai vestit mîntuirea lumii;
Bucură-te, că lui Iosif logodnicului i-ai făcut descoperire;
Bucură-te, că pe Iisus în Egipt L-ai scăpat;
Bucură-te, cel ce pe Hristos din Egipt înapoi L-ai chemat;
Bucură-te, cel ce în cetatea Nazaret a locui I-ai vestit;
Bucură-te, cel ce pe credincioşii Magi taina i-ai învăţat;
Bucură-te, că pe dînşii de Irod i-ai scăpat;
Bucură-te, prin care Iisus S-a păzit;
Bucură-te, prin care Irod s-a batjocorit;
Bucură-te, Îngere al darului.

Condacul al 11-lea:

Asupra Dumnezeieştii pietre a primitorului de Viaţă Mormînt luminat şezînd, Gavriile, şi ca fulgerul strălucind, Învierea lui Hristos ai binevestit femeilor: «Nu plîngeţi» - strigînd lor şi cîntînd cîntarea: Aliluia.

Icosul al 11-lea:

Făclia lumii eşti, Mihaile Voievodule, strălucind minţile credincioşilor, şi povăţuindu-le către Dumnezeiasca cunoştinţă, şi către mîntuire luminînd pe toţi, şi de răutatea vrăjmaşilor izbăvindu-i pe ei, care strigă:
Bucură-te, apărătorule al tuturor credincioşilor;
Bucură-te, făcătorule a feluri de minuni;
Bucură-te, necheltuită tămăduire bolnavilor;
Bucură-te, grabnică izbăvire robiţilor;
Bucură-te, că ai apărat pe a Dohiarului Mănăstire;
Bucură-te, că pe aceasta ai mîntuit-o de a saracinilor năvălire;
Bucură-te, izbăvirea tînărului celui afundat;
Bucură-te, arătarea aurului celui ascuns;
Bucură-te, cel ce izvor de aghiasmă ai făcut să izvorască;
Bucură-te, cel ce săvîrşeşti minuni prin apă;
Bucură-te, Dumnezeiescule împodobitor al bisericii acesteia;
Bucură-te, ajutătorule al acestei mănăstiri;
Bucură-te, slujitorule al Legii;

Condacul al 12-lea:

Dar Dumnezeiesc dăruieşte celor ce săvîrşesc cu dor soborul tău, Mihaile, şi celor ce te cheamă pe tine; întru ieşirea din viaţă ajutător arată-te şi mai ales păzeşte pe cei ce în mănăstirea ta aceasta strigă: Aliluia.

Icosul al 12-lea:

Psalmiceşte a cînta Dumnezeieştii Întrupări prea-cu-întocmire veselitoare slavoslovii, de la tine - o, Dumnezeiescule! - învăţîndu-ne, ţie cele de mulţumire cu dor cîntăm şi - pe tine mărindu-te, ca pe un bun vestitor - aşa strigăm:
Bucură-te, bucuria celor scîrbiţi;
Bucură-te, păzitorul celor dosădiţi;
Bucură-te, bogăţia săracilor cea nefurată;
Bucură-te, liman de mîntuire înotătorilor pe mare;

Bucură-te, armă prea-puternică a credincioşilor împăraţi;
Bucură-te, laudă prea-slăvită a evlavioşilor preoţi;
Bucură-te, întăritorule al Mănăstirii Dohiarului;
Bucură-te, minunat-chivernisitorule al corabiei acesteia;
Bucură-te, apărătorule al celor ce pe tine te cinstesc;
Bucură-te, prea-bunule, aducătorule al sufletelor ca de mireasă;
Bucură-te, cea de la Dumnezeu blagoslovenie a credincioşilor;
Bucură-te, buna povăţuire călugărilor;
Bucură-te, Îngere al darului.

Condacul al 13-lea:

O, Dumnezeieşti începători ai Îngerilor! - Mihaile şi Gavriile, care staţi aproape de Scaunul lui Dumnezeu, primind laudele acestea ale noastre ca pe banii văduvei, de gheena izbăviţi-ne pe noi, ca împreună cu voi să cîntăm: Aliluia. (de 3 ori)

Apoi, iarăşi zicem Icosul cel dintîi: Arhanghel Începător cetei celor fără de trup... Şi Condacul: Pe Începătorii Îngerilor Treimii...

Cîntarea a 7-a

Irmos: Tinerii, cei ce au mers din Iudeea în Babilon oarecînd, cu credinţa Treimii văpaia cuptorului au călcat-o, cîntînd: Dumnezeul Părinţilor noştri, bine eşti cuvîntat.

Stih: Sfinţilor Arhangheli Mihail şi Gavriil, rugaţi-vă lui Dumnezeu pentru noi.
Cu cetele celor fără de trupuri, şi noi, neamul omenesc veniţi să ne veselim întru această vestită zi, săvîrşind pomenirea înţelepţilor Arhangheli ai lui Hristos, cîntînd: Sfînt, Sfînt, Sfînt eşti, Dumnezeul Părinţilor noştri.
Stih: Sfinţilor Arhangheli Mihail şi Gavriil, rugaţi-vă lui Dumnezeu pentru noi.

Ca nişte iubitori de străini, de demult Avraam, de Dumnezeu văzătorul, şi Lot slăvitul au ospătat pe Îngeri şi au aflat împărtăşire cu Îngerii, strigînd: Sfînt, Sfînt, Sfînt eşti, Dumnezeul Părinţilor noştri.

Slavă...

Lui Manoe viteazului şi lui Tovit prea-înţeleptului s-au arătat Îngerii, răsplătindu-le nevoinţele vieţii după vrednicie; şi Tinerilor ce erau în cuptorul cu foc, Îngerul oarecînd le-a stins văpaia.

Şi acum... Al Născătoarei:

Toată firea noastră, din Fecioară ai purtat-o fără schimbare, Iisuse, cu firile îndoit şi cu un Ipostas; ca Părinţii pe Tine Te mărturisim, al Căruia şi chipul cu credinţă îl cinstim, zugrăvindu-Te.

Cîntarea a 8-a

Irmos: De şapte ori, cuptorul, muncitorul Haldeilor l-a ars nebuneşte cinstitorilor de Dumnezeu. Iar văzîndu-i pe aceştia cu putere mai bună mîntuiţi de Făcătorul şi Mîntuitorul, a strigat: Tineri, binecuvîntaţi-L; preoţi, lăudaţi-L; noroade, prea-înălţaţi-L întru toţi vecii.

Stih: Sfinţilor Arhangheli Mihail şi Gavriil, rugaţi-vă lui Dumnezeu pentru noi.
Mai-mare Îngerilor este Mihail Arhanghelul, dar se proslăveşte împreună cu dînsul mai luminat tăinuitorul darului şi vestitorul Fecioarei cel cinstit, Voievodul celor fără de trupuri după vrednicie, Gavriil, mai înainte bucurie vestind celor ce strigă: Noroade, prea-înălţaţi pe Hristos în veci.
Stih: Sfinţilor Arhangheli Mihail şi Gavriil, rugaţi-vă lui Dumnezeu pentru noi.
Cetele Îngerilor în multe feluri de chipuri văzîndu-le Iezechil, mai-nainte spunînd a propovăduit; între care Serafimii cei cu cîte şase aripi înainte-stăteau şi Heruvimii cei cu ochi mulţi înconjurau, cu care pe Arhanghelii cei prea-luminaţi a văzut, pe Hristos slăvind întru toţi vecii.

Slavă...

Folositori tuturor arătîndu-vă, Mihaile cu Gavriil, cercetaţi pe cei ce, din dragoste, cinstesc întru-tot-prăznuită pomenirea voastră şi pe cei ce cîntă cu credinţă mîntuiţi-i de toată înconjurarea.

Şi acum... Al Născătoarei:

Pe Cuvîntul cel fără de început ai primit, Cel ce a voit firea mea a o înnoi, şi pe Acesta întrupat ai născut, Fecioară. Pentru aceasta pe tine, de Dumnezeu Născătoare, neîncetat te mărim.

Cîntarea a 9-a

Irmos: Cu adevărat, Născătoare de Dumnezeu, te mărturisim pe tine Fecioară curată, noi, cei mîntuiţi prin tine, cu cetele celor fără de trupuri mărindu-te.

Stih: Sfinţilor Arhangheli Mihail şi Gavriil, rugaţi-vă lui Dumnezeu pentru noi.

Celor ce bolesc, şi celor ce umblă pe ape, şi celor din nevoi, spre mîntuire ajutători v-aţi arătat, mai-marii celor fără de trupuri, Mihaile şi Gavriile.

Stih: Sfinţilor Arhangheli Mihail şi Gavriil, rugaţi-vă lui Dumnezeu pentru noi.

Împreună cu cetele Puterilor şi ale Scaunelor dănţuind, ca un Voievod al Îngerilor şi tăinuitor al lui Dumnezeu, Gavriile, roagă-te pentru noi Mîntuitorului.

Slavă..

Ca nişte păzitori ai lumii şi ai Bisericii şi mai marii cetelor Puterilor celor de sus, pentru noi Mîntuitorului rugaţi-vă.

Şi acum... Al Născătoarei:

Cu un glas, de Dumnezeu Născătoare, pe tine te slăvim, că din patimi şi din primejdii ne mîntuieşti pe noi şi rugăciunile noastre întru cele bune le plineşti.

LUMINÎNDA

Podobie: Cu Ucenicii să ne suim...

Stăpîniilor, Puterilor, Arhanghelilor, Îngerilor, Domniilor, Scaunelor şi Căpeteniilor, mai-mare de la Dumnezeu eşti pus, Dumnezeiescule Voievod, Mihaile prea-slăvite. Deci,
stînd înaintea Scaunului celui ne-suferit, acoperă, apără, păzeşte, mîntuieşte pe toţi cei ce cu credinţă te cinstesc pe tine, folositorul lumii.

Slavă... Şi acum... Al Născătoarei:

Mai cinstită eşti decît slăviţii Heruvimi şi înfricoşaţii Serafimi, prea-lăudată, şi fără asemănare mai slăvită, şi decît toţi Sfinţii Îngeri mai sfîntă, Preacurată, că pe Ziditorul tuturor negrăit cu trup L-ai născut, de Dumnezeu Născătoare, pe Care roagă-L să dăruiască robilor tăi izbăvire de greşeli.

La LAUDE,

Stihirile pe 4, Glas 1

Podobie: Ceea ce eşti bucuria...

Ca pe un povăţuitor al cetelor cereşti şi al oamenilor celor de pe pămînt tare folositor, păzitor şi izbăvitor, pe tine te lăudăm cu credinţă, Mihaile, mai-marele Voievod, rugîndu-ne să ne izbăveşti pe noi de toată durerea cea făcătoare de stricăciune. (de 2 ori)

Mai-marele cetelor Dumnezeieştilor Puteri celor de sus astăzi cheamă cetele oamenilor, împreună cu Îngerii prăznuire luminată să facă, a Soborului lor celui Dumnezeiesc, şi împreună să cînte lui Dumnezeu cîntare întreit-sfîntă.

Sub acoperămîntul Dumnezeieştilor tale aripi, pe noi, cei ce alergăm cu credinţă, Mihaile, Dumnezeiască Minte, păzeşte-ne şi ne acoperă în toată viaţa; şi în ceasul morţii, Arhanghele, tu fii ajutor milostiv nouă tuturor.

Slavă... Glas 5:

Unde umbreşte darul tău, Arhanghele, de acolo se goneşte puterea diavolului, că nu suferă să rabde lumina ta luceafărul cel căzut. Pentru aceasta te rugăm: Săgeţile lui cele de foc purtătoare, pornite asupra noastră, stinge-le cu mijlocirea ta, izbăvindu-ne pe noi de smintelile lui, vrednicule de laudă, Mihaile Arhanghele.

Şi acum... Al Născătoarei:

Fericimu-te pe tine, de Dumnezeu Născătoare Fecioară, şi te slăvim noi, credincioşii, după datorie, cetatea cea neclintită, zidul cel nesurpat, folositoarea cea tare şi scăparea sufletelor noastre.

Şi Otpustul.

ACATISTUL

Sfîntului acoperămînt al Maicii Domnului

(1 Octombrie)

Blagoslovind preotul, zicem: Slavă Ţie, Dumnezeul nostru, slavă Ţie. Împărate ceresc… Sfinte Dumnezeule… Preasfîntă Treime… (pagina…) Şi, după Tatăl nostru..., Vozglasul. Apoi: Doamne, miluieşte. (de 12 ori) Slavă... Şi acum... Veniţi să ne închinăm... Psalmul 142: Doamne, auzi rugăciunea mea… (vezi pagina…) Dumnezeu este Domnul… (de 3 ori)

Condacele şi Icoasele

Condacul întîi:

Împărătesei celei alese mai înainte de veci, Împărătesei celei mai înalte decît toată făptura Cerului şi a pămîntului, care a venit oarecînd la rugăciune în Biserica din Vlaherne

şi se ruga pentru cei din întuneric; acesteia şi noi cu credinţă şi cu umilinţă îi prăznuim acoperămîntul ei cel luminos. Iar tu, ca ceea ce ai putere nebiruită, izbăveşte-ne pe noi din toate nevoile, ca să grăim ţie: Bucură-te, bucuria noastră, acoperă-ne pe noi de tot răul cu cinstitul tău acoperămînt.

Icosul întîi:

Mulţimea Arhanghelilor şi a Îngerilor, cu Înainte-mergătorul, cu Teologul şi cu soborul tuturor Sfinţilor, împreună cu tine, Împărăteasa lor, stînd în Biserica din Vlaherne şi ascultînd rugăciunile tale pentru toată lumea, cu bucurie cîntă ţie:

Bucură-te, bunăvoinţa Tatălui celui mai înainte de veci;
Bucură-te, încăpere prea-curată a lui Dumnezeu, a Fiului celui fără de ani;
Bucură-te, locuinţă umbrită de puterea Duhului Sfînt;
Bucură-te, mirare neîncetată a cetelor îngereşti;
Bucură-te, spaima cea grozavă a puterilor celor întunecate ale iadului;
Bucură-te, ceea ce eşti întîmpinată în văzduh de Heruvimii cei cu ochi mulţi;
Bucură-te, cea ale cărei laude le cîntă Serafimii cei cu cîte şase aripi;
Bucură-te, prea-bunule acoperămînt, căruia cu credinţă ne închinăm noi, neamul creştinesc;
Bucură-te, bucuria noastră, acoperă-ne pe noi de tot răul cu cinstitul tău acoperămînt.

Condacul al 2-lea:

Sfîntul Andrei cu Epifanie, văzîndu-te în biserică, în văzduh, rugîndu-te lui Dumnezeu pentru Creştini, au cunoscut că eşti Maica lui Hristos, Dumnezeul nostru, şi, căzînd la pămînt, cu credinţă s-au închinat sfîntului tău acoperămînt, cîntînd: Aliluia.

Icosul al 2-lea:

Înţelegere neînţeleasă eşti, Născătoare de Dumnezeu Fecioară, întru apărarea norodului celui ortodox; pentru aceasta vrăjmaşii noştri nu pricep cît de puternică este rugăciunea Maicii lui Dumnezeu; dar noi, bine-ştiind atot-puternica ta apărare, cîntăm către tine cu umilinţă unele ca acestea:
Bucură-te, cea prea-milostivă, mîngîierea tuturor celor scîrbiţi şi împovăraţi;
Bucură-te, povăţuitoarea neadormită a tuturor celor robiţi şi rătăciţi;
Bucură-te, ceea ce cu rugăciunile tale degrabă potoleşti mînia lui Dumnezeu cea cu dreptate pornită asupra noastră;
Bucură-te, ceea ce cu atot-puternică ameninţarea ta potoleşti patimile noastre cele rele;
Bucură-te, puternică deşteptare a conştiinţelor celor adormite;
Bucură-te, prin care iadul suspină şi duhurile răutăţii tremură;
Bucură-te, prin care se deschid nouă, credincioşilor, porţile raiului;
Bucură-te, bucuria noastră, acoperă-ne pe noi de tot răul cu cinstitul tău acoperămînt.

Condacul al 3-lea:

Puterea Celui prea-înalt umbreşte pe cei ce cu credinţă şi cu evlavie scapă la prea-puternicul tău acoperămînt, căci numai ţie uneia, Preasfîntă şi Preacurată Maică a lui Dumnezeu, ţi s-a dat a se împlini toate cererile tale. Pentru aceasta, credincioşii de toate vîrstele te măresc pe tine şi pe Fiul tău, cîntînd: Aliluia.

Icosul al 3-lea:

Avînd bogăţie de milostivire neîmpuţinată, tuturor, pînă la marginile pămîntului, le întinzi mînă de ajutor, Născătoare de Dumnezeu Fecioară. Bolnavilor le dai vindecare, celor ce pătimesc - alinare, orbilor - vedere, şi tuturor le dai toate, fiecăruia după a lui trebuinţă. Pentru aceasta, cu mulţumire grăim ţie:
Bucură-te, tăria nesurpată şi ocrotirea tuturor Creştinilor;
Bucură-te, cea dintîi înfrumuseţare a sfintelor locaşuri şi altare;
Bucură-te, îngrădirea cea sigură a tronurilor împărăteşti;
Bucură-te, ajutătoare neadormită a căpeteniilor de oraşe;
Bucură-te, arhistrategă nebiruită a oştilor creştineşti;
Bucură-te, oglindă sfîntă a dreptăţii pentru judecătorii cei nemitarnici;
Bucură-te, minte desăvîrşită a învăţătorilor;
Bucură-te, binecuvîntarea caselor şi a familiilor celor evlavioase;
Bucură-te, bucuria noastră, acoperă-ne pe noi de tot răul cu cinstitul tău acoperămînt.

Condacul al 4-lea:

Fiind cuprinşi de viforul multor nevoi, Născătoare de Dumnezeu Fecioară, tu ajută-ne nouă. Şi, stînd înaintea feţei Altarului Domnului şi ridicînd mîinile tale, roagă-te ca Domnul, Împăratul slavei, să caute la nevrednica noastră rugăciune şi să asculte cererile celor ce cheamă numele tău cel sfînt şi cîntă Fiului tău: Aliluia.

Icosul al 4-lea:

Auzit-a Domnul Dumnezeu pe Iisus al lui Navi rugîndu-se şi a poruncit soarelui de a stat, pînă ce a biruit pe vrăjmaşii lui. Aude şi acum Domnul Iisus rugăciunile tale, Împărătează aleasă a Duhului Sfînt. Pentru aceasta şi noi, păcătoşii, nădăjduind la acoperămîntul tău, îndrăznim a cînta ţie, ca Maicii lui Dumnezeu, unele ca acestea:
Bucură-te, ceea ce eşti luminată de Soarele cel veşnic, Care ne luminează pe noi cu lumina cea neînserată;

Bucură-te, ceea ce ai luminat tot pămîntul cu strălucirea prea-curatului tău suflet;
Bucură-te, ceea ce ai veselit toate Cerurile prin curăţia trupului tău;
Bucură-te, acoperămîntul şi păstrarea sfintelor locaşuri ale lui Hristos;
Bucură-te, luminarea şi înţelepţirea păstorilor celor credincioşi ai Bisericii;
Bucură-te, povăţuitoarea monahilor şi a monahiilor care neîncetat slujesc lui Dumnezeu;
Bucură-te, liniştea cea netulburată a bătrînilor celor evlavioşi;
Bucură-te, veselia cea tainică a fecioarelor şi a văduvelor ce trăiesc în curăţie;
Bucură-te, bucuria noastră, acoperă-ne pe noi de tot răul cu cinstitul tău acoperămînt.

Condacul al 5-lea:

Văzătorul de Dumnezeu, Moisi, luptînd asupra lui Amalic, cînd ridica mîinile, Israil biruia, iar cînd le lăsa în jos, atunci Amalic învingea; însă, ajutat de cei ce-l sprijineau, a biruit pe vrăjmaşi. Tu însă - o, Maică a lui Dumnezeu! - ridicînd mîinile tale la rugăciune către Fiul tău, şi nesprijinită de nimeni, totdeauna biruieşti pe vrăjmaşii Creştinilor şi eşti scut nebiruit celor ce cîntăm Fiului tău: Aliluia.

Icosul al 5-lea:

Văzutu-te-au pe tine cetele Sfinţilor stînd în văzduh în biserica din Vlaherne, ridicînd mîinile la rugăciune către Fiul tău şi Dumnezeu; iar Arhanghelii cu Îngerii cîntau ţie cîntare de mulţumire. Deci prin mîinile tale, cele mai sfinte decît ale lui Moisi, întăreşte-ne şi pe noi, cei ce cu umilinţă cîntăm ţie:
Bucură-te, cea ale cărei mîini sînt ţinute la rugăciune de însăşi dragostea şi milostivirea ta către noi;
Bucură-te, că înaintea ta nu pot să stea vrăjmaşii noştri cei văzuţi şi nevăzuţi;
Bucură-te, ceea ce izgoneşti din sufletul nostru patimile şi poftele cele rele şi spurcate;
Bucură-te, ceea ce fără de ardere ţii pe mîinile tale Focul cel Dumnezeiesc al lui Hristos, şi pe noi, cei reci, ne aprinzi cu el;
Bucură-te, aleasă încununare a celor ce cu întreagă înţelepciune se luptă împotriva patimilor;
Bucură-te, convorbirea cea de-a pururea cu cei ce se nevoiesc în post şi în tăcere;
Bucură-te, grabnică ajutătoare a celor obosiţi de mîhnire şi de întristare;
Bucură-te, ceea ce ne dai darul umilinţei şi al răbdării;
Bucură-te, bucuria noastră, acoperă-ne pe noi de tot răul cu cinstitul tău acoperămînt.

Condacul al 6-lea:

Propovăduitor al darului tău celui neîmpuţinat şi al milelor tale s-a arătat Sfîntul Romano, dulce cîntătorul, cînd în vis a primit de la tine spre mîncare o hîrtie scrisă, prin care s-a înţelepţit, şi a început a cînta întru mărirea ta, şi a scris lauda Sfinţilor, cîntînd cu credinţă: Aliluia.

Icosul al 6-lea:

Strălucit-ai, Fecioară a lui Dumnezeu, din aurora dreptăţii pe Soarele cel adevărat, luminînd pe toţi cu înţelepciune de la Dumnezeu, Fiul tău, şi aducînd la cunoştinţa adevărului pe cei ce cu credinţă cîntă ţie:
Bucură-te, ceea ce ai născut cu trup pe Hristos, puterea şi înţelepciunea Dumnezeiască;
Bucură-te, ceea ce ai ruşinat înţelepciunea cea deşartă a lumii acesteia, şi pe cei orbiţi de dînsa îi povăţuieşti la calea mîntuirii;
Bucură-te, păstrătoarea dreptei credinţe şi învăţătoarea dogmelor ortodoxe;
Bucură-te, ceea ce tai eresurile şi rătăcirile cele pierzătoare;
Bucură-te, ceea ce ştii cele cu anevoie de văzut înainte, şi la vreme le spui celor ce li se cuvine;
Bucură-te, ceea ce ruşinezi pe cei mincinoşi şi ghiciturile cele deşarte;
Bucură-te, ceea ce, în ceasul nedumeririlor, ne pui în minte gîndul cel bun;
Bucură-te, ceea ce ne opreşti de la deprinderile cele vătămătoare şi de la poftele cele rele;
Bucură-te, bucuria noastră, acoperă-ne pe noi de tot răul cu cinstitul tău acoperămînt.

Condacul al 7-lea:

Domnul atot-văzătorul şi îndelung-răbdătorul, voind să arate adîncul cel nemărginit al iubirii Sale de oameni, te-a ales pe tine pentru a fi a Lui Maică şi te-a făcut pe tine Creştinilor apărătoare nebiruită. Că, după judecata lui Dumnezeu, chiar de ar fi cineva vrednic de osîndă, totuşi, prin acoperămîntul tău cel puternic, capătă vreme de pocăinţă şi cîntă: Aliluia.

Icosul al 7-lea:

Minunate a arătat Domnul faptele Sale întru tine, Preacurată Maica Sa, cînd s-a arătat prea-minunatul acoperămînt în mîinile tale, luminînd mai mult decît razele soarelui şi acoperind norodul ce era în biserica din Vlaherne. Deci, văzînd ei acest semn al milostivei tale apărări, cuprinşi de spaimă şi de bucurie, toţi au cîntat ţie:

Bucură-te, acoperămînt nefăcut de mînă, care ca norul te-ai întins peste toată lumea;

Bucură-te, ceea ce ai ţinut pe mîinile tale pe Fiul tău şi Arhiereul cel veşnic;

Bucură-te, că prin aceasta ne arăţi milă şi dar nouă, în Biserica Ortodoxă;

Bucură-te, stîlp de nor, care ne acoperi pe noi, credincioşii, ferindu-ne de toate ispitele şi de smintelile lumii;

Bucură-te, stîlp de foc, care ne arăţi nouă, tuturor, calea mîntuirii, chiar şi în mijlocul întunecimii păcatelor;

Bucură-te, vădită întărire a Creştinilor nevoitori;

Bucură-te, înţelepţire tainică a robilor lui Dumnezeu celor tăinuiţi în mijlocul lumii;

Bucură-te, ceea ce pe mine, cel gol de fapte bune, nu mă părăseşti, ci cu acoperămîntul şi cu darul tău mă miluieşti;

Bucură-te, bucuria noastră, acoperă-ne pe noi de tot răul cu cinstitul tău acoperămînt.

Condacul al 8-lea:

Pe tine, ceea ce te-ai arătat din Cer în biserica din Vlaherne, Îngerii te-au cîntat, Apostolii te-au prea-mărit, soborul ierarhilor şi al cuvioşilor şi ceata sfintelor femei te-au lăudat, Înainte-mergătorul şi cu Teologul s-au închinat, iar norodul ce era în biserică cu veselie ţi-a cîntat: Aliluia.

Icosul al 8-lea:

Domnul, Cel ce stăpîneşte toate cele de sus şi cele de jos, văzîndu-te pe tine, Maica Sa, stînd în biserică şi cu umilinţă rugîndu-te Lui, a zis: Cere - o, Maica Mea! - că nu Mă voi întoarce despre tine, ci voi îndeplini cererile tale şi voi milui pe toţi care cîntă ţie:

Bucură-te, chivot al Legii, întru care se păstrează sfinţirea a tot neamul omenesc;

Bucură-te, năstrapă prea-sfîntă, întru care celor flămînzi de dreptate li se păstrează Pîinea Vieţii celei veşnice;

Bucură-te, vas cu totul de aur, întru care s-a gătit pentru noi Trupul şi Sîngele Mielului Dumnezeiesc;

Bucură-te, ceea ce iei în atot-puternicele tale mîini pe cei părăsiţi de doctori;

Bucură-te, ceea ce ridici din patul durerii pe cei slăbiţi cu trupul, dar nu cu duhul şi cu credinţa;

Bucură-te, ceea ce dai înţelegere şi lumină celor ce sînt întunecaţi la minte;

Bucură-te, ceea ce cu înţelepciunea ta ne împiedici din calea cea rea a păcatelor şi a patimilor;

Bucură-te, bucuria noastră, acoperă-ne pe noi de tot răul cu cinstitul tău acoperămînt.

Condacul al 9-lea:

Toată firea îngerească îţi aduce laudă, pentru că eşti cu adevărat Maica lui Dumnezeu şi apărătoarea tuturor celor ce se roagă ţie. Tu, cu acoperămîntul tău cel Dumnezeiesc, pe cei drepţi îi veseleşti, pe păcătoşi îi aperi, pe cei din primejdii îi izbăveşti, şi te rogi pentru toţi credincioşii care-ţi cîntă: Aliluia.

Icosul al 9-lea:

Ritorii cei mult-vorbitori, ca nişte peşti fără de glas, nu se pricep cum să laude după vrednicie praznicul cel mare al prea-cinstitului tău acoperămînt; căci toate cele grăite de dînşii nu sînt în stare a număra îndurările tale. Dar noi, văzînd nenumăratele tale binefaceri, cu bucurie îţi cîntăm:
Bucură-te, ceea ce ne păzeşti de molimă şi de bolile cele aducătoare de moarte;
Bucură-te, ceea ce păzeşti oraşele şi satele de cutremurul cel năpraznic al pămîntului;
Bucură-te, ceea ce cu mînă tare ne izbăveşti pe noi din revărsarea apelor şi din cufundare;
Bucură-te, ceea ce, cu roua rugăciunilor tale, ne izbăveşti pe noi de arderea focului;
Bucură-te, ceea ce ne scapi de foametea duhovnicească şi trupească, hrănindu-ne cu Pîinea Vieţii;
Bucură-te, ceea ce abaţi de la capul nostru loviturile fulgerului şi ale trăsnetului;
Bucură-te, ceea ce ne mîntuieşti pe noi de năvălirea celor de alt neam şi de ucigaşii cei tăinuiţi;
Bucură-te, ceea ce, prin pace şi prin dragoste, ne izbăveşti de vrăjmaşii cei de o credinţă cu noi şi de vrăjmăşia casnică;
Bucură-te, bucuria noastră, acoperă-ne pe noi de tot răul cu cinstitul tău acoperămînt.

Condacul al 10-lea:

Vrînd să mîntuiască neamul omenesc din înşelăciunea vrăjmaşului, Domnul cel iubitor de oameni te-a dăruit pe tine să ne fii Maică nouă, pămîntenilor. Tu să ne fii ajutor, acoperămînt şi scutire: celor întristaţi - mîngîiere, celor mîhniţi - bucurie, celor asupriţi - apărătoare, şi să scoţi din adîncul păcatelor pe toţi cei ce-ţi cîntă: Aliluia.

Icosul al 10-lea:

Preasfîntă Împărăteasă, cu Îngerii stai împreună şi te rogi, zicînd: Împărate ceresc, primeşte pe tot omul ce se roagă Ţie şi cheamă numele meu întru ajutor, ca să nu plece nimeni de la faţa mea neajutat şi neascultat.¤ Această rugăciune auzind-o adunarea Sfinţilor, cu mulţumire strigă ţie:
Bucură-te, ceea ce dăruieşti cu roade binecuvîntate pe cei ce lucrează cu dreptate şi cu inimă curată;
Bucură-te, ajutătoarea şi răsplătirea tuturor celor ce fac neguţătorie cu dreptate;
Bucură-te, mustrarea tuturor călcătorilor de jurămînt şi a celor ce agonisesc cu nedreptate;
Bucură-te, grabnică ajutătoare a celor ce sînt în primejdii pe uscat şi pe ape;
Bucură-te, ceea ce veseleşti cu roadele credinţei pe părinţii fără copii;
Bucură-te, hrănitoarea nevăzută a celor sărmani;
Bucură-te, apărătoarea cea tare a celor robiţi şi izgoniţi;
Bucură-te, îngrijitoarea neadormită a celor ce sînt în legături şi în temniţe;
Bucură-te, bucuria noastră, acoperă-ne pe noi de tot răul cu cinstitul tău acoperămînt.

Condacul al 11-lea:

Cîntarea noastră cea cu umilinţă auzind-o, ia aminte la smerita noastră rugăciune, Născătoare de Dumnezeu Fecioară, că pe tine te rugăm: Nu trece cu vederea glasul robilor tăi. La tine năzuim în năpaste, în mîhniri şi în necazurile noastre, şi înaintea ta stînd, cu lacrimi ne rugăm şi cîntăm: Aliluia.

Icosul al 11-lea:

Făclie primitoare de lumină văzîndu-te pe tine la rugăciune în văzduh, în Biserica din Vlaherne, norodul ce era de faţă a strigat: De unde este nouă aceasta, să vină Maica Domnului nostru aici? Iar Sfîntul Andrei cu Epifanie, cu smerenie, către tine se rugau, zicînd:
Bucură-te, dătătoarea cea fără de zavistie a tuturor darurilor pămînteşti şi sufleteşti;
Bucură-te, credincioasă solitoare a păcătoşilor ce pun început de pocăinţă; bucură-te, pururea împreună-ajutătoare a celor ce se luptă împotriva patimilor şi a curselor diavoleşti;
Bucură-te, nevăzută îmblînzire a stăpînilor celor tirani şi cu nărav de fiară;
Bucură-te, odihnă şi bucurie tainică a robilor blînzi şi primitori;
Bucură-te, liniştea prea-dorită a căsătoriţilor credincioşi;

Bucură-te, grabnică şi fără de suferinţă dezlegare a maicilor celor născătoare de prunci;
Bucură-te, Maică, ajutătoarea noastră, în ceasul sfîrşitului nostru;
Bucură-te, bucuria noastră, acoperă-ne pe noi de tot răul cu cinstitul tău acoperămînt.

Condacul al 12-lea:

Darul cel Dumnezeiesc cere-l nouă de la Fiul Tău şi Dumnezeul nostru. Intinde nouă mînă de ajutor. Depărtează de la noi pe tot vrăjmaşul şi potrivnicul. Impacă viaţa noastră, ca să nu pierim cumplit şi fără de pocăinţă, şi primeşte-ne în sălaşurile cele veşnice, ocrotitoarea noastră, ca, bucurîndu-ne, să cîntăm: Aliluia.

Icosul al 12-lea:

Cîntînd puternicul tău acoperămînt, te lăudăm ca pe o mare solitoare a noastră şi ne închinăm ţie, ceea ce te rogi pentru Creştini. Noi credem şi nădăjduim că vei cere de la Fiul tău şi Dumnezeul nostru bucuria cea vremelnică şi pe cea veşnică pentru noi toţi, cei ce cu dragoste cîntăm ţie:
Bucură-te, tare apărătoare a toată lumea;
Bucură-te, sfinţirea tuturor stihiilor cereşti şi pămînteşti;
Bucură-te, binecuvîntarea tuturor timpurilor anului;
Bucură-te, călcarea curselor şi ispitelor ce vin de la trup, de la lume şi de la diavol;
Bucură-te, prea-puternică împăcare a celor învrăjbiţi;
Bucură-te, ceea ce te înduri de cei dispreţuiţi şi lepădaţi;
Bucură-te, ceea ce ridici din groapa pierzării pe cei deznădăjduiţi;
Bucură-te, bucuria noastră, acoperă-ne pe noi de tot răul cu cinstitul tău acoperămînt.

Condacul al 13-lea:

O, prea-cîntată Stăpînă! - Preacurată Fecioară Născătoare de Dumnezeu, la tine ridicăm ochii sufletului şi ai trupului; către tine întindem mîinile noastre cele slabe şi din adîncul inimii strigăm ţie: Caută la credinţa şi la umilinţa sufletelor noastre; acoperă-ne cu atot-puternicul tău acoperămînt şi ne izbăveşte de toate nevoile; iar în ceasul sfîrşitului nostru, să stai lîngă noi - o, întru-tot bună Stăpînă! - şi să ne izbăveşti de chinurile gătite pentru păcatele noastre, ca, mîntuindu-ne, pururea să cîntăm ţie: Aliluia.

(Acest Condac se zice de trei ori.)

Apoi, se zice iarăşi Icosul întîi: Mulţimea Arhanghelilor... Şi Condacul întîi: Împărătesei celei alese... Şi îndată: Cuvine-se cu adevărat… Sfinte Dumnezeule… Preasfîntă Treime… Tatăl nostru…

Şi Otpustul.

Apoi, se citesc aceste rugăciuni.

Rugăciunea intîi:

O, Preacurată Maică a Domnului! - Împărăteasa atot-puternică a Puterilor celor de sus, a Cerului şi a pămîntului, apărătoarea şi tăria noastră, primeşte această cîntare de laudă şi de mulţumire de la noi, nevrednicii robii tăi. Înalţă rugăciunile noastre la Tronul lui Dumnezeu şi Fiul tău, să fie milostiv nedreptăţilor noastre; să adauge darul Său tuturor celor ce cinstesc prea-cinstit numele tău şi cu credinţă şi cu dragoste se închină făcătoarei de minuni icoanei tale. Că nu sîntem vrednici să fim miluiţi de Dînsul, dacă tu, Stăpînă, nu-L vei milostivi asupra noastră. Ţie toate îţi sînt cu putinţă de la Dînsul şi pentru aceasta năzuim la tine, că eşti acoperitoarea noastră şi grabnică ajutătoare. Auzi-ne pe noi, cei ce ne rugăm ţie; ocroteşte-ne pe noi cu atot-puternicul tău acoperămînt şi cere de la Dumnezeu, Fiul tău, să dea păstorilor noştri sfinţenie, ca să

privegheze şi să ocîrmuiască sufletele noastre; ocîrmuitorilor de oraşe, înţelepciune şi putere; judecătorilor, dreptate şi necăutare la faţă; învăţătorilor, minte şi smerită înţelepciune; soţilor, dragoste şi înţelegere; fiilor, ascultare; asupriţilor, răbdare; asupritorilor, frică de Dumnezeu; celor scîrbiţi, răbdare şi bucurie duhovnicească; neînfrînaţilor, înfrînare; şi nouă, tuturor, duhul înţelepciunii şi al cucerniciei, duhul milostivirii şi al blîndeţii, duhul curăţiei şi al dreptăţii. Aşa, Doamnă Preasfîntă, milostiveşte-te asupra noastră şi asupra neputinciosului tău norod. Pe cei rătăciţi povăţuieşte-i pe calea cea bună, pe bătrîni îi sprijineşte, pe prunci îi păzeşte, şi pe noi toţi ne apără şi ne ocroteşte cu milostivirea ta; scoate-ne din adîncul păcatului şi luminează ochii inimii noastre spre căutarea mîntuirii. Milostivă fii nouă aici, în această viaţă, iar la Înfricoşătoarea Judecată roagă-te pentru noi către Fiul tău şi Dumnezeul nostru. Că tu, Doamnă, eşti mărirea celor cereşti şi nădejdea pămîntenilor. Tu eşti, după Dumnezeu, nădejdea şi apărătoarea noastră, a tuturor celor ce ne rugăm ţie cu credinţă. Aşadar ne rugăm ţie, atot-puternică ajutătoarea noastră, şi ţie ne predăm pe noi înşine, şi unul pe altul, şi toată viaţa noastră, acum, şi pururea, şi în vecii vecilor. Amin.

Rugăciunea a doua:

Împărăteasa noastră cea prea-bună şi nădejdea noastră, Născătoare de Dumnezeu, primitoarea săracilor şi ajutătoarea străinilor, bucuria celor scîrbiţi şi acoperitoarea celor necăjiţi, vezi nevoile noastre, vezi mîhnirea noastră, ajută-ne ca pe nişte neputincioşi, hrăneşte-ne ca pe nişte străini; necazurile noastre le ştii, deci dezleagă-le precum voieşti, că n-avem alt ajutor afară de tine, nici altă mîngîiere bună, ci numai pe tine, Maica lui Dumnezeu, ca să ne păzeşti şi să ne acoperi în vecii vecilor. Amin.

Rugaciunea a treia:

Preacurată Doamnă şi Stăpînă, de Dumnezeu Născătoare Fecioară, care poţi face tot binele, primeşte aceste cinstite daruri care ţi se cuvin numai ţie de la noi, nevrednicii robii tăi, ceea ce eşti aleasă din toate neamurile şi te-ai arătat mai înaltă decît toate făpturile cereşti şi pămînteşti. Căci pentru tine a fost cu noi Domnul Puterilor, şi prin tine am cunoscut pe Fiul lui Dumnezeu şi ne-am învrednicit de Sfîntul Trup şi de prea-curatul Lui Sînge. Pentru aceasta, fericită eşti între neamurile neamurilor, ceea ce eşti de Dumnezeu fericită, mai luminată decît Heruvimii şi mai cinstită decît Serafimii. Şi acum, Preasfîntă Stăpînă, de Dumnezeu Născătoare Fecioară întru-tot lăudată, nu înceta a te ruga pentru nevrednicii robii tăi, ca să ne izbăvim de sfatul celui înşelător şi de toată primejdia şi să fim păziţi nevătămăţi de toată lovirea cea înveninată a diavolului. Păzeşte-ne pînă în sfîrşit cu rugăciunile tale neosîndiţi, ca, prin paza şi cu ajutorul tău fiind mîntuiţi, slavă, laudă şi închinăciune pentru toate să înălţăm Unuia în Treime Dumnezeu, Ziditorul tuturor, acum, şi pururea, şi în vecii vecilor. Amin.

ACATISTUL
Sfintei şi de Viaţă purtătoarei Cruci

Blagoslovind preotul, zicem: Slavă Ţie, Dumnezeul nostru, slavă Ţie. Împărate ceresc… Sfinte Dumnezeule… Preasfîntă Treime… (pagina…) Şi, după Tatăl nostru…, Vozglasul. Apoi: Doamne, miluieşte. (de 12 ori) Slavă... Şi acum... Veniţi să ne închinăm... Psalmul 142: Doamne, auzi rugăciunea mea… (vezi pagina…) Dumnezeu este Domnul… (de 3 ori)

Apoi, Troparul:

Mîntuieşte, Doamne, norodul Tău şi binecuvintează moştenirea Ta. Biruinţă ortodocşilor Creştini asupra celor potrivnici dăruieşte şi cu Crucea Ta păzeşte pe norodul Tău. (de 2 ori)

Slavă… Şi acum… Al Născătoarei:

A ta folosinţă agonisind, Preacurată, şi cu rugăciunile tale din nevoi izbăvindu-ne, cu Crucea Fiului tău pretutindeni fiind păziţi, după datorie pe tine toţi cu bună-credinţă te mărim.

Şi Psalmul 50: Miluieşte-mă, Dumnezeule… (vezi pagina…)

CANONUL
Facere a lui
Chesarie Daponte.

Cîntarea întîi, Glas 4:

Irmos: Deschide-voi gura mea, şi se va umple de Duh, şi cuvînt răspunde-voi de Viaţă purtătoarei Cruci, şi mă voi arăta luminat prăznuind, şi voi cînta minunile ei, bucurîndu-mă.

Stih: De viaţă făcătoare Cruce, păzeşte-ne pe noi.

Sceptru sfînt al lui Hristos, însufleţit cu Duhul, Cruce prea-cinstită, Elena văzîndu-te a strigat ţie: Bucură-te, slava lui Hristos, prin care toţi cu slavă ne-am îmbrăcat.

Stih: De viaţă făcătoare Cruce, păzeşte-ne pe noi.

Nebiruită putere, bucură-te, Cruce de trei ori fericită; bucură-te, sabia credincioşilor ce se roagă ţie, care tai coarnele dracilor; bucură-te, prea-sfînt pom, de Lumină purtător.

Slavă...

Bucură-te, toiag ce ai odrăslit pe izvorîtorul de viaţă Hristos, dintru care, mîncînd noi Rod, viaţă dobîndim. Bucură-te, semn slăvit al Stăpînului, de care se vor clătina pămîntul şi cele cereşti.

Şi acum...

Bucură-te, veselia Îngerilor, mîntuirea oamenilor, rană prea-cinstită a dracilor, de mult suspin pricinuitoare, de Viaţă purtătoare Cruce, mîntuirea şi sprijinirea celor ce se afundă.

Cîntarea a 3-a

Irmos: Pe ai tăi cîntăreţi, de viaţă dătătoare şi îndestulat izvor de tămăduiri, care s-au împreunat ceată duhovnicească, întăreşte-i întru Dumnezeiască mărirea ta, cununilor măririi învrednicindu-i.

Stih: De viaţă făcătoare Cruce, păzeşte-ne pe noi.

Cruce, începutul mîntuirii, Cruce, bucuria Mucenicilor, propovăduirea Apostolilor, unirea Bisericii: Acoperă, îngrădeşte şi păzeşte pe cei ce se laudă întru tăria ta.

Stih: De viaţă făcătoare Cruce, păzeşte-ne pe noi.

Taberele dracilor se gonesc cu însemnarea ta puternică, pentru care «Bucură-te» strigăm ţie; bucură-te, prin care s-au unit pămîntul şi cele cereşti şi omul s-a îndumnezeit.

Slavă...

Bucură-te, calea, ceea ce duci la lăcaşurile cereşti; bucură-te, arma Iisusului meu cea strălucită; bucură-te, cununa împăraţilor; bucură-te, mîntuirea lumii; bucură-te, toiagul îndreptării.

Şi acum...

Bucură-te, toiagul Împărăţiei şi al puterii lui Hristos; bucură-te, toiagul pe care l-a trimis Domnul din Sion; bucură-te, sad nemuritor, sub care toţi se acopăr.

Cîntarea a 4-a

Irmos: Cela ce şade în slavă pe Scaunul Dumnezeirii pe Lemnul Crucii a venit, Iisus, Cel prea-îndumnezeit, din prea-curată Fecioară, şi a mîntuit pe cei ce strigă: Slavă puterii Tale, Doamne.

Stih: De viaţă făcătoare Cruce, păzeşte-ne pe noi.

Bine te cuvîntăm cu osîrdie, aşternut al picioarelor Domnului, întru care, prea-sfîntă, ne închinăm, zicînd: Bucură-te, Cruce; şi prea-înălţăm pe Cel ce a înălţat firea cea căzută prin călcarea de poruncă a strămoşului.

Stih: De viaţă făcătoare Cruce, păzeşte-ne pe noi.

Iordanul mărturiseşte Dumnezeiască puterea ta cea înfricoşată, Cruce a Domnului, oprindu-se mai presus de cuvînt, şi dînd loc Patriarhului celui ce trecea, şi ridicînd securea lui Elisei.

Stih: De viaţă făcătoare Cruce, păzeşte-ne pe noi.

Bucură-te, ceea ce pe şerpi ucideai, în pustie văzîndu-te; bucură-te, lumina Domnului, care luminezi toate marginile; bucură-te, boldul barbarilor, stricarea idolilor şi pierzarea Jidovilor.

Slavă...

Ostroavele şi tot uscatul cu cinstit numele tău se laudă, lauda lumii; Cruce de Viaţă purtătoare, înalţă fruntea tuturor Creştinilor şi doboară întărîtarea potrivnicilor.

Şi acum...

Strigăm ţie ca unui însufleţit: Bucură-te, Lemn de trei ori fericit; bucură-te, Lemn de Viaţă purtător; bucură-te, pururea fiind închinat de Îngeri şi de oameni; bucură-te, lauda Cerului şi a pămîntului, mîntuieşte-ne cu puterea ta.

Cîntarea a 5-a

Irmos: Spăimîntatu-s-au toate de Dumnezeiască mărirea ta; că tu - o, de trei ori fericite Lemn! - ai avut în înălţime pe Dumnezeu cel peste toate şi ne-ai arătat pe Fiul cel fără de ani, Care dăruieşte pace tuturor celor ce te laudă pe tine.

Stih: De viaţă făcătoare Cruce, păzeşte-ne pe noi.
Bucură-te, armă de Dumnezeu lucrată, pavăza credinţei, coiful cel neclintit în războaie, Crucea Domnului; bucură-te, sabia credincioşilor cea cu două ascuţişuri; bucură-te, prin care Agarenii se biruiesc şi semne de biruinţă se ridică.

Stih: De viaţă făcătoare Cruce, păzeşte-ne pe noi.

Bucură-te, tăria şi întărirea oamenilor, Cruce cinstită, scară care ai avut pe Dumnezeu rezemat pe tine; bucură-te, propovăduirea tuturor Proorocilor, prin care lumea s-a sfinţit şi satana s-a doborît.

Stih: De viaţă făcătoare Cruce, păzeşte-ne pe noi.
Bucură-te, patimă slăvită; bucură-te, sfîrşitul Patimilor Domnului, Celui ce de voie a pătimit, din care Dumnezeiasca băutură a izvorît tuturor, prea-curat Sîngele Său, şi am băut noi, oamenii, îmbelşugîndu-ne.

Slavă...

Încă curgerile Dumnezeiescului Sînge udîndu-te, prea-sfîntă Cruce de Dumnezeu cinstită, mîntuieşte de primejdii, de ciumă şi de foamete pe cei ce cu credinţă strigă ţie: Bucură-te, izvorule care adăpi pe toate cu apele cele mîntuitoare.

Şi acum...

Blagosloveşte, Doamne, cu darul Crucii Tale anul bunătăţii Tale, pe preoţi, şi pe împăraţi, şi oastea, şi pe tot alesul norod care cu credinţă se închină Crucii Tale celei luminate.

Cîntarea a 6-a

Irmosul: Înţelepţii lui Dumnezeu, care faceţi acest praznic Dumnezeiesc şi cu totul cinstit al de Dumnezeu primitoarei Cruci, veniţi să plesnim cu mîinile, slăvind pe Dumnezeu, Cel ce pe ea S-a întins.

Stih: De viaţă făcătoare Cruce, păzeşte-ne pe noi.
Tot pămîntul ne închinăm ţie, Cruce prea-înaltă, şi cîntăm sfînt numele tău, cel cinstit Îngerilor şi înfricoşat înseşi căpeteniilor dracilor.

Stih: De viaţă făcătoare Cruce, păzeşte-ne pe noi.
Elena, cunoscînd că din pămînt a strălucit pomul cel prea-vestit al împărăţiei creştineşti, «Bucură-te» striga ţie. Bucură-te, slava şi întărirea noastră.

Slavă...

Iată, şi noi strigăm ţie: Bucură-te, Crucea Domnului prea-slăvită; bucură-te, nădejdea noastră; bucură-te, că pe toţi ne înalţi, cu înălţarea ta cea Dumnezeiască, acum în toată lumea.

Şi acum...

Pricina bucuriei fiind, ne bucurăm acum noi, credincioşii, de puterea ta şi ne închinăm ţie; bucură-te, luminătoare prea-luminată; bucură-te, păzitoarea pruncilor şi prea-lăudată.

Cele de lume veselitoare douăzeci şi patru de Icoase către înţelegătoarea Scară, adică cinstita şi de viaţă făcătoarea Cruce a Domnului nostru Iisus Hristos.

Condacul întîi, Glas 8:

O, de trei ori fericită şi prea-cinstită Cruce! - ţie ne închinăm, credincioşii, şi te mărim, veselindu-ne de Dumnezeiasca ta înălţare; ci, ca o pavăză şi armă nebiruită, ocroteşte şi acoperă cu darul tău pe cei ce strigă: Bucură-te, Lemn fericit.

Icosul întîi:

Îngerii din Cer nevăzut înconjură cu frică Crucea cea de Viaţă purtătoare; şi, văzînd-o că dă credincioşilor acum dar de lumină dătător cu strălucire, se spăimîntează şi stau strigînd către dînsa unele ca acestea:
Bucură-te, Cruce, păzitoarea lumii;
Bucură-te, slava Bisericii;
Bucură-te, ceea ce izvorăşti tămăduiri cu îndestulare;
Bucură-te, ceea ce luminezi marginile lumii;
Bucură-te, Lemn de Viaţă mirositor şi vistieria minunilor;
Bucură-te, prea-fericită şi de daruri dătătoare;
Bucură-te, că eşti Dumnezeiesc aşternut picioarelor;
Bucură-te, că te-ai pus spre închinarea tuturor;
Bucură-te, pahar plin de curată băutură;
Bucură-te, luminătoare a strălucirii celei de sus;
Bucură-te, prin care se blagosloveşte zidirea;
Bucură-te, prin care se închină Ziditorul;
Bucură-te, Lemn fericit.

Condacul al 2-lea:

Văzîndu-se Elena pe sineşi întru dorire, a zis împăratului cu îndrăznire: Lucrul cel prea-dorit sufletului tău se arată prea-de-bucurie osîrdiei mele; căutînd însă arma cea prea-biruitoare pentru tine, precum zici, strigă: Aliluia.

Icosul al 2-lea:

Cunoştinţa cea necunoscută mai înainte împărăteasa cunoscînd, a strigat către cei ce slujeau: Din sînurile pămîntului siliţi-vă în grabă a afla Crucea şi a mi-o da; către care, privind cu frică, a zis, strigînd aşa:
Bucură-te, semnul adevăratei bucurii;
Bucură-te, izbăvirea vechiului blestem;
Bucură-te, comoară, pentru zavistie în pămînt ascunsă;
Bucură-te, ceea ce te-ai arătat cu stele închipuită;
Bucură-te, Cruce cu împătrite raze în chipul focului;
Bucură-te, scară pe înălţime rezemată, mai înainte oarecînd arătată;
Bucură-te, lumina îngerilor, cea cu alinare închipuită;
Bucură-te, rana dracilor, cea mult suspinată;
Bucură-te, odor veselitor al Cuvîntului;
Bucură-te, stingătoarea focului rătăcirii;
Bucură-te, Cruce, apărătoarea deznădăjduiţilor;
Bucură-te, tare ajutătoare a celor ce bine călătoresc.
Bucură-te, Lemn fericit.

Condacul al 3-lea:

Puterea Lemnului s-a arătat atunci spre adevărata încredinţare tuturor, şi pe cea fără de glas şi moartă spre viaţă a sculat-o, înfricoşată privire celor ce vor a culege mîntuire, cînd cîntă aşa: Aliluia.

Icosul al 3-lea:

Avînd Elena arma cea nebiruită, a alergat către fiul său. Iar el, tare săltînd îndată, Crucea cea prea-mare cunoscînd, se bucura, şi cu săltările, ca şi cu nişte cîntări, către dînsa unele ca acestea striga:
Bucură-te, Cruce, vasul luminii;
Bucură-te, Cruce, vistierul Vieţii;

Bucură-te, dătătoarea darurilor Duhului;
Bucură-te, limanul cel neînviforat al celor ce călătoresc pe mare;
Bucură-te, masa care ţii ca pe o jertfă pe Hristos;
Bucură-te, viţă care porţi Strugurul cel copt, care dă vinul cel tainic;
Bucură-te, că păzeşti sceptrele împăraţilor;
Bucură-te, că zdrobeşti capetele balaurilor;
Bucură-te, strălucită cunoştinţă a credinţei;
Bucură-te, păzitoarea a toată lumea;
Bucură-te, blagoslovenia lui Dumnezeu către muritori;
Bucură-te, mijlocirea celor muritori către Dumnezeu;
Bucură-te, Lemn fericit.

Condacul al 4-lea:

Dumnezeiască rîvnă întru sineşi luînd, Elena a căutat şi cu osîrdie a aflat Crucea, ce în pămînt era ascunsă şi pe cer împăratului se arătase; pe care a înălţat-o, şi norodul, văzînd-o, întru credinţă a zis: Aliluia.

Icosul al 4-lea:

În chipul soarelui s-a arătat Crucea în lume şi, de luminare umplîndu-se şi ca spre o stea alergînd, toţi o văd pe aceasta ca pe o pricinuitoare de bunătăţi în mîinile cele sfinte înălţată, pe care lăudînd-o, au zis:
Bucură-te, raza Soarelui celui gîndit;
Bucură-te, izvorul Mirului celui nedeşertat;
Bucură-te, chemarea lui Adam şi a Evei;
Bucură-te, omorîrea căpeteniilor iadului;
Bucură-te, că, înălţîndu-te, împreună acum pe noi ne înalţi;
Bucură-te, că, închinîndu-te, pe suflete le sfinţeşti;
Bucură-te, lauda Apostolilor, cea în lume propovăduită;
Bucură-te, tăria nevoitorilor, cea prea-iubită;
Bucură-te, Cruce, mustrarea Jidovilor;
Bucură-te, lauda credincioşilor;
Bucură-te, prin care s-a surpat iadul;
Bucură-te, prin care a răsărit darul;
Bucură-te, Lemn fericit.

Condacul al 5-lea:

Lemnul cel de Dumnezeu dăruit privindu-l toţi, la acoperămîntul lui acum să alergăm şi, ca pe o armă ţinîndu-l, printr-însul să biruim taberele vrăjmaşilor; şi, pipăind pe Cel nepipăit, cu buzele să strigăm Lui: Aliluia.

Icosul al 5-lea:

Văzut-a lumină din Cer marele Constantin, arătîndu-se semnul Crucii cu stele, întru care şi biruind pe mulţimea vrăjmaşilor, s-a sîrguit a arăta Lemnul şi a striga către dînsul unele ca acestea:
Bucură-te, marginea sfatului celui negrăit;
Bucură-te, fruntea norodului celui blagoslovit;
Bucură-te, cel ce înfrîngi taberele vrăjmaşilor;
Bucură-te, cel ce arzi ca văpaia pe draci;
Bucură-te, sceptru ceresc al împărăteştii oşti;
Bucură-te, armă nebiruită a iubitoarei de Hristos oşti;
Bucură-te, ceea ce dobori sprînceana barbarilor;

Bucură-te, ceea ce ocîrmuieşti sufletele oamenilor;
Bucură-te, izbînditoarea multelor răutăţi;
Bucură-te, dăruitoarea multelor bunătăţi;
Bucură-te, prin care saltă purtătorii de Hristos;
Bucură-te, prin care Jidovii se tînguiesc;
Bucură-te, Lemn fericit.

Condacul al 6-lea:

Scară pînă la Cer s-a făcut Crucea Domnului, pe toţi suindu-i de la pămînt către înălţimea Cerului, ca să locuiască împreună totdeauna cu cetele Îngerilor, lăsînd pe cele ce sînt acum ca pe cele ce nu sînt şi ştiind ei a cînta: Aliluia.

Icosul al 6-lea:

Lumină, Mîntuitorule, strălucind peste toţi cei din iad, ai luminat pe cei ce zăceau jos. Şi portarii iadului, nesuferind raza Ta, ca nişte morţi au căzut; iar cei ce s-au izbăvit de dînşii, Crucea acuma văzînd, strigă:

Bucură-te, învierea celor omorîţi;
Bucură-te, mîngîierea celor ce se tînguiesc;
Bucură-te, deşertarea vistieriei iadului;
Bucură-te, cîştigarea desfătării Raiului;
Bucură-te, toiag, care pe oastea egiptenească ai afundat-o;
Bucură-te, care iarăşi ai adăpat norodul israilitenesc;
Bucură-te, Lemn însufleţit, mîntuirea tîlharului;
Bucură-te, trandafir bine mirositor, mireasma ortodocşilor.
Bucură-te, hrana celor ce flămînzesc întru Duhul;
Bucură-te, pecetea pe care au luat-o oamenii;
Bucură-te, Cruce, uşa tainelor;
Bucură-te, prin care se revarsă rîuri Dumnezeieşti;
Bucură-te, Lemn fericit.

Condacul al 7-lea:

Vrînd Moisi pe mult-truditul neam a mîntui din stricăciune, te-ai dat lui ca un toiag, dar te-ai cunoscut lui şi semn Dumnezeiesc. Pentru aceea s-a spăimîntat, cinstită Cruce, de tăria ta, strigînd: Aliluia.

Icosul al 7-lea:

Cel ce de demult a dat Lege văzătorului de Dumnezeu în Sinai S-a pironit de voie pe Cruce pentru cei fără de lege de către bărbaţii nelegiuţi, şi blestemul cel vechi al Legii l-a dezlegat, ca, văzînd puterea Crucii, toţi acum să strigăm:
Bucură-te, îndreptarea celor căzuţi;
Bucură-te, căderea slujitorilor de lume;
Bucură-te, înnoirea Învierii lui Hristos;
Bucură-te, Dumnezeiasca desfătare a monahilor;
Bucură-te, copacul bine-înfrunzit, sub care se acoperă credincioşii;
Bucură-te, Lemn de Prooroci grăit, pe pămînt sădit;
Bucură-te, ajutorul împărăţiei împotriva vrăjmaşilor;
Bucură-te, tare apărare a cetăţii;
Bucură-te, a dreptului Judecător arătare;
Bucură-te, osîndirea greşiţilor;
Bucură-te, Cruce, sprijinirea sărmanilor;
Bucură-te, Cruce, îmbogăţirea săracilor;
Bucură-te, Lemn fericit.

Condacul al 8-lea:

Străină minune văzînd, străină viaţă să vieţuim, mintea la Cer înălţînd-o; că pentru aceasta Hristos pe Cruce S-a pironit şi cu trupul a pătimit, vrînd a trage pe cei ce strigă Lui: Aliluia.

Icosul al 8-lea:

Cu totul a venit din înălţime, avîndu-Şi Dumnezeirea, singur Cuvîntul cel mai înainte de veacuri; şi, născîndu-Se din Fecioara Maică, şi lumii arătîndu-Se om smerit, şi Crucea primind, a făcut vii pe cei ce strigă acesteia:
Bucură-te, Cruce, arma păcii;
Bucură-te, semnul călătorilor;
Bucură-te, înţelepciunea şi întărirea celor ce se mîntuiesc;
Bucură-te, nebunia şi sfărîmarea celor ce dosădesc;
Bucură-te, sad bine rodit, nemuritor şi de Viaţă purtător;
Bucură-te, floare care ai înflorit mîntuirea noastră;
Bucură-te, că împreunezi pe cele de pe pămînt cu cele de sus;
Bucură-te, că luminezi inimile celor de jos;
Bucură-te, prin care stricăciunea s-a stricat;
Bucură-te, prin care mîhnirea s-a pierdut;
Bucură-te, bogăţia bunătăţilor celor înmiite;
Bucură-te, lauda credincioşilor cea de mii de ori numită;
Bucură-te, Lemn fericit.

Condacul al 9-lea:

A căzut tabăra dracilor cea cu tot felul de săgeţi într-armată şi neamul Jidovilor s-a ruşinat, văzînd ei că de toţi Crucea se închină cu dor şi că de-a pururea izvorăşte tămăduiri celor ce strigă: Aliluia.

Icosul al 9-lea:

Rîurile cugetărilor celor rău-slăvitori s-au oprit, pironindu-Te pe Lemn, Hristoase; căci, cu adevărat, nu se dumiresc cum şi Crucea ai suferit, şi de stricăciune ai scăpat. Iar noi, Învierea slăvind, strigăm:
Bucură-te, înălţimea înţelepciunii lui Dumnezeu;
Bucură-te, adîncimea Proniei Lui;
Bucură-te, necunoştinţa necuvîntătorilor bîrfitori;
Bucură-te, pierderea nebunilor vrăjitori în stele;
Bucură-te, că arăţi Învierea lui Hristos;
Bucură-te, că pătimirile Lui le înnoieşti;
Bucură-te, ceea ce ai dezlegat călcarea de poruncă a celor întîi-zidiţi;
Bucură-te, ceea ce ai deschis intrările Raiului;
Bucură-te, Cruce, cea tuturor cinstită;
Bucură-te, a neamurilor necredincioase împotrivnică;
Bucură-te, Cruce, doctorul celor ce bolesc;
Bucură-te, pururea ajutătoarea celor ce glăsuiesc;
Bucură-te, Lemn fericit.

Condacul al 10-lea:

Lumea vrînd a mîntui, împodobitorul lumii la dînsa S-a pogorît negrăit; şi, Dumnezeu fiind, Crucea a suferit şi pentru noi pe toate ca noi le primeşte. Pentru aceasta şi izbăvindu-ne, de la toţi aude: Aliluia.

Icosul al 10-lea:

Zid al lumii - o, purtătoare de Viaţă Cruce! - nebiruit şi Dumnezeiesc te înţelegem. Că Făcătorul Cerului şi al pămîntului gătindu-te, pe tine îşi întinde mîinile - străină auzire! - şi pe toţi învaţă a striga:

Bucură-te, temeiul ortodoxiei;
Bucură-te, biruinţa moştenirii.
Bucură-te, ceea ce pe Amalic cel gîndit l-ai înfrînt;
Bucură-te, ceea ce de mîinile lui Iacov mai înainte te-ai închipuit;
Bucură-te, că tu umbrele cele prea-vechi le-ai înnoit;
Bucură-te, că tu glasurile cele de Prooroci grăite le-ai plinit;
Bucură-te, ceea ce ai purtat pe Mîntuitorul tuturor;
Bucură-te, cea ce ai stricat pe stricătorul sufletelor;
Bucură-te, prin care cu Îngerii ne-am unit;
Bucură-te, prin care cu Lumina ne-am strălucit;
Bucură-te, că, cinstindu-te, ţie ne închinăm;
Bucură-te, că, strigînd, ţie glăsuim;
Bucură-te, Lemn fericit.

Condacul al 11-lea:

Cîntarea toată se micşorează, vrînd a urma mulţimea minunilor tale; fiindcă, deşi vom aduce ţie - o, prea-cinstită Cruce! - mulţime de laude, nimic vrednic împlinim din cele ce ne-ai dat nouă, dar însă strigăm: Aliluia.

Icosul al 11-lea:

Strălucire de lumină dătătoare, celor ce sînt întru întuneric se dăruieşte Crucea aceasta de viaţă dăruitoare, că a primit lumina cea nematerialnică, şi pe toţi povăţuieşte spre Dumnezeiasca cunoştinţă şi, înălţîndu-se acum, mintea noastră o înalţă a cînta acestea:
Bucură-te, luminătorul ce te arăţi celor ce sînt întru întuneric;
Bucură-te, stea ce străluceşti lumea;
Bucură-te, fulger care orbeşti pe ucigaşii lui Hristos;
Bucură-te, trăsnet care slăbănogeşti pe necredincioşi;
Bucură-te, că ai strălucit cetele ortodocşilor;
Bucură-te, că ai risipit capiştile idolilor;
Bucură-te, al căreia chip din Cer s-a arătat;
Bucură-te, al căreia dar a gonit vicleşugurile;
Bucură-te, ceea ce a trupului omorîre însemnezi;
Bucură-te, ceea ce omori a patimilor ridicare;
Bucură-te, pe care Hristos S-a răstignit.
Bucură-te, prin care toată lumea s-a mîntuit;
Bucură-te, Lemn fericit.

Condacul al 12-lea:

Dar voind Hristos a da oamenilor, mîinile pe Lemn Îşi întinde, şi neamurile toate împreună le cheamă, şi Împărăţia Cerurilor o dă tuturor celor ce cu credinţă cîntă cîntare şi cu credinţă strigă: Aliluia.

Icosul al 12-lea:

Cîntînd cîntarea ta, te lăudăm din dor pe tine, Lemnul Domnului, ca pe un însufleţit. Că, pe tine pironindu-Se cu trupul, Cel ce stăpîneşte peste Puterile cele de sus ne-a sfinţit, ne-a slăvit şi ne-a învăţat a striga acestea:
Bucură-te, Cruce, arma cea gîndită;
Bucură-te, sfînta privire a Sfinţilor;
Bucură-te, înainte-propovăduirea Proorocilor şi a Drepţilor;
Bucură-te, purtătoare de lumină, meşteşugire a lui Hristos;
Bucură-te, frumuseţea şi coroana ortodocşilor împăraţi;
Bucură-te, stăpînirea şi întărirea cuvioşilor preoţi;
Bucură-te, podoaba cea prea-lăudată a Adevărului;

Bucură-te, pornirea cea prea-norocită a mîntuirii;
Bucură-te, strălucirea cea luminată a tuturor;
Bucură-te, gonitoarea Agarenilor;
Bucură-te, făclia Luminii celei nestricate;
Bucură-te, veselia sufletului meu;
Bucură-te, Lemn fericit.

Condacul al 13-lea:

Întru-tot-cîntat Lemn, care ai odrăslit pe Cuvîntul cel mai Sfînt decît toţi Sfinţii, primind rugăciunile noastre, de toată primejdia pe toţi izbăveşte-ne şi de veşnica muncă mîntuieşte pe cei ce strigă ţie: Aliluia.

Apoi, iarăşi zicem Icosul cel dintîi: Îngerii din Cer nevăzut înconjură... şi Condacul întîi: O, de trei ori fericită...

Cîntarea a 7-a

Irmosul: N-au slujit făpturii cugetătorii de Dumnezeu, fără numai Făcătorului; ci, groaza focului bărbăteşte călcînd-o, s-au bucurat, cîntînd: Prealăudate, Dumnezeul Părinţilor noştri şi Doamne, bine eşti cuvîntat.

Stih: De viaţă făcătoare Cruce, păzeşte-ne pe noi.

Bucură-te, podul care duci de la pămînt la cele cereşti; bucură-te, semnul cu care arma cea de foc s-a depărtat şi tîlharul a intrat în Rai. Laud puterea ta, izvorîtoare de viaţă, podoaba preoţilor: Bucură-te, temeiul Bisericii noastre, liniştea a toată lumea; bucură-te, chemarea, păzirea pocăinţei şi a fecioriei; bucură-te, Lemnul nestricăciunii.

Stih: De viaţă făcătoare Cruce, păzeşte-ne pe noi.

Bucură-te, trandafir mirositor; bucură-te, floare neveştejită, toiag care ai odrăslit mîntuirea noastră; bucură-te, masa Vieţii, care ai Pîinea cea pusă înainte; bucură-te, hrana celor ce flămînzesc şi limanul celor ce se înviforează.

Slavă...

Te laudă, fericindu-te, marginile şi strigă ţie: Bucură-te, căruţa lui Dumnezeu, în care, veselindu-Se, împrejur a alergat adîncul şi Cerul ca un uriaş, pînă la marginile Cerurilor.

Şi acum...

Bucură-te, cinstită Cruce, curăţitoarea tuturor; bucură-te, întărirea a toată lumea; prin tine, ceea ce te înalţi, împreună ne înălţăm, şi diavolul cade în iadul cel gătit lui.

Cîntarea a 8-a

Irmosul: Pe Tinerii cei bine-credincioşi, în cuptor, Naşterea Născătoarei de Dumnezeu i-a mîntuit, atunci fiind închipuită, iar acum lucrată; pe toată lumea ridică să-Ţi cînte Ţie: Pe Domnul, lucrurile, lăudaţi-L şi-L prea-înălţaţi pe Dînsul întru toţi vecii.

Stih: De viaţă făcătoare Cruce, păzeşte-ne pe noi.

Ape din izvorul cel mîntuitor al Dumnezeieştii Cruci, de Dumnezeu izvorîte, toţi să scoatem cu îndestulare, din coasta Celui ce ne-a zidit, cei ce cu osîrdie strigăm şi cîntăm cu credinţă: Crucea Domnului o lăudăm, cea cinstită, şi o prea-înălţăm întru toţi vecii.

Stih: De viaţă făcătoare Cruce, păzeşte-ne pe noi.

Între Cer şi pămînt te-ai întărit ca o scară, Crucea Domnului prea-frumoasă, ca noi să alergăm, prin suirea ta, la cele cereşti, cîntînd: Pe cinstita Cruce o lăudăm şi o prea-înălţăm întru toţi vecii.

Stih: De viaţă făcătoare Cruce, păzeşte-ne pe noi.

Locul pe care picioarele Domnului cele sfinte spre mîntuire pe tine au stat; pentru aceea ne închinăm ţie, Crucii celei în chipul soarelui, desfătarea pustnicilor, steagul cel strălucit al biruinţei Atotţiitorului asupra lui veliar, patul cel primitor de Dumnezeu.

Binecuvîntăm pe Tatăl, şi pe Fiul şi pe Sfîntul Duh, Domnul.

Morţii prin tine se înviază, că pe omorîtorul morţii ai purtat, orbii iarăşi văd, urechile se deschid, dracii se izgonesc, patimile se depărtează, vistierie a mii de bunătăţi, Crucea Mîntuitorului, cheia Raiului.

Şi acum...

Te-ai arătat lui Constantin cel Mare, Împăratul Ortodoxiei - o, prea-cinstită Cruce de Dumnezeu dăruită! - şi cu totul prea-minunată, şi decît razele soarelui mai strălucită; pentru aceea pe Tine, Doamne, Cel ce ai dat-o, Te lăudăm şi Te prea-înălţăm întru toţii vecii.

Cîntarea a 9-a

Irmosul: Tot neamul omenesc să sălteze, cu Duhul fiind luminat; şi să prăznuiască firea Minţilor celor fără de trup, cinstind sfînta prăznuire a Maicii lui Dumnezeu, şi să cînte: Bucură-te, prea-fericită Născătoare de Dumnezeu curată, pururea Fecioară.

Stih: De viaţă făcătoare Cruce, păzeşte-ne pe noi.

Îndreptează viaţa noastră, Cruce prea-fericită, a celor ce ne închinăm ţie, spre poruncile lui Hristos, ca «Bucură-te» să-ţi strigăm. Bucură-te, izbăvirea de blestem, fiindcă S-a întins pe tine Domnul, şi a dezlegat blestemul, şi în locul lui blagoslovenie ne-a dat.

Stih: De viaţă făcătoare Cruce, păzeşte-ne pe noi.

Ridicatu-s-a peste tot pămîntul slava ta, Cruce, şi a umplut şi cele cereşti. Pentru aceasta, pururea «Bucură-te» strigăm ţie. Bucură-te, prin care toate neamurile ne-am mîntuit, închinîndu-ne nedespărţitei Treimi, Tatălui, Fiului şi Duhului.

Stih: De viaţă făcătoare Cruce, păzeşte-ne pe noi.

Tu eşti Crucea cu care de demult Moisi marea a despărţit; tu eşti toiagul lui Aaron, cel ce a odrăslit; tu eşti lemnul ce a îndulcit apele Merei; ţie strigăm: Bucură-te, cea grăită de Prooroci, lucrătoare de minuni în toată vremea.

Stih: De viaţă făcătoare Cruce, păzeşte-ne pe noi.

Din tot sufletul «Bucură-te» strigăm ţie, Cruce prea-sfîntă şi pecetluită pe sine-ne, şi pe cetăţi, pe corăbii şi pe veşminte; şi toate lucrurile cu sfînt chipul tău însemnîndu-le, întru tine îndrăznind şi biruind.

Slavă...

Înalţă, Hristoase, obştea noastră, a celor ce slujim Ţie şi ne închinăm făcătoarei de viaţă Cruci şi înfricoşatelor şi Sfintelor Tale Patimi, şi zdrobeşte pe cei ce zic împotrivă, ca toţi să cunoască nebiruita putere a cinstitei Tale Cruci.

Şi acum...

Mîntuieşte-mă cu darul Preacuratei Maicii Tale, rogu-mă, şi cu Dumnezeiască puterea făcătoarei de viaţă Cruci, pe care ai şi răbdat-o purtînd-o - o, Iisuse! - îndelung-răbdătorule şi mult-milostive, ca să mîntuieşti făptura cea stricată, cea după chipul şi asemănarea Ta.

Apoi: Cuvine-se cu adevărat… Sfinte Dumnezeule… Preasfîntă Treime… Tatăl nostru… Troparul: Mîntuieşte, Doamne, norodul Tău… (vezi pagina…) Doamne, miluieşte. (de 40 de ori) Ceea ce eşti mai cinstită…

Şi Otpust.

ACATISTUL

celui între Sfinţi Părintelui nostru Nicolae,
Arhiepiscopul Mirelor Likiei

Blagoslovind preotul, zicem: Slavă Ţie, Dumnezeul nostru, slavă Ţie. Împărate ceresc… Sfinte Dumnezeule… Preasfîntă Treime… (pagina…) Şi, după Tatăl nostru..., Vozglasul.

Apoi cîntăm Stihirile acestea, Glas 2:

Cu ce cununi de laudă vom încununa pe arhiereul? Pe cel ce a fost cu trupul în Mira şi duhovniceşte la toţi a ajuns, la cei ce curat îl iubesc pe dînsul; pe mîngîietorul tuturor celor necăjiţi şi tuturor celor din primejdii scăpare, turnul creştinătăţii, credincioşilor apărător; prin care mîndria vrăjmaşilor Hristos a surpat-o, Cel ce are mare milă.

Cu ce cîntări de laudă vom lăuda pe arhiereul? Pe luptătorul împotriva păgînătăţii şi ajutorul creştinătăţii, pe folositorul Bisericii şi marele sprijinitor şi învăţător, care pe toţi cei rău-slăvitori i-a ruşinat; pe pierzătorul lui Arie şi apărătorul cel cald, prin care a aceluia mîndrie Hristos a surpat-o, Cel ce are mare milă.

Cu ce cîntări prooroceşti vom lăuda pe arhiereul? Care cele ce sînt departe mai înainte le vede şi cele ce nu sînt de faţă, ca şi cum ar fi de faţă, mai înainte le spune; cel ce toată lumea înconjură şi pe toţi cei cărora li se face strîmbătate îi izbăveşte; cel ce în visuri s-a arătat împăratului celui de Dumnezeu înţelepţit şi pe cei mai înainte legaţi de junghierea cea nedreaptă i-a izbăvit, care din destul dăruieşte mare milă.

Slavă... Glas 6:

Pe cel ce este podoaba arhiereilor şi lauda Părinţilor, izvor de minuni şi credincioşilor folositor mare, adunîndu-ne - o, iubitorilor de praznic! - cu laude de cîntări să-l lăudăm, zicînd: Bucură-te, păzitorul celor din Mira, şi întîi-şezătorule cinstite, şi stîlpul cel neclintit. Bucură-te, luminătorule prea-luminate, care luminezi marginile lumii cu minunile. Bucură-te, a celor necăjiţi Dumnezeiască bucurie şi folositorul cel prea-cald al celor ce li se face strîmbătate. Şi acum,

Preafericite Nicolae, nu înceta rugîndu-te lui Hristos Dumnezeu pentru cei ce cu credinţă şi cu dragoste cinstesc pururea cea de bucurie şi întru-tot-prăznuită pomenirea ta.

Şi acum... Al Născătoarei, Glas acelaşi:

Cine nu te va ferici pe tine, Preasfîntă Fecioară, sau cine nu va lăuda, Preacurată, Naşterea ta? Că Cel ce a strălucit fără de ani din Tatăl, Fiul unul-născut, Acelaşi din tine, Preacurată, a ieşit negrăit întrupîndu-Se, din fire Dumnezeu fiind şi cu firea om făcîndu-Se pentru noi. Nu în două feţe fiind despărţit, ci în două firi, neamestecat fiind cunoscut. Pe Acela roagă-L, Curată, cu totul fericită, să se mîntuiască sufletele noastre.

La STIHOAVNĂ,
Stihirile, Glas 5
Podobie: Bucură-te, cămara…

Bucură-te, cap sfinţit, lăcaş curat al faptelor bune, Dumnezeiescule îndreptător al Preadumnezeieştii sfinţenii, marele păstor, prea-luminate luminătorule, cel ce porţi nume de biruinţă, care te pleci către rugătorii smeriţi, uitîndu-te la rugăciunile celor neputincioşi; izbăvitorule prea-gata, păzitorule de mîntuire al tuturor celor ce săvîrşesc cu credinţă prea-slăvită pomenirea ta, pe Hristos roagă-L, prea-fericite, să ne trimită nouă mare milă.

Stih: Scumpă este înaintea Domnului moartea Cuvioşilor Lui.

Bucură-te, prea-sfinţită minte, al Treimii curat lăcaş, stîlpul Bisericii, întărirea credincioşilor, ajutătorul celor slabi, steaua care cu strălucirile rugăciunilor bine-primite risipeşti totdeauna întunericul ispitelor şi al necazurilor, ierarhe Nicolae; limanul cel prea-lin, la care, scăpînd, cei cuprinşi de valurile vieţii se mîntuiesc, pe Dumnezeu roagă-L să dăruiască sufletelor noastre mare milă.

Stih: Preoţii Tăi, Doamne, se vor îmbrăca întru dreptate şi Cuvioşii Tăi se vor bucura.

Bucură-te, cel ce te-ai umplut de rîvnă Dumnezeiască, şi de răspunsul cel rău ai izbăvit, cu starea ta de faţă cea înfricoşată şi cu venirile prin visuri, pe cei ce erau să moară cu nedreptate. Izvorule care ai izvorît în Mira, Nicolae, miruri de prisosit, care şi sufletele adapă, şi împuţiciunile patimilor gonesc, sabie care tai neghinele înşelăciunii, lopată care vînturi învăţăturile lui Arie cele ca pleava, pe Hristos roagă-L să trimită sufletelor noastre mare milă.

Slavă... Glas 6:

Omule al lui Dumnezeu şi credincioasă slugă a Domnului, bărbatul doririlor, vasul cel ales, stîlpul şi întărirea Bisericii, al Împărăţiei moştenitorule, nu înceta a striga pentru noi către Domnul.

Şi acum... Al Născătoarei:

Născătoare de Dumnezeu, tu eşti viţa cea adevărată care a odrăslit rodul Vieţii; ţie ne rugăm: Roagă-te Lui, Stăpînă, cu Sfinţii Apostoli şi cu Ierarhul Nicolae, să miluiască sufletele noastre.

Doamne, miluieşte. (de 12 ori) Slavă... Şi acum... Veniţi să ne închinăm... Apoi, Psalmul 142: Doamne, auzi rugăciunea mea... (pagina…) Slavă... Şi acum... Aliluia… Dumnezeu este Domnul... (de 3 ori)

Apoi, Troparul acesta, Glas 4:

Îndreptător credinţei şi chip blîndeţii, învăţător înfrînării te-a arătat pe tine turmei tale adevărul lucrurilor. Pentru aceasta ai cîştigat cu smerenia cele înalte, cu sărăcia cele bogate; Părinte Ierarhe Nicolae, roagă-L pe Hristos-Dumnezeu să se mîntuiască sufletele noastre. (de 2 ori)

Slavă... Şi acum... Al Născătoarei:

Taina cea din veac ascunsă şi de Îngeri neştiută, prin tine, Născătoare de Dumnezeu, celor de pe pămînt s-a arătat, Dumnezeu întru împreunare neamestecată întrupîndu-Se şi Crucea de bunăvoie pentru noi luînd; prin care, înviind pe cel întîi-zidit, a mîntuit din moarte sufletele noastre.

Doamne, miluieşte. (de 3 ori)

Şi Psalmul 50: Miluieşte-mă, Dumnezeule… (pagina…)

CANONUL

Cîntarea întîi, Glas 4

Irmos: Deschide-voi gura mea, şi se va umple de Duhul, şi cuvînt răspunde-voi Împărătesei Maici, şi mă voi arăta luminat prăznuind, şi voi cînta minunile ei bucurîndu-mă.

Stih: Sfinte Ierarhe Nicolae, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.

Păstorule cel bun al turmei lui Hristos, bucură-te, Nicolae, că ai fost Mirelor cinstit părinte şi apărător, şi mie îmi dă ca să-ţi aduc ţie «Bucură-te».

Stih: Sfinte Ierarhe Nicolae, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.

Dimpreună alergaţi, neamurile pămînteşti, «Bucură-te» aduceţi ierarhului, că bucurie neîmpuţinată aduce la toată lumea.

Slavă…

Celui ce ai izbăvit trei voievozi de moartea cea nedreaptă, strigăm ţie: Bucură-te, Nicolae, folositorul celor ce aleargă sub acoperămîntul tău.

Şi acum... Al Născătoarei:

Născătoare de Dumnezeu Fecioară, bucură-te, ceea ce ai primit bucurie de la Înger, şi mîntuieşte pe cei ce te măresc pe tine.

Cîntarea a 3-a:

Irmos: Pe ai tăi cîntăreţi, Născătoare de Dumnezeu, ceea ce eşti izvor viu şi îndestulat, care s-au împreunat ceată duhovnicească, întăreşte-i în Dumnezeiască mărirea ta, cununilor slavei învrednicindu-i.

Stih: Sfinte Ierarhe Nicolae, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.

Nimeni din cei ce aleargă sub acoperămîntul nădejdii tale, părinte, nu iese de la tine deşert, ci «Bucură-te» aduce ţie, luînd ajutor, Nicolae, pe care şi mie mi-l dăruieşte, întru-tot-fericite.

Stih: Sfinte Ierarhe Nicolae, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.

Îngerii se minunează, prea-cuvioase, de folosinţa ta cea caldă, iar oamenii se bucură, primind cu rugăciunile tale mîntuire de toate năvălirile drăceşti. Pentru aceea «Bucură-te» aducem ţie, Nicolae prea-lăudate.

Slavă...

Platoşă şi armă nebiruită asupra diavolului tu eşti, iar Creştinilor întărire. Podoaba ierarhilor, Nicolae prea-minunate, bucură-te, mare făcător de minuni, celor înviforaţi liman de linişte.

Şi acum... Al Născătoarei:

Zămislind, Născătoare de Dumnezeu, pe Ziditorul tău, ai născut pe Făcătorul tuturor şi Domnul, pe Care roagă-L să ne izbăvească pe noi din asupriri, căci cîte le vrei toate le poţi, ca o bună şi Născătoare a Celui bun.

Cîntarea a 4-a:

Irmos: Cel ce şade în slavă pe Scaunul Dumnezeirii pe nor uşor a venit, Iisus cel prea-îndumnezeit, din Preacurată Fecioară, şi a mîntuit pe cei ce strigă: Slavă puterii Tale, Doamne.

Stih: Sfinte Ierarhe Nicolae, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.

Cu Apostolii împreună-şezătorule în scaun, bucură-te, Nicolae, că eresul lui Arie ai ruşinat şi mîndria lui veliar ai surpat-o cu rugăciunile tale; nu înceta a te ruga pentru robii tăi.

Stih: Sfinte Ierarhe Nicolae, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.

Pe tînărul acela, din mîinile lui Amira al Saracinilor l-ai izbăvit şi părinţilor lui întru bucurie l-ai dăruit. Pentru aceea, dimpreună cu dînşii, şi noi «Bucură-te» aducem, Nicolae prea-cuvioase.

Slavă...

Pe cei trei voievozi, de moartea cea nedreaptă, Făcătorule de minuni, i-ai mîntuit. Arătatu-te-ai în vis împăratului celui credincios şi l-ai îngrozit pe el, iar de la aceia ai luat «Bucură-te», Nicolae; întăreşte-mă şi pe mine cu rugăciunile tale.

Şi acum... Al Născătoarei:

Prea-blagoslovită Născătoare de Dumnezeu, bucură-te, că tu eşti scaun Împăratului tuturor, mai presus de Heruvimi, şi nu zăbovi a ruga pe Fiul tău şi Dumnezeul nostru pentru cei ce te cinstesc pe tine pururea, cu fericitul Nicolae.

Cîntarea a 5-a:

Irmos: Spăimîntatu-s-au toate de Dumnezeiască mărirea ta, că tu, Fecioară neispitită de nuntă, ai avut în pîntece pe Dumnezeu cel peste toate şi ai născut Fiu fără de ani, Care dăruieşte mîntuire tuturor celor ce te laudă pe tine.

Stih: Sfinte Ierarhe Nicolae, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.

Apostole numite, cel ce asemenea cu Îngerii stai neîncetat lîngă Scaunul Stăpînului, pe Arie cel nebun ai ruşinat. Pentru aceea strigăm ţie, Nicolae: Bucură-te, podoaba ierarhilor şi stîlpul Bisericii.

Stih: Sfinte Ierarhe Nicolae, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.

Dă-mi mie mînă de ajutor, Nicolae, rugîndu-te către Domnul, pentru că viforul păcatelor mă îneacă. Şi mă du către limanul cel lin al pocăinţei cu rugăciunile tale, părinte.

Slavă...

De am făcut şi multă fărădelege, Nicolae minunate, dar nu mă depărtez de la nădejdea acoperămîntului tău; ca totdeauna «Bucură-te» să-ţi strig ţie, tu mă izbăveşte de tot necazul şi nevoia, căci cîte le voieşti toate le şi poţi.

Şi acum... Al Născătoarei:

Nor, ceea ce eşti mai presus de Ceruri, bucură-te, Născătoare de Dumnezeu, care ai picat nouă picătura, ceea ce eşti una întru-tot binecuvîntată. Cere de la Dumnezeu împăraţilor noştri biruinţă asupra barbarilor, cu ierarhul Nicolae pe Acela rugîndu-L.

Cîntarea a 6-a

Irmos: Înţelepţii lui Dumnezeu, care faceţi acest praznic Dumnezeiesc şi cu totul cinstit al Maicii lui Dumnezeu, veniţi să plesnim cu mîinile, mărind pe Dumnezeu, Cel ce S-a născut dintr-însa.

Stih: Sfinte Ierarhe Nicolae, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.

Soţ lui Hristos şi al doilea Petru te-ai arătat, părinte; bucură-te, că tu eşti stîlpul Bisericii şi minunat organ, prin Duhul Sfînt făcînd minuni şi răsunînd. Pentru aceea, Nicolae, «Bucură-te» aducem ţie totdeauna.

Stih: Sfinte Ierarhe Nicolae, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.

Auzind prea-bunul Creştin, împăratul Constantin, cu Avlavie eparhul, prin vis, a ta îngrozire pentru bărbaţii aceia ce aveau să se piardă cu nedreptate, degrabă a poruncit ca să-i slobozească pe dînşii, iar ţie striga: Bucură-te, Nicolae.

Slavă...

Corabiei celei ce era să se înece în mare, tu, părinte, te-ai făcut cîrmuitor; dă-mi şi mie ancora bunei înţelegeri în minte şi în inimă, celui ce rău mă învăluiesc cu gînduri drăceşti, ca totdeauna să-ţi aduc «Bucură-te», prea-lăudate Nicolae.

Şi acum... Al Născătoarei:

Bucură-te, prea-lăudată Fecioară; bucură-te, întărirea lumii; bucură-te, că ai născut pe Fiul, Dumnezeul a toate. Pe Acela roagă-L, Născătoare de Dumnezeu prea-fără-de-prihană, să se mîntuiască sufletele noastre.

CONDACELE ŞI ICOASELE

Condacul întîi, Glas 8:

Cel ce verşi mir de mult preţ la toată lumea, şi mie, celui nevrednic şi mai mult decît toţi păcătos, dăruieşte-mi să-ţi aduc ţie cîntare, Părinte Nicolae; ca cel ce ai îndrăzneală către Dumnezeu, slobozeşte-mă din toate necazurile, ca să strig ţie: Bucură-te, al ierarhilor întîi-şezător.

Icosul întîi:

Arătatu-te-ai în vis împăratului celui cinstitor de Dumnezeu şi pentru moartea voievozilor acelora l-ai îngrozit pe el; şi, degrab ascultînd de porunca ta, Nicolae, a poruncit să-i sloboadă pe dînşii. Pentru aceea, cu bucurie şi cu frică erau ţinuţi, şi eu cu dînşii strig ţie, Nicolae:
Bucură-te, capul cel sfinţit;
Bucură-te, cel ce ai sfărîmat capul cel drăcesc cu rugăciunile tale;
Bucură-te, slujitorule al Împăratului tuturor;
Bucură-te, ajutorul împăraţilor celor credincioşi;
Bucură-te, întărirea Ortodoxiei;
Bucură-te, pierzătorul celor fără de lege;
Bucură-te, cel ce eşti insuflat cu suflarea Duhului Sfînt;
Bucură-te, cel ce ai pierdut viforul mulţimii dumnezeilor;
Bucură-te, cel ce eşti împreună-vorbitor cu Îngerii;
Bucură-te, izgonitorul dracilor;
Bucură-te, graiule al Dumnezeieştilor cuvinte;
Bucură-te, cel ce ai astupat gurile ereticilor;
Bucură-te, Nicolae, mare făcătorule de minuni.

Condacul al 2-lea:

Pe pămînt al doilea Înainte-mergător te-ai arătat, Nicolae, spre mustrarea fărădelegilor; că acela a mustrat pe Irod, făcătorul fărădelegii, iar tu pe Arie, cel orbit cu eresul, ai ruşinat şi toată lumea voieşti a o curăţi de învăţăturile lui cele nedrepte şi turma ta a o lumina, ca un părinte şi învăţător. Pentru aceea strigăm ţie: Aliluia.

Icosul al 2-lea:

Vrînd dimineaţa Avlavie, după porunca împăratului, să scoată pe cei legaţi din temniţă la tăiere, tu cu minunile tale mai înainte ai apucat prin vis şi, îngrozindu-l pe el, ai zis: Nimic să nu faci

bărbaţilor acestora, că nevinovaţi sînt spre tăiere. Pentru aceea şi noi cu dînşii strigăm ţie, Nicolae slăvite:
Bucură-te, mare făcătorule de minuni;
Bucură-te, grabnic ajutătorule;
Bucură-te, cald folositorule;
Bucură-te, cercetătorul celor necăjiţi;
Bucură-te, limanul cel lin al celor înviforaţi;
Bucură-te, mîngîierea celor ce plîng;
Bucură-te, hrănitorul celor flămînzi;
Bucură-te, povăţuitorul celor orbi;
Bucură-te, bogăţia săracilor;
Bucură-te, toiagul cel tare al bătrîneţelor;
Bucură-te, cununa Bisericii;
Bucură-te, părintele săracilor şi bun-dăruitorule;
Bucură-te, Nicolae, mare făcătorule de minuni.

Condacul al 3-lea:

Auzit-am, Nicolae, de minunile tale şi m-am spăimîntat; că, de bucurie şi frică fiind ţinut, ce am a răspunde nu mă pricep. Ci tu, cu rugăciunile tale cele deşteptate, luminează-mi mintea, ca să cînt lui Dumnezeu dimpreună cu tine: Aliluia.

Icosul al 3-lea:

Arhanghelii cu Îngerii se minunează, părinte, de credinţa ta cea tare către Dumnezeu, Apostolii cu Proorocii se laudă cu tine, împăraţii împreună cu oamenii spre tine au nădejde. Pentru aceea şi eu, de sînt şi nevrednic, strig ţie, sfinte Nicolae:
Bucură-te, cel ce împreună cu Îngerii eşti locuitor;
Bucură-te, cel ce aduci întristare dracilor;
Bucură-te, cel ce eşti slujitor întru preoţie asemenea cu Grigorie Bogoslovul;
Bucură-te, cu Ioan Gură de Aur dimpreună-vorbitorule;
Bucură-te, prietenul Marelui Vasilie;
Bucură-te, că dimpreună cu dînşii tai eresurile;
Bucură-te, cel ce porţi o credinţă cu dînşii;
Bucură-te, că aduci minuni întru pace;
Bucură-te, că din lume curăţeşti mulţimea dumnezeilor;
Bucură-te, cel ce mai înainte ai vorbit de cinstea Născătoarei de Dumnezeu în Biserică;
Bucură-te, că, ruşinînd pe Arie înşelătorul, la Sobor l-ai surpat;
Bucură-te, că le-ai oprit pe fecioarele acelea, cu folosinţa ta, de la împreunarea cea spurcată;
Bucură-te, Nicolae, mare făcătorule de minuni.

Condacul al 4-lea:

O, mare făcătorule de minuni Nicolae! - deşi voia pe fecioarele acelea tatăl lor să le dea, pentru sărăcie, la împreunare spurcată, ci tu, părinte, mai înainte apucînd, aur din destul tatălui lor ai dat. Pentru aceea, nepricepînd ei de unde se făcu aceasta, minunîndu-se, au strigat lui Dumnezeu cîntare: Aliluia.

Icosul al 4-lea:

Ca să arăţi a ta mare milostivire către cei săraci, prea-fericite, ai dat trei legături de galbeni de aur bătrînului, noaptea, întru ascuns, izbăvindu-l pe el şi pe fetele lui de la căderea păcatului. Pentru aceea auzi de la toţi:
Bucură-te, al milei lui Dumnezeu vistierie;
Bucură-te, mai înainte primirea cunoştinţei Lui;
Bucură-te, dătătorule al bunătăţilor lui Dumnezeu;
Bucură-te, hrana şi bucuria celor ce aleargă către tine;
Bucură-te, pîine de hrană neînpuţinată celor lipsiţi;
Bucură-te, bogăţie de Dumnezeu dăruită celor ce vieţuiesc cu lipsă pe pămînt;

Bucură-te, grabnică ridicare a săracilor;
Bucură-te, limpede-cugetare a celor necăjiţi;
Bucură-te, cel ce eşti ascultător al celor neputincioşi;
Bucură-te, dulceaţa a toată lumea;
Bucură-te, mirele celor trei fete;
Bucură-te, izbăvitorul necazurilor mele cu rugăciunile tale;
Bucură-te, Nicolae, mare făcătorule de minuni.

Condacul al 5-lea:

Către biserica ta mergînd oarecînd Vasilie, sîrguindu-se să-ţi aducă darul, răpitu-s-a de Agareni, şi l-au dat pe el ostaşii lui Amira, stăpînului lor, spre slujbă; iar părinţii lui, de se şi necăjeau, însă n-au încetat a tinde către tine rugăciune; şi, trecînd ziua praznicului tău, către seară l-ai pus pe el înaintea lor, şi, văzînd ei această minune, cu tine cîntare de bucurie lui Dumnezeu cîntau: Aliluia.

Icosul al 5-lea:

Mergînd fiul lui Agricola să dea un pahar lui Amira, stătea înaintea lui cu frică; iar tu, părinte, rugat fiind de părinţii lui, l-ai izbăvit pe el din mîinile lui Amira într-un ceas. Pentru aceea, cu dînşii strigăm ţie, Nicolae, ca unui bun păstor:

Bucură-te, ierarhul Domnului;
Bucură-te, luminată propovăduire a creştinătăţii;
Bucură-te, cel ce porţi nume de biruinţă;
Bucură-te, gonirea patimilor celor neroditoare;
Bucură-te, aducere de roadă a pomilor celor duhovniceşti;
Bucură-te, îndreptătorul ortodocşilor;
Bucură-te, prădarea păgînătăţii;
Bucură-te, doctorul cel fără de plată;
Bucură-te, că în dar ai luat, în dar împarţi tămăduiri;
Bucură-te, al celor neputincioşi bun păstor;
Bucură-te, cel ce goneşti de la noi pe păstorii cei drăceşti;
Bucură-te, desfătarea a toată lumea;
Bucură-te, Nicolae, mare făcătorule de minuni.

Condacul al 6-lea:

Minunată s-a arătat naşterea ta, Nicolae, credincios fiind tu pe pămînt; în vremea naşterii tale, ai supt din sînul cel drept şi de la pieptul maicii tale te-ai cunoscut făcător de minuni. Pentru aceea şi acum cînţi: Aliluia.

Icosul al 6-lea:

De împresurările drăceşti mîntuieşti pe oameni, părinte, cu rugăciunile tale, şi cu rîurile sudorilor tale mulţimea dumnezeilor ai stins. Pentru aceea şi acum dăruieşte vindecări neputinţelor mele, ierarhe, ca să strig ţie:
Bucură-te, Nicolae;
Bucură-te, făcătorule de minuni;
Bucură-te, ierarhe;
Bucură-te, prea-cuvioase;
Bucură-te, prea-fericite;
Bucură-te, cel ce eşti cu nume mare;
Bucură-te, prea-slăvite;
Bucură-te, hrănitorul postnicilor;
Bucură-te, învăţătorul înfrînării;
Bucură-te, îndreptarea celor rătăciţi;
Bucură-te, că alta nu ştiu să grăiesc, fără numai: Bucură-te;
Bucură-te, că prin tine ne îndestulăm de lumină;

Bucură-te, Nicolae, mare făcătorule de minuni.

Condacul al 7-lea:

Vicleană cunoştinţă avînd, Arie a început a învăţa eresurile cele fără de Dumnezeu şi în turma ta ca un lup a întrat, vrînd să o apuce ca o fiară; ci tu, prea-lăudate, degrab alergînd cu rugăciunile tale către Stăpînul, toată nebunia lui ai gonit şi ca pe o fiară cumplită l-ai surpat. Pentru aceea, cu tine, Nicolae, strigăm lui Dumnezeu, Celui ce ţi-a dat ţie această putere: Aliluia.

Icosul al 7-lea:

Mai înainte împotrivindu-te eresului lui Arie cel de trei ori blestemat, ai ruşinat a lui fără de Dumnezeu poruncă şi, ca pe al doilea Iudă doborîndu-l, l-ai lăsat. Pentru aceea şi eu strig ţie neîncetat:
Bucură-te, al Mirelor întîi-şezătorule în scaun;
Bucură-te, al Likiei mare ierarhe;
Bucură-te, cale nerătăcită celor ce înoată pe mare;
Bucură-te, timpan, cel ce sunet de Dumnezeiască glăsuire aduci;
Bucură-te, chimval bine-răsunător;
Bucură-te, trîmbiţa Sfintei Treimi;
Bucură-te, că ai stricat trîmbiţa eresurilor lui Arie;
Bucură-te, striga ţie Constantin;
Bucură-te, a grăit ţie Avlavie;
Bucură-te, a adus ţie tatăl cu fetele;
Bucură-te, Agricola cu Vasilie au grăit;
Bucură-te, că prin tine, de mînia potopului izbăvindu-ne, pace cu Dumnezeu aflăm;
Bucură-te, Nicolae, mare făcătorule de minuni.

Condacul al 8-lea:

Minune Dumnezeiască te-ai arătat, fericite, celor ce aleargă la biserica ta, de Dumnezeu purtătorule, de multe feluri de necazuri şi năvăliri izbăvindu-i, părinte, pe cei ce, după Dumnezeu, spre tine cu credinţă şi-au pus nădejdea, cîntînd: Aliluia.

Icosul al 8-lea:

Ca cel ce ai îndrăzneală către Hristos, Nicolae, căci turma Lui păzeşti de lupii cei văzuţi şi nevăzuţi, şi de către cei ce scapă sub acoperămîntul tău nu te întorci, şi mie, celui ce mă înviforez cu gînduri şi cu lucruri viclene, dă-mi mînă de ajutor, părinte, ca să-ţi strig ţie:
Bucură-te, Nicolae prea-lăudate;
Bucură-te, întărirea Mirelor;
Bucură-te, podoaba Likiei;
Bucură-te, ocîrmuitorule cel bun;
Bucură-te, că dimpreună cu Îngerii săltezi;
Bucură-te, căci cu Arhanghelii te veseleşti;
Bucură-te, că fără de materie, cu Heruvimii, slujeşti Făcătorului;
Bucură-te, că pe Arie, dracul cel materialnic, l-ai surpat;
Bucură-te, cel ce bun miros dăruieşti;
Bucură-te, cel ce putoarea cea rea biruieşti;
Bucură-te, albeală, ceea ce speli patimile;
Bucură-te, roşeală, ceea ce acoperi păcatele;
Bucură-te, Nicolae, mare făcătorule de minuni.

Condacul al 9-lea:

Nu pricep de unde voi începe a-ţi aduce ţie laudă, părinte, ce cîntare îţi voi cînta sau cu ce cununi te voi încununa? Că, de-mi voi aduce aminte de voievozi, mă minunez; de Vasilie, mă mir; pentru fecioarele acelea, nu mă pricep ce să grăiesc; numai pentru toţi mă minunez şi cu tine lui Dumnezeu, Celui ce ţi-a dat ţie cele prea-slăvite, laudă trimit, cîntînd cîntare: Aliluia.

Icosul al 9-lea:

Văzînd Stăpînul a toate neamul omenesc pierzîndu-se cu eresul nebuniei lui Arie, pe tine mustrător nebuniei lui te-a dat. Iar tu, părinte, de la masa învăţăturii Dumnezeieşti ca pe un urît l-ai lepădat. Iar pe mine, cu fărîmiturile dreptei-slăviri mă miluieşte, ca să strig ţie:

Bucură-te, Nicolae, noule Israile;
Bucură-te, sabie ascuţită, care tai nedumnezeirea;
Bucură-te, întărirea credincioşilor;
Bucură-te, omorîrea necredincioşilor;
Bucură-te, cel ce ai luat Duhul cel Sfînt, ca un porumb;
Bucură-te, cel ce îneci duhurile cele viclene în marea cea de foc;
Bucură-te, porumbul Domnului;
Bucură-te, cursă prinzătoare asupra celui viclean;
Bucură-te, cel ce dăruieşti celor legaţi slobozire;
Bucură-te, că ai legat eresurile cele fără de Dumnezeu;
Bucură-te, că deschizi gurile ortodocşilor;
Bucură-te, că legi limbile celor vicleni;
Bucură-te, Nicolae, mare făcătorule de minuni.

Condacul al 10-lea:

Auzit-am pe Vasilie acela grăind minunile ce ai făcut cu dînsul şi înaintea tuturor spunîndu-le, părinte, şi, minunîndu-mă, am proslăvit puterea ta cea dată ţie de la Dumnezeu, că tu ca un bun păstor degrabă alergi către cei ce te roagă pe tine şi pentru toţi te rogi lui Dumnezeu şi Stăpînului, cîntînd: Aliluia.

Icosul al 10-lea:

Mîntuieşte-mă, părinte, cu rugăciunile tale, ca şi pe Vasilie acela. Auzi-mă, prea-cuvioase, cu auzul tău, precum ai auzit pe voievozii cei legaţi. Dă-mi mînă de ajutor, Nicolae, precum ai dat celor ce se învăluiseră în mare, ca să strig:

Bucură-te, al doilea Moisi;
Bucură-te, tablă duhovnicească;
Bucură-te, haina preoţiei;
Bucură-te, mai-nainte arătătorul dreptăţii;
Bucură-te, întunecătorul nedreptăţii;
Bucură-te, de Dumnezeu încununate ierarhe;
Bucură-te, cel ce îngrădeşti gurile celor hulitori de Dumnezeu;
Bucură-te, lumina cea aprinsă cu Dumnezeiască văpaie;
Bucură-te, că ai stins văpaia cea drăcească;
Bucură-te, aur de Dumnezeu lămurit;
Bucură-te, că ai afundat pe satana ca plumbul întru adînc;
Bucură-te, mărgăritar mult-luminos;
Bucură-te, Nicolae, mare făcătorule de minuni.

Condacul al 11-lea:

Tu eşti păstorul cel bun, Nicolae, că pe turma ta o povăţuieşti către păşunea cea duhovnicească şi din izvorul Raiului o adăpi pe ea. Pentru aceea şi strigă cu tine: Aliluia.

Icosul al 11-lea:

Pom al Raiului fiind, fericite, că ai stîlpări de rugăciuni neîncetate către Dumnezeu, dă mie sub umbra acelora totdeauna a mă umbri, ca să strig ţie:
Bucură-te, vieţuitorule al lăcaşului Celui prea-înalt;
Bucură-te, cel ce ai înecat pe fiii drăceşti;
Bucură-te, păzitorul orînduielii tale;
Bucură-te, mitropolite;
Bucură-te, că ai ruşinat născocirile eresurilor lui Arie;
Bucură-te, cel cu dragoste de maică spre mulţimea noroadelor pămînteşti;

Bucură-te, rana mulţimii drăceşti;
Bucură-te, părinte şi învăţătorule;
Bucură-te, că pe dascălul eresurilor l-ai ruşinat;
Bucură-te, cel ce ai cinstit căruntețele cu înţelepciune duhovnicească împodobite;
Bucură-te, cel ce ai ruşinat căruntețele lui Arie cele urîte;
Bucură-te, că prin tine ne-am învăţat a ne închina Ziditorului în Treime;
Bucură-te, Nicolae, mare făcătorule de minuni.

Condacul al 12-lea:

Mintea ta cea întru-tot cinstită pe Arie cel stricat la minte a ruşinat şi a stricat mulţimea dumnezeilor; mîntuieşte şi sufletul meu cel rătăcit şi mă învaţă a striga cu tine: Aliluia.

Icosul al 12-lea:

Cu inima m-am spăimîntat, cu sufletul m-am tulburat, cu limba nu pricep ce să grăiesc, fără numai aceasta:
Bucură-te, cel ce eşti mai mare între preoţi;
Bucură-te, cel ce eşti întîi-şezător pe scaunul Mirelor;
Bucură-te, împreună-şezătorule pe scaun cu Apostolii;
Bucură-te, cel ce eşti lumină înaltă;
Bucură-te, cel ce ai surpat înălţările gîndurilor celor drăceşti ale lui Arie celui bîrfitor;
Bucură-te, rădăcina Dumnezeiescului pom;
Bucură-te, că ai tăiat rădăcina eresurilor satanei;
Bucură-te, pomul cel sădit Îngerilor;
Bucură-te, cel ce ai încuiat pe îngerul satanei întru adînc;
Bucură-te, liman lin celor învăluiţi;
Bucură-te, bun ocîrmuitor al Corabiei celei duhovniceşti;
Bucură-te, că prin tine ne învrednicim de viaţa cea fără de sfîrşit;
Bucură-te, Nicolae, mare făcătorule de minuni.

Condacul al 13-lea:

O, prea-minunate părinte! - plîng şi strig către a ta sprijinire, aducînd ţie acum această puţină rugăciune, ca să mă izbăveşti de munca cea de veci cu rugăciunile tale, Nicolae prea-lăudate, şi să mă învredniceşti veşnicei Împărăţii, ca dimpreună cu tine să cînt cîntare lui Dumnezeu: Aliluia. (de 3 ori)

Apoi, iarăşi zicem Icosul cel dîntîi: Arătatu-te-ai în vis împăratului... Şi Condacul întîi: Cel ce verşi mir de mult preţ...

Cîntarea a 7-a

Irmos: N-au slujit făpturii înţelepţii lui Dumnezeu, fără numai Făcătorului. Ci, îngrozirea focului bărbăteşte călcînd-o, s-au bucurat, cîntînd: Prea-lăudate Dumnezeul Părinţilor şi Doamne, bine eşti cuvîntat.

Stih: Sfinte Ierarhe Nicolae, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.

Sfinte Ierarhe al lui Hristos Nicolae, bucură-te, că tu eşti bucuria tuturor cea nespusă; dă-mi şi mie mînă de ajutor, ca să strig ţie: Bucură-te, întru-tot-fericite.

Stih: Sfinte Ierarhe Nicolae, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.

Cînd au auzit voievozii de slobozirea din temniţă prin porunca ta, luînd sfeşnice cu făclii au adus ţie, cu mare glas strigînd: Bucură-te, părinte prea-cuvioase, izbăvirea noastră.

Slavă...

Precum oarecînd ai auzit de cei ce erau legaţi în temniţă, auzi-mă şi pe mine, Nicolae, aducînd ţie «Bucură-te», şi mă scoate din focul gheenei.

Şi acum... Al Născătoarei:

Stăpînă Marie, Maica Izbăvitorului, primeşte-mă pe mine, cel ce mă căiesc şi scap sub acoperămîntul tău, ca să strig ţie neîncetat: Bucură-te, ceea ce eşti cu dar dăruită, de Dumnezeu Născătoare, pururea Fecioară.

Cîntarea a 8-a

Irmos: Pe Tinerii cei bine-credincioşi, în cuptor, Naşterea Născătoarei de Dumnezeu i-a mîntuit, atunci fiind închipuită, iar acum lucrată; pe toată lumea ridică să-Ţi cînte Ţie: Pe Domnul, lucrurile, lăudaţi-L şi-L prea-înălţaţi pe Dînsul întru toţi vecii.

Stih: Sfinte Ierarhe Nicolae, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.

Apostolilor împreună-şezător pe scaun, cu Îngerii împreună-slujitor Sfintei Treimi, bucură-te, prea-lăudate Nicolae; dăruieşte-mi şi mie bucurie cu rugăciunile tale.

Stih: Sfinte Ierarhe Nicolae, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.

Bucură-te, ocîrmuitorul celor înviforaţi, Nicolae, alinează viforul patimilor mele, care este din smintelile drăceşti. Că nu mai pot de acum înainte a suferi, ci strig: Bucură-te, ajutătorul meu şi cald folositorule.

Binecuvîntăm pe Tatăl, şi pe Fiul şi pe Sfîntul Duh, Domnul.

O, cu cîtă nevoie sînt cuprins de săgetările drăceşti! - şi de răni nu mai pot răbda, şi nu am doctor să mă lecuiască. Ci tu îmi dăruieşte lecuire şi cu untul de lemn al rugăciunilor tale, Nicolae, vindecă-mă, ca să strig ţie: Bucură-te, părinte prea-cuvioase.

Şi acum... Al Născătoarei:

Bucură-te, rugul cel nears pe care Moisi l-a văzut în Sinai, şi scară pe care a văzut-o Iacov, prea-blagoslovită Născătoare de Dumnezeu, pururea Fecioară.

Cîntarea a 9-a

Irmos: Tot neamul pămîntesc să sălteze, cu Duhul fiind luminat; şi să prăznuiască firea Minţilor celor fără de trup, cinstind sfînta prăznuire a Maicii lui Dumnezeu, şi să cînte: Bucură-te, prea-fericită Născătoare de Dumnezeu curată, pururea Fecioară.

Stih: Sfinte Ierarhe Nicolae, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.

Săgetările celui viclean m-au cuprins şi pornirile păcatelor; ci, nădăjduindu-mă acoperămîntului tău, către tine scap, părinte, ca să goneşti de la mine toate înşelăciunile celui viclean şi să strig ţie: Bucură-te, Nicolae.

Stih: Sfinte Ierarhe Nicolae, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.

Tu, cel ce ai ruşinat pe Arie, cel ce se nebunea, şi ai stins văpaia eresurilor lui, pe voievozii cei legaţi în temniţă i-ai auzit şi de la dînşii «Bucură-te» ai luat; şi noi îţi strigăm ţie: Bucură-te, Nicolae, întru-tot-fericite.

Slavă...

Cel ce ai auzit pe Agricola acela, şi pe Vasilie, fiul lui, de la Amira l-ai răpit şi l-ai pus înaintea părinţilor lui sănătos într-un ceas, şi mie, celui ce mă rog, scapă-mi din focul gheenei, Nicolae, sufletul ce boleşte înfăşurat în păcate.

Şi acum... Al Născătoarei:

Împărătească, ceea ce ai născut pe Împăratul tuturor şi ai purtat pe Cel ce poartă toată făptura, mîntuieşte, Preasfîntă Stăpînă, pe cei ce te cinstesc pe tine.

LUMINÎNDA:

Pe marele arhipăstor şi ierarhul, mai întîi-şezătorul celor din Mira, pe Nicolae, toţi să îl lăudăm, că pe mulţi bărbaţi a mîntuit, care cu nedreptate erau să moară, şi împăratului s-a arătat şi lui Avlavie, prin vis, stricînd de istov răspunsul cel nedrept.

Slavă... Şi acum... Al Născătoarei:

Ceea ce pe Înţelepciunea cea enipostatică, şi Cuvîntul cel mai presus de fiinţă, şi Doctorul tuturor, pe Hristos, L-ai născut, Fecioară, bubele şi rănile sufletului meu cele cumplite şi de peste ani vindecă-le şi potoleşte necuvioasele gînduri ale inimii mele.

La LAUDE,

Stihirile, pe 4, Glas 5:

Bucură-te, luceafăr prea-luminat, al luminii Stăpînului cel de trei ori fără de început. Bucură-te, raza Luminii celei de taină, Ierarhe Nicolae, apucă mai înainte, şi ridică prea-cinstite rugăciunile tale pentru mine către Domnul, şi mă izbăveşte de toate asupririle, şi de bolile cele potrivnice să mă curăţeşti, părinte, că pe tine te am sprijinitor şi cu umilinţă şi cu credinţă strig ţie: Roagă-te lui Hristos ca să-mi dăruiască mie mare milă.

Plîng, şi mă tînguiesc cu amar şi-mi aduc aminte de cuvîntul cel înfricoşat; punere de fapte bune, cît de puţin, nu am agonisit din veac eu, ticălosul. Pentru aceea mă rog ţie mai înainte, pînă nu mă ajunge sfîrşitul cel neştiut; şi mai înainte de secera morţii, şi mai înainte de Judecată, şi mai înainte pînă a nu mi se face mie întrebare acolo unde este focul cel nestins, şi întunericul cel mai dinafară şi viermii cei neadormiţi, Părinte Nicolae, risipeşte întunericul păcatelor mele, pe Hristos rugînd.

Bucură-te, cap prea-sfinţit, cinstit lăcaş al bunătăţilor, Dumnezeiască îndreptare a preoţiei celei fără prihană, păstorul cel bun, prea-luminat şi prea-mare; cel ce porţi nume asemenea luminii, cel ce împarţi celor lipsiţi cu milostivire, cel ce te pleci către rugăciunea celor ce se roagă ţie, izbăvitorule cel prea-gata al celor bolnavi, cetate de mîntuire tuturor celor ce laudă cu credinţă pomenirea ta.

Slavă... Glas acelaşi:

Bucură-te, îndreptarea ierarhilor, adîncul cel neajuns al Dumnezeieştilor minuni, frumuseţea Bisericii, luceafărul cel prea-luminat, prea-fericite; cu strălucirile preoţiei tale luminează-ne pe noi, prea-sfinte, ca prin strălucirile fulgerelor tale să ne luminăm; stîlpule cel nesurpat, treapta credinţei celor ce săvîrşesc cu dragoste cinstită pomenirea ta, pe Hristos roagă-L să dăruiască sufletelor noastre mare milă.

Şi acum... Al Născătoarei:

Bucură-te, pecetea Proorocilor şi propovăduirea grăitorilor de Dumnezeu Apostoli, căci cu adevărat mai presus de minte şi de cuvînt ai născut pe Dumnezeu cel adevărat cu trup, Curată, prin Care s-a ridicat neamul cel bun de demult, îndulcindu-se din hrana Raiului; pe tine, ceea ce eşti solitoare şi rugătoare către Dumnezeu bine-primită, întru cîntări te lăudăm, prin tine îmbogăţindu-ne, Preacurată, dobîndind viaţa cea pururea fiitoare a Fiului tău, Celui ce dăruieşte din destul mare milă.

Rugăciune către Sfîntul Ierarh Nicolae:

O, prea-bunule Părinte Nicolae! - păstorul şi învăţătorul celor ce aleargă cu credinţă către a ta folosire şi cu fierbinte rugăciune te cheamă pe tine, sîrguieşte degrab a le ajuta, izbăveşte turma lui Hristos de lupii cei ce o răpesc pe ea, şi toate părţile creştineşti le îngrădeşte şi le păzeşte prin sfintele tale rugăciuni de gîlcevile lumeşti, de cutremur, de venirea altor neamuri, de robie şi de războiul cel dintre noi, de foamete, de potop, de sabie, de ciumă şi de grabnică moarte. Şi, precum ai miluit pe cei trei bărbaţi ce şedeau în temniţă şi i-ai izbăvit pe ei de mînia împăratului şi de tăierea sabiei, aşa mă miluieşte şi pe mine, pe cel ce cu mintea, cu cuvîntul şi cu lucrul sînt întru întunericul păcatelor, şi mă izbăveşte de mînia lui Dumnezeu şi de munca cea veşnică. Ca astfel, cu solirea ta, cu ajutorul, şi cu mila şi darul lui Hristos Dumnezeu, viaţă lină şi fără de păcat

să-mi dea mie să vieţuiesc în veacul acesta, şi din partea stării de-a stînga să mă izbăvesc, şi în partea de-a dreapta împreună cu toţi Sfinţii să mă învrednicesc. Amin.

SLUJBA ACATISTULUI
Domnului nostru Iisus Hristos

Blagoslovind preotul, zicem: Slavă Ţie, Dumnezeul nostru, Slavă Ţie. Împărate ceresc… Sfinte Dumnezeule… Preasfîntă Treime… (pagina…) Şi, după Tatăl nostru…, Vozglas (pagina…). Apoi, Troparele acestea, Glas 6: Miluieşte-ne pe noi, Doamne... Slavă... Doamne, miluieşte-ne pe noi... Şi acum... Uşa milostivirii... (pagina…) Şi îndată: Cred întru Unul Dumnezeu... (vezi pagina…)

Deci, Stihirile acestea, Glas 6

Podobie: Toată nădejdea...

Iisuse prea-dulce, mîngîierea sufletului meu, Iisuse, curăţirea minţii mele, Stăpîne mult-milostive, Iisuse, mîntuieşte-mă; Iisuse, Mîntuitorul meu, Iisuse al meu atotputernice, nu mă lăsa pe mine; Mîntuitorule Iisuse, miluieşte-mă şi mă izbăveşte de toată munca, şi în partea celor mîntuiţi mă învredniceşte, Iisuse al meu, şi în ceata aleşilor Tăi mă rînduieşte, Iisuse, Iubitorule de oameni.

Iisuse prea-dulce, slava Apostolilor, Iisuse al meu, lauda Mucenicilor, Stăpîne atot-puternice, Iisuse, mîntuieşte-mă pe mine, cel ce alerg la Tine; Iisuse, Mîntuitorul meu, Iisuse al meu prea-

înfrumuseţate, Mîntuitorule Iisuse, miluieşte-mă, pentru rugăciunile celeia ce Te-a născut pe Tine şi ale tuturor Sfinţilor Tăi, Iisuse, şi ale tuturor Proorocilor, Mîntuitorul meu, Iisuse; şi desfătării Raiului mă învredniceşte, Iisuse, Iubitorule de oameni.

Iisuse prea-dulce, lauda călugărilor, Iisuse, îndelung-răbdătorule, desfătarea şi podoaba postnicilor. Iisuse, mîntuieşte-mă; Iisuse, Mîntuitorul meu, Iisuse al meu, Preabunule, scoate-mă din mîna balaurului, Mîntuitorule Iisuse, şi mă slobozeşte acum, Mîntuitorule Iisuse, din laţurile acestuia; şi din groapa cea prea-adîncă mă scoate, Mîntuitorul meu, Iisuse, şi mă numără împreună cu oile cele de-a dreapta Ta, Iisuse.

Slavă... Şi acum... Al Născătoarei, Glas 2:

Născătoare de Dumnezeu, ceea ce ai născut pe Iisus cel prea-dulce, pe Iisus, Cel întru-tot îndurat şi Dumnezeu iubitor de oameni, pe Iisus, Cel singur bun şi îndurător; pe Acela roagă-L, Stăpîna lumii întru-tot nevinovată, să mă miluiască pe mine, păcătosul, şi de partea cea de-a stînga să mă izbăvească şi stării celei de-a dreapta să mă învrednicească, cînd va şedea să judece lumea, precum este scris.

LA STIHOAVNĂ,

Stihirile, Glas 6:

Mîntuitorul meu, Iisuse, Cel ce ai mîntuit pe curvarul; Mîntuitorul meu, Iisuse, Care ai primit pe curva, miluieşte-mă şi pe mine acum, Iisuse mult-milostive; mîntuieşte-mă, îndură-te de mine - o, Iisuse! - dătătorule de bine, precum te-ai îndurat de Manasi, milostive Iisuse al meu, ca Cel ce eşti Însuţi iubitor de oameni.

Stih: Ascultă, Dumnezeule, rugăciunea mea şi nu trece cu vederea ruga mea.

Nici o poruncă a Ta pe pămînt n-am făcut; cum mă voi arăta Ţie, Celui ce şezi pe Scaun, şi să dau răspuns, şi să fiu judecat pentru toate oricîte am făcut cu ştiinţa şi cu neştiinţa, Hristoase al meu, Iisuse? Drept aceea, strig Ţie: Pentru rugăciunile slujitorilor Tăi, Iisuse, mîntuieşte-mă pe mine, păcătosul.

Stih: Eu către Dumnezeu am strigat şi Domnul m-a auzit pe mine.

Cine nu mă va plînge pe mine, care am călcat porunca Ta, Iisuse, cu neînfrînarea? Şi în locul Raiului, în iad m-am sălăşluit, Iisuse; cu vederea celor dulci la gustare moarte mi-am agonisit, şi de slava Ta, Mîntuitorul meu, Iisuse, şi de viaţă m-am înstrăinat. Ci mă primeşte pe mine, care mă pocăiesc, ca un milostiv şi iubitor de oameni, Iisuse al meu, pentru mare mila Ta.

Slavă... Şi acum... Al Născătoarei:

Preacurată Fecioară, ceea ce singură ai născut pe Iisus, izbăveşte-mă de păcatele sufleteşti şi mă mîntuieşte pe mine, cel mort, rogu-mă. Că tu eşti nădejdea celor fără de nădejde şi ajutătoarea lumii, că-mi poţi ajuta, Fecioară, ca o Maică a Domnului; nu trece rugăciunea mea, nici nu mă lăsa, întru-tot curată Stăpînă, ci, ca o iubitoare de oameni, mîntuieşte-mă.

Apoi, Doamne, miluieşte. (de 12 ori) Slavă... Şi acum... Veniţi să ne închinăm… Şi Psalmul 142: Doamne, auzi rugăciunea mea... (pagina…) Slavă... Şi acum... Aliluia. (de 3 ori) Apoi, îndată cîntăm: Dumnezeu este Domnul…

Şi Troparul, Glas 2:

Cînd Te-ai pogorît la moarte, Cel ce eşti Viaţa cea fără de moarte, atunci iadul ai omorît cu strălucirea Dumnezeirii. Şi, cînd ai înviat pe cei morţi din cele de dedesubt, toate Puterile cereşti au strigat: Dătătorule de viaţă, Hristoase, Dumnezeul nostru, slavă Ţie. (de 2 ori)

Slavă... Şi acum... Al Născătoarei:

Toate tainele tale sînt mai presus de cuget, toate sînt prea-slăvite, Născătoare de Dumnezeu. Cu curăţia fiind pecetluită şi cu fecioria păzită, Maică, te-ai cunoscut nemincinoasă, născînd pe Dumnezeu cel adevărat, pe Care roagă-L să mîntuiască sufletele noastre.

Doamne, miluieşte. (de 3 ori) Slavă... Şi acum... Psalmul 50: Miluieşte-mă, Dumnezeule… (pagina…)

CANON DE UMILINŢĂ
Către Domnul nostru Iisus Hristos
Facerea Sfîntului Teoctist Studitul.

Cîntarea întîi, Glas 2

Irmos: Întru adînc a aşternut de demult toată oastea lui Faraon Puterea cea prea-într-armată; iar, întrupîndu-Se, Cuvîntul a pierdut păcatul cel prea-rău, Domnul cel prea-slăvit, căci cu slavă S-a proslăvit.

Stih: Iisuse prea-dulce, Fiul lui Dumnezeu, miluieşte-mă.

Iisuse, prea-dulce Hristoase, Iisuse îndelung-răbdătorule, vindecă rănile sufletului meu, Iisuse, şi îndulceşte inima mea, mult-milostive, rogu-mă, Iisuse, Mîntuitorul meu, ca să Te slăvesc, fiind mîntuit.

Stih: Iisuse prea-dulce, Fiul lui Dumnezeu, miluieşte-mă.

Iisuse, prea-dulce Hristoase, Iisuse, deschide-mi uşile pocăinţei, Iubitorule de oameni, Iisuse, şi mă primeşte pe mine, cel ce cad la Tine şi fierbinte Te rog, Iisuse, Mîntuitorul meu, Cel ce eşti iertarea păcatelor.

Slavă...

Iisuse, prea-dulce Hristoase, Iisuse, scoate-mă din mîna veliarului celui înşelător, Iisuse; şi mă fă stătător de-a dreapta Slavei Tale, Iisuse, Mîntuitorul meu, izbăvindu-mă de partea cea de-a stînga.

Şi acum... Al Născătoarei:

Stăpînă, care ai născut pe Iisus Dumnezeu, roagă-L pentru noi, netrebnicii robii tăi, Preacurată, ca să ne izbăvim de muncă cu rugăciunile tale noi, cei spurcaţi, ceea ce eşti fără de spurcăciune, primind întru tine slava cea de-a pururea.

Cîntarea a 3-a

Irmos: Pe piatra credinţei întărindu-mă, deschis-ai gura mea asupra vrăjmaşilor mei; că s-a veselit duhul meu a cînta Ţie: Nu este sfînt ca Dumnezeul nostru şi nu este drept, afară de Tine, Doamne.

Stih: Iisuse prea-dulce, Fiul lui Dumnezeu, miluieşte-mă.

Auzi, Iubitorule de oameni, Iisuse al meu, pe robul Tău care strigă cu umilinţă. Şi mă izbăveşte de osîndă şi de muncă, Iisuse al meu, Cel ce eşti unul îndelung-răbdător, Iisuse prea-dulce, mult-milostive.

Stih: Iisuse prea-dulce, Fiul lui Dumnezeu, miluieşte-mă.

Ridică pe robul Tău, Iisuse al meu, pe mine, cel ce cad cu lacrimi, Iisuse al meu, şi mă mîntuieşte, Iisuse al meu, pe mine, cel ce mă întorc, şi mă izbăveşte, Stăpîne, de gheena, Iisuse prea-dulce, mult-milostive.

Slavă...

Vremea, Iisuse al meu, pe care mi-ai dat-o, în patimi am cheltuit-o, Iisuse al meu. Drept aceea, nu mă lepăda pe mine, Iisuse al meu, ci mă cheamă, rogu-mă, Stăpîne, Iisuse prea-dulce, şi mă mîntuieşte.

Şi acum... Al Născătoarei:

Fecioară, care ai născut pe Iisus al meu, roagă-L să mă izbăvească de gheena, singură fiind rugătoare celor scîrbiţi, ceea ce eşti de Dumnezeu dăruită, şi mă învredniceşte vieţii celei veşnice, ceea ce eşti cu totul fără de prihană.

CATAVASIA:

Păzeşte-ne de nevoi pe noi, robii Tăi, Milostive, că noi cu de-adinsul către Tine scăpăm, ca la Izbăvitorul cel milostiv, Stăpînul a toate, Domnul Iisus.

Sedealna, Glas 3:

Cele cereşti şi cele pămînteşti cu Cuvîntul Tău le-ai adus întru fiinţă, ca un Atotputernic. Iar cetele Îngerilor, cu cutremur stîndu-Ţi înainte, neîncetat laudă Îţi aduc Ţie, Stăpîne, Celui ce toate marginile le-ai strălucit cu lumina Ta. Prin care şi noi strigăm Ţie: Mîntuieşte-ne pe noi cu milostivirea Ta.

Slavă...

Iisuse prea-dulce, Lumina lumii, luminează ochii sufletului meu, Fiul lui Dumnezeu, cu lumina Ta cea Dumnezeieşte strălucitoare, ca să Te laud pe Tine, Lumina cea neînserată.

Şi acum... Al Născătoarei:

A ta folosinţă agonisind, Preacurată, şi cu rugăciunile tale din nevoi izbăvindu-ne, cu Crucea Fiului tău pretutindeni fiind păziţi, pe tine, după datorie, toţi cu bună-credinţă te mărim.

Cîntarea a 4-a

Irmos: Venit-ai din Fecioară, nu sol, nici Înger, ci Tu Însuţi, Doamne, Te-ai întrupat, şi pe mine, tot omul, m-ai mîntuit. Pentru aceea strig Ţie: Slavă Puterii Tale, Doamne.

Stih: Iisuse prea-dulce, Fiul lui Dumnezeu, miluieşte-mă.

Vindecă, Iisuse al meu, rănile sufletului meu, Iisuse al meu, rogu-mă, şi mă scoate din mîna lui veliar celui stricător de suflete, Iisuse al meu, milostive, şi mă mîntuieşte.

Stih: Iisuse prea-dulce, Fiul lui Dumnezeu, miluieşte-mă.

Greşit-am, Iisuse al meu prea-dulce, îndurate Iisuse al meu, mîntuieşte-mă pe mine, cel ce scap sub acoperămîntul Tău, Iisuse, îndelung-răbdătorule, şi Împărăţiei Tale mă învredniceşte.

Slavă...

Nimeni n-a greşit, Iisuse al meu, precum am greşit eu, ticălosul; ci cad, rugîndu-mă: Iisuse al meu, mîntuieşte-mă şi-mi dăruieşte moştenirea vieţii, Iisuse al meu.

Şi acum... Al Născătoarei:

Întru-tot-lăudată, ceea ce ai născut pe Iisus Domnul, pe Acela roagă-L să izbăvească de muncă pe toţi cei ce te laudă pe tine şi te numesc, după adevăr, Născătoare de Dumnezeu.

Cîntarea a 5-a

Irmos: Luminarea celor ce zăceau întru întuneric şi mîntuirea celor deznădăjduiţi Tu eşti, Hristoase, Mîntuitorul meu; şi la Tine mînec, Împăratul păcii, luminează-mă cu strălucirea Ta, că nu ştim alt Dumnezeu, afară de Tine.

Stih: Iisuse prea-dulce, Fiul lui Dumnezeu, miluieşte-mă.

Tu eşti lumina minţii mele, Iisuse al meu, Tu eşti mîntuirea sufletului meu celui deznădăjduit, Mîntuitorule; Tu, Iisuse al meu, de muncă şi de gheenă mă izbăveşte pe mine, cel ce strig: Mîntuieşte-mă, Iisuse al meu, Iisuse, pe mine, ticălosul.

Stih: Iisuse prea-dulce, Fiul lui Dumnezeu, miluieşte-mă.

Cu totul fiind surpat în patimi de ocară, Iisuse al meu, acum strig: Tu, Iisuse al meu, trimite-mi mînă de ajutor şi mă scoate pe mine, cel ce strig: Mîntuieşte-mă, Iisuse al meu, Hristoase, pe mine, ticălosul.

Slavă...

Minte spurcată avînd, Iisuse al meu, strig către Tine: Curăţeşte-mă de spurcăciunea căderilor în păcate şi mă izbăveşte pe mine, cel ce am alunecat din neştiinţă întru adîncurile răutăţii, Mîntuitorule, Iisuse al meu, rogu-mă, şi mă mîntuieşte.

Şi acum... Al Născătoarei:

Fecioară de Dumnezeu Născătoare, care ai născut pe Iisus, pe Acela roagă-L, Curată, să mîntuiască pe toţi ortodocşii - pe călugări şi pe mireni - şi să izbăvească de gheena pe cei ce strigă: Nu ştim altă ajutătoare tare, afară de tine.

Cîntarea a 6-a

Irmos: Întru adîncul păcatelor fiind înconjurat, chem adîncul milostivirii Tale cel neurmat: Din stricăciune, Dumnezeule, scoate-mă.

Stih: Iisuse prea-dulce, Fiul lui Dumnezeu, miluieşte-mă.

Iisuse al meu, Hristoase mult-milostive, primeşte-mă, Stăpîne, pe mine, cel ce mă mărturisesc Ţie - o, Iisuse! Şi mă mîntuieşte şi mă scoate din stricăciune, Iisuse al meu.

Stih: Iisuse prea-dulce, Fiul lui Dumnezeu, miluieşte-mă.

Iisuse al meu, n-a fost alt curvar, nici unul, precum sînt eu, ticălosul - o, Iisuse! - Iubitorule de oameni; ci Tu, Iisuse, mă mîntuieşte.

Slavă...

Iisuse al meu, pe curva, şi pe curvarul, şi pe Manasi, şi pe vameşul am covîrşit cu patimile - o, Iisuse al meu! - şi pe tîlharul, Iisuse, şi pe Niniviteni.

Şi acum... Al Născătoarei:

Fecioară Preacurată, ceea ce ai născut pe Iisus, Hristosul meu, care singură eşti nespurcată, curăţeşte-mă acum cu isopul rugăciunilor tale pe mine, cel spurcat.

CATAVASIA:

Păzeşte-ne din nevoi pe noi, robii Tăi, Milostive, că noi cu deadinsul către Tine scăpăm ca şi către Izbăvitorul cel prea-milostiv, Stăpînul a toate, Domnul Iisus.

Condac, Glas 4

Podobie: Arătatu-Te-ai astăzi...

Iisuse prea-dulce, Lumina lumii, luminează ochii sufletului meu, Fiul lui Dumnezeu, cu lumina Dumnezeieştii Tale străluciri, ca să Te laud pe Tine, Lumina cea neînserată.

Apoi, înaintea Icoaselor, zicem Rugăciunea aceasta către Domnul nostru Iisus Hristos, a Sfîntului Isaac Sirul:

Doamne Iisuse Hristoase, Dumnezeul meu, Care cercetezi făptura Ta, Căruia Îi sînt arătate patimile mele, şi neputinţa firii noastre celei omeneşti şi tăria pizmaşului nostru; Tu Însuţi mă acoperă de răutatea lui, că puterea lui este tare, iar firea noastră pătimaşă şi tăria neputincioasă. Tu dar - o, Bunule! - Cel ce ştii neputinţa noastră, Care şi porţi greutatea neputinţei noastre, păzeşte-mă de tulburarea cugetelor şi de potopul patimilor şi mă fă vrednic acestei slujbe sfinte a Ta; ca nu cumva, în poftele mele cele spurcate, să pierd dulceaţa ei şi să mă aflu fără de ruşine înaintea Ta şi fără de frică. Ci, Doamne, prea-dulcele meu Iisuse, miluieşte-mă şi mă mîntuieşte.

CONDACELE ŞI ICOASELE Mîntuitorului nostru Iisus Hristos

Condacul întîi, Glas 8:

Apărătorul cel mai mare şi Doamne, Biruitorul iadului, ca cei ce ne-am izbăvit de moartea cea veşnică, cele de laudă aducem Ţie noi, robii Tăi şi zidirea Ta. Ci, ca Cel ce ai îndurări

nenumărate, de toate nevoile ne slobozeşte pe noi, care strigăm Ţie: Iisuse, Fiul lui Dumnezeu, miluieşte-mă.

Icosul întîi:

Făcătorul Îngerilor şi Doamne al Puterilor, deschide-mi mie, nepriceputului, mintea şi limba spre lauda prea-curatului Tău nume, precum ai deschis auzul şi limba celui surd şi gîngav de demult, care grăia strigînd unele ca acestea:
Iisuse prea-minunate, mirarea Îngerilor;
Iisuse prea-puternice, izbăvirea strămoşilor;
Iisuse prea-dulce, slava Patriarhilor;
Iisuse prea-slăvite, tăria împăraţilor;
Iisuse prea-iubite, plinirea Proorocilor;
Iisuse prea-minunate, întărirea Mucenicilor;
Iisuse prea-line, bucuria călugărilor;
Iisuse prea-milostive, dulceaţa preoţilor;
Iisuse prea-îndurate, înfrînarea postnicilor;
Iisuse prea-dulce, bucuria prea-cuvioşilor;
Iisuse prea-curate, mintea cea întreagă a celor curaţi cu fecioria;
Iisuse, Cel mai înainte de veci, mîntuirea păcătoşilor;
Iisuse, Fiul lui Dumnezeu, miluieşte-mă.

Condacul al 2-lea:

Văzînd, Doamne, pe văduva care plîngea foarte, şi precum atunci, milostivindu-Te, ai înviat pe fiul ei pe care-l ducea să-l îngroape, aşa şi spre mine Te milostiveşte, Iubitorule de oameni, şi-mi înviază sufletul cel omorît cu păcatele, care strigă Ţie: Aliluia.

Icosul al 2-lea:

Cunoştinţa cea necunoscută căutînd să o cunoască, Filip grăia: Doamne, arată nouă pe Tatăl. Iar Tu către dînsul ai zis: Atîta vreme fiind cu Mine, au n-ai cunoscut că Tatăl este întru Mine, şi Eu întru Tatăl? Drept aceea, Cel ce eşti neurmat, cu frică Îţi strigăm Ţie:
Iisuse, Dumnezeule cel mai înainte de veci;
Iisuse, Împăratul cel prea-puternic;
Iisuse, Stăpînul cel îndelung-răbdător;
Iisuse, Mîntuitorule, cel prea-milostiv;
Iisuse, păzitorul meu cel prea-bun;
Iisuse, curăţeşte păcatele mele;
Iisuse, ridică fărădelegile mele;
Iisuse, iartă nedreptăţile mele;
Iisuse, nădejdea mea, nu mă lasa pe mine;
Iisuse, ajutorul meu, nu mă lepăda pe mine;
Iisuse, Ziditorul meu, nu mă uita pe mine;
Iisuse, Păstorul meu, nu mă pierde pe mine;
Iisuse, Fiul lui Dumnezeu, miluieşte-mă.

Condacul al 3-lea:

Iisuse, Care ai îmbrăcat cu putere de sus pe Apostolii ce şedeau în Ierusalim, îmbracă-mă şi pe mine, cel golit de toate faptele cele bune, cu căldura Duhului Tău celui Sfînt şi-mi dă mie să-Ţi cînt cu dragoste: Aliluia.

Icosul al 3-lea:

Iisuse, Cel ce ai mulţime de îndurări, Care ai chemat pe vameşi, şi pe păcătoşi şi pe cei necredincioşi, nu mă trece cu vederea acum pe mine, cel asemenea lor; ci, ca nişte mir de mult preţ, primeşte cîntarea aceasta:
Iisuse, puterea cea nebiruită;
Iisuse, mila cea fără de sfîrşit;
Iisuse, frumuseţea cea prea-luminată;
Iisuse, dragostea cea nebiruită;
Iisuse, Fiul lui Dumnezeu celui viu;
Iisuse, miluieşte-mă pe mine, păcătosul;
Iisuse, auzi-mă pe mine, cel zămislit întru fărădelegi;
Iisuse, curăţeşte-mă pe mine, cel născut în păcate;
Iisuse, învaţă-mă pe mine, netrebnicul;
Iisuse, luminează-mă pe mine, întunecatul;
Iisuse, curăţeşte-mă pe mine, spurcatul;
Iisuse, scoate-mă pe mine, curvarul;
Iisuse, Fiul lui Dumnezeu, miluieşte-mă.

Condacul al 4-lea:

Vifor de gînduri îndoite avînd în lăuntru, Petru se afunda; dar, văzîndu-Te pe Tine, Iisuse, fiind cu trup şi umblînd pe apă, Te-a cunoscut pe Tine Dumnezeu adevărat şi, dobîndind mînă de mîntuire, a zis: Aliluia.

Icosul al 4-lea:

Auzitu-Te-a orbul, Doamne, trecînd pe cale, şi a strigat: Iisuse, Fiul lui David, miluieşte-mă; şi, chemîndu-l, i-ai deschis ochii. Luminează cu mila Ta şi ochii cei cugetători ai inimii mele, ai celui ce strig şi grăiesc:
Iisuse, ziditorul celor de sus;
Iisuse, răscumpărătorul celor de jos;
Iisuse, pierzătorule al celor de dedesubt;
Iisuse, înfrumuseţătorul făpturilor;
Iisuse, mîngîierea sufletului meu;
Iisuse, luminătorul minţii mele;
Iisuse, veselia inimii mele;
Iisuse, sănătatea trupului meu;
Iisuse, Mîntuitorul meu, mîntuieşte-mă;
Iisuse, luminătorul meu, luminează-mă;
Iisuse, izbăveşte-mă de toată munca;
Iisuse, mîntuieşte-mă pe mine, nevrednicul;
Iisuse, Fiul lui Dumnezeu, miluieşte-mă.

Condacul al 5-lea:

Precum ne-ai răscumpărat pe noi de demult din blestemul Legii cu Sîngele cel izvorîtor din Dumnezeu, Iisuse, aşa ne scoate din laţurile cu care şarpele ne-a împiedicat prin patimile cele trupeşti, şi prin îndemnările spre curvie şi prin trîndăvirea cea rea pe noi, cei ce strigăm Ţie: Aliluia.

Icosul al 5-lea:

Văzînd pruncii jidoveşti în chip omenesc pe Cel ce a zidit pe om cu mîinile şi cunoscîndu-L pe El a fi Stăpîn, s-au nevoit cu stîlpări a-I plăcea Lui, strigînd: Osana. Iar noi aducem Ţie cîntare, grăind:

Iisuse, Dumnezeul cel adevărat;
Iisuse, Fiul lui David;
Iisuse, Împăratul cel prea-slăvit;
Iisuse, Mielul cel nevinovat;
Iisuse, Păstorul cel prea-luminat;
Iisuse, păzitorul prunciei mele;
Iisuse, îndreptătorul tinereţilor mele;
Iisuse, lauda bătrîneţelor mele;
Iisuse, nădejdea cea de la moartea mea;
Iisuse, Viaţa mea cea după moarte;
Iisuse, liniştea mea la Judecata Ta;
Iisuse, dorirea mea, nu mă ruşina pe mine atunci;
Iisuse, Fiul lui Dumnezeu, miluieşte-mă.

Condacul al 6-lea:

Vestirea şi graiurile propovăduitorilor celor de Dumnezeu purtători plinind-o, Iisuse, pe pămînt Te-ai arătat, şi cu oamenii ai vieţuit, Cel ce eşti neajuns, şi durerile noastre le-ai ridicat. De unde, cu rănile Tale noi tămăduindu-ne, ne-am deprins a cînta: Aliluia.

Icosul al 6-lea:

Răsărit-a în lume luminarea adevărului Tău şi s-a gonit înşelăciunea cea drăcească. Că idolii, Mîntuitorul nostru, nerăbdînd tăria Ta, au căzut. Iar noi, dobîndind mîntuire, strigăm Ţie:

Iisuse, Adevărul, Cel ce goneşti înşelăciunea;
Iisuse, lumina cea mai presus de toate luminile;
Iisuse, Împărate, întăritorul tuturor tăriilor;
Iisuse, Dumnezeule, Cel ce petreci întru milă;
Iisuse, Pîinea vieţii, satură-mă pe mine, flămîndul;
Iisuse, izvorul înţelepciunii, adapă-mă pe mine, însetatul;
Iisuse, veşmîntul cel de veselie, îmbracă-mă pe mine, stricatul;
Iisuse, acoperămîntul cel de bucurie, acoperă-mă pe mine, nevrednicul;
Iisuse, dătătorul celor ce cer, dă-mi lacrimi să plîng pentru păcatele mele;
Iisuse, Cel ce afli pe cei ce-i cauţi, aflǎ şi sufletul meu;
Iisuse, deschizătorul celor ce bat, deschide inima mea cea ticăloasă.
Iisuse, răscumpărătorul păcătoşilor, curăţeşte fărădelegile mele;
Iisuse, Fiul lui Dumnezeu, miluieşte-mă.

Condacul al 7-lea:

Vrînd să descoperi taina cea din veac ascunsă, ca un miel la junghiere Te-ai adus, Iisuse, şi ca o oaie fără de glas înaintea celui ce o tunde pe ea, şi ca un Dumnezeu din morţi ai înviat, şi cu slavă la Ceruri Te-ai înălţat, şi ne-ai ridicat pe noi, care strigăm Ţie: Aliluia.

Icosul al 7-lea:

Arătat-a făptură minunată, arătîndu-Se nouă Făcătorul, că din Fecioară fără sămînţă S-a întrupat, şi din mormînt a înviat nestricînd peceţile, şi la Apostoli prin uşile încuiate a intrat cu trupul. Drept aceea, minunîndu-ne, cu credinţă strigăm:

Iisuse, Cuvîntul cel necuprins;

Iisuse, Cuvîntul cel nevăzut;
Iisuse, puterea cea neajunsă;
Iisuse, înţelepciunea cea mai presus de cuget;
Iisuse, Dumnezeirea cea necuprinsă în scris;
Iisuse, domnia cea nenumărată cu anii;
Iisuse, împărăţia cea nebiruită;
Iisuse, stăpînirea cea fără de sfîrşit;
Iisuse, tăria cea prea-înaltă;
Iisuse, puterea cea veşnică;
Iisuse, Făcătorul meu, miluieşte-mă;
Iisuse, Mîntuitorul meu, mîntuieşte-mă;
Iisuse, Fiul lui Dumnezeu, miluieşte-mă.

Condacul al 8-lea:

Văzînd străina întrupare a lui Dumnezeu, să ne înstrăinăm din lumea cea deşartă şi mintea spre cele Dumnezeieşti să o suim. Că pentru aceasta Dumnezeu pe pămînt S-a pogorît, ca să ne ridice la Ceruri pe noi, cei ce cîntăm Lui: Aliluia.

Icosul al 8-lea:

Cu totul era întru cei de jos, şi dintru cei de Sus nicicum nu s-a despărţit Cel negrăit, cînd de voie pentru noi a pătimit, şi cu moartea Sa moartea noastră a omorît-o, şi cu Învierea Sa a dăruit viaţă celor ce cîntă:
Iisuse, bucuria inimii;
Iisuse, tăria trupului;
Iisuse, lumina sufletului;
Iisuse, repejunea minţii;
Iisuse, bucuria cunoştinţei;
Iisuse, nădejdea cea aleasă;
Iisuse, pomenirea cea prea-veşnică;
Iisuse, lauda cea mai presus de Ceruri;
Iisuse, slava mea cea prea-înaltă;
Iisuse, dorirea mea, nu mă lepăda pe mine;
Iisuse, Păstorul meu, caută-mă pe mine;
Iisuse, Mîntuitorul meu, mîntuieşte-mă;
Iisuse, Fiul lui Dumnezeu, miluieşte-mă.

Condacul al 9-lea:

Toată firea îngerească, Iisuse, fără de încetare slăveşte prea-sfînt numele Tău în Ceruri, cîntarea cea întreit sfîntă în Ceruri strigînd: Sfînt, Sfînt, Sfînt. Iar noi, păcătoşii, pe pămînt, cu buze de tină cîntăm: Aliluia.

Icosul al 9-lea:

Pe ritorii cei mult grăitori îi vedem ca pe nişte peşti fără de glas pentru Tine, Iisuse, Mîntuitorul meu. Că nu se pricep să spună cum Dumnezeu cel neschimbat petreci şi om deplin. Iar noi, de o taină ca aceasta minunîndu-ne, cu credinţă strigăm:
Iisuse, Dumnezeule cel prea-veşnic;
Iisuse, Împăratul împăraţilor;
Iisuse, Stăpînul stăpînilor;
Iisuse, Judecătorul viilor şi al morţilor;

Iisuse, nădejdea celor fără de nădejde;
Iisuse, mîngîierea celor ce plîng;
Iisuse, slava săracilor;
Iisuse, nu mă judeca pe mine după lucrurile mele;
Iisuse, curăţeşte-mă după mare mila Ta;
Iisuse, goneşte de la mine trîndăvirea;
Iisuse, luminează-mi gîndul cel ascuns al inimii;
Iisuse, dă-mi aducere aminte de moarte;
Iisuse, Fiul lui Dumnezeu, miluieşte-mă.

Condacul al 10-lea:

Vrînd să mîntuieşti lumea, Răsăritule al răsăriturilor, către apus, la firea noastră cea întunecată, venind, Te-ai smerit pînă la moarte. Pentru aceea s-a prea-înălţat numele Tău mai mult decît tot numele şi de la toate neamurile cereşti şi pămînteşti auzi: Aliluia.

Icosul al 10-lea:

Împărate prea-veşnice, Mîntuitorule cel adevărat, Hristoase, curăţeşte-ne de toate spurcăciunile, precum ai curăţit pe cei zece leproşi, şi ne tămăduieşte, precum ai tămăduit sufletul cel iubitor de argint al lui Zaheu vameşul, ca să cîntăm Ţie întru umilinţă, strigînd:
Iisuse, vistieria cea nestricată;
Iisuse, bogăţia cea necheltuită;
Iisuse, hrana cea tare;
Iisuse, băutura cea nedeşertată;
Iisuse, îmbrăcămintea săracilor;
Iisuse, folositorul văduvelor;
Iisuse, apărătorul celor lipsiţi;
Iisuse, ajutătorul celor osteniţi;
Iisuse, îndreptătorul celor străini;
Iisuse, cîrmaciul celor ce înoată pe mare;
Iisuse, liniştea celor învăluiţi;
Iisuse, Dumnezeule, ridică-mă pe mine, cel căzut;
Iisuse, Fiul lui Dumnezeu, miluieşte-mă.

Condacul al 11-lea:

Cîntare cu totul de umilinţă aduc Ţie eu, nevrednicul, şi strig către Tine ca şi Hananianca: Iisuse, miluieşte-mă, că nu fiică, ci trup am, care cumplit se îndrăceşte cu patimile şi cu urgie este aprins, şi dă-mi tămăduire mie, celui ce strig: Aliluia.

Icosul al 11-lea:

Luminătorul cel primitor de lumină al celor dintru întunericul necunoştinţei, Pavel, care mai înainte Te gonea pe Tine, auzind glasul cel Dumnezeiesc, şi-a limpezit pornirea cea rea a sufletului. Aşa şi mie luminează-mi luminile cele întunecate ale sufletului, ale celui ce strig:
Iisuse, Împăratul meu cel prea-tare;
Iisuse, Dumnezeul meu cel prea-puternic;
Iisuse, Domnul meu cel prea-fără-de-moarte;
Iisuse, Ziditorul meu cel prea-slăvit;
Iisuse, îndreptătorul meu cel prea-bun;
Iisuse, Păstorul meu cel prea-îndurat;
Iisuse, Stăpînul meu cel prea-milostiv;

Iisuse, Mîntuitorul meu cel prea-milosîrd;
Iisuse, luminează-mi simţirile cele întunecate cu patimile;
Iisuse, tămăduieşte-mi trupul cel rănit cu păcatele;
Iisuse, curăţeşte-mi mintea de gîndurile cele deşarte;
Iisuse, păzeşte-mi inima de poftele cele viclene;
Iisuse, Fiul lui Dumnezeu, miluieşte-mă.

Condacul al 12-lea:

Dar dăruieşte-mi mie, dezlegătorule al tuturor datoriilor, şi mă primeşte pe mine, cel ce mă căiesc, precum ai primit pe Petru, care s-a lepădat de Tine; şi mă cheamă pe mine, trîndavul, precum de demult pe Pavel, care Te gonea pe Tine, şi mă auzi pe mine, care strig: Aliluia.

Icosul al 12-lea:

Slăvind întruparea Ta, Te lăudăm toţi, şi credem cu Toma că Domn şi Dumnezeu eşti, Cel ce şezi cu Tatăl, şi va să judeci viii şi morţii. Atunci adică, mă învredniceşte stării celei de-a dreapta pe mine, cel ce strig:
Iisuse, Împăratul cel mai înainte de veci, miluieşte-mă;
Iisuse, floarea cea cu bun miros, bine înmiresmează-mă;
Iisuse, căldura cea iubită, încălzeşte-mă;
Iisuse, acoperămîntul cel mai înainte de veci, acoperă-mă;
Iisuse, veşmîntul cel luminat, înfrumuseţează-mă;
Iisuse, mărgăritarul cel cinstit, luminează-mă;
Iisuse, piatra cea scumpă, străluceşte-mă;
Iisuse, Soarele Dreptăţii, luminează-mă;
Iisuse, lumina cea sfîntă, străluceşte-mă;
Iisuse, de durerile cele sufleteşti şi trupeşti izbăveşte-mă;
Iisuse, scoate-mă din mîna potrivnicului;
Iisuse, slobozeşte-mă de focul cel nestins şi de toate muncile cele veşnice;
Iisuse, Fiul lui Dumnezeu, miluieşte-mă.

Condacul al 13-lea:

O, prea-dulce şi întru-tot-îndurate Iisuse! - primeşte această puţină rugăciune a noastră precum ai primit cei doi bani ai văduvei; şi păzeşte moştenirea Ta de vrăjmaşii cei văzuţi şi nevăzuţi, de năvălirea altor neamuri, de neputinţe şi de foamete, de toate scîrbele şi rănile aducătoare de moarte, şi din muncile cele viitoare scoate-ne pe toţi care strigăm Ţie: Aliluia. (de trei ori)

Apoi, iarăşi zicem Icosul cel dintîi: Făcătorul Îngerilor şi Doamne al Puterilor...

Rugăciune
către Domnul nostru Iisus Hristos,
a Sfîntului Isaac Sirul:

Doamne Iisuse Hristoase, Dumnezeul nostru, Care pentru Lazăr ai plîns şi lacrimi de întristare şi de milostivire ai picat peste dînsul, primeşte lacrimile amărăciunii mele. Cu patimile Tale, vindecă patimile mele. Cu rănile Tale, tămăduieşte rănile mele. Cu Sîngele Tău, curăţeşte sîngele meu şi amestecă în trupul meu mireasma Trupului Tău celui de viaţă făcător. Fierea cu care ai fost adăpat de vrăjmaşi să-mi îndulcească sufletul de amărăciunea cu care împotrivnicul m-a adăpat. Trupul Tău cel întins pe Lemnul Crucii să întindă către Tine mintea mea cea trasă jos de draci. Capul Tău, care pe Cruce L-ai plecat, să înalţe capul meu cel pălmuit de împotrivnici. Prea-sfintele Tale mîini, cele pironite de necredincioşi pe Cruce, să mă scoată către Tine din prăpastia pierzării, precum s-a făgăduit prea-sfîntă gura Ta. Faţa Ta, care a primit pălmuiri şi scuipări de la cei blestemaţi, strălucită să facă faţa mea cea întinată întru fărădelegi. Sufletul Tău, care, pe Cruce fiind, Tatălui Tău l-ai dat, povăţuiască-mă către Tine, prin darul Tău. Nu am inimă

dureroasă spre căutarea Ta. Nu am pocăinţă, nici umilinţă, care întorc pe fii către moştenirea lor. Nu am, Stăpîne, lacrimă mîngîitoare. S-a întunecat mintea mea întru cele lumeşti şi nu poate a privi către Tine cu durere. Răcitu-s-a inima mea de mulţimea ispitelor şi nu poate a se înfierbînta cu lacrimile dragostei către Tine. Ci Tu, Doamne Iisuse Hristoase, Dumnezeule, vistierule al bunătăţilor, dăruieşte-mi pocăinţă întreagă şi inimă dureroasă, ca să ies cu tot sufletul meu spre căutarea Ta. Căci, fără Tine, de tot binele mă voi înstrăina. Dăruieşte-mi aşadar - o, Bunule! - darul Tău. Tatăl, Care Te-a scos pe Tine din sînurile Sale, fără de ani şi mai înainte de veci, să înnoiască în mine închipuirile icoanei Tale. Te-am părăsit pe Tine; să nu mă părăseşti. Am ieşit de la Tine; ieşi spre căutarea mea, şi du-mă în păşunea Ta, şi mă numără împreună cu oile turmei Tale celei alese, şi mă hrăneşte împreună cu dînsele din verdeaţa Dumnezeieştilor Tale Taine; a căror inimă curată sălăşluire a Ta este şi se vede întru dînsa strălucirea descoperirilor Tale, care este mîngîiere şi odihnă a celor ce s-au ostenit pentru Tine întru necazuri şi întru chinurile cele de toate felurile. Căreia străluciri şi noi să ne învrednicim, cu darul şi cu iubirea de oameni a Mîntuitorului nostru Iisus Hristos, în vecii vecilor. Amin.

Apoi, această
Rugăciune de umilinţă către Domnul nostru Iisus Hristos, a Sfîntului Filotheu, Arhiepiscopul Ţarigradului:

Greşit-am, făcut-am fărădelege, şi n-am făcut dreptate înaintea Ta, prea-bunule Stăpîne; călcat-am poruncile Tale cele mîntuitoare şi făgăduinţele noastre cele sfinţite pe care le-am dat întru Sfîntul Botez înaintea marelui Tău jerfelnic, şi înaintea Îngerilor şi a oamenilor; lepădatu-ne-am de înfricoşatul Sînge al Legii, prin care ne-am sfinţit, socotindu-l de obşte, şi ocărînd darul Duhului, şi nebăgînd seama de cea înfricoşată şi mai presus de fire înfiere. Toată Scriptura, şi Legea cea Dumnezeiască, şi învăţătura cea insuflată de Dumnezeu, ca un sunet deşert şi graiuri pustii de fapte s-au socotit întru noi; numai cu numele şi cu cuvintele purtăm noi, ticăloşii, cinstita Evanghelie şi adevărata creştinătate; iar mîinile noastre spre toată lăcomia şi răpirea au fost nevoitoare, picioarele grabnice şi îndrăzneţe spre toată nedreptatea şi alergarea cea rea, gata a merge, şi a călca partea fraţilor şi a mînca pe săraci. Gura, care este organul sfintelor rugăciuni şi Dumnezeieştilor cuvinte, am făcut-o organ a toată ruşinea, şi vorba nebunească, şi călcarea de jurămînt, şi clevetirea. Ochii noştri şi toate simţirile noastre, peste măsură le-am umplut de curvie şi de toată necurăţia; sămînţa cea Dumnezeiască a darului care împărăţeşte în mintea noastră călcînd-o şi mădularele Tale, Hristoase, mădulare curviei făcîndu-le, în locul bisericilor lui Dumnezeu, stricăciunii şi necurăţiei ne-am făcut lăcaşuri. Pentru aceasta, prea-bunule Stăpîne, multă iubirea Ta de oameni spre mînie am întors-o noi, ticăloşii; mulţimea facerilor Tale de bine, spre munci nebuneşte am prefăcut-o noi; şi - de vreme ce nici prin cele bune ale noastre, nici prin bolile celor de aproape nu ne-am făcut mai buni - pe dreptate singuri asupra noastră această certare dreaptă şi bătaie am pornit. Ci nu cu iuţimea Ta să ne mustri, nici cu mînia Ta să ne cerţi pe noi, Doamne. Ţie unuia am greşit, dar Ţie unuia ne şi închinăm şi cu inimă umilită, ca o jertfă curată, mărturisire Ţie aducem. Slăbeşte, lasă, iartă, Iubitorule de oameni; Stăpîne, opreşte bătaia care pe dreptate se aduce asupra noastră. Biruiască mulţimea îndurărilor Tale adunarea cea vicleană a păcatelor noastre; adîncul bunătăţii Tale cel nemăsurat să acopere marea cea amară a răutăţilor noastre. Avem pilde mari ale iubirii Tale de oameni - pe curvari, şi pe tîlhari, şi pe vameşi şi pe fiul cel curvar - care bine s-au lămurit mai mult decît noi, ticăloşii, şi întru Împărăţia Cerurilor ne-au întrecut; cu aceia împreună şi pe noi, care ne mărturisim şi cădem la Tine, primeşte-ne, Stăpîne, măcar că de întoarcerea şi de curata lor pocăinţă foarte sîntem lipsiţi; ci mai vîrtos toată lipsa să o plinească bunătatea Ta cea nemăsurată, de vreme ce de toate cu totul sîntem lipsiţi, pentru că ai bună îndurarea şi milostivirea care Te îmblînzeşte pe Tine: Crucea şi moartea cea de bună voie, pe care pentru noi, nemulţumitorii, ai răbdat-o; luptele Apostolilor, sudorile prea-Cuvioşilor şi sîngele Mucenicilor; şi, mai înainte de toate, nădejdea şi mîntuirea cea de obşte a tuturor: pe Născătoarea de Dumnezeu, care, mai presus de cuvînt, fără sămînţă Te-a născut; ale cărora rugăciuni, cu iubirea de oameni primindu-le, auzi-ne pe noi, care ne rugăm Ţie, prea-dulce Iisuse. Şi ajută bine-credinciosului şi de Hristos iubitorului nostru neam, dăruieşte-i lui biruinţă asupra potrivnicilor şi cu pace întăreşte stăpînirea lui pămîntească. Mîntuieşte, Doamne, pe Preasfinţitul nostru Episcop, dimpreună cu toţi fraţii cei iubitori de

Hristos; dăruieşte-le să îndrepteze cuvîntul Tău cel adevărat întru sănătate, fără de gîlceavă, cu ortodoxie, drept după predania Sfinţilor Apostoli şi a Sfinţilor Părinţi, pe care prin Duhul Sfînt au aşezat-o la Soboarele lumii. Şi pe rătăciţii din credinţa ortodoxă, pe eretici şi pe schismatici, către cunoştinţa Adevărului îi cheamă. Pe cei necredincioşi îi luminează, ca şi aceia să Te ştie pe Tine. Pe păcătoşi, la pocăinţă îi cheamă; celor curaţi cu fecioria, dăruieşte-le curăţie şi înfrînare; celor căsătoriţi - sfinţenie; văduvelor şi săracilor - hrană; celor străini - acoperămînt; linişte - celor ce înoată pe mare; celor ce plîng - mîngîiere; celor ce se pocăiesc - iertare; celor buni - să petreacă în bunătate; celor de mijloc - ca să fie mai buni; celor greşiţi - ca să vină la îndreptare. Adevărat, prea-dulce Iisuse, ne rugăm Ţie, dăruieşte iertare păcatelor noastre, bună aşezare minţii, sănătate trupului, pace în zilele noastre, bună linişte văzduhului, bună rodire pămîntului, credinţei celei ortodoxe creştere şi unire Sfintei Tale Biserici, surparea eresurilor, stricare sfaturilor celor necuraţi, şi alte lucruri de folos toate. Şi, după neschimbate îndurările Tale, ne izbăveşte de îngrozirea care pe dreptate s-a pornit asupra noastră; Cel ce nu vrei moartea păcătosului, dăruieşte-ne nouă vreme de pocăinţă, ca şi de aceste greutăţi de acum, şi de muncile cele veşnice care or să fie să ne slobozim, cu darul şi cu iubirea de oameni a prea-curatului Tău Părinte, cu Care împreună bine eşti cuvîntat, cu Preasfîntul, şi bunul şi de viaţă făcătorul Tău Duh, acum, şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

Apoi, Condacul întîi: Apărătorul cel mai mare şi Doamne...

Cîntarea a 7-a

Irmos: Chipul cel de aur în cîmpul Deira cinstindu-Se, cei trei Tineri au călcat porunca cea prea-fără-de-Dumnezeu şi, fiind aruncaţi în mijlocul focului, răcorindu-se, au cîntat: Bine eşti cuvîntat, Dumnezeul părinţilor noştri.

Stih: Iisuse prea-dulce, Fiul lui Dumnezeu, miluieşte-mă.

Hristoase Iisuse, nimeni n-a greşit pe pămînt din veac - o, Iisuse al meu! - precum am greşit eu, ticălosul şi rătăcitul; pentru aceasta, Iisuse al meu, strig Ţie: Milostiveşte-Te spre mine, cel ce cînt: Bine eşti cuvîntat, Dumnezeul Părinţilor noştri.

Stih: Iisuse prea-dulce, Fiul lui Dumnezeu, miluieşte-mă.

Hristoase Iisuse: Pătrunde-mă cu frica Ta! - strig către Tine - o, Iisuse al meu! - şi mă îndreptează acum la limanul cel cu bună linişte, ca, mîntuindu-mă, Iisuse al meu îndurate, să-Ţi cînt Ţie, strigînd: Bine eşti cuvîntat, Dumnezeul Părinţilor noştri.

Slavă...

Hristoase Iisuse, de mii de ori eu, ticălosul - o, Iisuse al meu! - am făgăduit Ţie a mea pocăinţă, ci am minţit, pătimaşul. Pentru aceasta, Iisuse al meu, strig Ţie: Luminează sufletul meu, care fără de simţire petrece, Hristoase, Dumnezeule al Părinţilor noştri.

Şi acum... Al Născătoarei:

Ceea ce ai născut pe Hristos Iisus înfricoşat şi mai presus de fire, pe Acela roagă-L, Fecioară, ceea ce eşti cu totul fără prihană, să ierte toate păcatele mele cele afară de fire, ca, mîntuindu-mă, să strig: Bine eşti cuvîntată, ceea ce ai născut pe Dumnezeu cu trup.

Cîntarea a 8-a

Irmos: Pe Dumnezeu, Cel ce S-a pogorît în cuptorul cel cu foc către Tinerii evreieşti şi văpaia întru răcoreală a prefăcut-o, ca pe un Dumnezeu lăudaţi-L, lucrurile, şi-L prea-înălţaţi întru toţi vecii.

Stih: Iisuse prea-dulce, Fiul lui Dumnezeu, miluieşte-mă.

Pe Tine, Iisuse al meu, te ro: Precum ai izbăvit pe curva, Iisuse al meu, de multe greşeli, aşa şi pe mine, Iisuse al meu, Hristoase, mă izbăveşte şi curăţeşte sufletul meu cel întinat, Iisuse al meu.

Stih: Iisuse prea-dulce, Fiul lui Dumnezeu, miluieşte-mă.
Supusu-m-am, Iisuse al meu, dulceţilor celor dobitoceşti şi necuvîntător m-am arătat, şi dobitoacelor, cu adevărat - o, Iisuse al meu! - Mîntuitorule, m-am asemănat eu, ticălosul, ca un pătimaş. Pentru aceasta, Iisuse, de dobitocie izbăveşte-mă.

Binecuvîntăm pe Tatăl, pe Fiul şi pe Sfîntul Duh, Domnul.

Căzut-am - o, Iisuse! - între tîlharii cei stricători de suflet, şi m-am dezgolit acum de haina ţesută de Dumnezeu, Iisuse al meu, şi zac rănit de lovituri: Toarnă untdelemn şi vin, Hristoase al meu.

Şi acum... Al Născătoarei:
Ceea ce ai purtat, mai presus de grai, pe Iisus Hristos, Dumnezeul meu, Născătoare de Dumnezeu Marie, pe Acela roagă-L pururea să mîntuiască din primejdii pe robii şi pe cîntăreţii tăi, Fecioară neispitită de bărbat.

Cîntarea a 9-a
Irmos: Pe Dumnezeu Cuvîntul, cel din Dumnezeu - Care cu negrăită înţelepciune a venit să înnoiască pe Adam cel căzut rău prin mîncare întru stricăciune, din Sfînta Fecioară negrăit întrupîndu-Se pentru noi, credincioşii - cu un gînd întru laude să-L mărim.
Stih: Iisuse prea-dulce, Fiul lui Dumnezeu, miluieşte-mă.
Pe Manasi, Iisuse al meu, pe vameşul, pe curva şi pe curvarul, îndurate Iisuse, şi pe tîlharul i-am întrecut, Iisuse al meu, cu fapte de ruşine şi de ocară, Iisuse. Ci Tu, Iisuse al meu, întîmpinîndu-mă, mă mîntuieşte.
Stih: Iisuse Prea-dulce, Fiul lui Dumnezeu, miluieşte-mă.
Pe toţi cei ce au greşit de la Adam, Iisuse al meu, mai înainte de Lege şi în Lege, Iisuse, şi după Lege, şi în Legea Darului, Iisuse al meu, i-am covîrşit cu patimile eu, ticălosul. Ci Tu, Iisuse al meu, cu judecăţile Tale mîntuieşte-mă.
Slavă...
Să nu fiu osebit, Iisuse al meu, de slava Ta cea negrăită; să nu aflu, Iisuse, partea cea de-a stînga, prea-dulce Iisuse. Ci Tu, împărtăşindu-mă cu oile Tale cele de-a dreapta, Hristoase Iisuse al meu, fă-mi odihnă, ca un milosîrd.

Şi acum... Al Născătoarei:
Pe Iisus, Născătoare de Dumnezeu, pe Care singură L-ai purtat, Marie, neispitită de bărbat Fecioară, pe Acesta, Curată, roagă-L, ca pe Fiul tău şi Făcătorul, să izbăvească de ispite şi de primejdii pe cei ce aleargă la tine, şi de focul ce va să fie.

LUMINÎNDA:
Iisuse, dătătorul gîndului şi al înţelepciunii, îndreptătorul săracilor, folositorul lipsiţilor, doctorul bolnavilor, tămăduieşte şi luminează inima mea, Iisuse, cea acoperită cu bubele păcatelor şi cu stricăciunea patimilor, Iisuse, şi mă mîntuieşte.

Slavă… Şi acum… Al Născătoarei:
Cu strălucirea luminii Celui ce a răsărit dintru tine, Fecioară, mintea mea o străluceşte, inima mea o luminează, întunericul păcatelor îl goneşte şi pierde ceaţa lenei mele.

La LAUDE. Stihirile, Glas 4:
Numele Tău cel minunat, Iisuse, Mîntuitorul nostru, Îngerii Îl laudă în Cer. Iar noi, păcătoşii, pe pămînt, cu buze de tină Îl cîntăm, pentru care miluieşte-ne pe noi.Numele Tău cel prea-mare,

Mîntuitorule, şezînd Tu de-a dreapta Tatălui, în Ceruri se cinsteşte, şi pe pămînt negrăită Întruparea Ta se slăveşte, şi pogorîrea în iad pe draci îi înfricoşează; de care şi pe noi izbăveşte-ne, Hristoase Dumnezeule, şi ne mîntuieşte. Avacum, ca într-o ghicitură mai înainte cunoscînd lucrurile Tale cele minunate, cu frică s-a mirat. Şi, apropiindu-se anii, ai fost cunoscut curvarilor şi tîlharilor, Iisuse, iar eu, ticălosul, petrec întru nebăgare de seamă. Ci măcar de acum înainte îmi dă mie înţelepciune, şi frica Ta, Îndurate, şi mare milă.

Slavă... Şi acum... Al Născătoarei:

Născătoare de Dumnezeu, ceea ce eşti izbăvitoare tare celor ce nădăjduiesc întru tine, îndreptează-ne la liniştea cea lină a Dumnezeieştii voiri cu îndrăzneala ta de Maică ce o ai către Fiul tău, Mireasă Dumnezeiască.

Apoi: Cuvine-se cu adevărat… Sfinte Dumnezeule… Preasfîntă Treime…Şi, după Tatăl nostru…,

Troparul:

Cînd Te-ai pogorît la moarte, Cel ce eşti Viaţa cea fără de moarte, atunci iadul L-ai omorît cu strălucirea Dumnezeirii. Şi, cînd ai înviat pe cei morţi din cele de dedesubt, toate Puterile cereşti au strigat: Dătătorule de viaţă, Hristoase Dumnezeul nostru, slavă Ţie.

Slavă... Şi acum... Al Născătoarei:

Toate tainele tale sînt mai presus de cuget, toate prea-slăvite, Născătoare de Dumnezeu; cu curăţia fiind pecetluită şi cu fecioria păzită, Maică te-ai cunoscut nemincinoasă, născînd pe Dumnezeu cel adevărat, pe Care roagă-L să mîntuiască sufletele noastre.

Doamne, miluieşte. (de 40 de ori) Ceea ce eşti mai cinstită... Slavă... Şi acum...

Şi Otpustul.

Rugăciune pentru zdrobirea inimii:

Domnul meu, Iisuse Hristoase, Dumnezeul sufletului meu, Ziditorul meu şi Izbăvitorul meu, iată că s-a săvîrşit ziua, şi nu ştiu cîte zile îmi mai rămîn ca să trăiesc. Ştiu cu adevărat că pururea merg apropiindu-mă de ceasul cel de pe urmă. Dar nu numai că nu îndreptez păcatele mele trecute, ci încă pururea adaug nemulţumiri şi păcate peste păcate. Însă ce pot zice? Mă întristez pentru că am întristat mărirea Ta cea nemărginită cu păcatele zilei de astăzi şi cu acelea ale vieţii mele trecute. Le urăsc şi mă lepăd de dînsele mai mult decît de orice altă răutate, nu pentru altă pricină, ci numai pentru că eşti prea-bun şi vrednic a fi iubit nemărginit. Fericit aş fi fost eu de nu le-aş fi făcut şi de nu Te-aş fi întristat cu dînsele, dar nădăjduiesc la ajutorul Tău cel Dumnezeiesc şi de acum înainte hotărăsc să nu le mai fac, pentru nici un lucru lumesc, şi să voiesc mai bine cinstea Ta şi voia Ta, decît toate poftele mele. Iartă-mă pentru că am greşit şi fie-Ţi milă de sufletul meu cel păcătos, care Te roagă pentru răsplătirile cele după vrednicie ale cinstitului Tău Sînge. Nădăjduiesc că Te vei pleca - o, prea-bunule Stăpîne! - ca să mă primeşti iarăşi întru darul Tău. Şi eu fac statornică hotărîre, cu ajutorul Tău, ca să fug de toate pricinile cele rele ce pot să mă îndemne să păcătuiesc, şi încă să mă mărturisesc degrabă, şi să voiesc mai bine a muri decît a mai face vreun păcat. Amin.

CINSTITUL PARACLIS
al Preasfintei Născătoare de Dumnezeu

Ce se cîntă la toată scîrba sufletului şi la vreme de nevoie. Facerea lui Theostirict Monahul, iar după alţii, a lui Theofan.

Zicînd Preotul: Binecuvîntat este Dumnezeul nostru..., noi zicem: Sfinte Dumnezeule... Preasfîntă Treime... Tatăl nostru... (pagina) Doamne, miluieşte. (de 12 ori) Slavă... Şi acum... Veniţi să ne închinăm… Psalmul 142: Doamne, auzi rugăciunea mea... (vezi la pagina…) Şi îndată: Dumnezeu este Domnul şi S-a arătat nouă, bine este cuvîntat Cel ce vine întru numele Domnului. (de 3 ori)

Apoi,
Troparele acestea, Glas 4:

Către Născătoarea de Dumnezeu acum cu osîrdie să alergăm noi, păcătoşii şi smeriţii, şi să cădem cu pocăinţă, strigînd dintru adîncul sufletului: Stăpînă, milostiveşte-te spre noi şi ne ajută; sîrguieşte, că pierim de mulţimea păcatelor; nu întoarce pe robii tăi deşerţi, că numai pe tine te avem ajutătoare. (de 2 ori)

Slavă... Şi acum...

Niciodată nu vom tăcea noi, nevrednicii, a vesti puterile tale, Născătoare de Dumnezeu. Că, de nu ai fi stat tu rugîndu-te pentru noi, cine ne-ar fi izbăvit dintru atîtea nevoi? Sau cine ne-ar fi păzit pînă acum slobozi? Nu ne vom depărta de la tine, Stăpînă, că tu mîntuieşti pe robii tăi pururea din toate nevoile.

Deci, Psalmul 50: Miluieşte-mă, Dumnezeule, după mare mila Ta… (la pagina…) Şi începem:

CANONUL
Preasfintei Născătoare de Dumnezeu

Cîntarea întîi, Glas 8

Irmos: Apa trecînd-o ca pe uscat şi din răutatea Egipteanului scăpînd, Israiliteanul striga: Izbăvitorului şi Dumnezeului nostru să-I cîntăm.

Stih: Preasfîntă Născătoare de Dumnezeu, mîntuieşte-ne pe noi.

De multe ispite fiind cuprins, către tine alerg căutînd mîntuire: O, Maică a Cuvîntului şi Fecioară! - de rele şi de nevoi mîntuieşte-mă.

Stih: Preasfîntă Născătoare de Dumnezeu, mîntuieşte-ne pe noi.

Asupririle chinurilor mă tulbură şi de multe scîrbe se umple sufletul meu; aşează-le, Fecioară, cu liniştea Fiului şi Dumnezeului tău, ceea ce eşti cu totul fără prihană.

Slavă...

Pe tine, ceea ce ai născut pe Mîntuitorul şi Dumnezeu, te rog, Fecioară, izbăveşte-mă din nevoi, că la tine, scăpînd acum, îmi tind şi sufletul şi gîndul meu.

Şi acum...

Fiind bolnav cu trupul şi cu sufletul, cercetării celei Dumnezeieşti şi purtării tale de grijă învredniceşte-mă, una Maică a lui Dumnezeu, ca ceea ce eşti bună şi Născătoarea Celui bun.

Cîntarea a 3-a

Irmos: Doamne, Cel ce ai făcut cele de deasupra crugului ceresc şi ai zidit Biserica, Tu pe mine mă întăreşte întru dragostea Ta, că Tu eşti marginea doririlor şi credincioşilor întărire, unule Iubitorule de oameni.

Stih: Preasfîntă Născătoare de Dumnezeu, mîntuieşte-ne pe noi.

Folositoare şi acoperămînt vieţii mele te pun pe tine, Născătoare de Dumnezeu Fecioară; tu mă îndreptează la adăpostirea ta, ceea ce eşti pricina bunătăţilor şi credincioşilor întărire, una întru-tot-lăudată.

Stih: Preasfîntă Născătoare de Dumnezeu, mîntuieşte-ne pe noi.

Rogu-mă, Fecioară, risipeşte-mi tulburarea sufletului şi viforul scîrbelor mele; că tu, Mireasă Dumnezeiască, pe Hristos, începătorul liniştii, ai născut, ceea ce eşti de Dumnezeu fericită.

Slavă...

Ceea ce ai născut pe făcătorul de bine, Care este pricina bunătăţilor, bogăţia facerii de bine izvorăşte-o tuturor; că toate le poţi, ca ceea ce ai născut pe Hristos, Cel puternic întru tărie, una Preacurată.

Şi acum...

Cu neputinţe cumplite şi cu chinuri de boli fiind cuprins, Fecioară, tu îmi ajută; că pe tine te ştiu comoară de tămăduiri neîmpuţinată şi necheltuită, ceea ce eşti cu totul fără de prihană.

Mîntuieşte din nevoi pe robii tăi, Născătoare de Dumnezeu, că toţi, după Dumnezeu, la tine scăpăm ca şi către un zid nestricat şi folositor.

Caută cu milostivire, cu totul lăudată Născătoare de Dumnezeu, spre necazul cel cumplit al trupului meu şi vindecă durerea sufletului meu.

Deci pomeneşte preotul aici pe aceia cărora le face Paraclisul, iar noi cîntăm: Doamne, miluieşte. (de 15 ori) Preotul, Vozglas: Că milostiv şi iubitor de oameni...

Şi îndată zicem Sedealna, Glas 2:

Ceea ce eşti rugătoare caldă şi zid nebiruit, izvor de milă şi lumii scăpare, cu dinadinsul strigăm către tine, Născătoare de Dumnezeu, Stăpînă: Vino degrabă şi ne mîntuieşte pe noi din nevoi, ceea ce eşti una grabnic folositoare.

Cîntarea a 4-a

Irmos: Auzit-am, Doamne, taina iconomiei Tale, înţeles-am lucrurile Tale şi am proslăvit Dumnezeirea Ta.

Stih: Preasfîntă Născătoare de Dumnezeu, mîntuieşte-ne pe noi.

Tulburarea patimilor mele şi viforul greşelilor mele alină-le, ceea ce ai născut pe Domnul îndreptătorul, Dumnezeiască Mireasă.

Stih: Preasfîntă Născătoare de Dumnezeu, mîntuieşte-ne pe noi.

Chemînd eu adîncul milostivirii tale, dă-mi-l mie, ceea ce ai născut pe Cel milostiv şi pe Mîntuitorul tuturor celor ce te laudă pe tine.

Slavă...

Îndulcindu-ne, Preacurată, cu darurile tale, ţie cîntare de mulţumire cîntăm, ştiindu-te pe tine Maica lui Dumnezeu.

Şi acum...

Nădejde, şi întărire şi zid de mîntuire nemişcat cîştigîndu-te pe tine, ceea ce eşti întru-tot-lăudată, de tot necazul ne izbăvim.

Cîntarea a 5-a

Irmos: Luminează-ne pe noi, Doamne, cu poruncile Tale şi cu braţul Tău cel înalt pacea Ta dă-ne-o nouă, Iubitorule de oameni.

Stih: Preasfîntă Născătoare de Dumnezeu, mîntuieşte-ne pe noi.

Umple, Preacurată, de veselie viaţa mea, dăruindu-mi bucuria ta cea nestricată, ceea ce ai născut pricina veseliei.

Stih: Preasfîntă Născătoare de Dumnezeu, mîntuieşte-ne pe noi.

Izbăveşte-ne pe noi din nevoi, Născătoare de Dumnezeu curată, ceea ce ai născut izbăvirea cea veşnică şi pacea care covîrşeşte toată mintea.

Slavă...

Risipeşte negura greşelilor mele, Dumnezeiască Mireasă, cu strălucirea luminii tale, ceea ce ai născut Lumina cea Dumnezeiască şi veşnică.

Şi acum...

Tămăduieşte, Curată, neputinţa sufletului meu, învrednicindu-mă cercetării tale, şi sănătate, cu rugăciunile tale, dăruieşte-mi.

Cîntarea a 6-a

Irmos: Rugăciunea mea voi vărsa către Domnul şi Lui voi spune scîrbele mele, că s-a umplut sufletul meu de răutăţi, şi viaţa mea s-a apropiat de iad, şi ca Iona mă rog: Dumnezeule, din stricăciune scoate-mă.

Stih: Preasfîntă Născătoare de Dumnezeu, mîntuieşte-ne pe noi.

Cum a mîntuit de moarte şi de putrejune firea mea, care era ţinută de moarte şi de putrejune, Însuşi pe Sine dîndu-Se spre moarte, Fecioară, roagă-te Fiului şi Dumnezeului tău să mă izbăvească de răutăţile vrăjmaşilor.

Stih: Preasfîntă Născătoare de Dumnezeu, mîntuieşte-ne pe noi.

Pe tine te ştiu folositoare şi păzitoare prea-tare vieţii mele, Fecioară, care risipeşti tulburarea năpastelor şi goneşti asupririle dracilor; ci mă rog totdeauna: Izbăveşte-mă de stricăciunea chinurilor mele.

Slavă...

Pe tine, Fecioară, te-am dobîndit ca un zid de scăpare, şi sufletelor mîntuire desăvîrşită şi desfătare întru scîrbe, şi de lumina ta pururea ne bucurăm. O, Stăpînă! - şi acum ne izbăveşte din nevoi şi din chinuri.

Şi acum...

Acum zac în patul durerilor şi nu este tămăduire trupului meu; ci mă rog ţie, celei bune, care ai născut pe Dumnezeu şi Mîntuitorul lumii, şi tămăduitorul bolilor: Ridică-mă dintru stricăciunea durerilor.

Mîntuieşte din nevoi pe robii tăi, Născătoare de Dumnezeu, că toţi, după Dumnezeu, la tine scăpăm ca şi către un zid nestricat şi folositor.

Caută cu milostivire, cu totul lăudată Născătoare de Dumnezeu, spre necazul cel cumplit al trupului meu şi vindecă durerea sufletului meu.

Preotul : Ectenia cea mică. Şi Vozglas.

Condac, Glas 6:

Ceea ce eşti păzitoare Creştinilor nebiruită şi rugătoare neîncetată către Făcătorul, nu trece glasurile cele de rugăciune ale păcătoşilor; ci sîrguieşte ca o bună spre ajutorul nostru, cei care cu credinţă strigăm către tine: Grăbeşte spre rugăciune şi te nevoieşte spre îmblînzire, apărînd pururea pe cei ce te cinstesc pe tine, Născătoare de Dumnezeu.

Prochimen, Glas 4: Pomeni-voi numele tău întru tot neamul şi neamul. Stih: Ascultă, fiică, şi vezi, şi pleacă urechea ta, şi uită norodul tău şi casa părintelui tău. Diaconul: Şi, pentru ca să ne învrednicim noi a asculta Sfînta Evanghelie, pe Domnul Dumnezeu să-L rugăm. Strana: Doamne, miluieşte. (de 3 ori) Cu înţelepciune, drepţi, să ascultăm Sfînta Evanghelie. Preotul: Pace tuturor. Strana: Şi Duhului tău. Preotul: Din Sfinta Evanghelie de la Luca citire. Strana: Slavă ţie, Doamne, slavă Ţie.

Diaconul: Să luăm aminte.

Din Sfînta Evanghelie de la Luca citire (1:39-49):

În zilele acelea, sculîndu-se Maria, mers-a la munte cu degrab în Cetatea Iudei. Şi a intrat în casa Zahariei şi s-a închinat Elisavetei. Şi a fost cînd a auzit Elisaveta închinăciunea Mariei, săltat-a Pruncul în pîntecele ei şi s-a umplut de Duh Sfînt Elisaveta. Şi a strigat cu glas mare şi a zis: Binecuvîntată eşti tu între femei şi binecuvîntat este rodul pîntecelui tău. Şi de unde mie aceasta, ca să vină Maica Domnului meu la mine? Că iată, cum s-a făcut glasul închinării tale întru urechile mele, a săltat pruncul cu bucurie în pîntecele meu. Şi fericită este ceea ce a crezut că va fi săvîrşirea celor zise ei de la Domnul. Şi a zis Maria: Măreşte sufletul meu pe Domnul şi s-a bucurat duhul meu de Dumnezeu, Mîntuitorul meu, că a căutat spre smerenia roabei sale. Că iată, de acum mă vor ferici toate neamurile. Că mi-a făcut mie mărire Cel puternic şi sfînt numele Lui. Şi a rămas Maria împreună cu dînsa ca la trei luni, şi s-a întors la casa sa.

Slavă... Glas 2:

Părinte, Cuvinte şi Duhule, Treime Sfîntă, curăţeşte mulţimea greşelilor noastre.

Şi acum...

Pentru rugăciunile Născătoarei de Dumnezeu, Milostive, curăţeşte mulţimea greşelilor noastre.

Stih: Miluieşte-mă, Dumnezeule, după mare mila Ta, şi după mulţimea îndurărilor Tale curăţeşte fărădelegea mea.

Şi Stihirile, Glas 6:

Nu ne încredinţa pe noi folosinţei omeneşti, Preasfîntă Stăpînă, ci primeşte rugăciunea robilor tăi; că scîrbele ne cuprind şi nu putem să răbdăm săgetăturile dracilor; acoperămînt nu ne-am agonisit nicăieri să scăpăm noi, păcătoşii, pururea fiind biruiţi, şi mîngîiere nu avem afară de tine;

Stăpîna lumii, nădejdea şi folositoarea credincioşilor, nu trece rugăciunile noastre, ci le fă de folosinţă.

Nimeni din cei ce aleargă la tine nu iese ruşinat, Născătoare de Dumnezeu Fecioară; ci, cerînd bun dar, primeşte dăruire către cererea cea de folos.

Prefacerea celor scîrbiţi, izbăvirea celor neputincioşi fiind, Născătoare de Dumnezeu Fecioară, mîntuieşte cetatea şi norodul, pacea celor din războaie, liniştea celor înviforaţi, una folositoare a credincioşilor.

Preotul: Mîntuieşte, Dumnezeule, norodul tău...

Doamne, miluieşte. (de 15 de ori) Vozglasul: Cu mila, şi cu îndurările, şi cu iubirea de oameni...

Cîntarea a 7-a

Irmos: Tinerii cei ce au mers din Iudeea în Babilon oarecînd, cu credinţa Treimii, văpaia cuptorului au călcat-o, cîntînd: Dumnezeul Părinţilor noştri, bine eşti cuvîntat.

Stih: Preasfîntă Născătoare de Dumnezeu, mîntuieşte-ne pe noi.

Cînd ai vrut să tocmeşti mîntuirea noastră, Mîntuitorule, Te-ai sălăşluit în pîntecele Fecioarei, pe care ai arătat-o folositoare lumii; bine eşti cuvîntat, Dumnezeul Părinţilor noştri.

Stih: Preasfîntă Născătoare de Dumnezeu, mîntuieşte-ne pe noi.

Maică Preacurată, roagă pe voitorul milei, pe Care L-ai născut, să izbăvească de păcate şi de spurcăciunea sufletească pe cei ce strigă cu credinţă: Bine eşti cuvîntat, Dumnezeul Părinţilor noştri.

Slavă...

Comoară de mîntuire şi izvor de curăţie, turn de tărie şi uşă de pocăinţă, pe ceea ce Te-a născut pe Tine ai arătat-o celor ce strigă: Bine eşti cuvîntat, Dumnezeul Părinţilor noştri.

Şi acum...

De neputinţele trupeşti şi de păcatele sufleteşti, pe cei ce vin cu dragoste către acoperămîntul tău cel Dumnezeiesc învredniceşte-i să se tămăduiască, Născătoare de Dumnezeu, care ai născut nouă pe Mîntuitorul Hristos.

Cîntarea a 8-a

Irmos: Pe Împăratul ceresc pe Care-L laudă oştile îngereşti, lăudaţi-L şi-L prea-înălţaţi întru toţi vecii.

Stih: Preasfîntă Născătoare de Dumnezeu, mîntuieşte-ne pe noi.

Nu trece cu vederea pe cei cărora le trebuie ajutor de la tine, Fecioară, care cîntă şi te prea-înalţă în veci.

Stih: Preasfîntă Născătoare de Dumnezeu, mîntuieşte-ne pe noi.

Tămăduieşte neputinţa sufletului meu şi durerile chinurilor mele, Fecioară, ca să te slăvesc, Curată, în veci.

Binecuvîntăm pe Tatăl, pe Fiul şi pe Sfîntul Duh, Domnul.

Bogăţie de tămăduiri verşi, Fecioară, celor ce te laudă cu credinţă şi prea-înalţă Naşterea ta cea negrăită.

Şi acum...

Tu goneşti asuprirea ispitelor şi năvala patimilor, Fecioară; pentru aceea te lăudăm întru toţi vecii.

Să lăudăm, bine să cuvîntăm şi să ne închinăm Domnului, cîntîndu-l şi prea-înălţîndu-L pe Dînsul întru toţi vecii.

Cîntarea a 9-a

Irmos: Cu adevărat, Născătoare de Dumnezeu, te mărturisim pe tine Fecioară curată noi, cei mîntuiţi prin tine, cu cetele celor fără de trupuri mărindu-te pe tine.

Stih: Preasfîntă Născătoare de Dumnezeu, mîntuieşte-ne pe noi.

Să nu te întorci de către izvorul lacrimilor mele, Fecioară, care ai născut pe Hristos, Cel ce a luat toată lacrima de la toată faţa.

Stih: Preasfîntă Născătoare de Dumnezeu, mîntuieşte-ne pe noi.

Umple de bucurie inima mea, Fecioară, ceea ce ai primit plinirea bucuriei şi ai pierdut grija păcatului.

Slavă...

Cu strălucirea luminii tale luminează, Fecioară, negura neştiinţei şi o goneşte de la cei ce cu credinţă te mărturisesc pe tine Născătoare de Dumnezeu.

Şi acum...

Pe mine, care zac de boală în locul cel de răutate, tămăduieşte-mă, Fecioară, şi mă întoarce dintru nesănătate în sănătate.

CATAVASIE:

O, prea-luminate nor! - Maica lui Dumnezeu, pe cei ce se luptă cu noi surpă-i cu dreapta ta cea stăpînitoare şi atot-puternică, şi celor ce sînt în scîrbe le ajută; pe cei asupriţi îi mîntuieşte şi dezleagă de păcate pe cei ce se roagă ţie, că toate le poţi, cîte le voieşti.

Apoi:

Cuvine-se cu adevărat să te fericim, Născătoare de Dumnezeu, cea pururea fericită, şi prea nevinovată, şi Maica Dumnezeului nostru. Ceea ce eşti mai cinstită decît Heruvimii şi mai slăvită fără de asemănare decît Serafimii, care, fără stricăciune, pe Dumnezeu-Cuvîntul ai născut, pe tine, cea cu adevărat Născătoare de Dumnezeu, te mărim.

Apoi, Stihirile acestea, Glas 2

Podobie: Cînd de pe Lemn…

Pentru toţi te rogi, ceea ce eşti bună, care scapă cu credinţă întru acoperămîntul tău cel puternic, că noi, păcătoşii, nu avem către Dumnezeu întru nevoi şi întru scîrbe altă izbăvire, pururea fiind însărcinaţi cu multe păcate, Maica Dumnezeului Celui de sus. Pentru aceea cădem înaintea ta, să ne izbăveşti pe noi, robii tăi, dintru toate nevoile.

Stih: Pomeni-voi numele tău întru tot neamul şi neamul.

Tuturor scîrbiţilor - bucurie, şi asupriţilor - folositoare, şi flămînzilor - dătătoare de hrană, străinilor - mîngîiere, celor învăluiţi - adăpostire, bolnavilor - cercetare, celor neputincioşi - acoperămînt şi sprijinire, toiag bătrîneţelor tu eşti, Preacurată Maică a Dumnezeului celui de sus, şi ţie ne rugăm: Grăbeşte de mîntuieşte pe robii tăi.

Stih: Ascultă, fiică, şi vezi, şi pleacă urechea ta, şi uită norodul tău şi casa părintelui tău.

Bucură-te, Fecioară Preacurată; bucură-te, cinstitul sceptru al Împăratului Hristos; bucură-te, ceea ce ai crescut strugurul cel de taină; bucură-te, uşa Cerului şi rugul cel ne ars; bucură-te, lumina a toată lumea; bucură-te, bucuria tuturor; bucură-te, mîntuirea credincioşilor; bucură-te, apărătoarea şi scăparea tuturor Creştinilor, Stăpînă.

Slavă... Şi acum... Glas 8:

Bucură-te, lauda a toată lumea; bucură-te, casa Domnului; bucură-te, munte umbrit; bucură-te, scăpare; bucură-te, ceea ce eşti sfeşnic de aur; bucură-te, Preacurată, care eşti slava Creştinilor; bucură-te, Marie, Maica lui Hristos Dumnezeu; bucură-te, rai; bucură-te, masa cea Dumnezeiască; bucură-te, biserică; bucură-te, năstrapă de aur; bucură-te, bucuria tuturor.

Preotul cădeşte Altarul şi pe norod, iar noi cîntăm acesteTropare
ale Născătoarei de Dumnezeu, Glas 8:

Pe ceea ce este mai înaltă decît Cerurile şi mai curată decît strălucirile soarelui, care ne-a izbăvit pe noi din blestem, pe Stăpîna lumii, cu cîntări să o cinstim.
Pentru păcatele mele cele multe, mi se bolnăveşte trupul, slăbeşte şi sufletul meu; la tine scap, ceea ce eşti plină de daruri: Nădejdea celor fără de nădejde, tu îmi ajută.
Stăpînă şi Maica Izbăvitorului, primeşte rugăciunea nevrednicilor robilor tăi, ca să fii solitoare către Cel ce S-a născut din tine; o, Stăpîna lumii! - fii mijlocitoare.
Cîntăm cu osîrdie acum cîntare cu bucurie ţie, celei întru-tot-lăudate, Născătoare de Dumnezeu; cu Mergătorul-înainte şi cu toţi Sfinţii roagă-L, Născătoare de Dumnezeu, să ne mîntuiască pe noi.
Toate oştile îngereşti, Mergătorule-înainte al Domnului, cei doisprezece Apostoli şi toţi Sfinţii, împreună cu Născătoarea de Dumnezeu, faceţi rugăciune ca să ne mîntuim.
Mută să fie gura păgînilor care nu se închină cinstitei icoanei tale, celei zugrăvite de Sfîntul Apostol şi Evanghelist Luca, ceea ce se cheamă Povăţuitoarea.
Milostivă fii mie, smeritului, că fără de tine altă nădejde nu ştiu; pe mine, cel ce sînt plin de tot felul de păcate, miluieşte-mă, nădejdea Creştinilor.

Apoi: Sfinte Dumnezeule… Preasfîntă Treime… Tatăl nostru… Preotul: Că a Ta este Împărăţia... Şi Troparele, Glas 6: Miluieşte-ne pe noi, Doamne... Slavă... Doamne, miluieşte-ne pe noi... Şi acum... Uşa milostivirii... (pagina…)

Iar Preotul zice Ectenia:

Miluieşte-ne pe noi, Dumnezeule, după mare mila Ta, rugămu-ne Ţie, auzi-ne şi ne miluieşte.

Doamne, miluieşte. (de 3 ori)

Încă ne rugăm pentru mila, viaţa, pacea, sănătatea, mîntuirea, cercetarea, iertarea, buna-sporire şi chivernisire a robului lui Dumnezeu (numele), şi pentru ca să se păzească Sfînt Lăcaşul acesta, ţara aceasta, şi toate oraşele şi satele: de ciumă, de foamete, de cutremur, de potop, de foc, de sabie, de venirea asupra noastră a altor neamuri şi de războiul cel dintre noi. Şi pentru ca milostiv, blînd şi lesne iertător să ne fie nouă bunul şi iubitorul de oameni Dumnezeul nostru, şi să întoarcă toată mînia care se porneşte asupra noastră, şi să ne izbăvească pe noi de îngrozirea Lui cea dreaptă care este asupra noastră, şi să ne miluiască pe noi.

Doamne, miluieşte. (de 40 de ori)

Auzi-ne pe noi, Dumnezeule, Mîntuitorul nostru, nădejdea tuturor marginilor pămîntului şi a celor ce sînt pe mare departe, şi, milostive Stăpîne, milostiv să fii pentru păcatele noastre şi ne miluieşte pe noi. Că milostiv şi iubitor de oameni Dumnezeu eşti şi Ţie slavă înălţăm, Tatălui, şi Fiului şi Sfîntului Duh, acum, şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

Şi Otpustul cel mic.